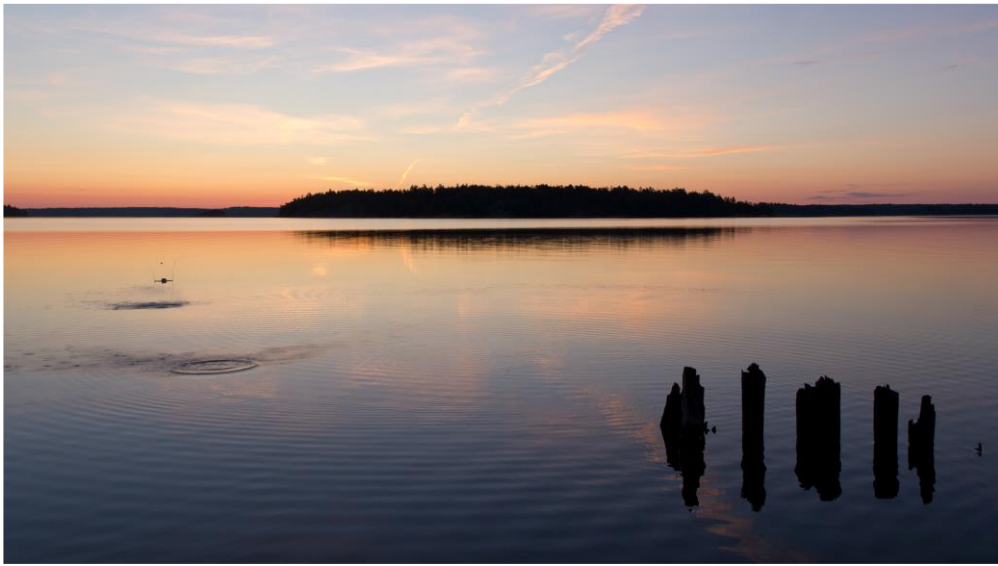

Muutoksenhaku ympäristölupa-asioissa

2007–2014

Jenny Rontu - Ari Ekroos

Ympäristöministeriölle laadittu selvitys. Talousoikeus, Aalto yliopisto, 2014.

Sisällys

1	Johdanto	1
1.1	Aineisto	1
1.2	Raportin rakenne	1
2	Vaasan hallinto-oikeuden päätökset	1
2.1	Aineiston tulkinta	1
2.2	Vuosi 2007	2
2.2.1	Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat	2
2.2.2	Päätösten lopputulokset	3
2.2.3	Toimialat	6
2.2.4	Muutoksenhaun kesto	8
2.3	Vuosi 2008	8
2.3.1	Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat	8
2.3.2	Päätösten lopputulokset	9
2.3.3	Toimialat	12
2.3.4	Muutoksenhaun kesto	13
2.4	Vuosi 2009	14
2.4.1	Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat	14
2.4.2	Päätösten lopputulokset	14
2.4.3	Toimialat	17
2.4.4	Muutoksenhaun kesto	20
2.5	Vuosi 2010	20
2.5.1	Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat	20
2.5.2	Päätösten lopputulokset	21
2.5.3	Toimialat	23
2.5.4	Muutoksenhaun kesto	25
2.6	Vuosi 2011	26
2.6.1	Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat	26
2.6.2	Päätösten lopputulokset	26
2.6.3	Toimialat	29
2.6.4	Muutoksenhaun kesto	31
2.7	Vuosi 2012	32
2.7.1	Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat	32
2.7.2	Päätösten lopputulokset	32
2.7.3	Toimialat	35
2.7.4	Muutoksenhaun kesto	37
2.8	Vuosi 2013	38
2.8.1	Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat	38
2.8.2	Päätösten lopputulokset	38
2.8.3	Toimialat	41
2.8.4	Muutoksenhaun kesto	43
2.9	Kaikki vuosien 2007–2014 päätökset	44
2.9.1	Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat	44
2.9.2	Päätösten lopputulokset	44
2.9.3	Toimialat	47
3	Korkeimman hallinto-oikeuden päätökset	51
3.1	Aineiston tulkinta	51
3.2	Vuosi 2007	51
3.2.1	Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat	51
3.2.2	Päätösten lopputulokset	52
3.2.3	Toimialat	56

3.2.4	<i>Muutoksenhaun kesto</i>	58
3.3	Vuosi 2008	59
3.3.1	<i>Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat</i>	59
3.3.2	<i>Päätösten lopputulokset</i>	59
3.3.3	<i>Toimialat</i>	63
3.3.4	<i>Muutoksenhaun kesto</i>	65
3.4	Vuosi 2009	66
3.4.1	<i>Päätösten lopputulokset</i>	66
3.4.2	<i>Toimialat</i>	70
3.4.3	<i>Muutoksenhaun kesto</i>	72
3.5	Vuosi 2010	73
3.5.1	<i>Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat</i>	73
3.5.2	<i>Päätösten lopputulokset</i>	73
3.5.3	<i>Toimialat</i>	77
3.5.4	<i>Muutoksenhaun kesto</i>	79
3.6	Vuosi 2011	80
3.6.1	<i>Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat</i>	80
3.6.2	<i>Päätösten lopputulokset</i>	80
3.6.3	<i>Toimialat</i>	84
3.6.4	<i>Muutoksenhaun kesto</i>	86
3.7	Vuosi 2012	87
3.7.1	<i>Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat</i>	87
3.7.2	<i>Päätösten lopputulokset</i>	87
3.7.3	<i>Toimialat</i>	91
3.7.4	<i>Muutoksenhaun kesto</i>	93
3.8	Vuosi 2013	94
3.8.1	<i>Päätösten lukumäärät ja muutoksenhakijat</i>	94
3.8.2	<i>Päätösten lopputulokset</i>	94
3.8.3	<i>Toimialat</i>	98
3.8.4	<i>Muutoksenhaun kesto</i>	100
3.9	Kaikki vuosien 2007–2014 päätökset	101
3.9.1	<i>Päätösten lukumäärät ja muutoksenhakijat</i>	101
3.9.2	<i>Päätösten lopputulokset</i>	101
3.9.3	<i>Toimialat</i>	105
3.9.4	<i>Muutoksenhaun kesto</i>	107
4	Yhteenveto	108

1 Johdanto

1.1 Aineisto

Selvitys pohjautuu Vaasan hallinto-oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden päätösten tilastointiin ja tilasto-aineiston analysointiin. Aineisto koostuu ympäristönsuojelulain mukaisista lupapäätöksistä ja tarkastelun kohteena ovat vuosina 2007–2014 tehdyt päätökset. Päätökset on kerätty Suomen ympäristökeskuksen ylläpitämästä arkistosta, jonne sekä Vaasan hallinto-oikeus että korkein hallinto-oikeus toimittaa kopiot tekemistään päätöksistä. Aineisto käsittää kaikki mainitun ajanjakson päätökset sikäli, kun ne ovat löytyneet mainitusta Suomen ympäristökeskuksen arkistosta.

1.2 Raportin rakenne

Raportti jakautuu kahteen osioon. Kappaleessa 2 tarkastellaan Vaasan hallinto-oikeuden päätöksiä ensin vuositasolla (kappaleet 2.2–2.8) ja lopuksi kappaleessa 2.9 esitetään tulokset kootusti kaikkien vuosina 2007–2014 tehtyjen päätösten osalta. Kappaleessa 3 tarkastellaan vastaavalla tavalla korkeimman hallinto-oikeuden päätöksiä ensin vuositasolla (kappaleet 3.2–3.8) ja lopuksi kaikkien vuosien osalta (kappale 3.9). Lopussa vedetään yhteen molempien muutoksenhakuasteiden mahdolliset eroavaisuudet ja tärkeimmät havainnot.

2 Vaasan hallinto-oikeuden päätökset

2.1 Aineiston tulkinta

Muutoksenhakijat on aineistossa jaettu Vaasan hallinto-oikeuden päätösten osalta kolmeen kategoriaan: "viranomainen", "haitankärsijä" ja "luvanhakija". Haitankärsijällä viitataan sekä yksityisiin haitankärsijöihin, kuten naapureihin, että erilaisiin järjestöihin, yhdistyksiin ja muihin toiminnanharjoittajiin kuin luvanhakijaan.

Vaasan hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset on jaettu aineistossa seitsemään pääkategoriaan: "hylätty", "muutettu", "kumottu", "palautettu", "siirretty", "ei tutkittu" ja "rauennut". "Hylätty" tarkoittaa sitä, että valitus on hylätty eikä päätöstä ole muutettu milteään osin. Tällöin hallinto-oikeus on tutkinut valituksen, mutta on hylännyt sen katsoessaan muutoksen tarpeettomaksi. "Muutettu" viittaa siihen, että muutoksenhaun kohteena ollut päätöstä on muutettu joltakin osin, vaikka valitus ei olisi menestynyt kokonaisuudessaan. Päätöksen muuttaminen voi tarkoittaa esimerkiksi lupamääräysten tai perustelujen uudelleen muotoilua, poistamista tai täydentämistä. Siten muuttamisella voidaan viitata hyvin monenlaisiin muutoksiin muutoksenhaun kohteena olevaan päätökseen. Muutosten tosiasiallinen merkitys vaihtelee näin ollen huomattavasti päätöksestä toiseen. "Kumottu" päätös voi olla kumottu joko kokonaan tai osittain ja se voi pitää sisällään myös lupahakemuksen hylkäämisen. "Palautettu" viittaa muutoksenhaun kohteena olleen päätöksen kumoamiseen ja palauttamiseen uudelleen käsiteltäväksi alkuperäisen päätöksen tehneelle viranomaiselle. "Siirretty" tarkoittaa sitä, että muutoksenhaun kohteena ollut päätös on kumottu ja siirretty jollekin toiselle viranomaiselle käsiteltäväksi kuin alkuperäiselle viranomaiselle. "Ei tutkittu" viittaa siihen, että valitusta ei ole tutkittu joko lainkaan tai osittain, esimerkiksi jonkun valittajatahon osalta. "Rauennut" tarkoittaa, että valitus on

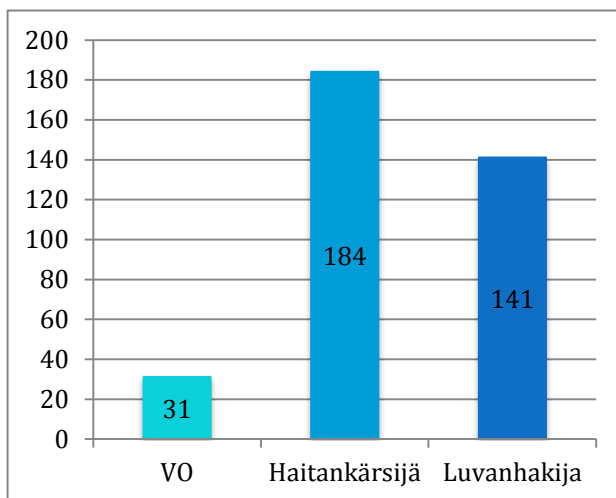
rauenut kokonaan tai osittain. Mikäli valitusta ei ole tutkittu tai se on rauennut osittain, on tämän päätöksen kohdalla samanaikaisesti myös jokin toinen lopputulos. Siten lopputulokset kertaantuvat joidenkin päätösten kohdalla.

Kun arvioidaan sitä onko muutoksenhaku ollut menestyksellinen, on tarkasteltava eri muutoksenhakijaryhmien esittämiä vaatimuksia sekä tuomioistuimen ratkaisua perusteluineen. Tässä selvityksessä on kerätty dataa ainoastaan siitä, millaisen ratkaisun tuomioistuin on tehnyt. Selvitys ei huomioi muutoksenhakijoiden vaatimuksia eikä niiden menestymistä sinänsä. Onkin syytä muistaa, ettei päätöksen muuttaminen aina tarkoita, että valitus olisi sellaisenaan menestynyt, sillä muutos on voinut olla myös hyvin pieni tai tekninen. Muutokseksi ei kuitenkaan ole tässä tutkimuksessa kirjattu pelkkiä ajan kulumisesta johtuvia määräaikojen muutoksia, mikäli päätöstä ei ole muutettu muilta osin.

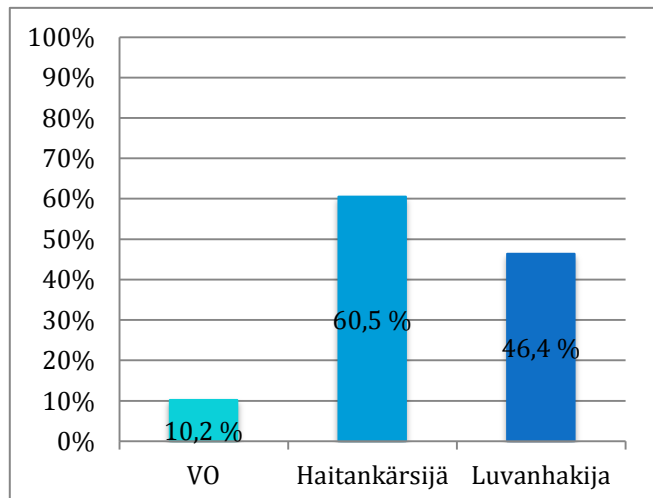
2.2 Vuosi 2007

2.2.1 Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat

Vuonna 2007 Vaasan hallinto-oikeus antoi 304 päätöstä koskien valituksia ympäristölupa-asioissa. Muutoksenhaun kohteena olleista ympäristölupa-asioista 220 päätöstä on tehnyt valtion viranomainen ja 84 päätöstä kunnan viranomainen.

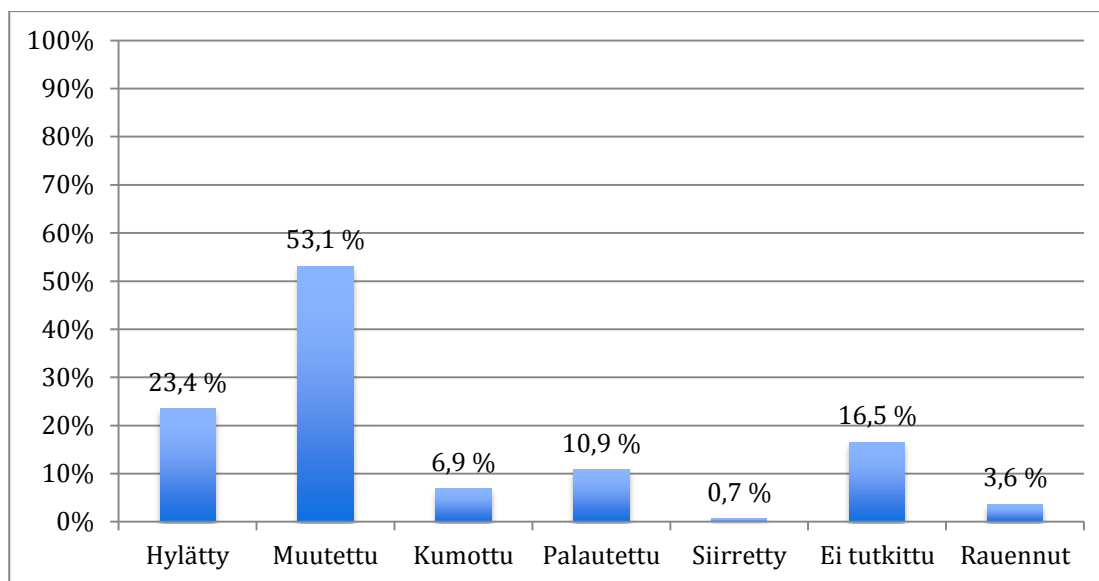
Kuva 1 Muutoksenhakijat vuonna 2007, lkm

Kuva 2 Muutoksenhakijat vuonna 2007, prosentteina

Kuvista 1 ja 2 nähdään, että vuoden 2007 päätöksissä muutoksenhakijana oli useimmin haitankärsijä (60,7 %) ja tämän jälkeen luvanhakija (46,5 %). Viranomainen oli muutoksenhakijana selvästi muita harvemmin (10,2 %). On kuitenkin syytä huomata, että saman päätöksessä on voinut olla useita valittajatahoja, siten muutoksenhakijoiden määrä kertaantuu. Joissakin valituksissa eri valittajilla ja valittajaryhmillä on voinut olla eri päämäärä ja toisaalta useilla eri valittajilla on voinut olla yhteinen tavoite. Kun samassa valituksessa on muutoksenhakijana esimerkiksi sekä luvanhakija itse että viranomainen valittajatahoilla on ymmärrettävästikin erilaiset intressit muutoksenhakuun. Tämä seikka voi vaikuttaa merkittävästikin tulosten tulkintaan muutoksenhakuryhmiä koskien.

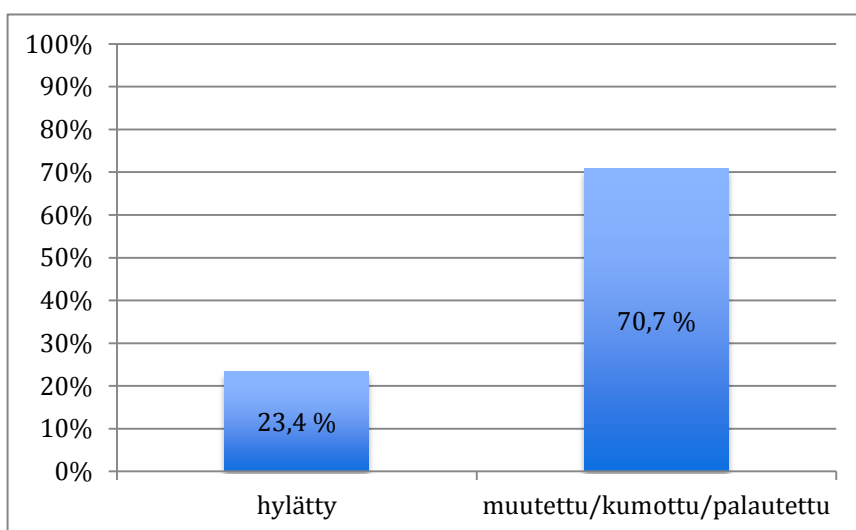
2.2.2 Päätösten lopputulokset

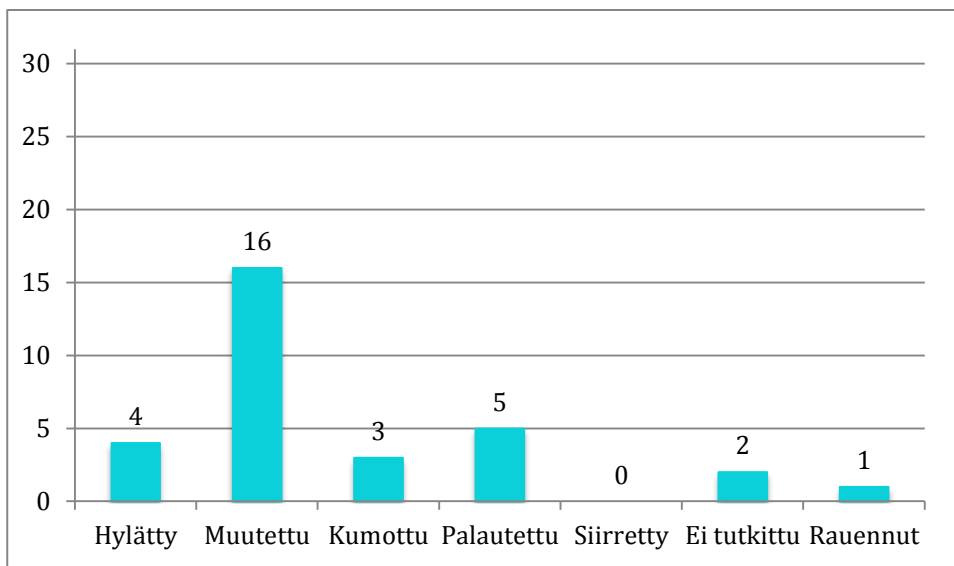
Kuva 3 Vaasan hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset vuonna 2007, prosentteina

Kuvasta 3 näemme, että vuonna 2007 noin puolia (53,1 %) muutoksenhaun kohteen olleista päätöksistä muutettiin. Hylättyjen osuus päätöksistä oli 23,4 % ja tutkimatta jätettiin ainakin osittain 16,5 %. Kuvat 5, 6 ja 7 kuvaavat päätösten lopputulosten jakautumista muutoksenhakijoittain.

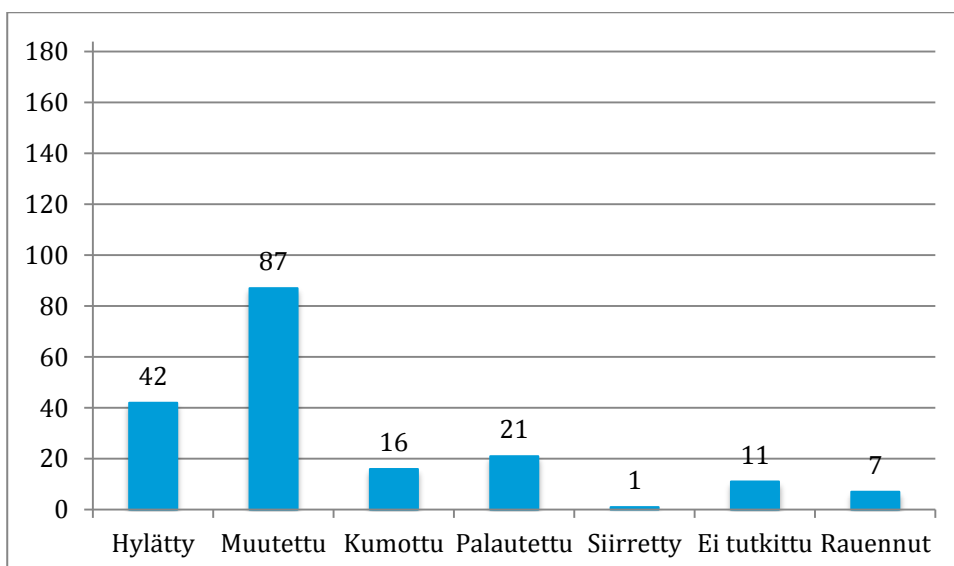
Kuvassa 4 esitetään vuoden päätösten lopputulosten jakautuminen karkeammin jaottelulla hylätty vs. muutettu, kumottu tai palautettu. Kuvasta nähdään selkeämmin hylättyjen osuus verrattuna päätöksiin, jotka tulivat jollakin tapaa muutetuiksi. Tämä jaottelu osoittaa selvemmin onko valitus menestynyt vai tullut hylätyksi.

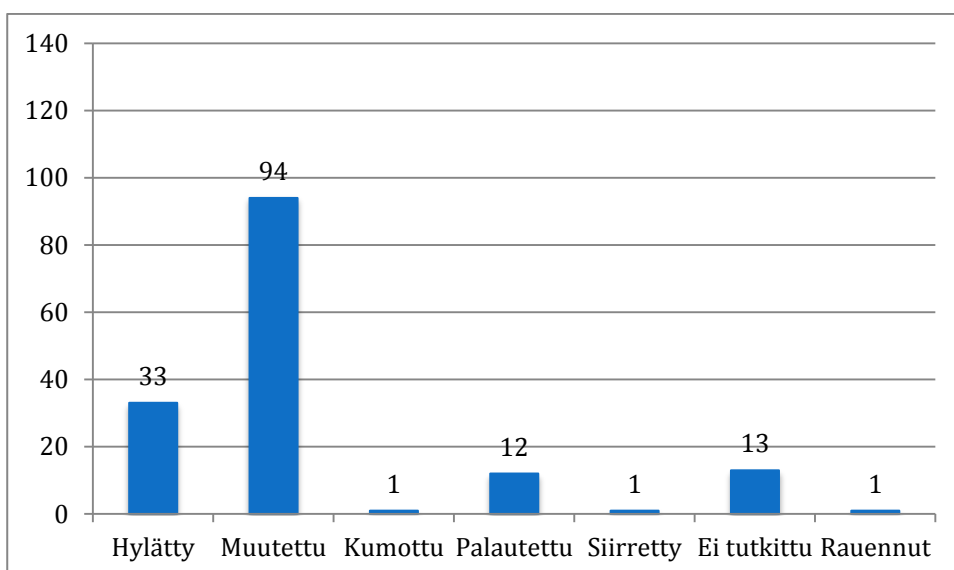
Kuva 4 Vaasan hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuonna 2007, prosentteina

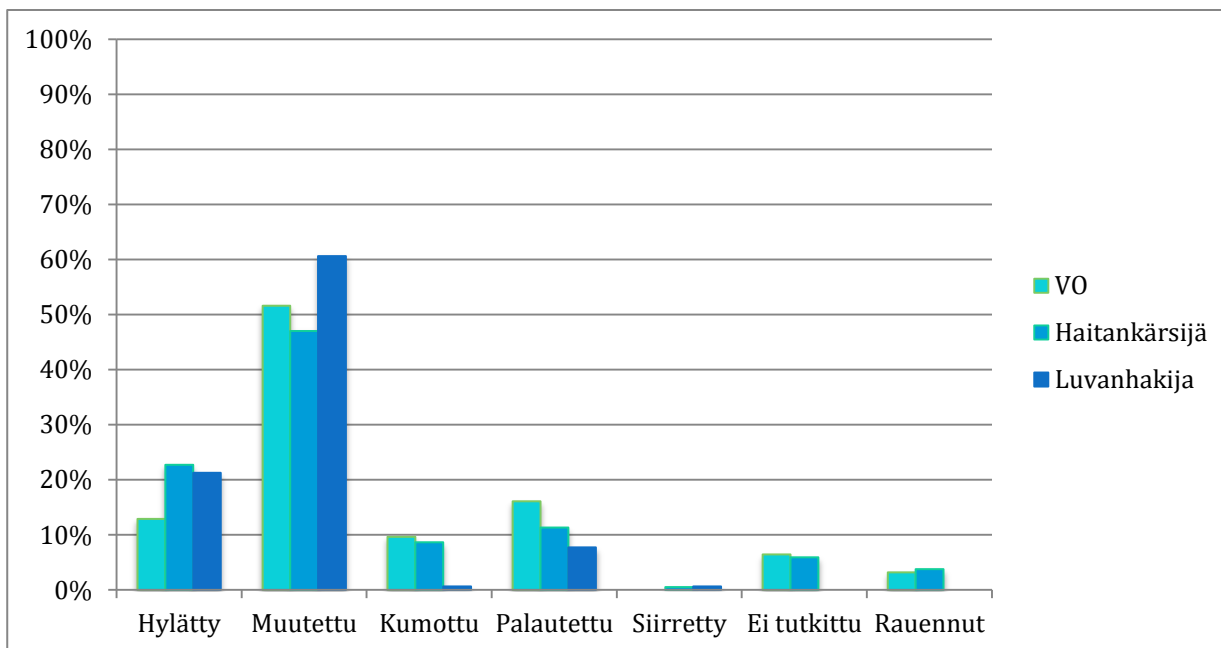
Kuva 5 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana viranomainen vuonna 2007

Kuva 6 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana haitankärsijä vuonna 2007

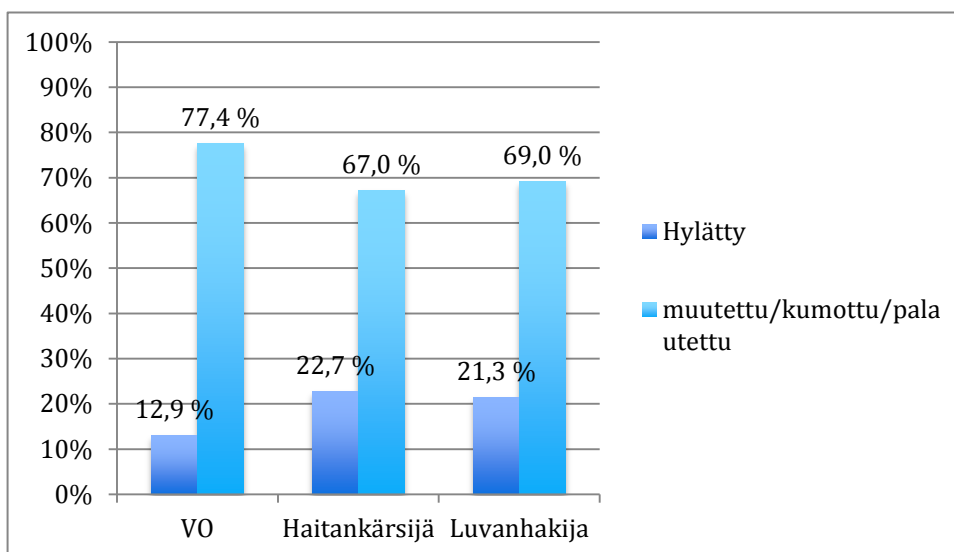
Kuva 7 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija vuonna 2007

Kuva 8 VaHaO:n päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain vuonna 2007, prosentteina

Kuva 8 kokoa Vaasan hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset yhteen prosentteina valittajittain. Kuvasta nähdään, että lopputulokset jakautuvat melko tasaisesti eri valittajien kesken. Muutoksenhaun kohteena ollutta päätöstä on muutettu hiukan useammin luvanhakijan ollessa valittajana verrattuna muihin valittajaryhmiin. Luvanhakijan tekemistä valituksista Vaasan hallinto-oikeus muutti ainakin osittain 94 päätöstä, joka on 67,1 % kaikista päätöksistä. Vastaavasti viranomaisen tekemistä valituksista muutettiin 16 päätöstä eli 51,6 %:ia. Haitankärsijän ollessa valittajana päätöksistä muutettiin 87 eli 47,3 %. Valitus hylättiin kokonaan jonkin verran harvemmin viranomaisen ollessa valittajana (12,9 %) verrattuna muihin valittajaryhmiin (haitankärsijä 22,7 % ja luvanhakija 21,3 %).

Kuvassa 9 esitetään päätösten lopputulokset valittajittain karkeammalla jaottelulla, josta nähdään selkeämmin lopputulosten jakautuminen hylättyihin ja jollakin tapaa muutettuihin päätöksiin.

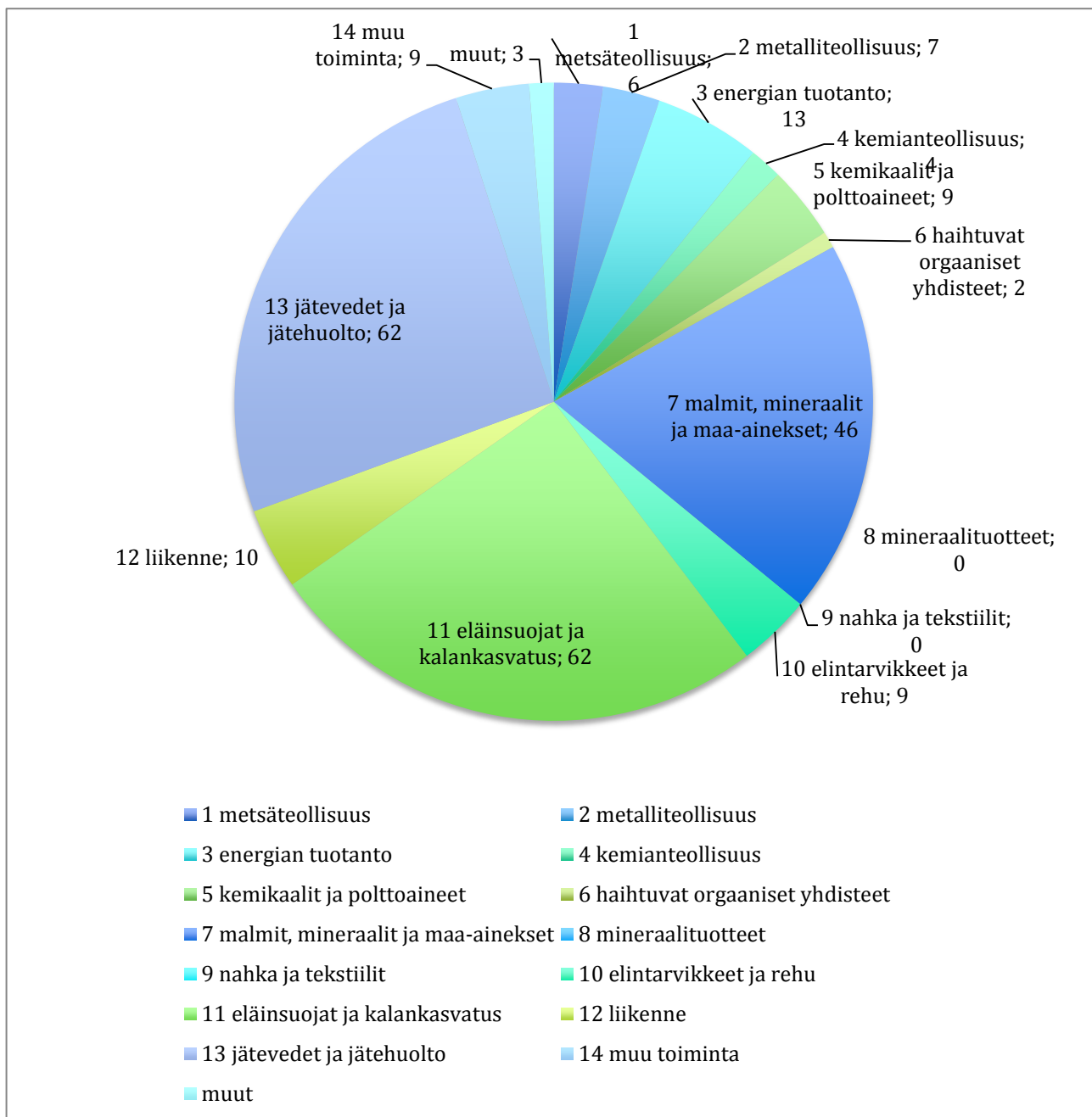

Kuva 9 VaHaO:n päätösten lopputulokset karkeammalla jaottelulla valittajittain vuonna 2007, prosentteina

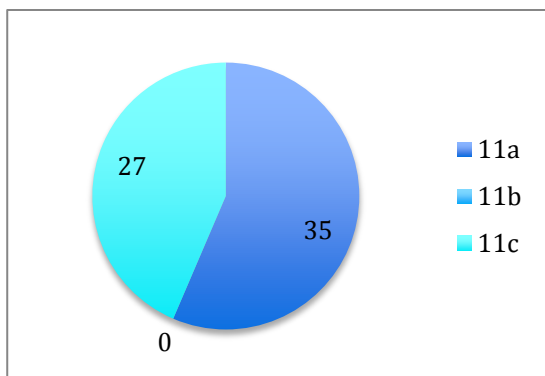
2.2.3 Toimialat

Kuvassa 10 esitetään päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan vuonna 2007. Luokka "muut" pitää sisällään toimialat, jotka eivät kuulu YSA 1 §:n laitosluetteloon. Näitä voivat olla esimerkiksi YSL 28.2 §:n kohdan 3 perusteella luvanvaraiset toiminnot. Luokka käsittää myös YSL 60 § ja 61 §:n mukaiset ilmoitusasiat.

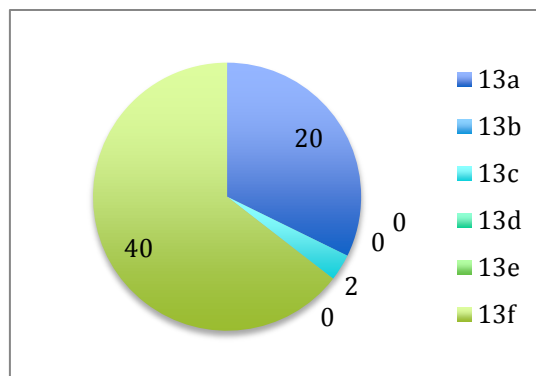
Yleisimmät päätoimialat vuonna 2007 olivat luokka 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (62 kpl), luokka 11 eli eläinsuojat ja kalankasvatus (62 kpl) sekä luokka 7 eli malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän ainesten otto (46 kpl). Neljänneksi yleisin pääluokka oli luokka 3 eli energian tuotanto (13 kpl), tämän toimialan päätöksiä oli kuitenkin selvästi vähemmän kuin kolmen yleisimmän luokan. Verrattuna kaikkiin päätöksiin vuodesta 2007 vuoteen 2014 luokka 7 on jonkin verran aliedustettuna ja luokka 11 yliedustettuna.

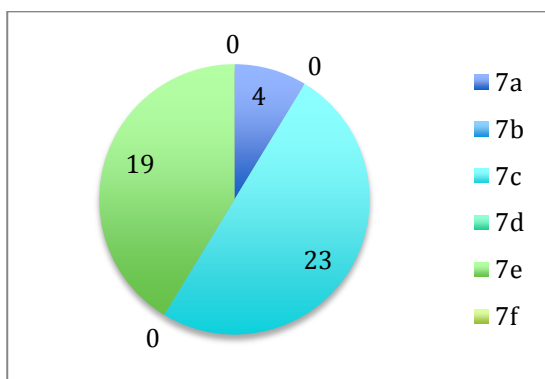
Kuva 10 Päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan 2007

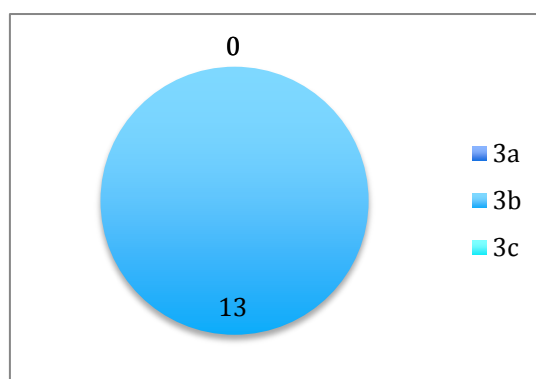
Kuva 11 Päätösten jakautuminen luokan 11 alaluokkiin

Kuva 12 Päätösten jakautuminen luokan 13 alaluokkiin

Kuva 13 Päätösten jakautuminen luokan 7 alaluokkiin

Kuva 14 Päätösten jakautuminen luokan 3 alaluokkiin

Kuvat 11, 12, 13 ja 14 kuvaavat neljän yleisimmän YSA 1 §:n mukaisen päätoimialan jakautumisen alaluokittain. Luokassa 11 päätöksen jakautuivat alaluokkien 11a eli eläinsuojien¹ (35 kpl) ja 11c kalankasvatuksen² (27 kpl) välille melko tasaisesti. Alaluokkaan 11b eli turkistarhaukseen³ kuuluvia päätöksiä ei vuonna 2007 käsitelty lainkaan.

Luokassa 13 selvästi yleisimmät alaluokat olivat 13f eli muu jätteen ammattimainen tai laitospäinen jätteen hyödyntäminen tai loppukäsittely (40 kpl) sekä 13a eli puhdistamo vähintään 100 hengen jätevesien käsittelemiseen (20 kpl). Alaluokan 13c eli jätteenpolttaminen päätöksiä käsiteltiin 2 kpl. Muiden alaluokkien toimintoja ei esiintynyt vuonna 2007 lainkaan.

Luokan 7 alaluokista yleisimpiä olivat 7c eli kivenlouhinta (23 kpl) ja 7e eli kivenmurskaamot (19 kpl). Alaluokan 7a eli kaivostoiminnan tai koneellisen kullankaivuun päätöksiä käsiteltiin 4 kpl. Muita luokan 7 alaluokkia ei esiintynyt.

¹ Eläinsuoja, joka on tarkoitettu vähintään 30 lypsylehmälle, 80 lihanaudalle, 60 täysikasvuiselle emakolle, 210 lihasialle, 60 hevoselle tai ponille, 160 uuhelle tai vuohelle, 2 700 munituskanalle tai 10 000 broilerille, taikka muu eläinsuoja, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 210 lihasialle tarkoitettua eläinsuojaa (Ympäristönsuojeluasetus 169/2000 1 §:n kohta 11a)

² Kalankasvatus- tai kalanviljelylaitos, jossa käytetään vähintään 2 000 kiloa vuodessa kuivarehua tai sitä ravintoarvoltaan vastaava määrä muuta rehua taikka jossa kalan lisäkasvu on vähintään 2 000 kiloa vuodessa, taikka kooltaan vähintään 20 hehtaarin luonnonravintolammikko tai lammikkoryhmä (Ympäristönsuojeluasetus 169/2000 1 §:n kohta 11b)

³ Vähintään 250 siitosnaarasminikin tai -hillerin taikka vähintään 50 siitosnaarasketun tai -supin taikka vähintään 50 muun siitosnaaraseläimen turkistarha taikka muu turkistarha, joka lannantuotannoltaan tai ympäristövaikutuksiltaan vastaa vähintään 250 siitosnaarasminikille tarkoitettua turkistarhaa (Ympäristönsuojeluasetus 169/2000 1 §:n kohta 11c)

Luokan 3 osalta käsiteltiin ainoastaan alaluokan 3b eli voimalaitoksia⁴ koskevia päätöksiä käsiteltiin 13 kpl. Alaluokkia 3a ja 3c ei esiintynyt.

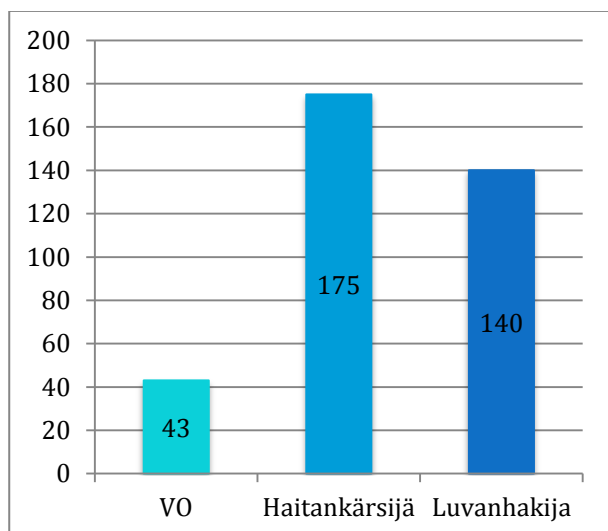
2.2.4 Muutoksenhaun kesto

Keskimäärin muutoksenhaku kesti vuonna 2007 tehtyjen päätösten osalta 17 kuukautta (529 päivää). Muutoksenhaun keston päivinä mediaani oli 526 ja keskihajonta 213. Muutoksenhaun kesto siis saattoi vaihdella useitakin kuukausia.

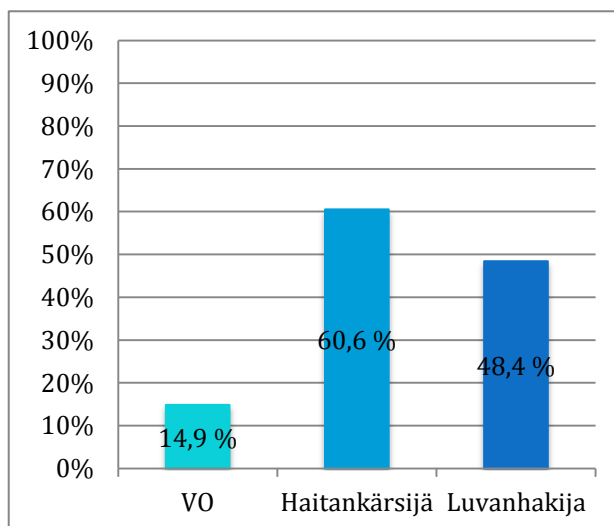
2.3 Vuosi 2008

2.3.1 Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat

Vuonna 2008 Vaasan hallinto-oikeus antoi 289 vastaavaa päätöstä. Muutoksenhaun kohteena olleen päätöksen 206 tapauksessa antoi valtion ja 83 tapauksessa kunnan viranomainen.

Kuva 15 Muutoksenhakijat vuonna 2008, lkm

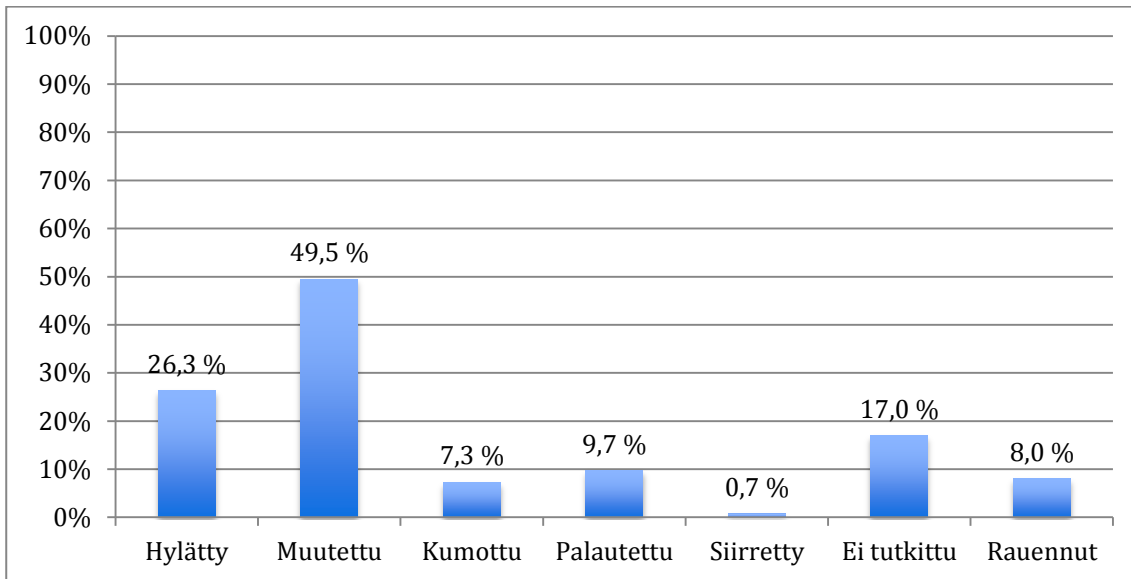

Kuva 16 Muutoksenhakijat vuonna 2008, prosentteina

Kuvista 15 ja 16 nähdään, että muutoksenhakijat jakautuvat vuonna 2008 hyvin samalla tavoin kuin vuonna 2007. Useimmiten muutoksenhakijana oli haitankärsijä (60,6 %) ja tämän jälkeen luvanhakija (48,4 %). Selvästi harvemmin muutoksenhakijana toimi viranomainen (14,9 %).

⁴ Öljyä, kivihiiltä, puuta, turvetta, kaasua tai muuta ainetta käyttävä voimalaitos, kattilalaitos tai muu laitos, joiden suurin polttoaineteho on yli 5 megawattia tai muu toiminta, jossa käytettävän polttoaineen energiamäärä on vuodessa vähintään 54 terajoulea (Ympäristönsuojeluasetus 169/2000 1 §:n kohta 3b)

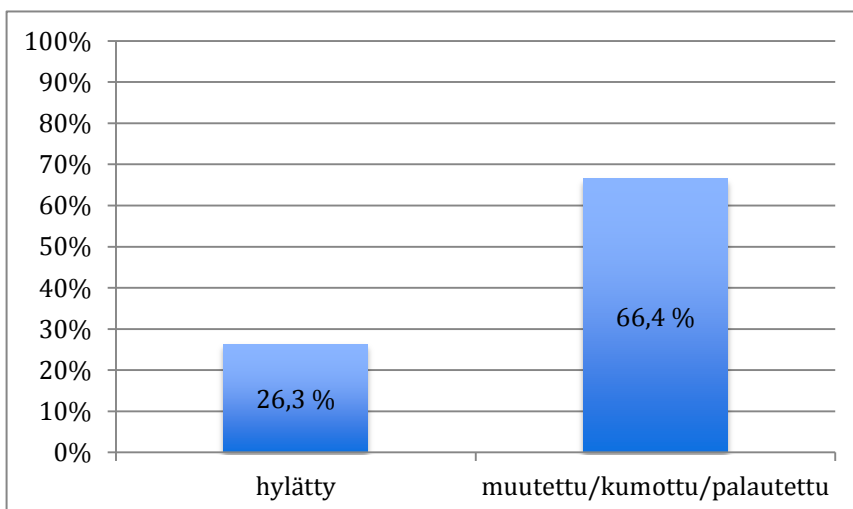
2.3.2 Päätösten lopputulokset

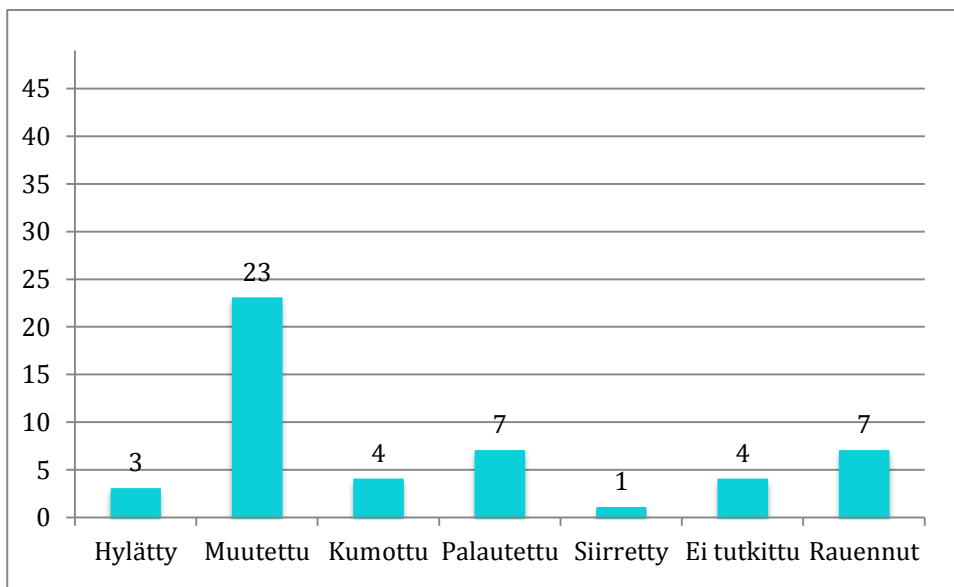
Kuva 17 Vaasan hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset vuonna 2008, prosentteina

Vuoden 2008 jakauma päätösten lopputulosten osalta vastaa pääpiirteissään vuoden 2007 jakaumaa. Muutettujen osuus (49,5 %) on muutaman prosenttiyksikön pienempi kuin edellisenä vuonna ja vastaavasti hylättyjen osuus (26,3 %) on hiukan suurempi. Vuoden 2008 jakauma noudattaa kaikkien vuonna 2007–2014 tehtyjen päätösten lopputulosten jakaumaa. Kuvat 19, 20 ja 21 kuvaavat päätösten lopputulosten jakautumista muutoksenhakijoittain.

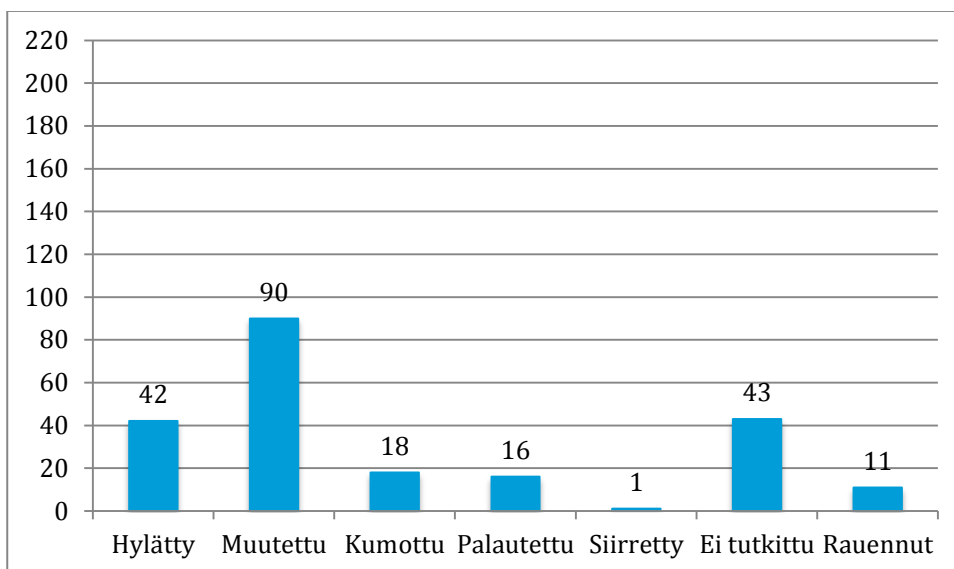
Kuvasta 18 nähdään, että hylättyjen osuus vuonna 2008 on hiukan suurempi kuin edellisenä vuonna. Sen sijaan jollakin tapaa muutettuja (muutettu, kumottu tai palautettu) päätöksiä on muutaman prosenttiyksikön verran vähemmän kuin vuonna 2007.

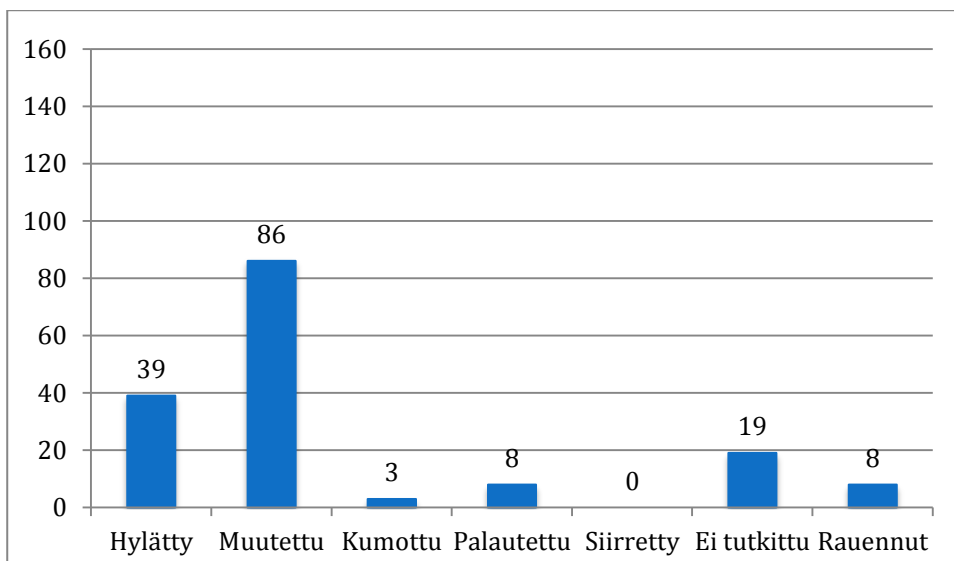
Kuva 18 Vaasan hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuonna 2008, prosentteina

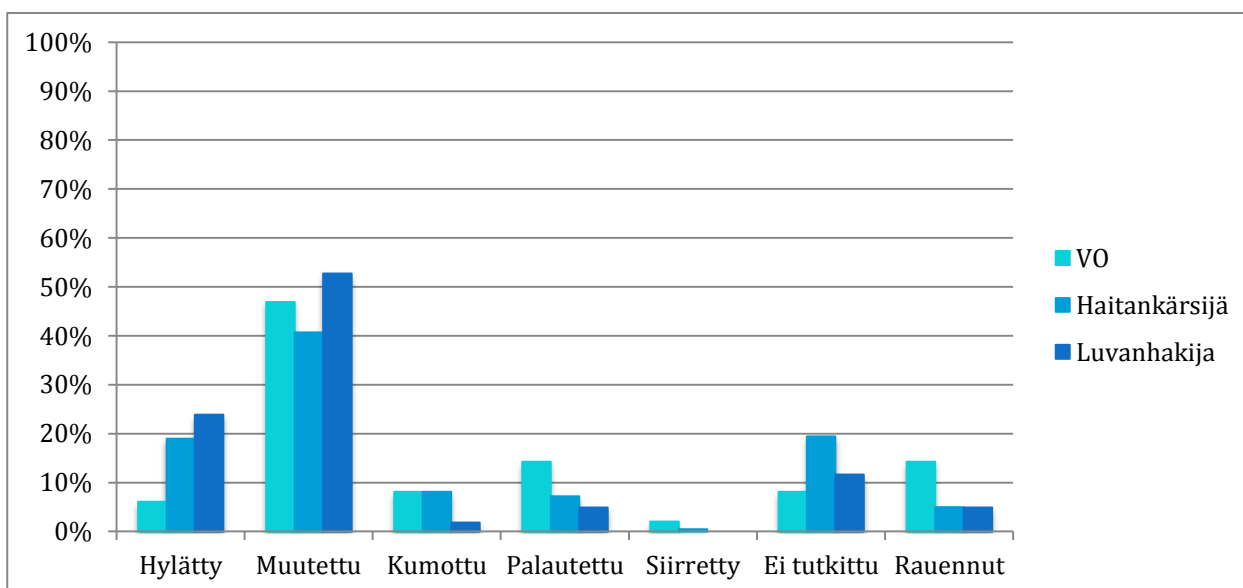
Kuva 19 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana viranomaisen vuonna 2008

Kuva 20 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana haitankärsijä vuonna 2008

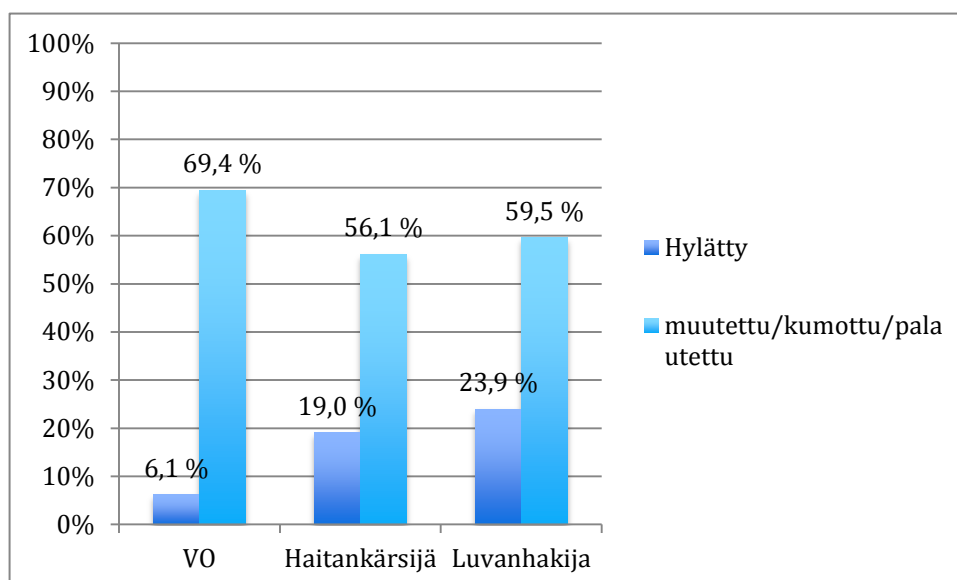
Kuva 21 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija vuonna 2008

Kuva 22 VaHaO:n päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain vuonna 2008, prosentteina

Kuvasta 22 havaitaan, että lopputulokset jakautuvat melko tasaisesti eri valittajien kesken myös vuonna 2008. Kuitenkin tämän vuoden osalta ero hylättyjen osalta eri valittajaryhmien kesken on selkeämpi. Nyt viranomaisen tekemä valitus on tullut hylätyksi selvästi muita ryhmiä harvemmin. Vain 3 valitusta eli 6,1 % on tullut hylätyksi kokonaan viranomaisen ollessa muutoksenhakijana, kun luvanhakijan osalta hylätyksi on tullut 86 valitusta eli 23,9 % ja haitankärsijän osalta 90 valitusta, eli 19 %. Edelleen luvanhakijan ollessa valittajana päätös on tullut muutetuksi hieman useammin (52,8 %) verrattuna muihin valittajaryhmiin. Ero on kuitenkin muutamien prosenttiyksikön pienempi kuin edellisellä vuonna. Palautettujen osuus luvanhakijan ja haitankärsijän osalta on myös hieman alhaisempi kuin vuonna 2007.

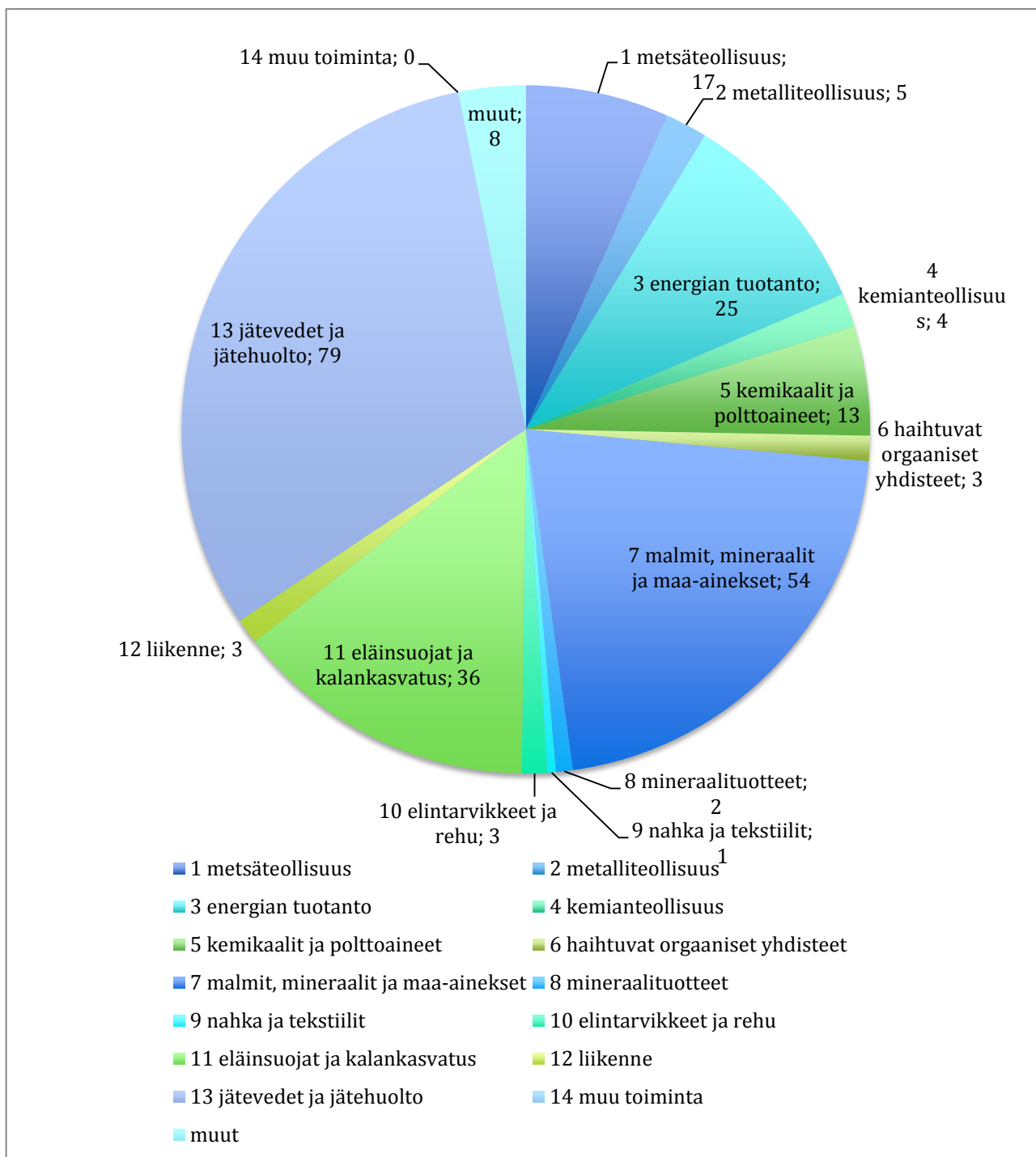
Kuvassa 23 esitetään jälleen päätösten lopputulokset valittajittain karkeammalla jaottelulla.

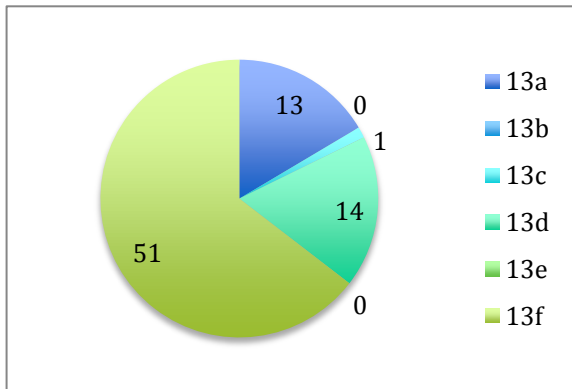
Kuva 23 VaHaO:n päätösten lopputulokset karkeammalla jaottelulla valittajittain 2008 prosentteina

2.3.3 Toimialat

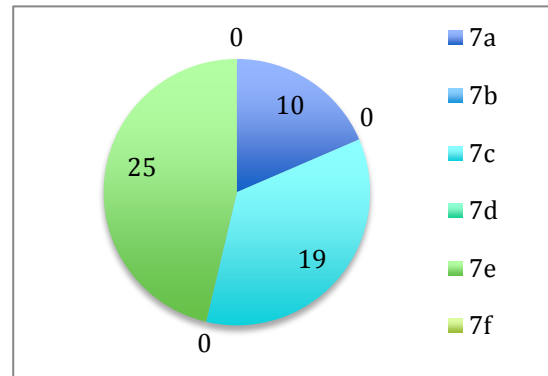
Kuvassa 24 esitetään toimialojen jakautuminen valituksissa YSA 1 §:n päätoimialajaottelun mukaisesti. Yleisimmät toimialat olivat edellisen vuoden tapaan luokka 13, eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (79 kpl), luokka 7 eli malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän ainesten otto (54 kpl), luokka 11 eli eläinsuojat tai kalankasvatus (36 kpl) sekä luokka 3 eli energian tuotanto (25 kpl). Verrattuna kaikkiin vuosina 2007–2014 käsiteltyihin ympäristölupa-asioissa tehtyihin valituksiin, on vuonna 2008 luokka 13 jonkin verran ylliedustettuna ja luokka 7 aliedustettuna.

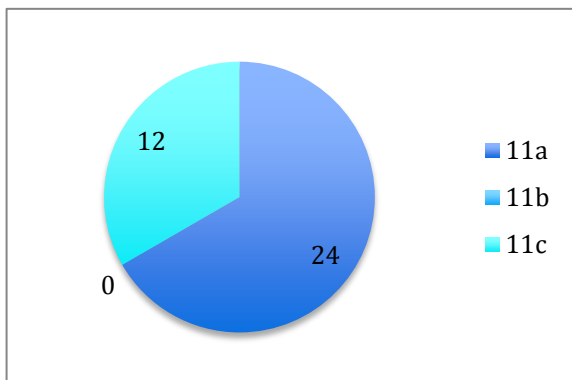
Kuva 24 Päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan vuonna 2008

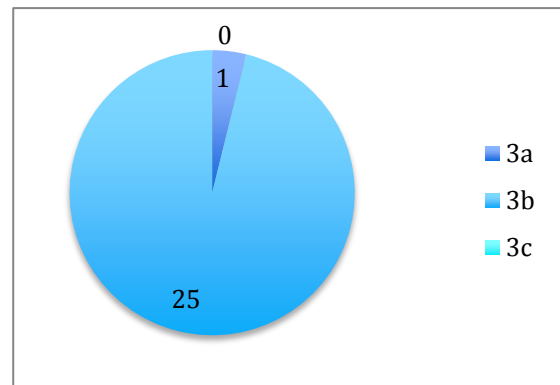
Kuva 25 Päätösten jakautuminen luokan 13 alaluokkiin

Kuva 26 Päätösten jakautuminen luokan 7 alaluokkiin

Kuva 27 Päätösten jakautuminen luokan 11 alaluokkiin

Kuva 28 Päätösten jakautuminen luokan 3 alaluokkiin

Kuvat 25, 26, 27 ja 28 kuvaavat neljän yleisimmän YSA 1 §:n mukaisen päätoimialan jakautumisen alaluokittain. Luokassa 13 selvästi yleisin oli alaluokka 13f eli muu jätteen ammattimainen tai laitostmainen jätteen hyödyntäminen tai loppukäsittely (51 kpl). Alaluokkien 13a eli puhdistamoita vähintään 100 hengen jätevesien käsittelemiseen ja 13d eli kaatopaikkoja koskevia päätöksiä oli lähes yhtä paljon (13 kpl ja 14 kpl). Alaluokan 13c eli jätteenpolttamista koskevia päätöksiä tehtiin vuonna 2008 yksi.

Luokan 7 toimialat jakautuvat kolmeen alaluokkaan, jotka ovat 7e eli kivenmurskaamot (25 kpl) ja 7c eli kivenlouhintaa (19 kpl) sekä 7a eli kaivostoiminta tai koneellinen kullankaivuu (10 kpl). Edelliseen vuoteen verrattuna kaivostoimintaa tai koneellista kullankaivuuta koskevia päätöksiä oli vuonna 2008 selvästi enemmän.

Luokassa 11 päätösten jakoutuivat vuoden 2007 tapaan alaluokkien 11a eli eläinsuojien (24 kpl) ja 11c eli kalankasvatuksen (12 kpl) välille. Vuonna 2008 kuitenkin eläinsuojia koskevat päätökset olivat hiukan yleisempiä kuin kalankasvatusta koskevat.

Myös vuonna 2008 luokassa 3 selvästi yleisimpiä olivat alaluokan 3b eli voimalaitoksia koskevat päätökset (25 kpl). Mukana oli kuitenkin myös yksi ydinvoimalaa eli luokkaa 3a koskevat valitus.

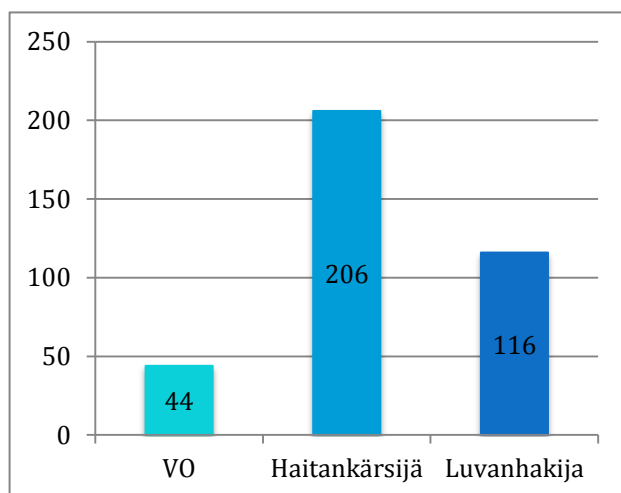
2.3.4 Muutoksenhaun kesto

Vuonna 2008 muutoksenhaku kesti keskimäärin 18 kuukautta (533 päivää). Muutoksenhaun keston päivinä mediaani oli 530 ja keskihajonta 230.

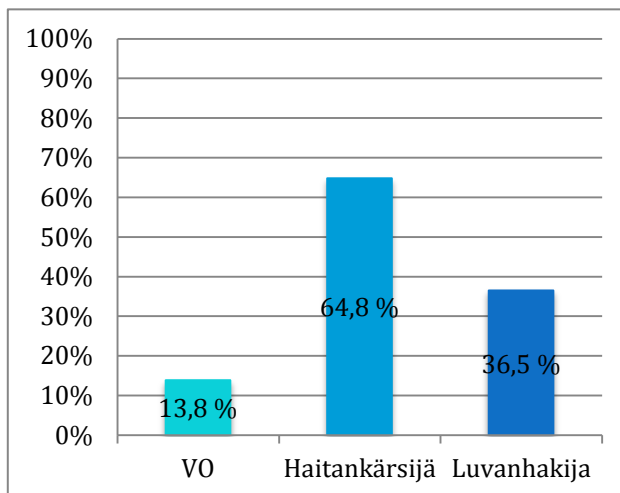
2.4 Vuosi 2009

2.4.1 Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat

Vuonna 2009 Vaasan hallinto-oikeus antoi yhteensä 318 päätöstä ympäristölupa-asioissa tehdyistä valituksista. Muutoksenhaun kohteena olleista päätöksistä 200 päätöstä on tehnyt valtion viranomainen ja 118 päätöstä kunnan viranomainen.

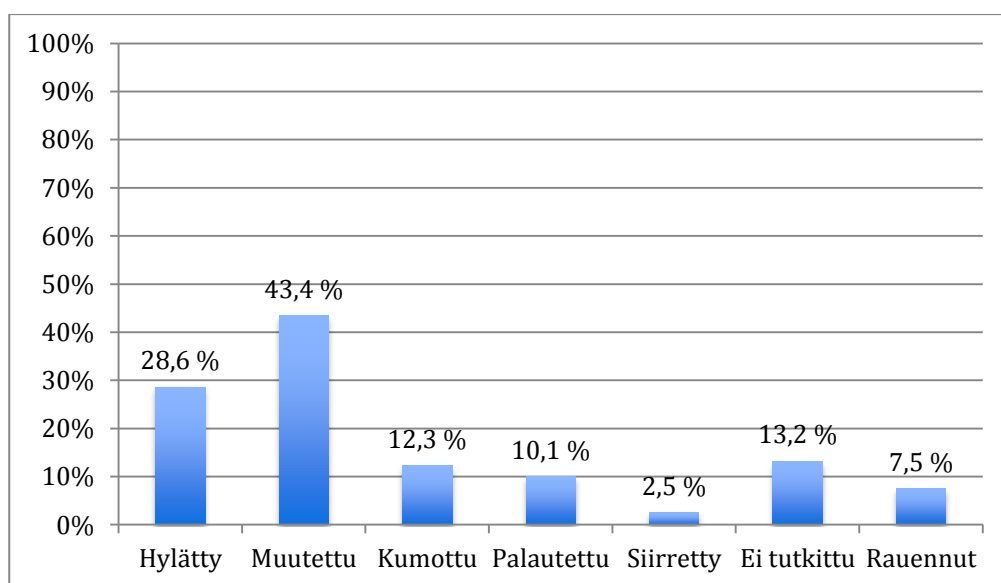
Kuva 29 Muutoksenhakijat vuonna 2009, lkm

Kuva 30 Muutoksenhakijat vuonna 2009, prosentteina

Kuvista 29 ja 30 nähdään, että vuonna 2009 edellisten vuosien tapaan yleisin muutoksenhakija oli haitankärsijä (64,8 %) ja tämän jälkeen luvanhakija (36,5 %). Selvästi harvemmin muutoksenhakijana toimi jälleen viranomainen (13,8 %). Edelliseen vuoteen verrattuna haitankärsijä oli hiukan useammin ja vastaavasti luvanhakija jonkin verran harvemmin muutoksenhakijana. Ero kummankin kohdalla on muutamia prosenttiyksiköitä.

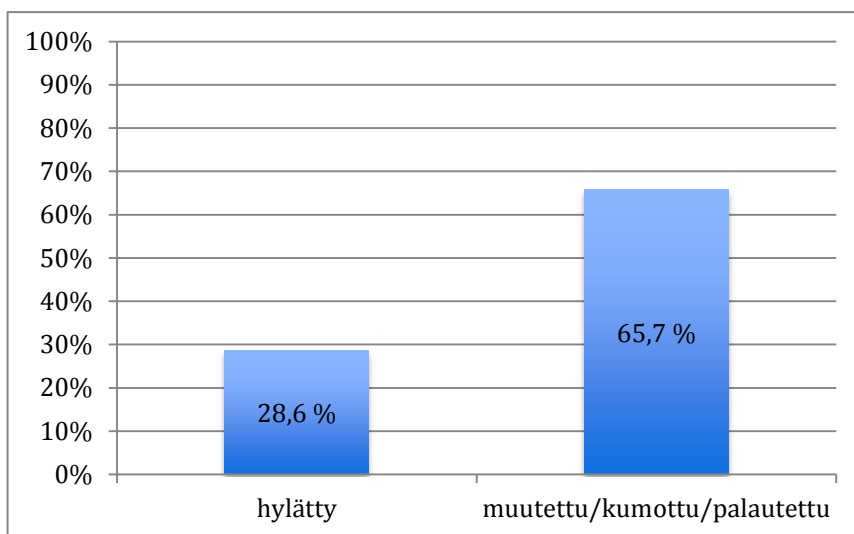
2.4.2 Päätösten lopputulokset

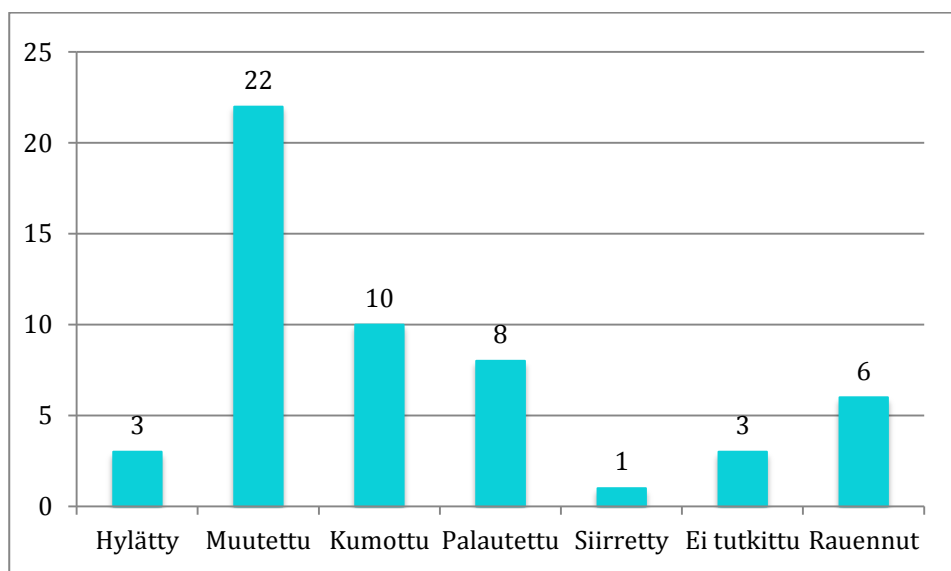
Kuva 31 VaHaO:n päätösten lopputulokset vuonna 2009, prosentteina

Vuoden 2009 muutettujen osuus (43,4 %) on jonkin verran pienempi kuin edellisinä vuosina ja vastaavasti hylättyjen osuus (28,6 %) on hiukan suurempi. Vuoden 2009 jakauma noudattaa pääpiirteissään kaikkien vuonna 2007–2014 tehtyjen päätösten lopputulosten jakaumaa. Kumottujen osuus oli kuitenkin vuonna 2009 hieman suurempi (12,3 %) ja ei tutkittujen osuus (13,2 %) jonkin verran pienempi. Kuvat 33, 34 ja 35 kuvaavat päätösten lopputulosten jakautumista muutoksenhakijoittain.

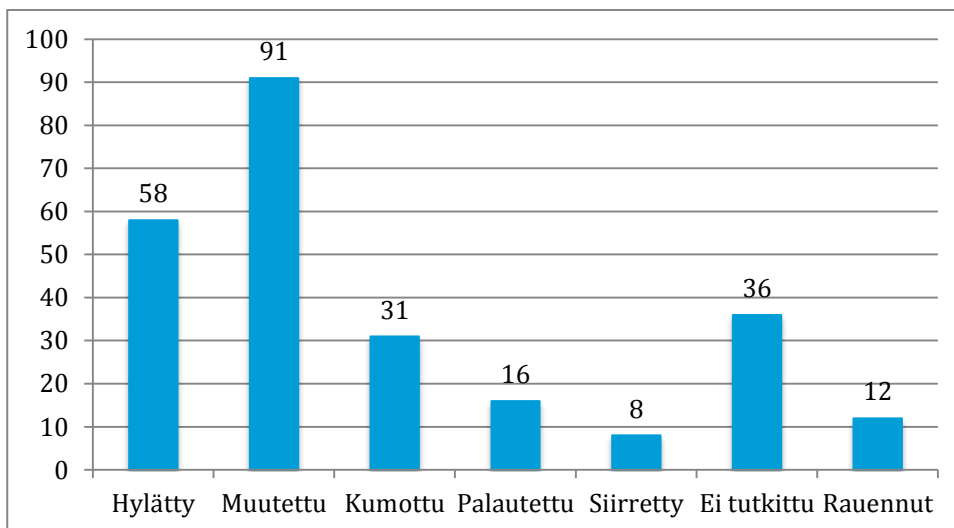
Kuvasta 32 nähdään, että vaikka muutetuiksi tulleiden osuus on jonkin verran pienempi kuin edellisinä vuosina, on muutettujen, kumottujen ja palautettujen yhteismäärä vajaan yhden prosenttiyksikön pienempi kuin vuonna 2008.

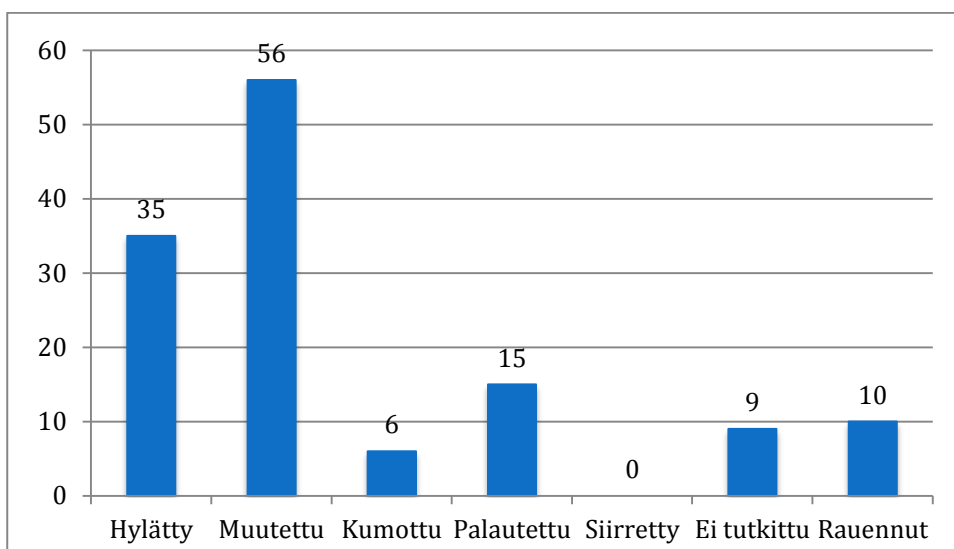
Kuva 32 VaHaO:n päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuonna 2009, prosentteina

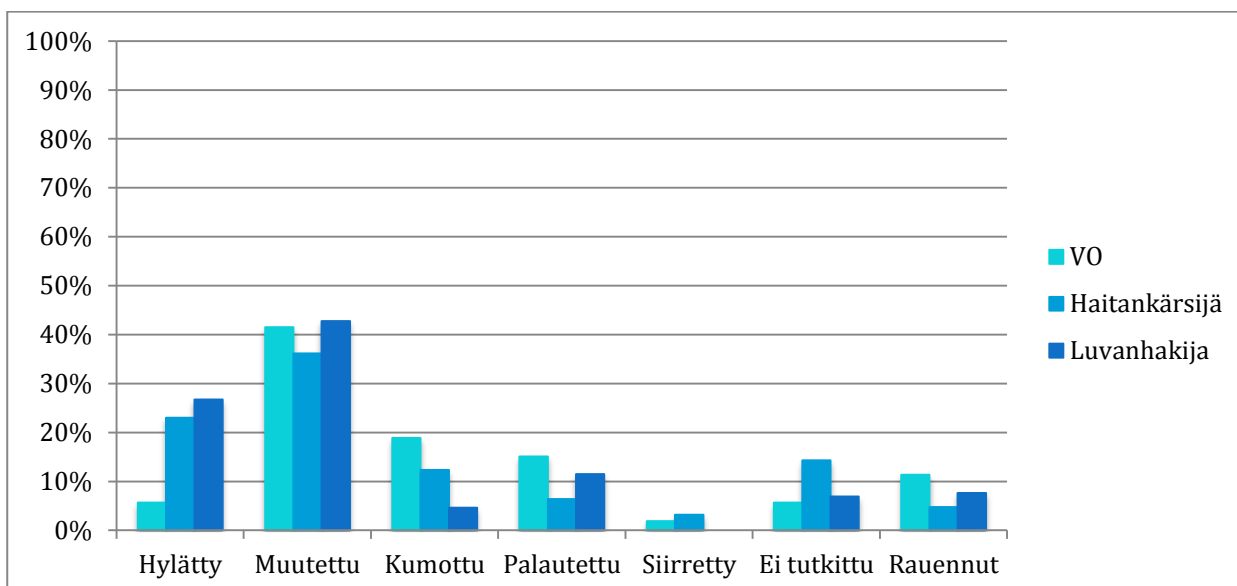
Kuva 33 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana viranomainen vuonna 2009

Kuva 34 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana haitankärsijä vuonna 2009

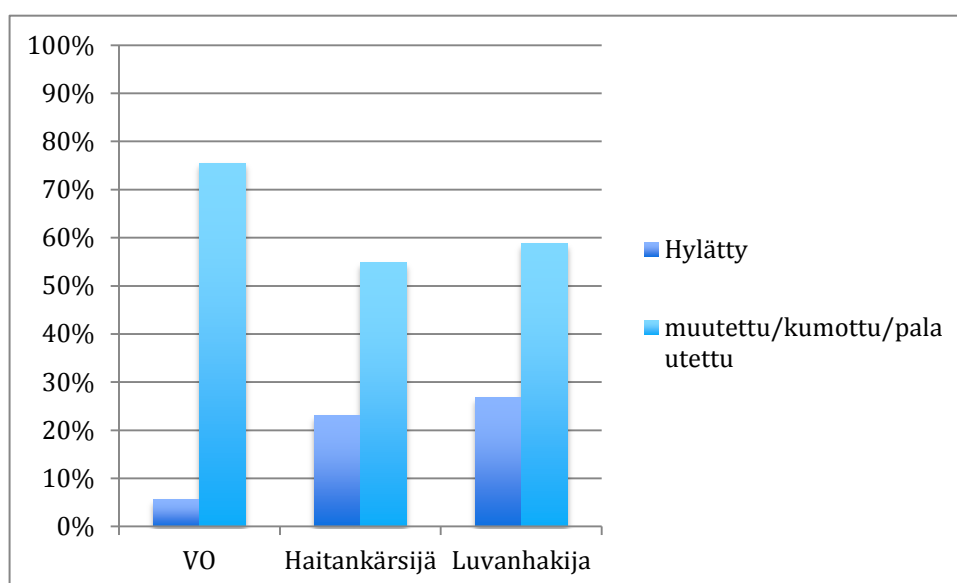
Kuva 35 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija vuonna 2009

Kuva 36 Päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain vuonna 2009, prosentteina

Kuvasta 36 nähdään, että lopputulokset jakautuvat melko tasaisesti eri valittajien kesken. Ainoastaan hylättyjen osalta ero eri muutoksenhakijaryhmien kesken on selkeä. Vain 3 valitusta (5,7 %) viranomaisen tekemistä valituksista tuli hylätyksi kokonaan. Haitankärsijän tekemistä valituksista hylättiin 58 (23 %) ja luvanhakijan 35 (26,7 %) hylättiin. Viranomaisen tekemän valituksen perusteella alkuperäisen viranomaisen päätös tuli kumotuksi 10 tapauksessa, joka on 18,9 % kaikista viranomaisen tekemistä valituksista. Haitankärsijän osalta vastaava luku on 31 (12,3 %) ja luvanhakijan osalta vain 6 (4,6 %). Muutettujen päätösten osalta eri valittajaryhmien kesken ei ollut merkittäviä eroja.

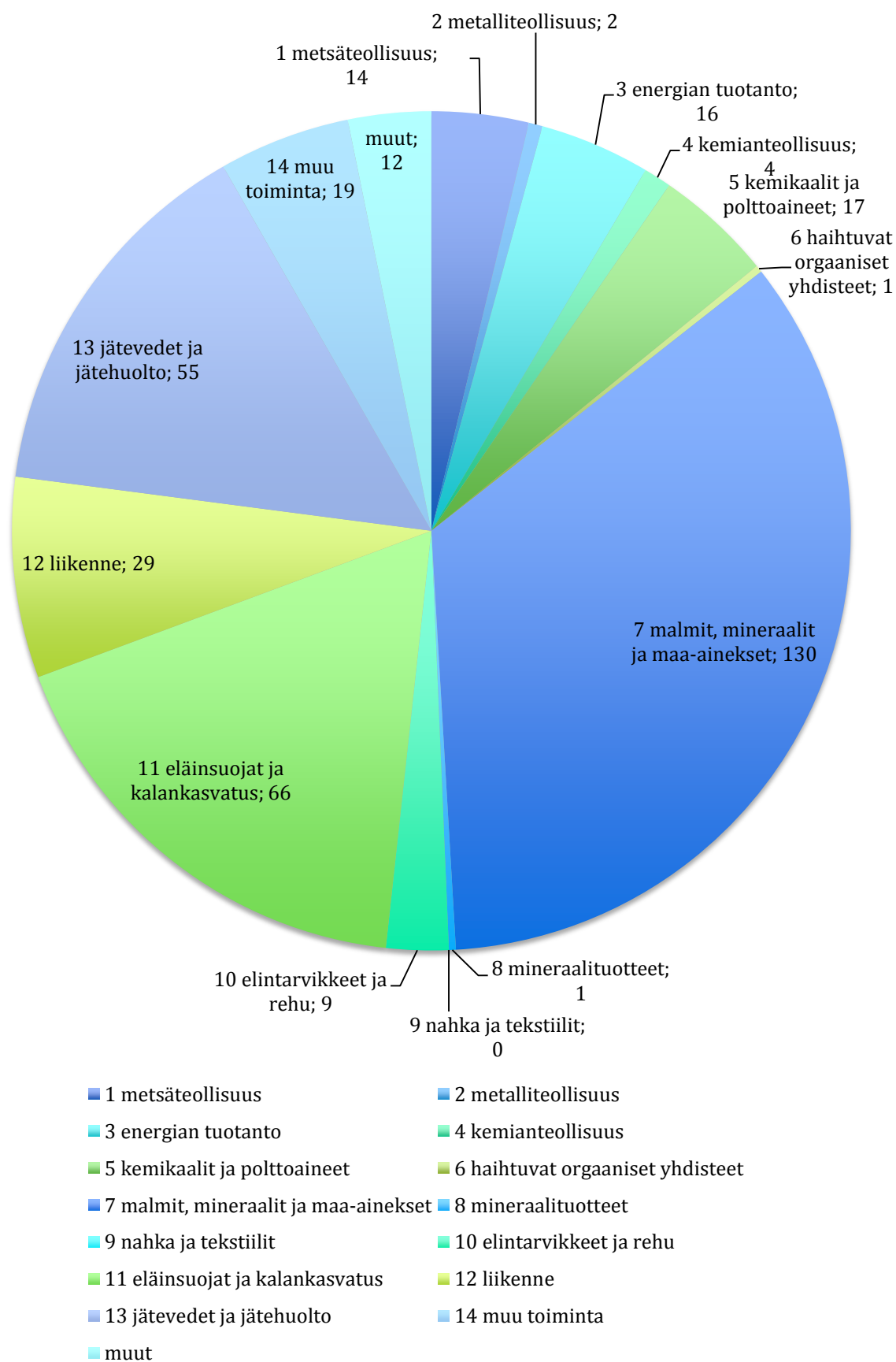
Kuvas 37 esittää päätösten lopputulokset valittajittain karkeammalla jaottelulla. Kuvasta huomataan, että viranomaisen jakauma on poikkeaa jonkin verran muista valittajaryhmistä.

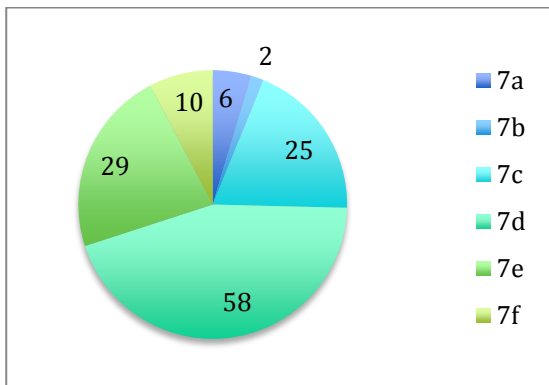
Kuva 37 VaHaO:n päätösten lopputulokset karkeammalla jaottelulla valittajittain 2008 prosentteina

2.4.3 Toimialat

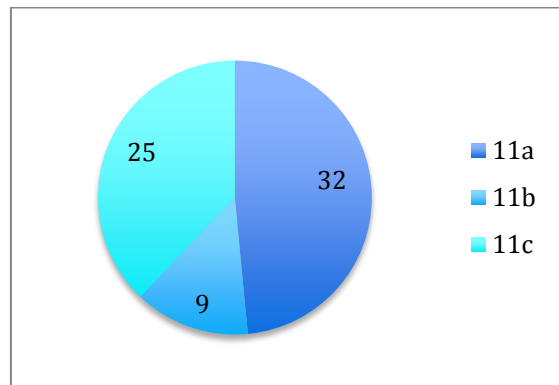
Kuva 38 näyttää toimialojen jakautumisen valituksissa YSA 1 §:n päätoimialojen mukaisesti. Yleisimpiä toimialoja vuonna 2009 olivat luokka 7 eli malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän aineiden otto (130 kpl), luokka 11 eli eläinsuojat tai kalankasvatus (66 kpl), luokka 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (55 kpl) sekä edellisistä vuosista poiketen luokka 12 eli liikenne (29 kpl). Edelliseen vuoteen verrattuna luokan 7 toimialoja koskevat valitukset olivat selvästi yleisempiä. Vuoden 2009 jakauma eri toimialojen kesken vastaa kaikkien vuosina 2007–2014 käsiteltyjen päätösten toimialajakaumaa. Neljä yleisintä toimialaa ovat samat kuitenkin siten, että luokan 12 eli liikennettä koskevia päätöksiä oli hiukan enemmän.

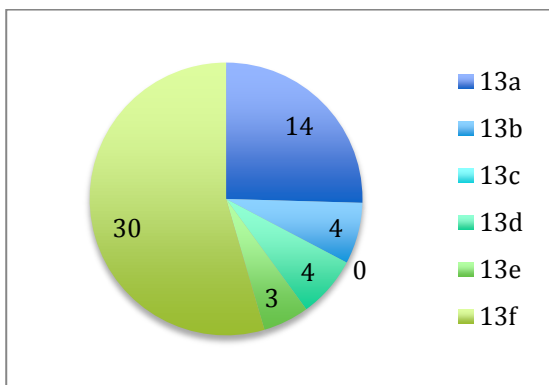
Kuva 38 Päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan 2009

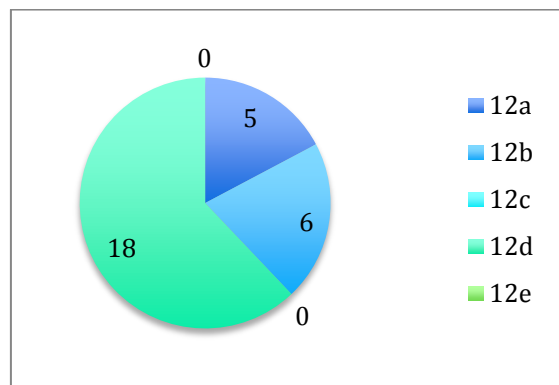
Kuva 39 Päätösten jakautuminen luokan 7 alaluokkiin

Kuva 40 Päätösten jakautuminen luokan 11 alaluokkiin

Kuva 41 Päätösten jakautuminen luokan 13 alaluokkiin

Kuva 42 Päätösten jakautuminen luokan 12 alaluokkiin

Kuvat 39, 40, 41 ja 42 esittävät neljän yleisimmän YSA 1 §:n mukaisen päätoimialan jakautumisen alaluokittain. Edellisistä vuosista poiketen vuonna 2009 käsiteltiin kaikkien luokan 7 alaluokkien toimialoja koskevia valituksia. Poikkeuksellista vuosiin 2007 ja 2008 verrattuna oli myös se, että luokassa 7 yleisin alaluokka oli 7d eli turvetuotanto (58 kpl). Seuraavaksi yleisimpiä olivat alaluokat 7e eli kivenmurskaamot (29 kpl) ja 7c eli kivenlouhintaa (25 kpl). Myös alaluokkia 7f eli asfalttiasemia, 7a eli kaivostoimintaa ja koneellista kullankaivuuta sekä 7b eli malmin tai mineraalin rikastamoa koskevia valituksia käsiteltiin muutamia (10 kpl, 6 kpl ja 2 kpl).

Luokan 11 osalta noin puolet tapauksista koski alaluokkaa 11a eli eläinsuojia (32 kpl). Seuraavaksi yleisimpiä olivat jälleen alaluokan 11c eli kalankasvatusta (25 kpl) koskevat valitukset. Myös alaluokan 11b eli turkistarhausta koskevia valituksia käsiteltiin vuonna 2009 jonkin verran (9 kpl).

Hiukan yli puolet luokan 13 toimialoista sijoittui alaluokan 13f eli muun jätteen ammattimaisen tai laitospäätöksen hyödyntämisen tai loppukäsittelyn alle (30 kpl). Kolmannes luokan 13 tapauksista koski alaluokkaa 13a eli puhdistamoja vähintään 100 hengen jätevesien käsittelemiseen. Alaluokkia 13b eli teollisuuden jätevedenpuhdistamoita, 13d eli kaatopaikkoja ja 13e eli kaivannaisjätteiden jätealueita koskevia valituksia käsiteltiin vuonna 2009 muutamia (4 kpl, 4 kpl ja 3 kpl).

Luokkaa 12 koskevista päätöksistä selvästi yleisimpiä olivat alaluokan 12d eli moottoriurheiluratoja koskevat valitukset (18 kpl). Alaluokkien 12a eli satamien ja 12b lentopaikkojen päätöksiä käsiteltiin lähes yhtä paljon (5 kpl ja 6 kpl).

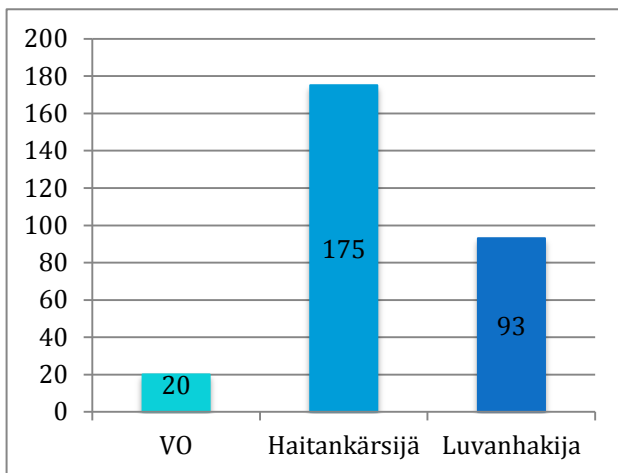
2.4.4 Muutoksenhaun kesto

Vuonna 2009 muutoksenhaku kesti keskimäärin 17 kuukautta (509 päivää). Muutoksenhaun keston päivinä mediaani oli 503 ja keskihajonta 216.

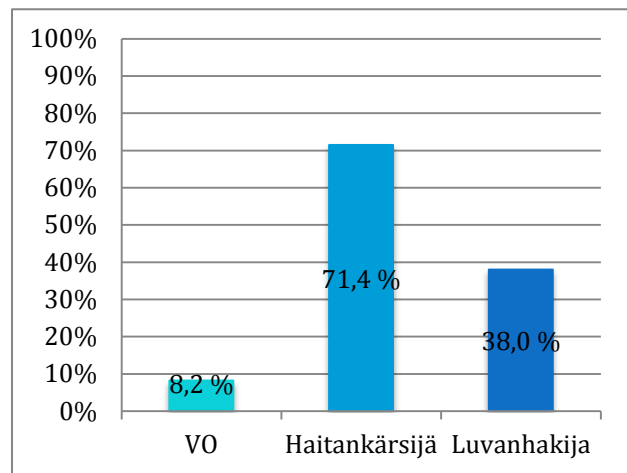
2.5 Vuosi 2010

2.5.1 Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat

Vuonna 2010 Vaasan hallinto-oikeus antoi yhteensä 245 päätöstä. Muutoksenhaun kohteena olleista päätöksistä 152 päätöstä on tehnyt valtion ja 93 päätöstä kunnan viranomaisen.

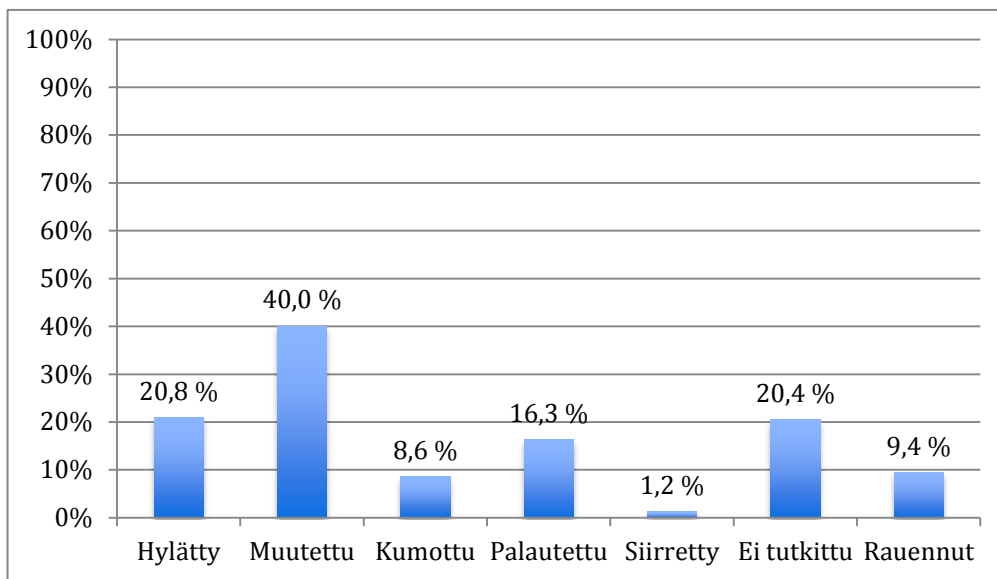
Kuva 43 Muutoksenhakijat vuonna 2010, lkm

Kuva 44 Muutoksenhakijat vuonna 2010, prosentteina

Kuvista 43 ja 44 nähdään, että vuonna 2010 haitankärsijä oli edelleen muutoksenhakijoista selvästi yleisin (71,4 %) muutamia prosenttiyksiköitä yleisempi kuin aikaisempina vuosina. Luvanhakija oli jonkin verran useammin muutoksenhakijana kuin edellisenä vuonna (38,0 %), mutta toisaalta harvemmin kuin vuosina 2008 ja 2007. Viranomaisen haki muutosta harvemmin kuin edellisinä vuosina (8,2 %).

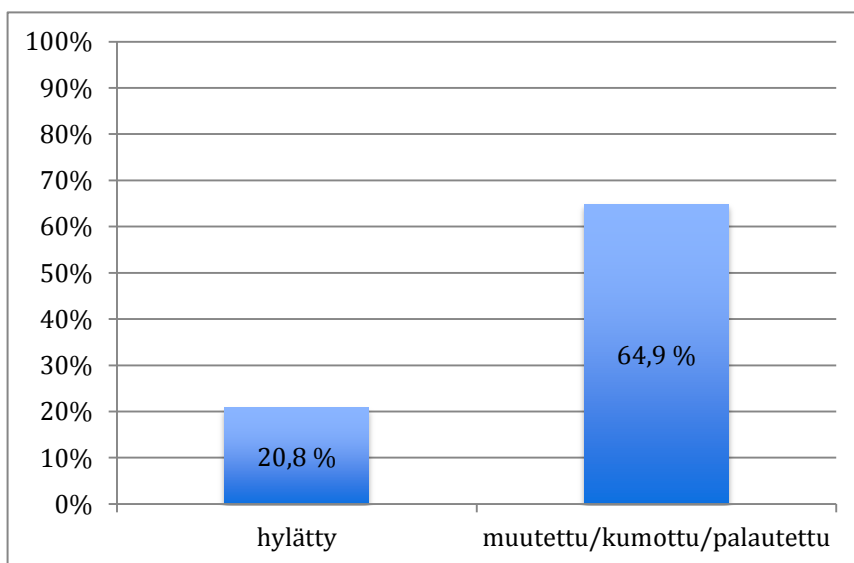
2.5.2 Päätösten lopputulokset

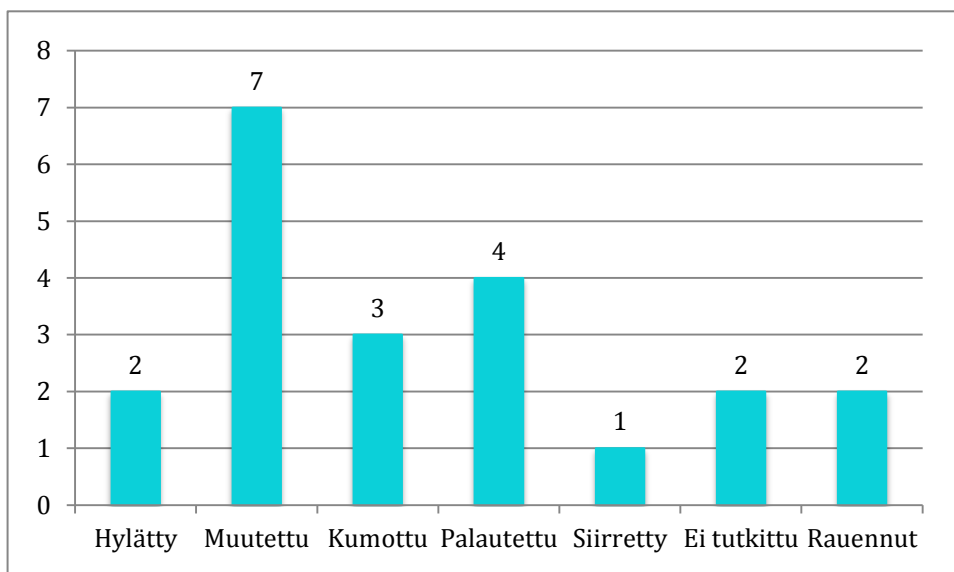
Kuva 45 VaHaO:n päätösten lopputulokset 2010 prosentteina

Vuonna 2010 sekä muutettujen osuus (40,0 %) että hylättyjen osuus (20,8 %) on jonkin verran pienempi kuin edellisenä vuonna. Edellistä vuotta useammin päätös on palautettu alkuperäiselle viranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi (16,3 %) tai valitus on jätetty ainakin osin tutkimatta (20,4 %). Myös ainakin joiltain osin rauenneiden osuus (9,4 %) on hiukan suurempi vuonna 2010 kuin 2009. Verrattuna kaikkiin vuosina 2007–2014 tehtyihin päätöksiin hylättyjen ja muutettujen osuus on jonkin verran alhaisempi. Kuvat 47, 48 ja 49 kuvaavat päätösten lopputulosten jakautumista muutoksenhakijoittain.

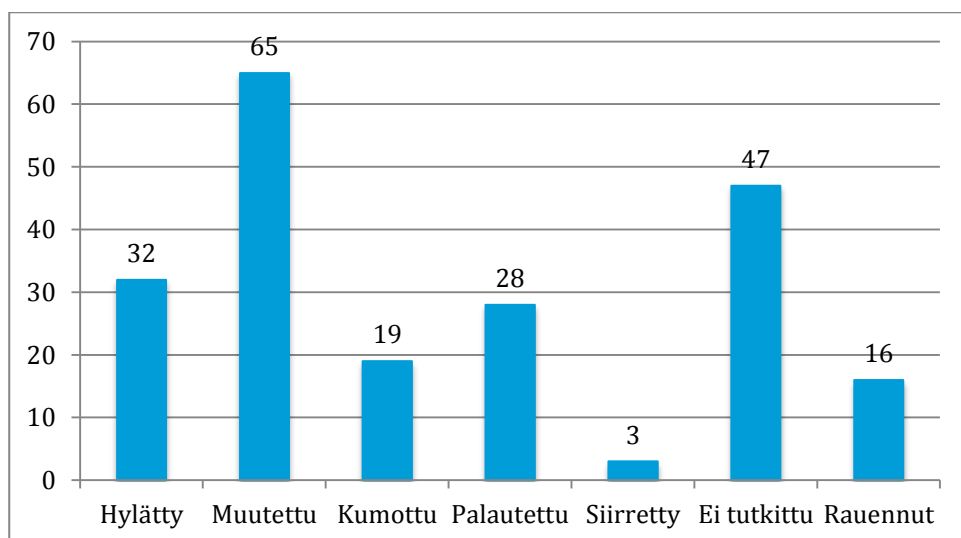
Kuvasta 46 nähdään, että sekä hylättyjen että muutettujen, kumottujen ja palautettujen yhteismäärä on vuonna 2010 hiukan alhaisempi kuin edellisinä vuosina.

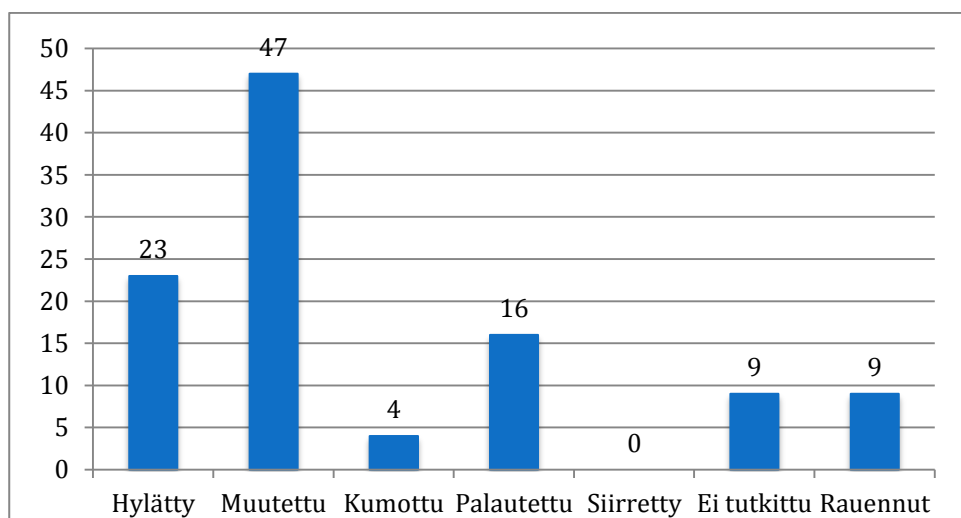
Kuva 46 VaHaO:n päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuonna 2010, prosentteina

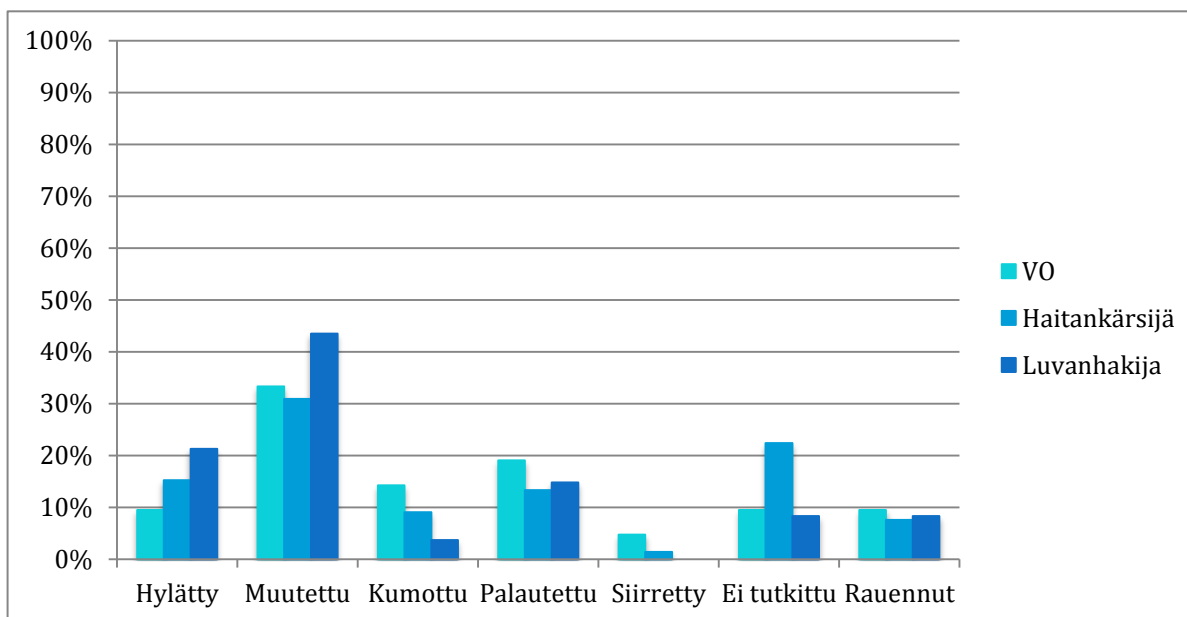
Kuva 47 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana viranomainen vuonna 2010

Kuva 48 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana haitankärsijä vuonna 2010

Kuva 49 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija vuonna 2010

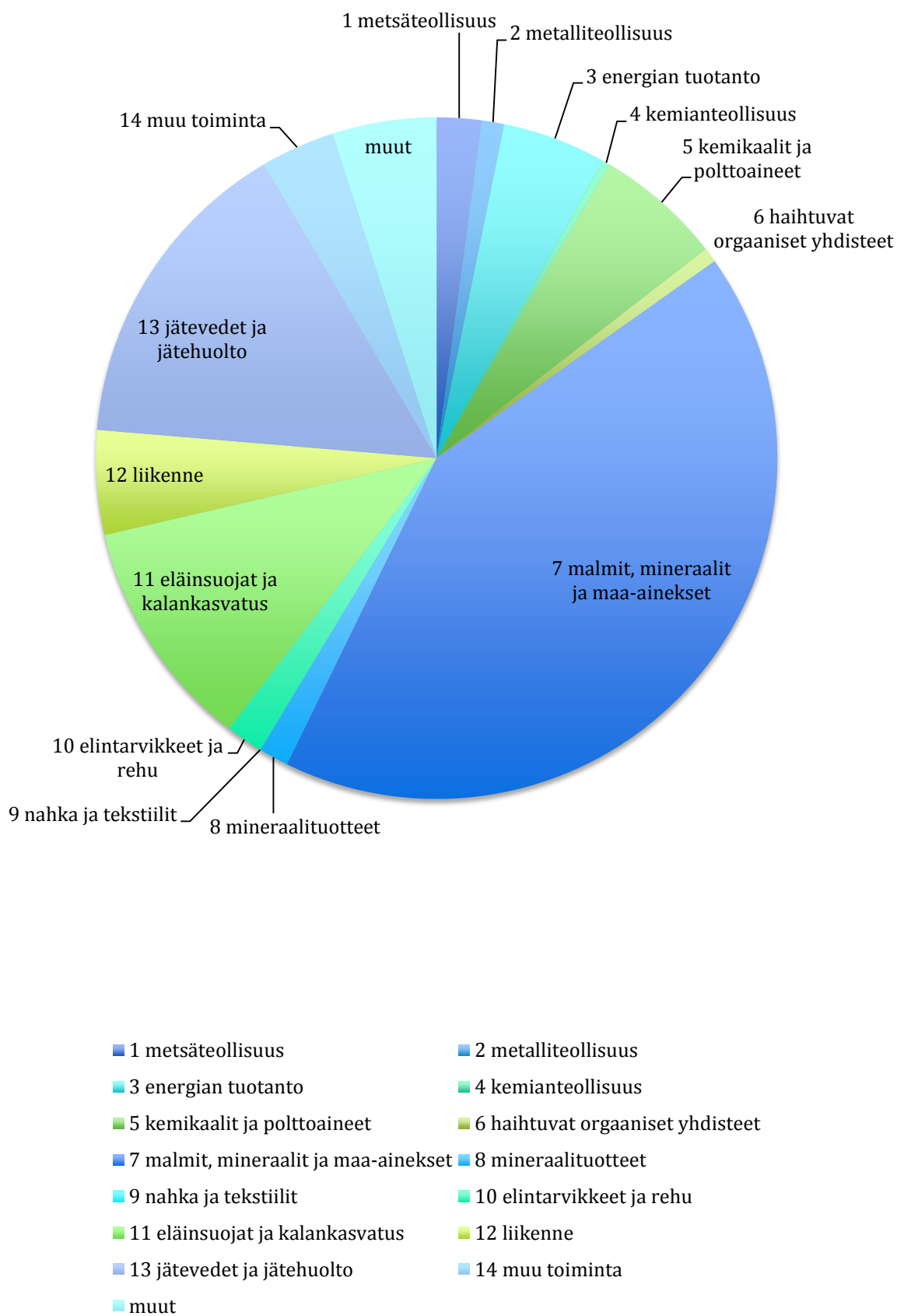

Kuva 50 Päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain vuonna 2010, prosentteina

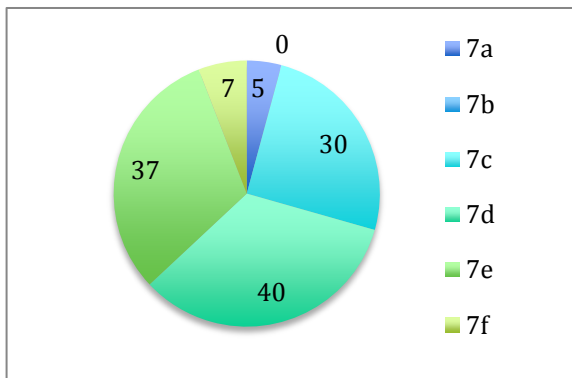
Kuvasta 50 havaitaan, että lopputulokset jakautuvat hyvin vastaavalla tavalla vuonna 2010 kuin vuonna 2009. Voidaan kuitenkin huomata, että luvanhakijan ollessa muutoksenhakijana on alkuperäistä päätöstä muutettu sekä useammin kuin edellisenä vuonna että verrattuna muihin valittajaryhmiin. Ero on melko selkeä. Edelleen viranomaisen tekemiä valituksia on hylätty harvemmin (2 kpl, 9,5 %) kuin haitankärsijöiden (32 kpl, 15,2 %) tai luvanhakijoiden (23 kpl, 21,3 %) valituksia. Haitankärsijän valitus on jätetty tutkimatta selvästi useammin (47 kpl, 22,4 %) kuin muiden valittajaryhmien.

2.5.3 Toimialat

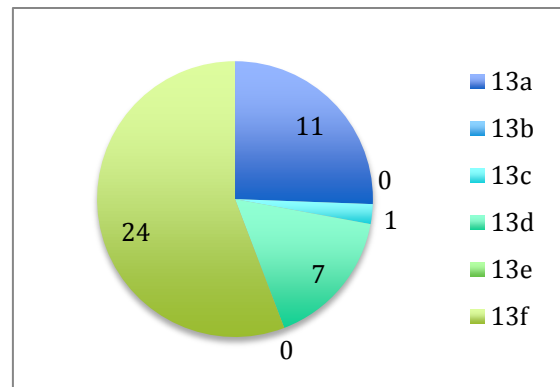
Kuva 51 näyttää toimialojen jakautumisen valituksissa YSA 1 §:n päätoimialojen mukaisesti. Vuonna 2010 neljä yleisintä toimialaa ovat samat kuin edellisenä vuonna ja kaikkina vuosina (2007–2014) yhteensä, joskin yleisyysjärjestys on hieman eri. Nämä ovat luokka 7 eli malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän ainesten otto (119 kpl), luokka 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (43 kpl), luokka 11 eli eläinsuojat tai kalankasvatus (31 kpl) ja edellisistä vuosista poiketen luokka 5 eli kemikaalien tai polttoaineiden valmistusta, varastointia, käyttöä tai käsittelyä koskevat laitokset (17 kpl).

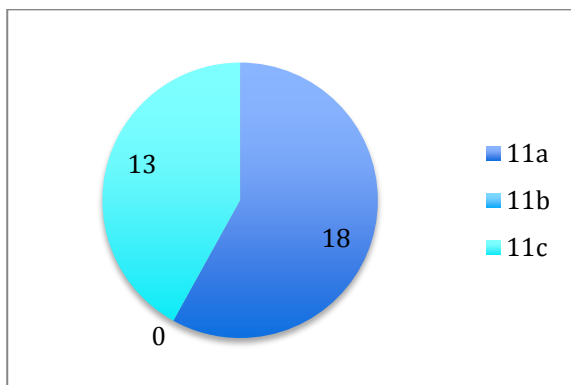
Kuva 51 Päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan vuonna 2010

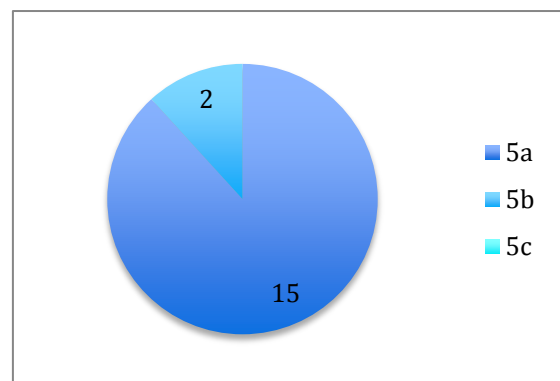
Kuva 52 Päätösten jakautuminen luokan 7 alaluokkiin

Kuva 53 Päätösten jakautuminen luokan 13 alaluokkiin

Kuva 54 Päätösten jakautuminen luokan 11 alaluokkiin

Kuva 55 Päätösten jakautuminen luokan 5 alaluokkiin

Kuvat 52, 53, 54 ja 55 esittävät neljän yleisimmän YSA 1 §:n mukaisen päätoimialan jakautumisen alaluokittain vuonna 2010. Luokka 7 jakautuu hyvin vastaavalla tavalla kuin edellisenä vuonna. Yleisin alaluokka oli 7d eli turvetuotanto (40 kpl), seuraavaksi 7e eli kivenmurskaamot (37 kpl) ja 7c eli kivenlouhinta (30 kpl). Alaluokan 7f eli asfalttiasemia koskevia valituksia käsiteltiin 7 kpl ja alaluokan 7a eli kaivostoimintaa ja koneellista kullankaivuuta 5 kpl.

Toiseksi yleisimmässä luokassa 13 yleisin alaluokka oli jälleen 13f eli muu jätteen ammattimainen tai laitostmainen jätteen hyödyntäminen tai loppukäsittely (24 kpl). Seuraavaksi eniten käsiteltiin alaluokkia 13a eli puhdistamoja vähintään 100 hengen jätevesien käsittelemiseen (11 kpl) ja kolmanneksi alaluokkia 13d eli kaatopaikkoja koskevia valituksia (7 kpl). Alaluokan 13c eli jätteenpolttamista koskevia valituksia käsiteltiin yksi.

Luokan 11 osalta käsitellyt tapaukset jakautuivat alaluokkien 11a eli eläinsuojien ja 11c eli kalankasvatuksen kesken (18 ja 13 kpl).

Luokkaa 5 koskevista päätöksistä selvästi yleisimpiä olivat alaluokan 5a laitokset eli polttonesteiden jakeluasemat tai varastot (15 kpl). Alaluokan 5b eli polttoaineiden valmistusta koskevia päätöksiä käsiteltiin 2 kpl.

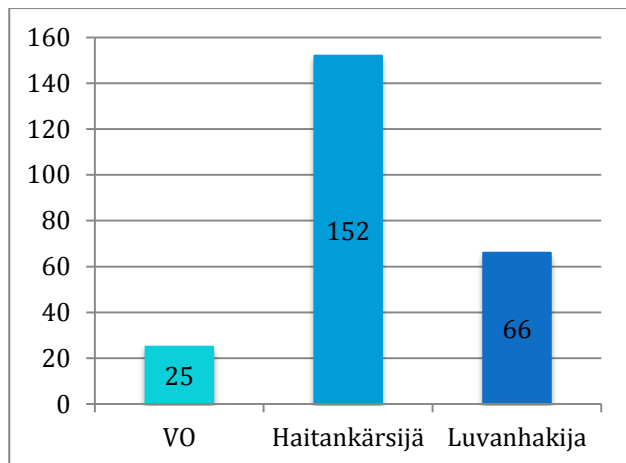
2.5.4 Muutoksenhaun kesto

Vuonna 2010 muutoksenhaku kesti keskimäärin 15 kuukautta (471 päivää). Muutoksenhaun keston päivinä mediaani oli 440 ja keskihajonta 239.

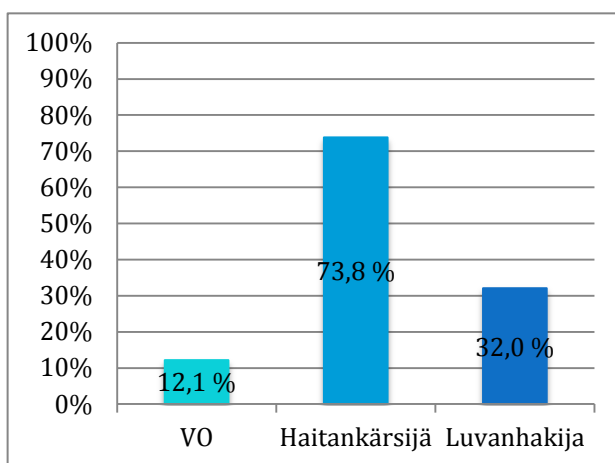
2.6 Vuosi 2011

2.6.1 Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat

Vuonna 2011 Vaasan hallinto-oikeus antoi yhteensä 206 päätöstä ympäristölupavalituksia koskien. Muutoksenhaun kohteena olleista päätöksistä 127 päätöstä on tehnyt valtion viranomainen ja 79 päätöstä kunnan viranomainen.

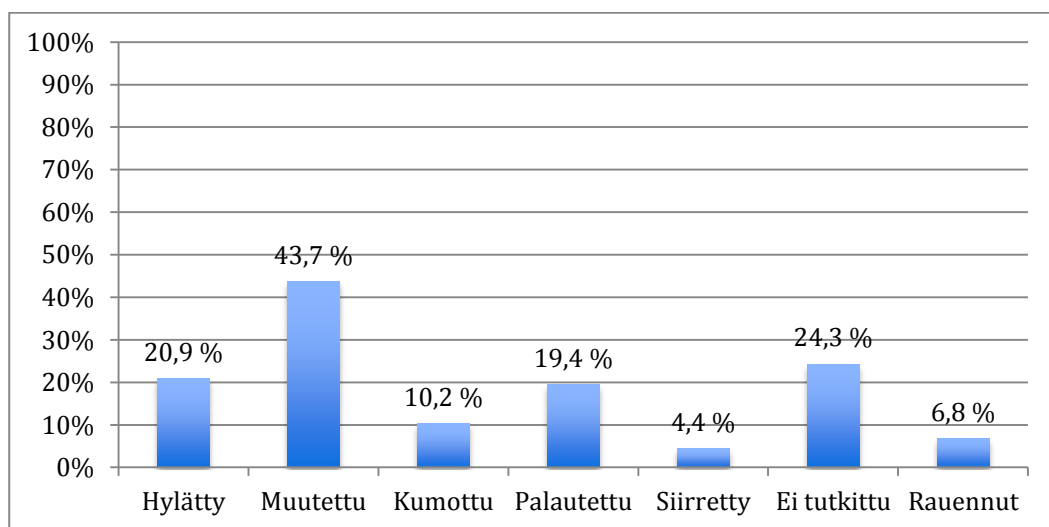
Kuva 56 Muutoksenhakijat 2011 lkm

Kuva 57 Muutoksenhakijat 2011 prosentteina

Kuvista 56 ja 57 huomataan, että vuonna 2011 haitankärsijä on ollut edelleen entistä useammin muutoksenhakijana (73,8 %). Luvanhakija on sen sijaan ollut jonkin verran harvemmin muutoksenhakijana kuin edellisenä vuonna (32,0 %). Viranomainen on vallinneen linjan mukaisesti ollut myös vuonna 2011 selvästi harvemmin muutoksenhakijana kuin kaksi muuta valittajaryhmää, kuitenkin hiukan useammin kuin vuonna 2010 (12,1 %).

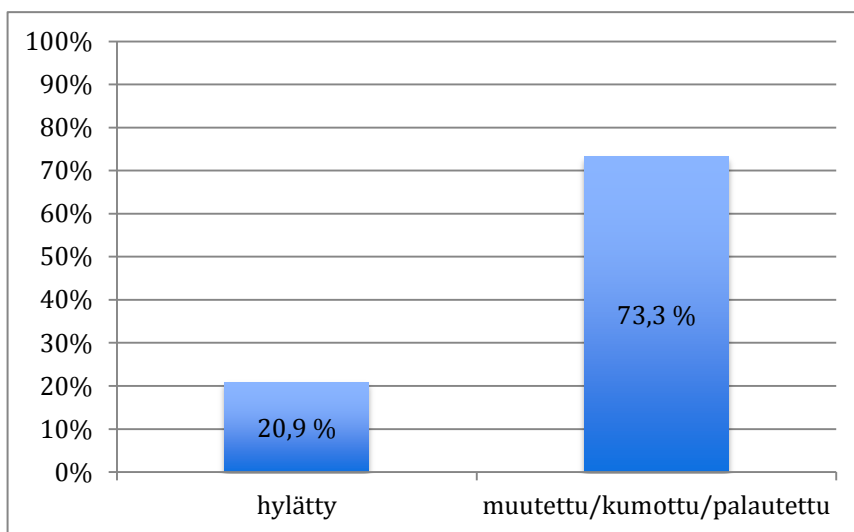
2.6.2 Päätösten lopputulokset

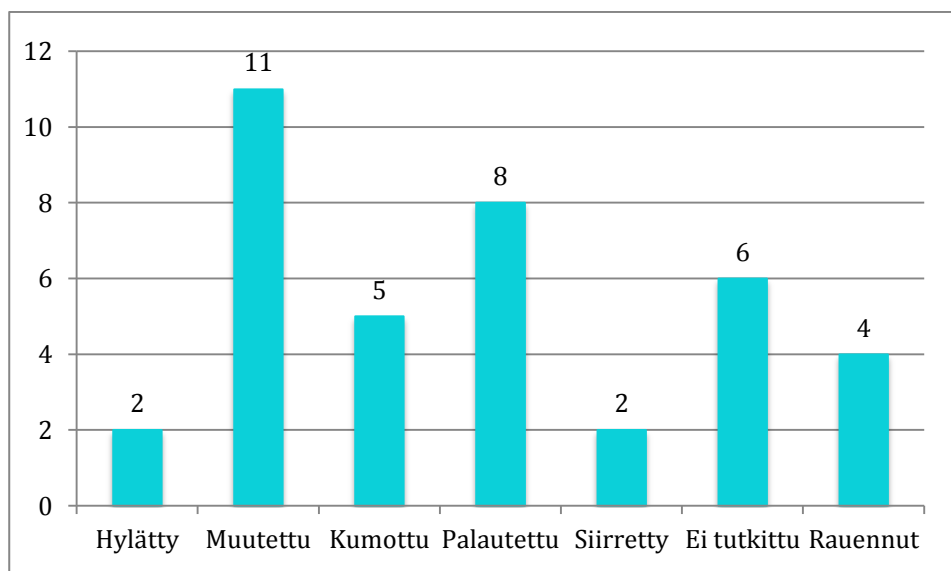
Kuva 58 VaHaO:n päätösten lopputulokset 2011 prosentteina

Kuvasta 58 nähdään, että vuonna 2011 muutettujen osuus (43,7 %) on hiukan korkeampi kuin edellisenä vuotena. Hylättyjen (20,9 %) ja palautettujen (19,4 %) määrä on pysynyt lähes samana. Verrattuna kaikkiin vuosina 2007–2014 käsiteltyihin päätöksiin on hylättyjen osuus muutaman prosenttiyksikön alhaisempi ja ei tutkittujen osuus (24,3 %) puolestaan korkeampi. Kuvat 60, 61 ja 62 kuvaavat päätösten lopputulosten jakautumista muutoksenhakijoittain.

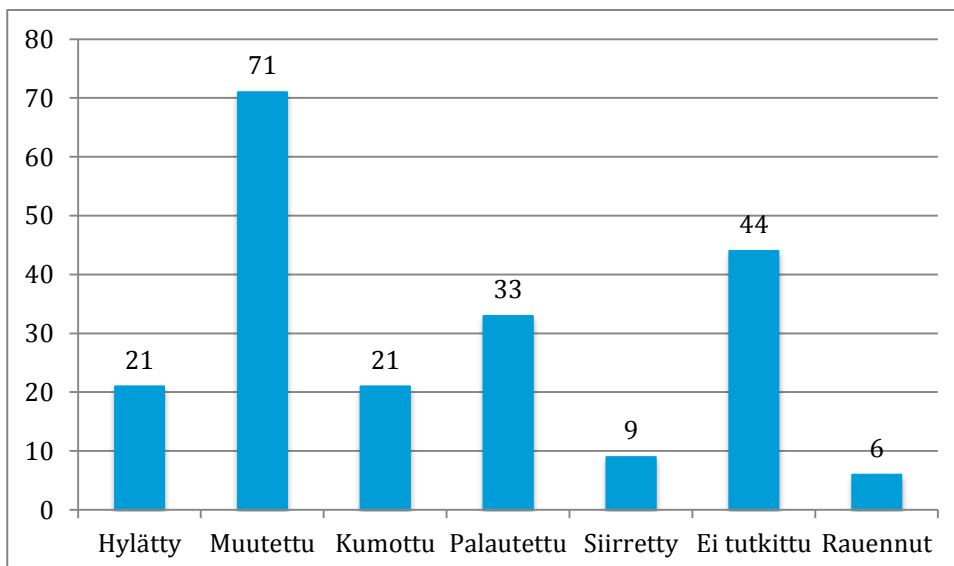
Kuvan 59 esittämästä karkeammasta jaottelusta havaitaan, että muutettujen, kumottujen ja palautettujen yhteismäärä on muutamia prosenttiyksiköitä suurempi vuonna 2011 kuin edellisinä vuosina. Myös verrattuna kaikkiin vuosina 2007–2014 tehtyihin päätöksiin näiden osuus on suurempi.

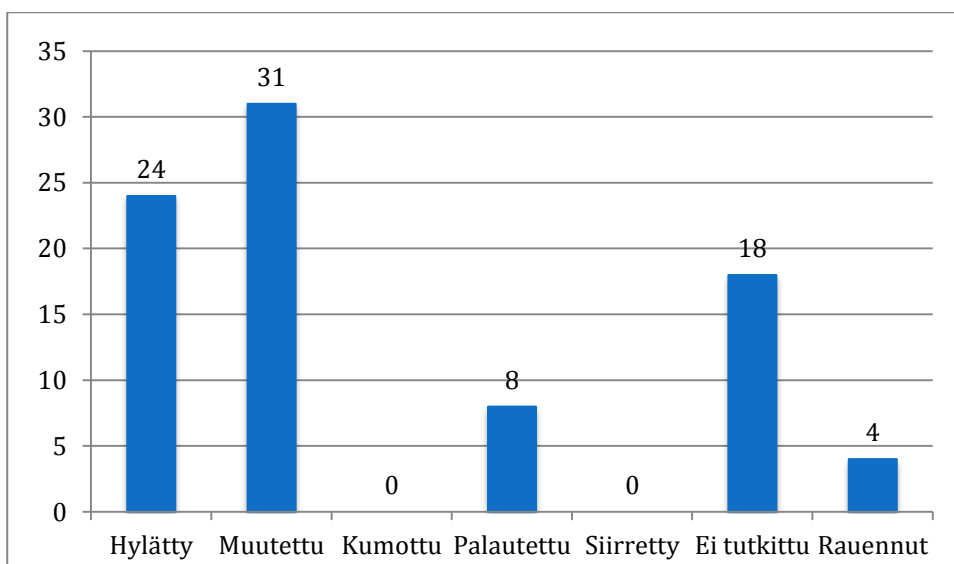
Kuva 59 Vaasan hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuonna 2011, prosentteina

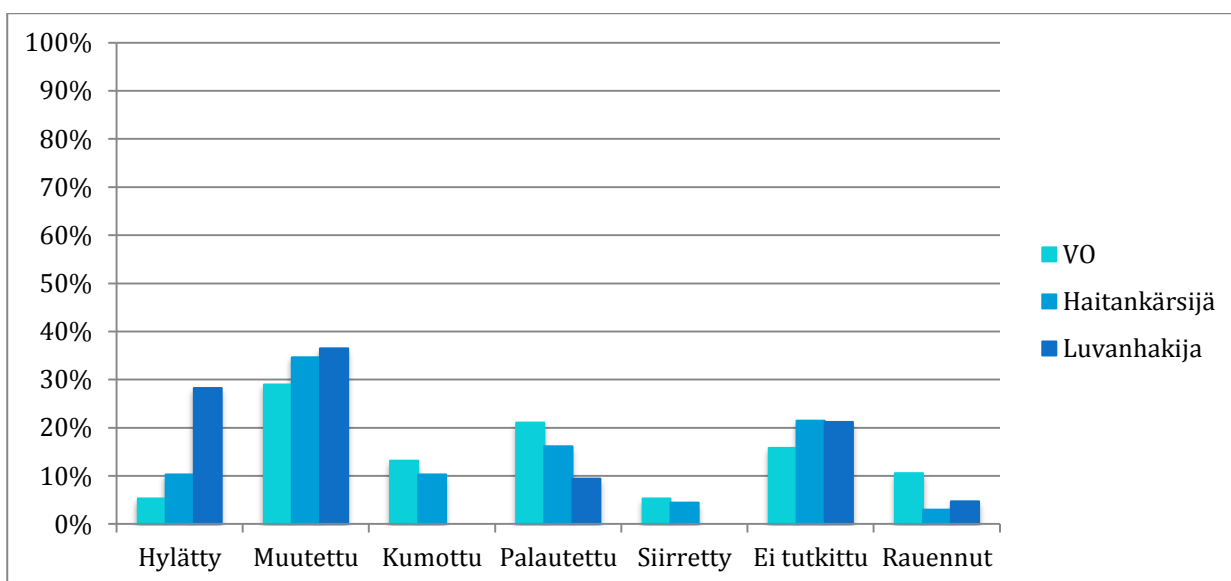
Kuva 60 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana viranomainen 2011

Kuva 61 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana haitankärsijä 2011

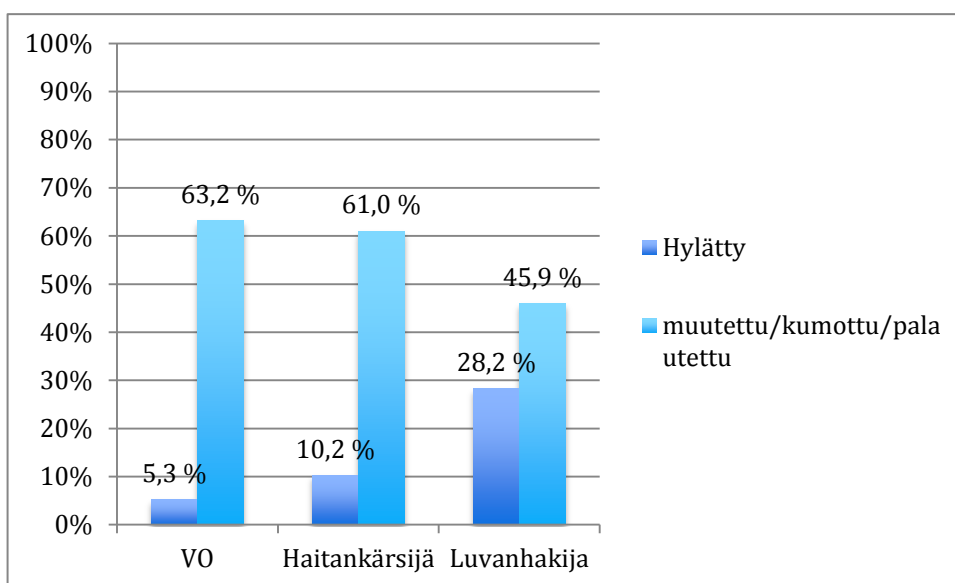
Kuva 62 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija 2011

Kuva 63 Päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain 2011 prosentteina

Kuvasta 63 voidaan nähdä, että päätösten lopputuloksissa on jonkin verran eroja sekä edelliseen vuoteen että kaikkiin vuosina 2007–2014 tehtyihin päätöksiin verrattuna. Suurin ero näyttää olevan hylättyjen päätösten osalta. Luvanhakijan tekemiä valituksia on hylätty (24 kpl, 28,2 %) selkeästi enemmän kuin muiden valittajaryhmien. Ero on selvä myös verrattuna kaikkiin vuosin 2007–2014 päätöksiin. Haitankärsijän tekemiä valituksia sen sijaan on hylätty poikkeuksellisen vähän (21 kpl, 10,2 %). Tutkimatta jätettyjen osuus on kaikkien muutoksenhakijoiden osalta suurempi kuin keskimäärin muina vuosina.

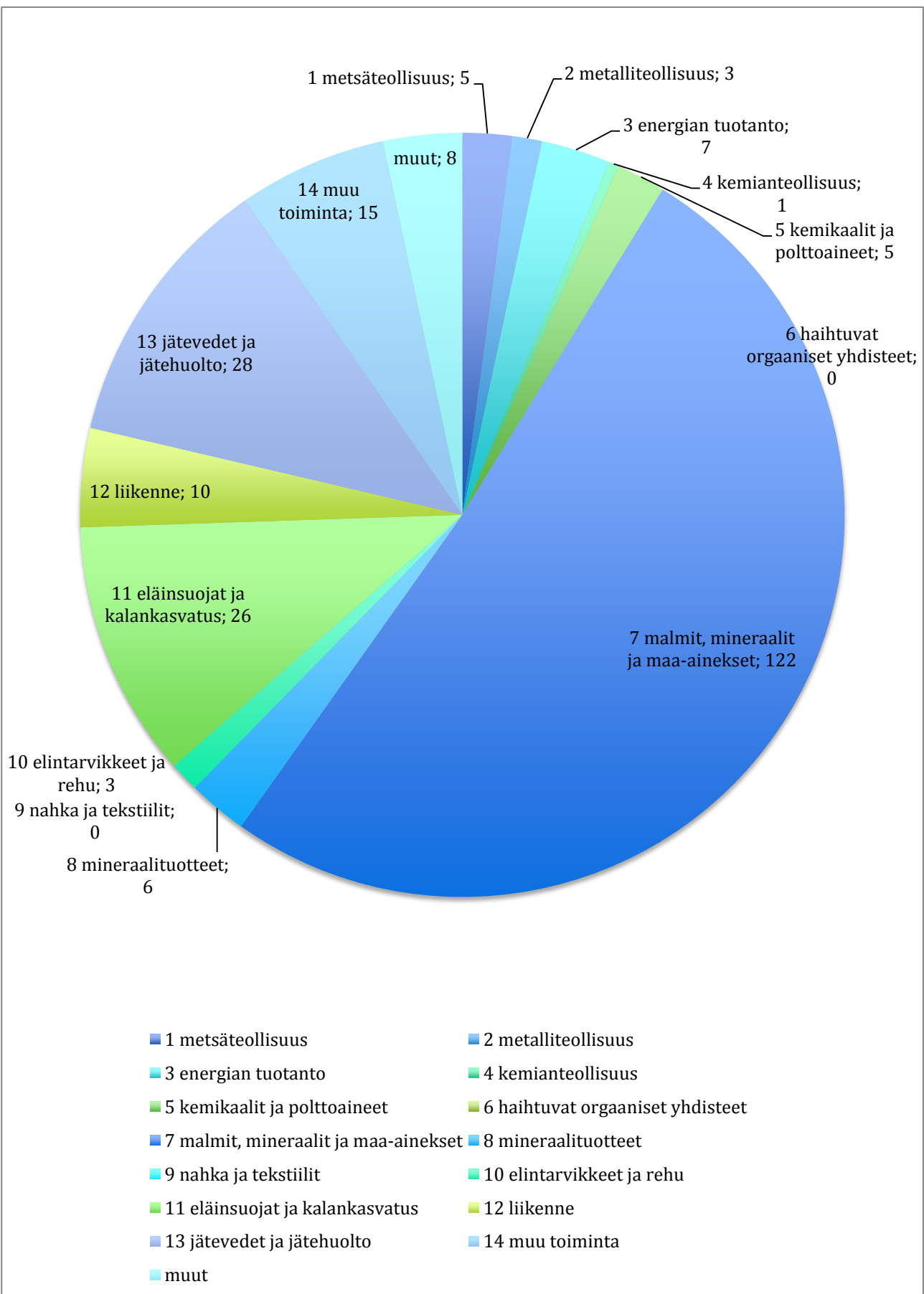
Kuvassa 64 esitetään päätösten lopputulokset valittajittain karkeammalla jaottelulla, josta nähdään selkeämmin lopputulosten jakautuminen hylättyihin ja jollakin tapaa muutettuihin päätöksiin.

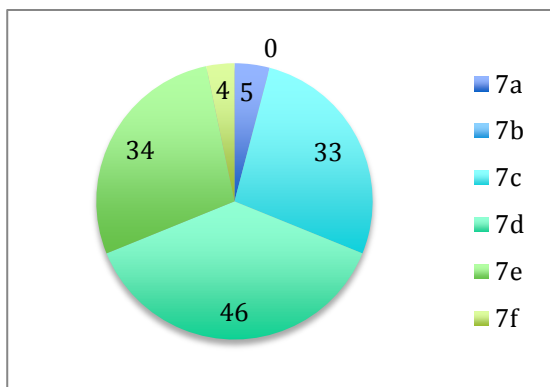
Kuva 64 VaHaO:n päätösten lopputulokset karkeammalla jaottelulla valittajittain vuonna 2011, prosentteina

2.6.3 Toimialat

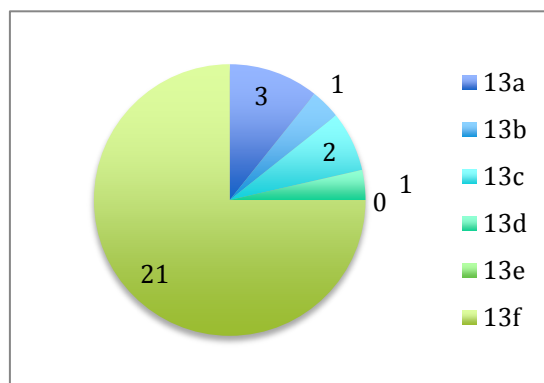
Kuva 65 näyttää toimialojen jakautumisen valituksissa YSA 1 §:n päätoimialojen mukaisesti. Vuonna 2011 hiukan yli puolet kaikista valituksista koski luokan 7 eli malmien tai mineraalien kaivamisen tai maaperän ainesten oton toimintoja (122 kpl). Seuraavaksi yleisimpiä toimialoja olivat luokka 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (28 kpl), luokka 11 eli eläinsuojat tai kalankasvatus (26 kpl) ja neljänneksi edellisistä vuosista poiketen luokka 14 eli muu toiminta (15 kpl). Kappalemäärät ovat kaikissa suurimmissa luokissa pienemmät kuin aikaisempina vuosina johtuen valitusten kokonaismäärän pienestä laskusta.

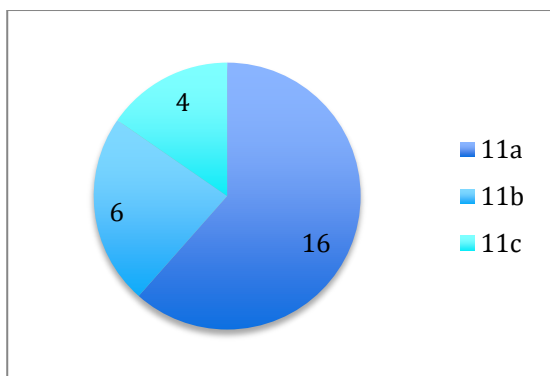
Kuva 65 Päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan vuonna 2011

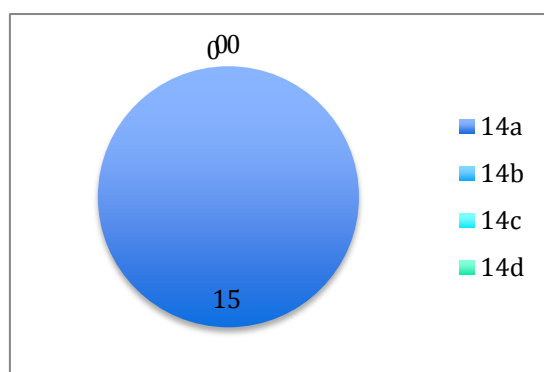
Kuva 66 Päätösten jakautuminen luokan 7 alaluokkiin

Kuva 67 Päätösten jakautuminen luokan 13 alaluokkiin

Kuva 68 Päätösten jakautuminen luokan 11 alaluokkiin

Kuva 69 Päätösten jakautuminen luokan 14 alaluokkiin

Kuvat 66, 67, 68 ja 69 esittävät neljän yleisimmän YSA 1 §:n mukaisen päätoimialan jakautumisen alaluokittain vuonna 2011. Luokan 7 yleisin alaluokka oli edellisen vuoden tapaan 7d eli turvetuotanto (46 kpl), seuraavaksi yleisimmät alaluokat olivat jälleen 7e eli kivenmurskaamot (34 kpl) ja 7c eli kivenlouhinta (33 kpl). Vuonna 2011 käsiteltiin myös joitakin luokkien 7f eli asfalttiasemia (4 kpl) ja 7a eli kaivostoimintaa ja koneellista kullankaivuuta (5 kpl) koskevia valituksia.

Kolme neljästä pääluokan 13 tapauksesta koski alaluokkaa 13f eli muuta jätteen ammattimaista tai laitospaikkaa jätteen hyödyntämistä tai loppukäsittelyä (21 kpl). Alaluokkien 13a eli puhdistamoja vähintään 100 hengen jätevesien käsittelemiseen (3 kpl), 13b eli teollisuuden erillisiä jätevedenpuhdistamoita (1 kpl), 13c eli jätteenpolttolaitoksia (2 kpl) ja 13d eli kaatopaikkoja (1 kpl) koskevia valituksia käsiteltiin vain yksittäisiä kutakin.

Luokassa 11 yleisin alaluokka oli edellisten vuosien tapaan 11a eli eläinsuojat (16 kpl). Vuonna 2011 käsiteltiin myös muutamia alaluokan 11b eli turkistarhauksen (6 kpl) ja 11c eli kalankasvatuksen (4 kpl) päätöksiä.

Luokan 14 kaikki tapaukset koskivat alaluokkaa 14a eli ampumaratoja (15 kpl).

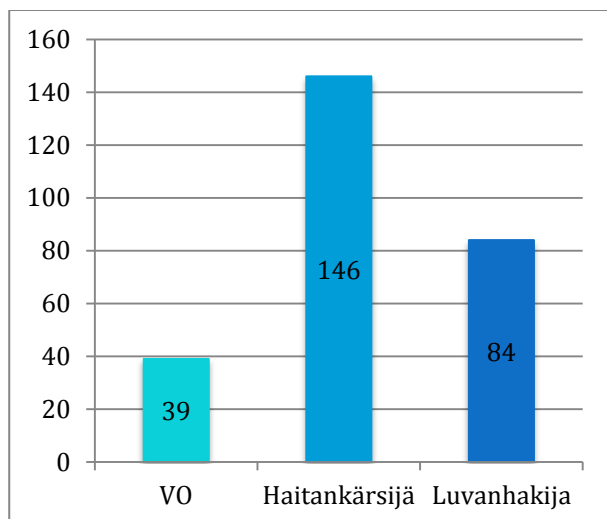
2.6.4 Muutoksenhaun kesto

Vuonna 2011 muutoksenhaku kesti keskimäärin 16 kuukautta (486 päivää). Muutoksen haun keston päivinä mediaani oli 489 ja keskihajonta 211.

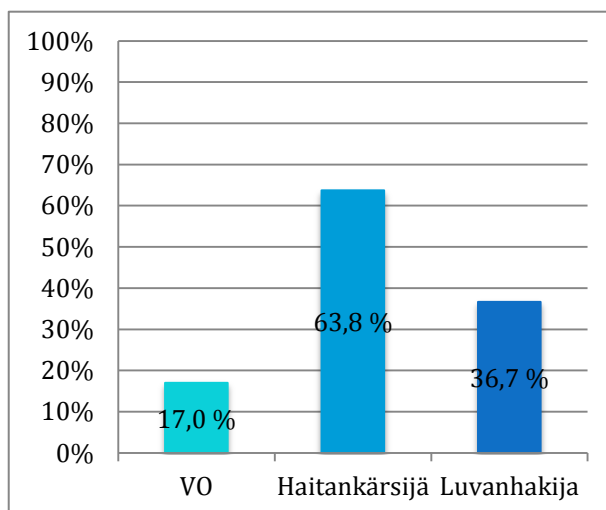
2.7 Vuosi 2012

2.7.1 Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat

Vuonna 2012 Vaasan hallinto-oikeus antoi yhteensä 229 päätöstä koskien muutoksenhakua ympäristölupa-asioissa. Muutoksenhaun kohteena olleista päätöksistä 132 päätöstä on tehnyt valtion viranomainen ja 97 päätöstä kunnan viranomainen.

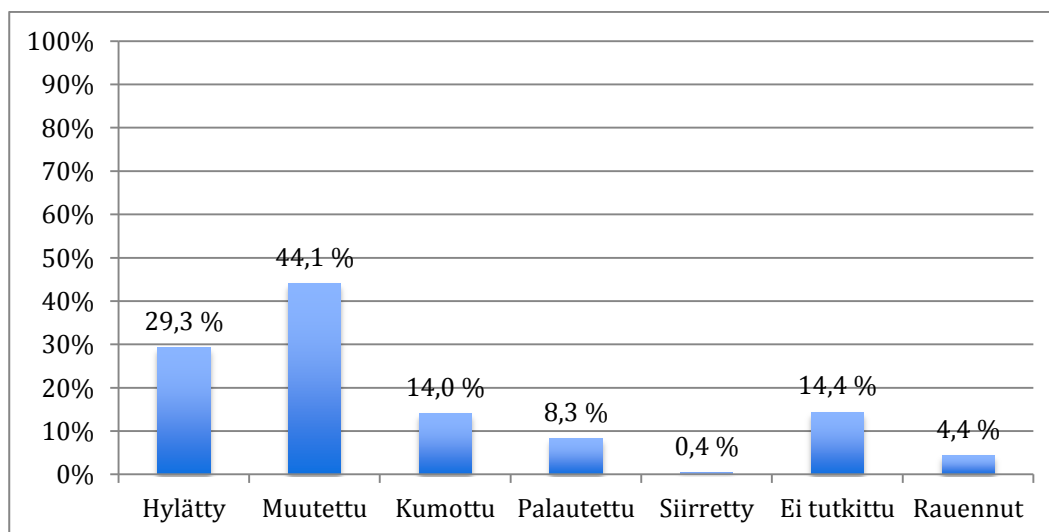
Kuva 70 Muutoksenhakijat 2012 lkm

Kuva 71 Muutoksenhakijat 2012 prosentteina

Vuonna 2012 haitankärsijä on ollut muutoksenhakijana jonkin verran edellisvuotta harvemmin (63,8 %). Ero on tasan kymmenen prosenttiyksikköä. Luvanhakija (36,7 %) ja viranomainen (17,0 %) sen sijaan ovat hakeneet muutosta muutamia prosenttiyksiköitä useammin edelliseen vuoteen verrattuna. Kaikkiin vuonna 2007–2014 tehtyihin vastaaviin päätöksiin verrattuna viranomainen on ollut jonkin verran useammin, kun taas haitankärsijä ja luvanhakija jonkin verran harvemmin muutoksenhakijana vuonna 2012.

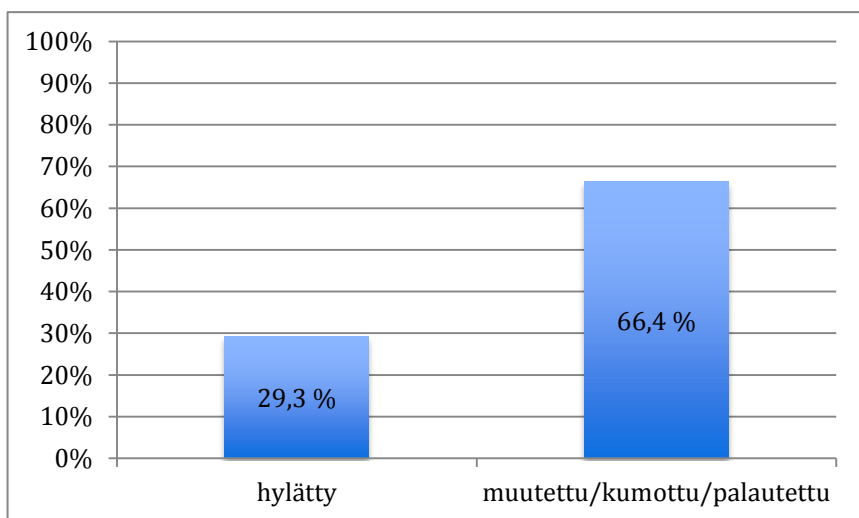
2.7.2 Päätösten lopputulokset

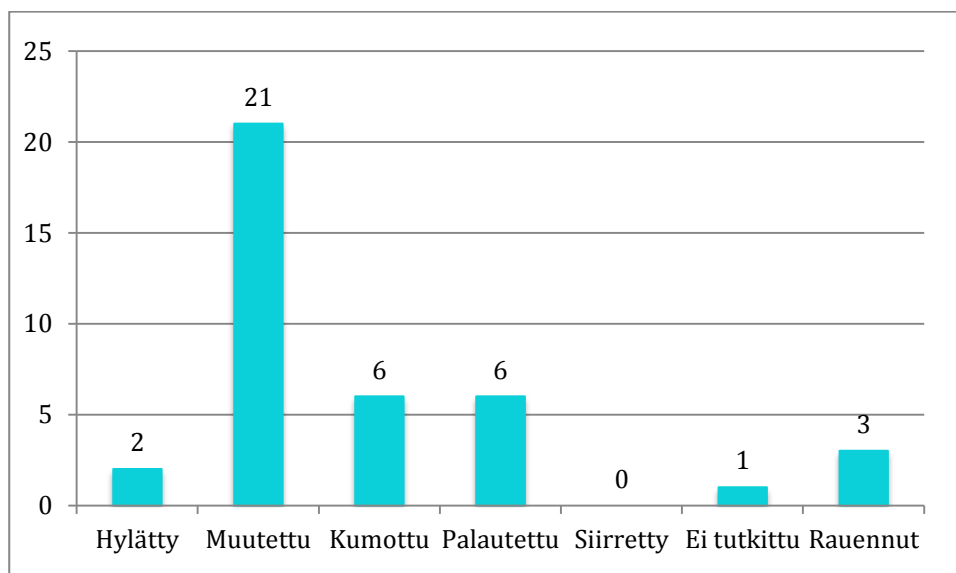
Kuva 72 VaHaO:n päätösten lopputulokset vuonna 2012 prosentteina

Kuvasta 72 nähdään, että hylättyjen osuus (29,3 %) on lähes kymmenen prosenttiyksikköä korkeampi kuin edellisenä vuonna. Osuus on myös muutaman prosenttiyksikön korkeampi kuin kaikkien vuosina 2007–2014 tehtyjen päätösten osalta. Muutettujen osuus (44,1 %) vastaa sekä edellisen vuoden että kaikkien päätösten osuutta. Palautettuja (8,3 %) on jonkin verran vähemmän kuin edellisenä vuonna ja kaikkina vuosina yhteensä.

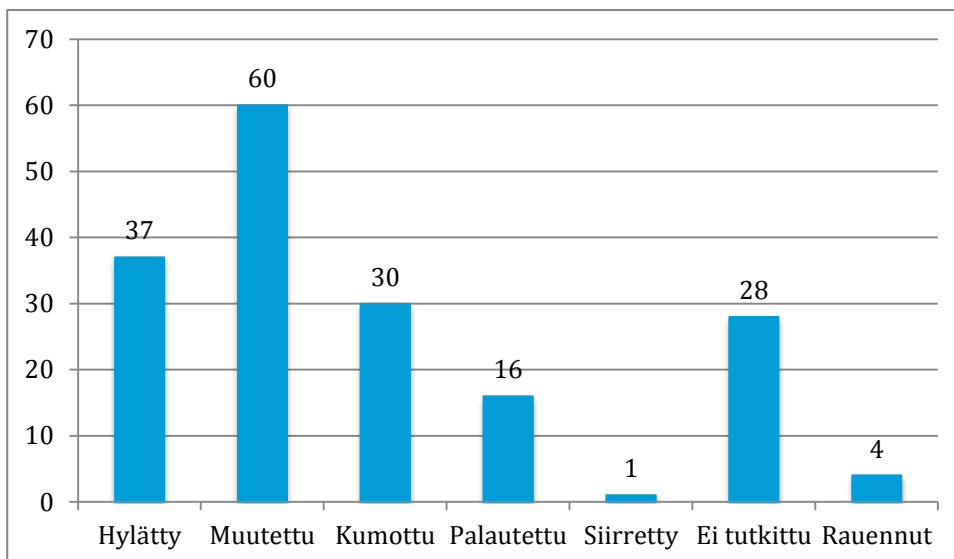
Kuvan 73 karkeammasta jaottelusta havaitaan, että muutettujen, kumottujen ja palautettujen päätösten yhteismäärä on jonkin verran pienempi vuonna 2012 kuin edellisenä vuonna. Lukumäärä on kuitenkin lähes sama kuin kaikkien vuosina 2007–2014 tehtyjen päätösten kohdalla. Kuvat 74, 75 ja 76 kuvaavat päätösten lopputulosten jakautumista muutoksenhakijoittain.

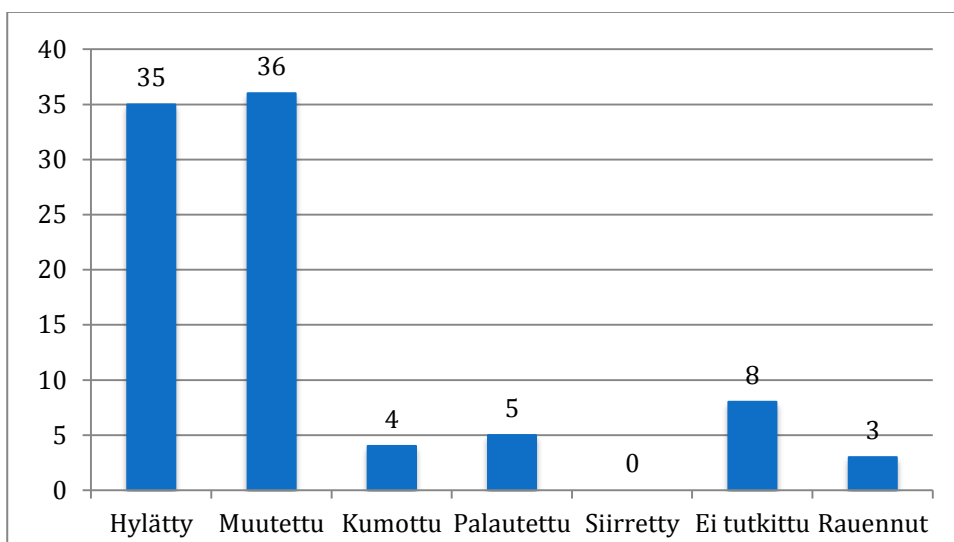
Kuva 73 Vaasan hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuonna 2012, prosentteina

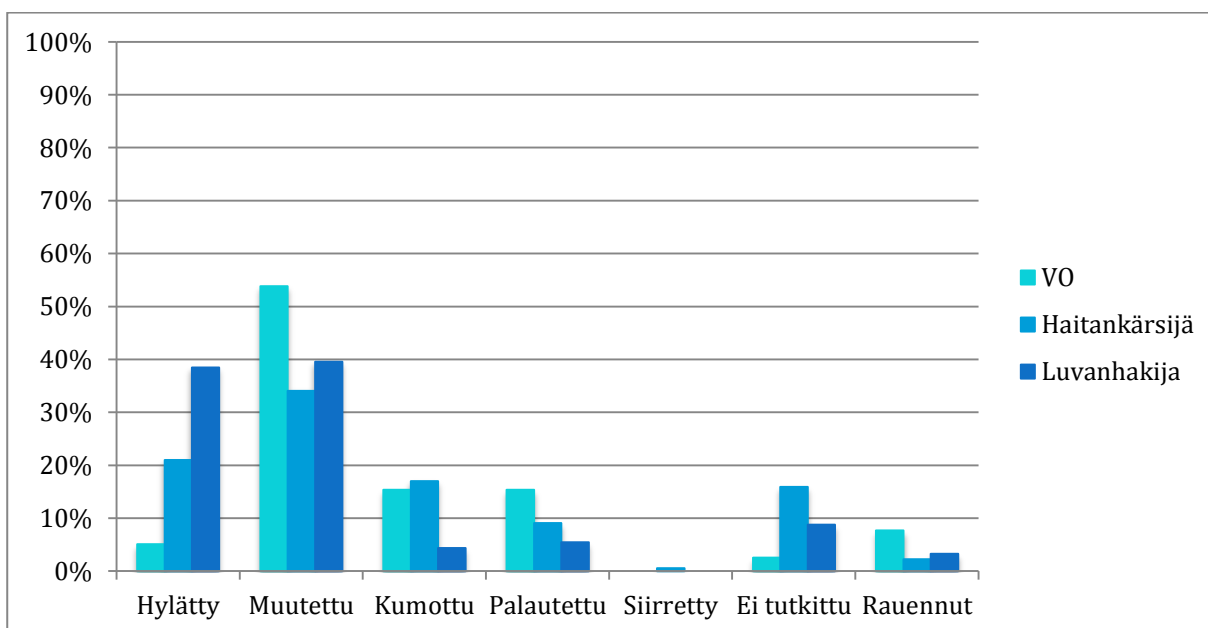
Kuva 74 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana viranomainen vuonna 2012

Kuva 75 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana haitankärsijä vuonna 2012

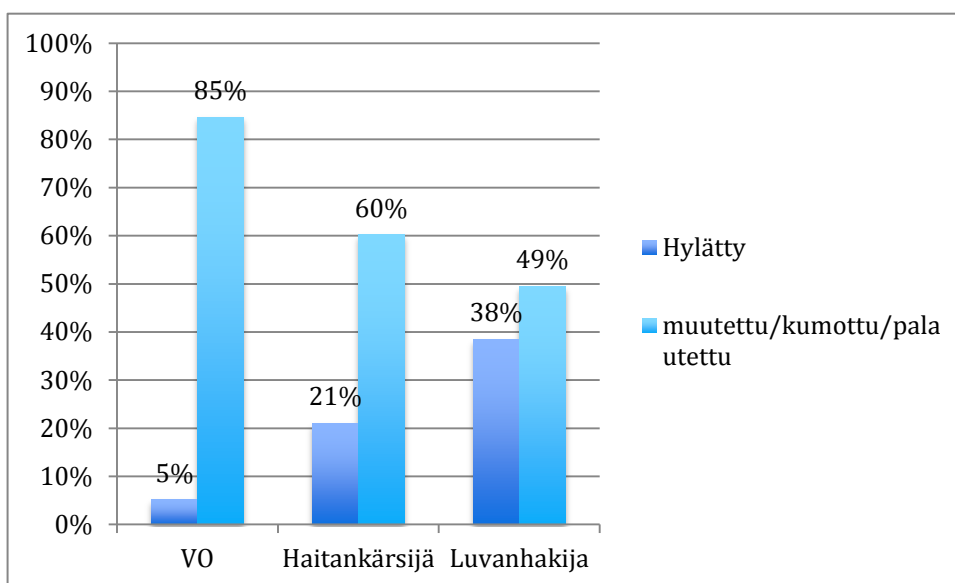
Kuva 76 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija vuonna 2012

Kuva 77 Päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain 2012 prosentteina

Kuvasta 77 havaitaan, että ero hylättyjen valitusten osalta on jyrkempi eri valittajaryhmien kesken kuin edellisenä vuonna tai verrattuna kaikkiin vuosina 2007–2014 tehtyihin päätöksiin. Luvanhakijan tekemien valitusten osalta kokonaan hylättyjä oli 35 kpl eli 38,5 %. Haitankärsijän osalta hylättyjä valituksia oli 37 kpl eli 21,0 % ja viranomaisen osalta vain 2 kpl eli 5,1 %. Poikkeuksellista muihin vuosiin verrattuna on myös se, että viranomaisen ollessa muutoksenhakijana päätöksiä muutettiin enemmän kuin muiden valittajaryhmien. Ei tutkittuja oli sen sijaan jonkin verran vähemmän viranomaisten osalta muihin vuosiin verrattuna.

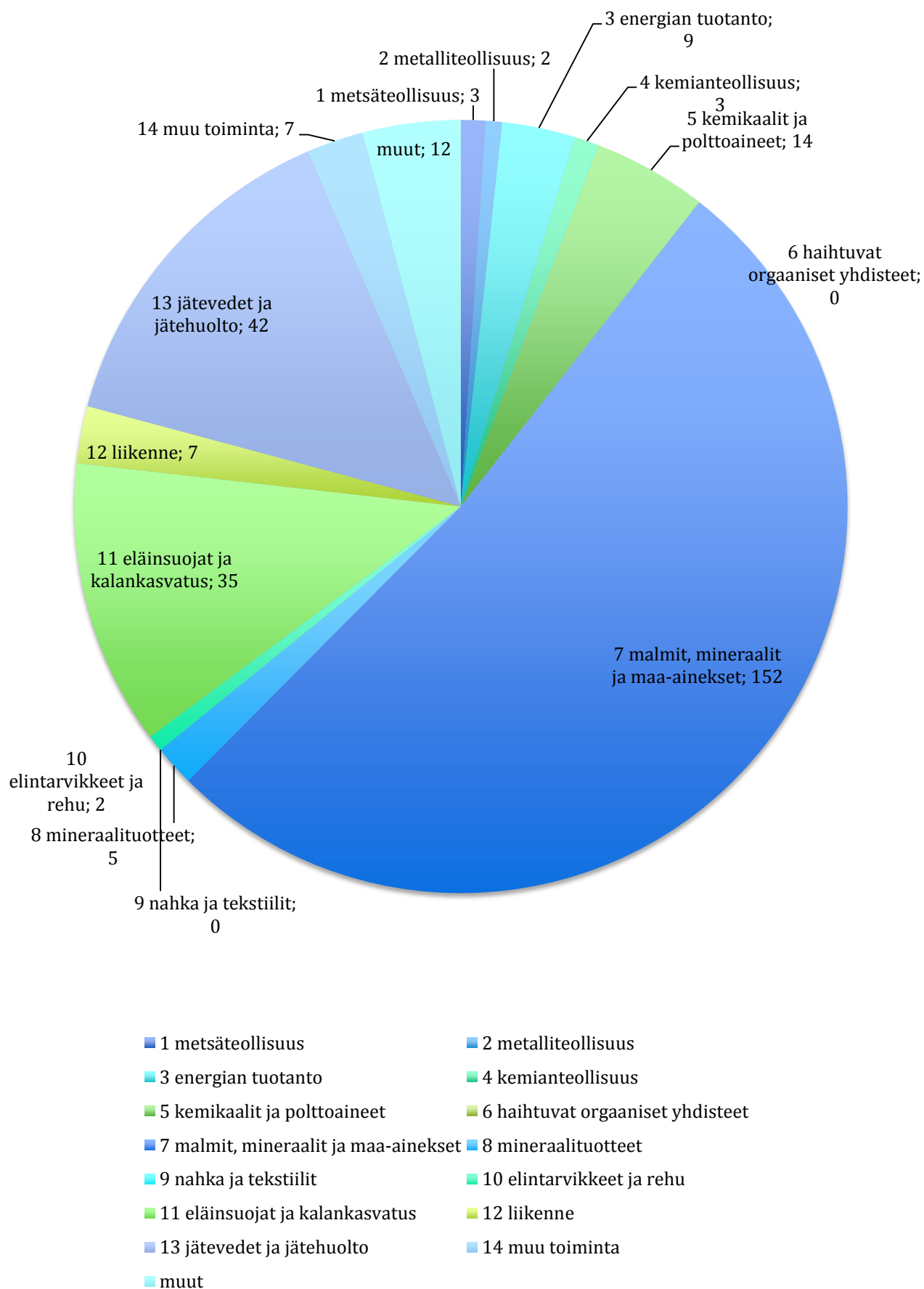
Kuvassa 78 esitetään päätösten lopputulokset valittajittain karkeammalla jaottelulla, josta nähdään selkeämmin lopputulosten jakautuminen hylättyihin ja jollakin tapaa muutettuihin päätöksiin.

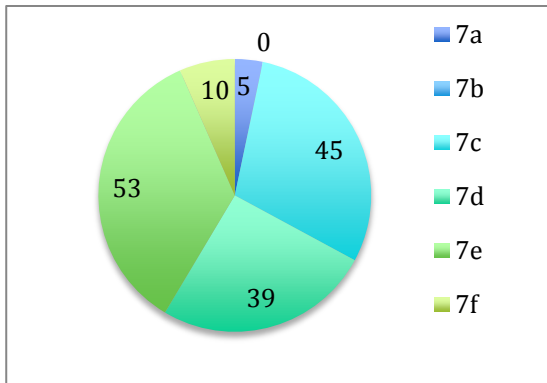
Kuva 78 VaHaO:n päätösten lopputulokset karkeammalla jaottelulla valittajittain vuonna 2012, prosentteina

2.7.3 Toimialat

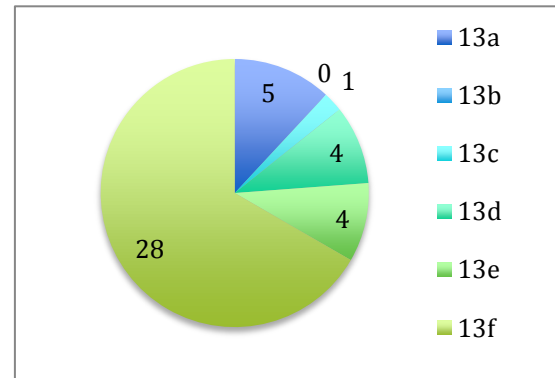
Kuva 79 osoittaa toimialojen jakautumisen valituksissa YSA 1 §:n päätoimialojen mukaisesti. Kolme yleisintä luokkaa ovat samat kuin edellisinä vuosina. Luokka 7 eli malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän ainesten otto yleisimpänä kattaa hieman yli puolet kaikista tehdyistä valituksista (152 kpl). Toiseksi yleisin luokka on 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (42 kpl) ja kolmanneksi yleisin luokka 11 eli eläinsuojat ja kalankasvatus (35 kpl). Neljänneksi yleisintä luokkaa 5 eli kemikaalien tai polttoaineiden valmistusta, varastointia, käyttöä tai käsittelyä koskevia valituksia käsiteltiin vuonna 2012 14 kpl.

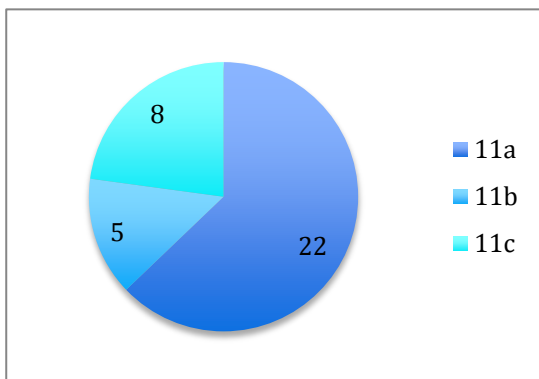
Kuva 79 Päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan vuonna 2012

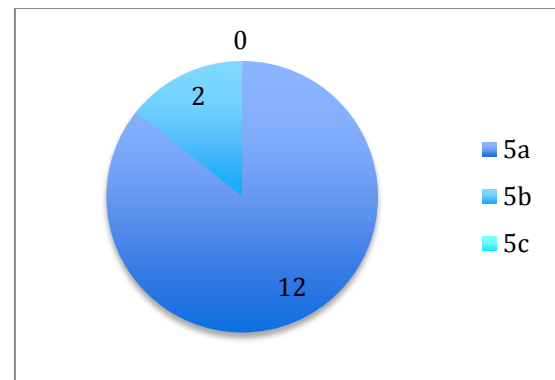
Kuva 80 Päätösten jakautuminen luokan 7 alaluokkiin

Kuva 81 Päätösten jakautuminen luokan 13 alaluokkiin

Kuva 82 Päätösten jakautuminen luokan 11 alaluokkiin

Kuva 83 Päätösten jakautuminen luokan 5 alaluokkiin

Kuvat 80, 81, 82 ja 83 esittävät neljän yleisimmän YSA 1 §:n mukaisen päätoimialan jakautumisen alaluokittain vuonna 2012. Kahdesta edellisestä vuodesta poiketen luokan 7 yleisin alaluokka vuonna 2012 oli 7e eli kivenmurskaamot (53 kpl). Seuraavaksi yleisimmät olivat 7c eli kivenlouhinta (45 kpl) ja 7d eli turvetuotanto (39 kpl). Asfalttiasemia koskevia valituksia eli alaluokan 7f päätöksiä käsiteltiin 10 kpl ja kaivostoimintaa ja koneellista kullankaivuuta koskevia alaluokan 7a päätöksiä 5 kpl.

Edellisten vuosien tapaan luokan 13 yleisin alaluokka oli 13f eli muuta jätteen ammattimaista tai laitospaistia jätteen hyödyntämistä tai loppukäsittelyä koskevat tapaukset (28 kpl). Myös muiden alaluokkien esiintyminen noudatteli pääpiirteissään vuoden 2011 jakaumaa: 13a eli puhdistamot vähintään 100 hengen jätevesien käsittelemiseen (5 kpl), 13c eli jätteenpolto (1 kpl), 13d eli kaatopaikat (4 kpl) ja 13e eli kaivannaisjätteiden jätealueet (4 kpl).

Luokassa 11 reilusti yli puolet tapauksista koski alaluokkaa 11a eli eläinsuojia (22 kpl). Alaluokan 11b eli turkistarhaukseen liittyviä tapauksia käsiteltiin 5 kpl ja 11c eli kalankasvatukseen 8 kpl.

Luokan 5 tapaukset jakautuivat alaluokan 5a eli polttonesteiden jakeluasemien tai varastoinnin (12 kpl) ja 5b eli polttoaineiden valmistuksen (2 kpl) kesken.

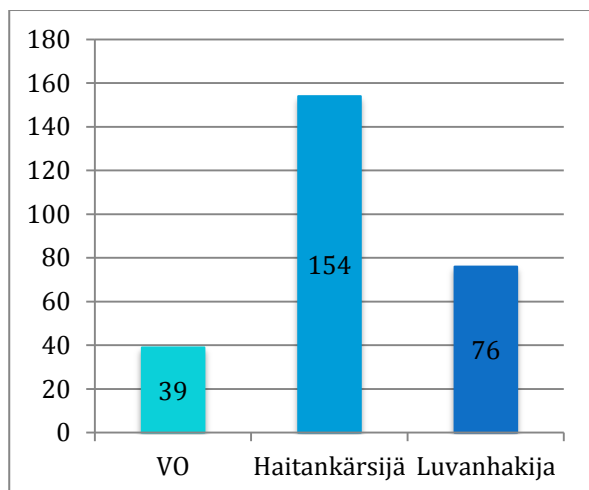
2.7.4 Muutoksenhaun kesto

Vuonna 2012 muutoksenhaku kesti keskimäärin 15 kuukautta (458 päivää). Muutoksen haun keston päivinä mediaani oli 426 ja keskihajonta 217.

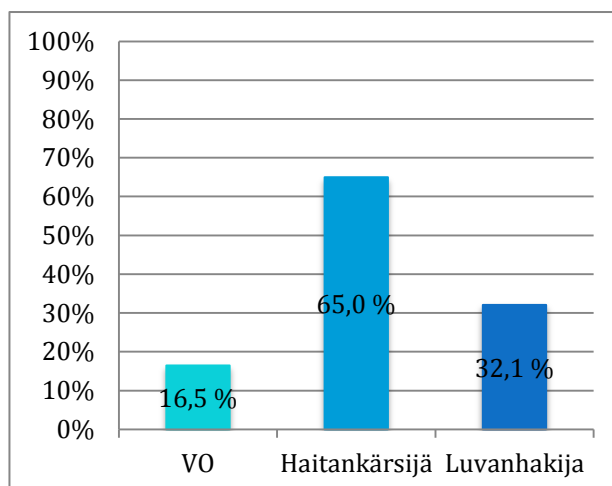
2.8 Vuosi 2013

2.8.1 Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat

Vuonna 2013 Vaasan hallinto-oikeus antoi yhteensä 237 päätöstä ympäristölupavalituksia koskien. Muutoksenhaun kohteena olleista päätöksistä 140 päätöstä on tehnyt valtion viranomainen ja 97 päätöstä kunnan viranomainen.

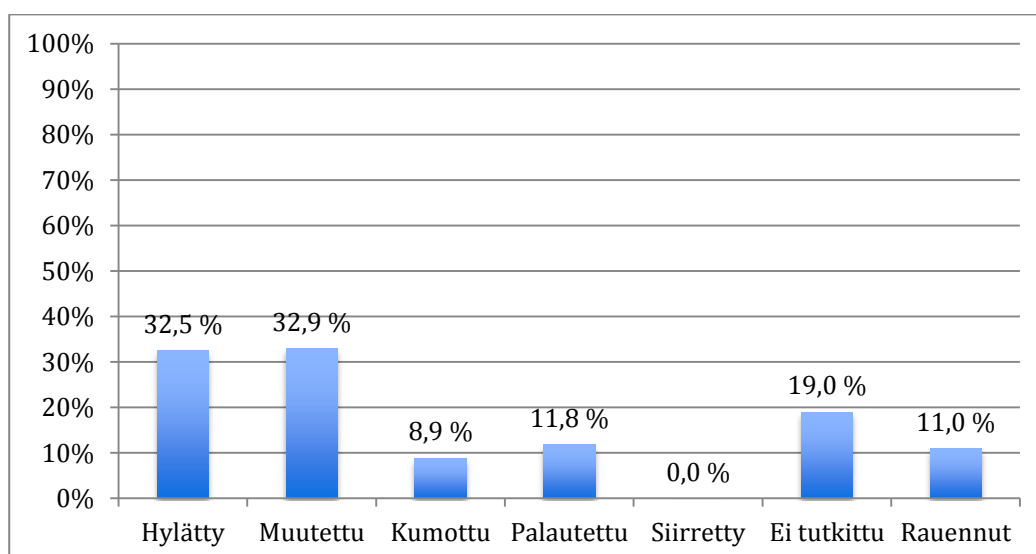
Kuva 84 Muutoksenhakijat vuonna 2013, lkm

Kuva 85 Muutoksenhakijat vuonna 2013, prosentteina

Kuvista 84 ja 85 havaitaan, että vuonna 2013 viranomainen (16,5 %) ja haitankärsijä (65,0 %) ovat olleet muutoksenhakijoina lähes yhtä usein kuin edellisenä vuonna. Luvanhakija (32,1 %) sen sijaan on ollut valittajana jonkin verran harvemmin sekä vuoteen 2012 että kaikkiin vuosina 2007–2014 tehtyihin vastaaviin päätöksiin verrattuna. Viranomainen on ollut muutoksenhakijana muutaman prosenttiyksikön useammin vuonna 2012 kuin kaikkina vuosina keskimäärin.

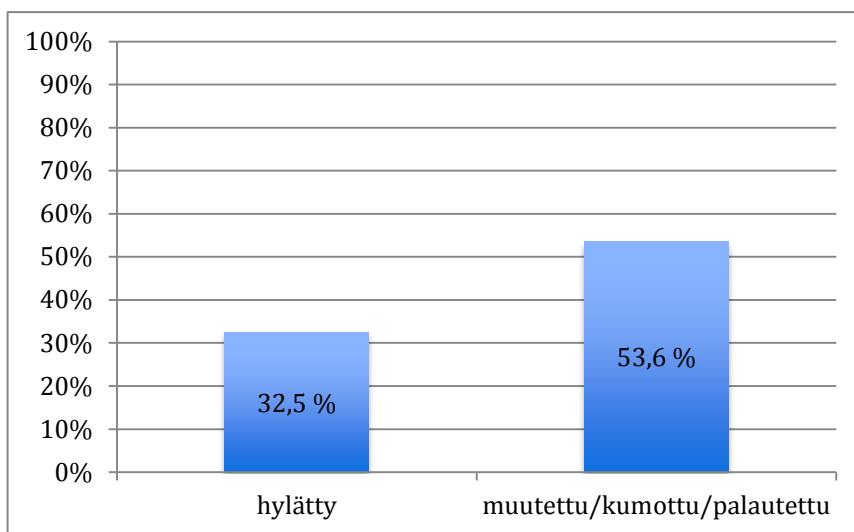
2.8.2 Päätösten lopputulokset

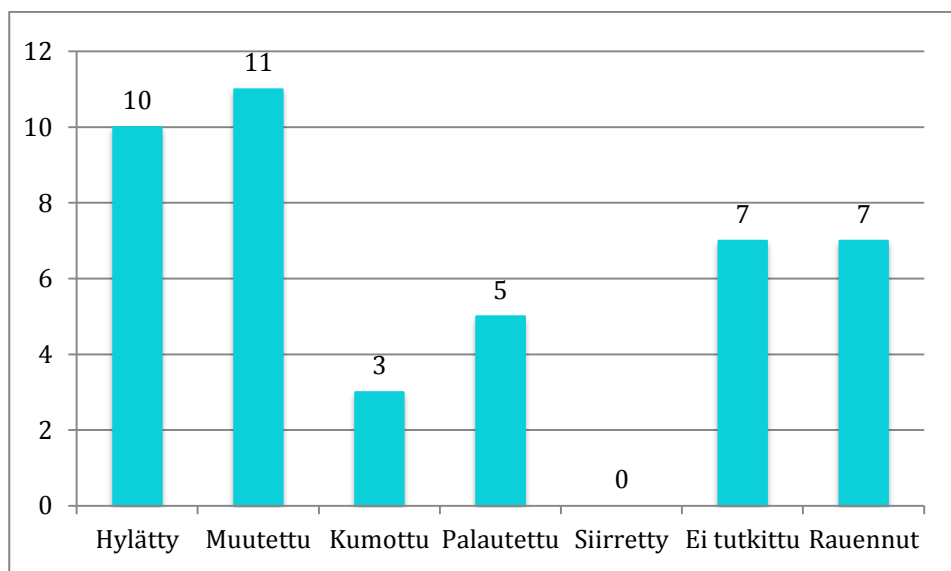
Kuva 86 VaHaO:n päätösten lopputulokset vuonna 2013, prosentteina

Kuvasta 86 huomataan, että muista vuosista poiketen, vuonna 2013 muutettujen ja hylättyjen osuudet ovat lähes samat. Muutettuja (32,9 %) on jonkin verran enemmän kuin muina vuosina keskimäärin. Hylättyjä (32,5 %) taas on noin kymmenen prosenttia enemmän muihin vuosiin verrattuna. Siirrettyjä päätöksiä ei muista vuosista poiketen ollut vuonna 2013 lainkaan.

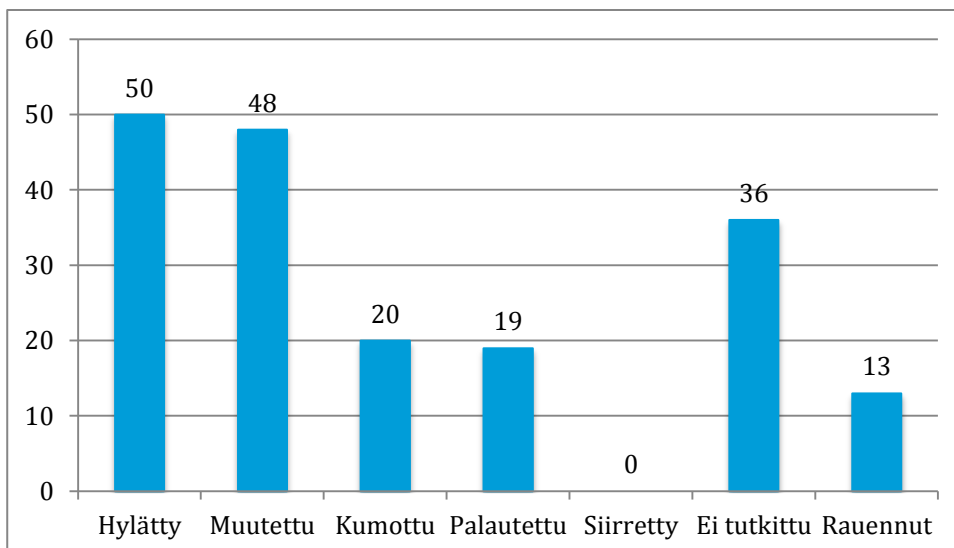
Kuvasta 87 havaitaan erityisen selkeästi vuoden 2013 poikkeuksellinen jakauma hylättyjen päätösten ja muutettujen, kumottujen ja palautettujen päätösten yhteismäärän osalta. Jälkimmäisiä on selvästi vähemmän kuin aiempina vuosina, kun taas hylättyjä huomattavasti enemmän kuin aiemmin. Kuvat 88, 89 ja 90 kuvaavat päätösten lopputulosten jakautumista muutoksenhakijoittain.

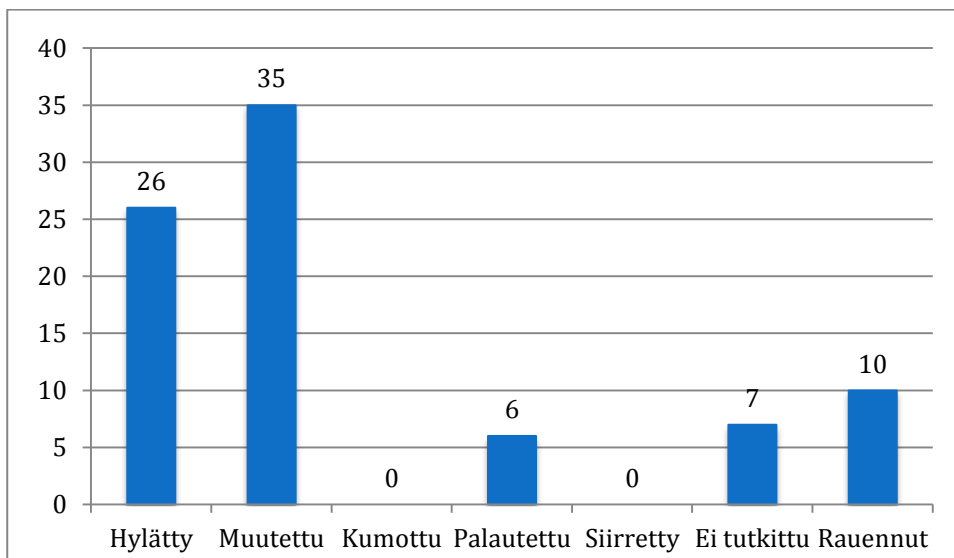
Kuva 87 VaHaO:n päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuonna 2013, prosentteina

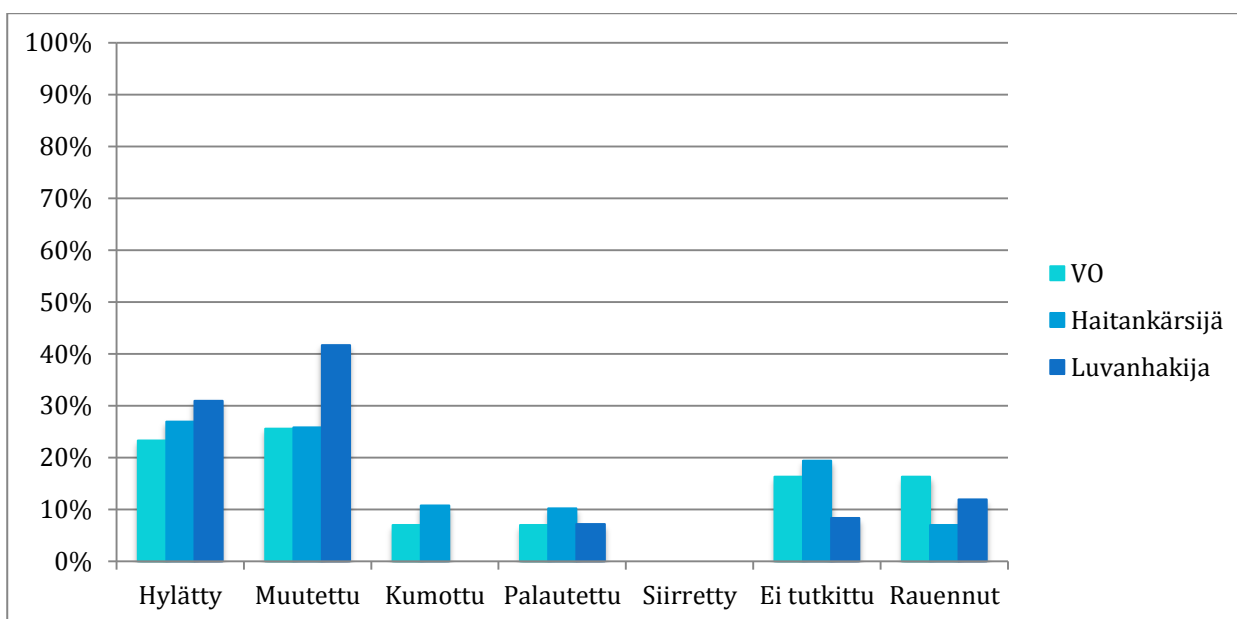
Kuva 88 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana viranomainen vuonna 2013

Kuva 89 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana haitankärsijä vuonna 2013

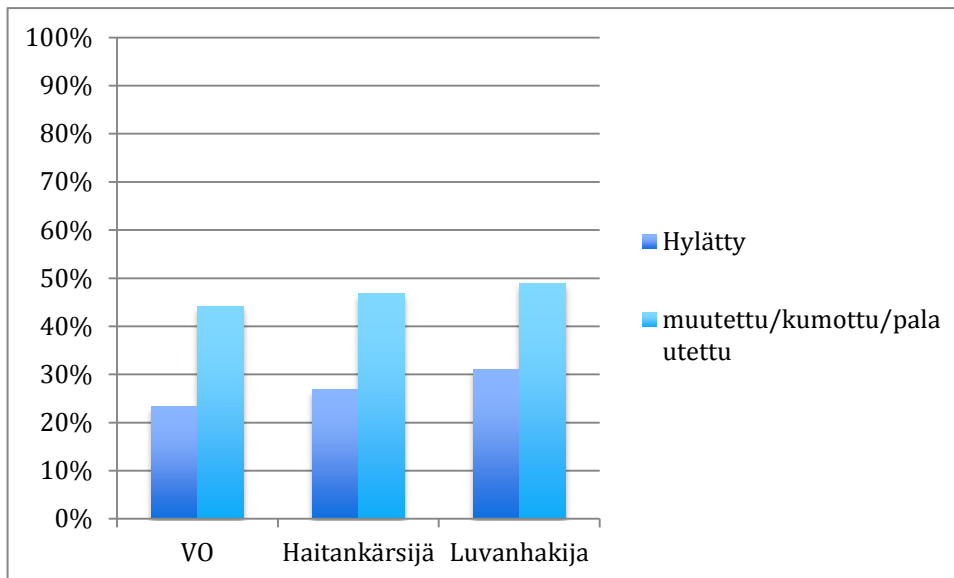
Kuva 90 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija vuonna 2013

Kuva 91 Päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain vuonna 2013, prosentteina

Kuvasta 91 nähdään, että muutettuja päätöksiä on muihin vuosiin verrattuna poikkeuksellisen vähän kaikkien valittajaryhmien osalta, mutta erityisesti viranomaisen (25,6 %) ja haitankärsijän (25,8 %) ollessa muutoksenhakijana. Hylättyjä päätöksiä puolestaan on huomattavasti enemmän kuin muina vuosina. Ero on erityisen selkeä viranomaisen kohdalla (23,3 %). Ei tutkittuja on erityisesti viranomaisen osalta (16,3 %) jonkin verran enemmän kuin muina vuosina. Kumottuja ei poikkeuksellisesti ollut luvanhakijoiden osalta lainkaan.

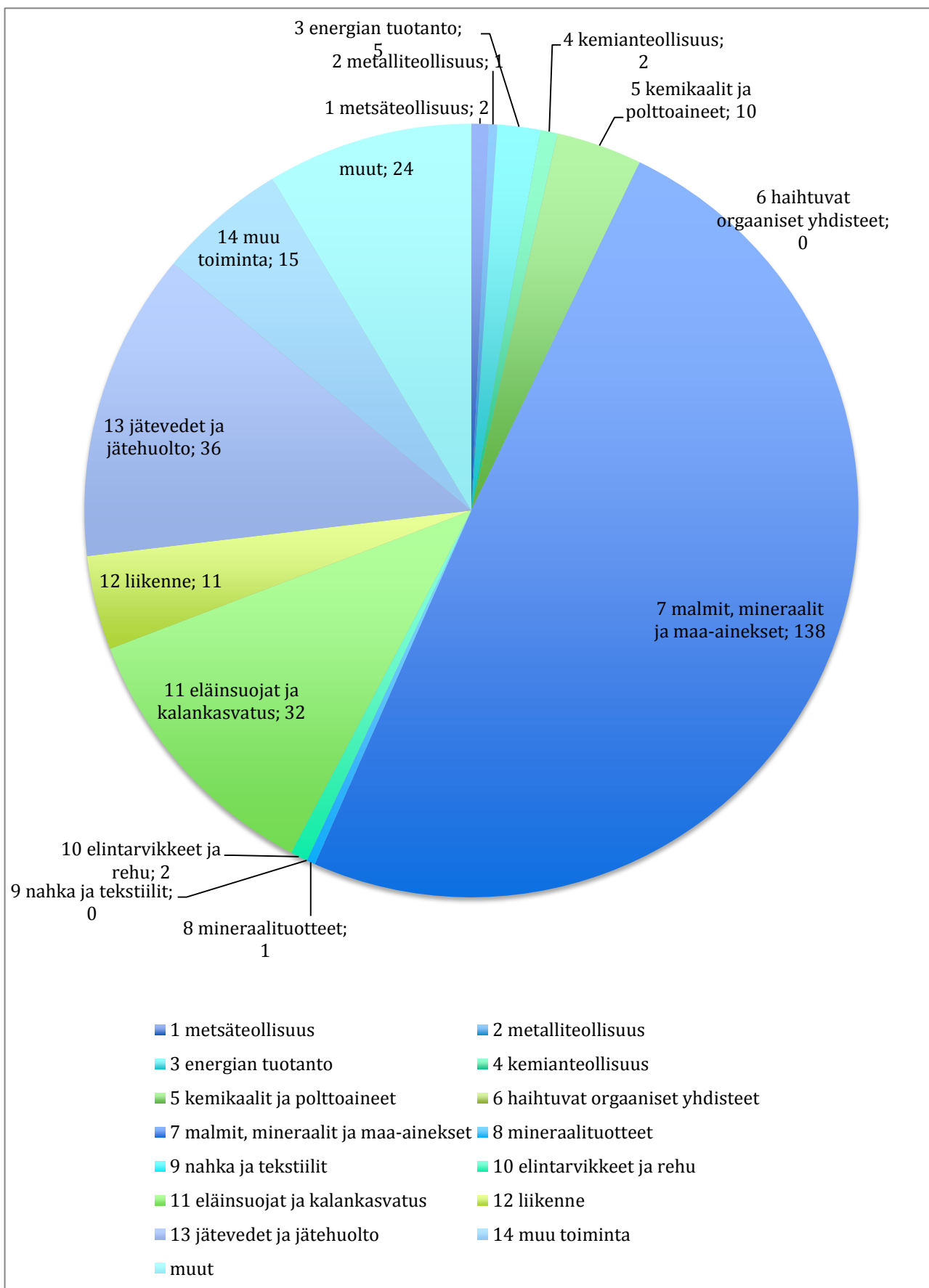
Kuvan 92 esittämästä karkeammasta jaottelusta nähdään erityisen selvästi päätösten lopputulosten poikkeuksellisen tasainen jakautuminen eri muutoksenhakija ryhmien kesken.

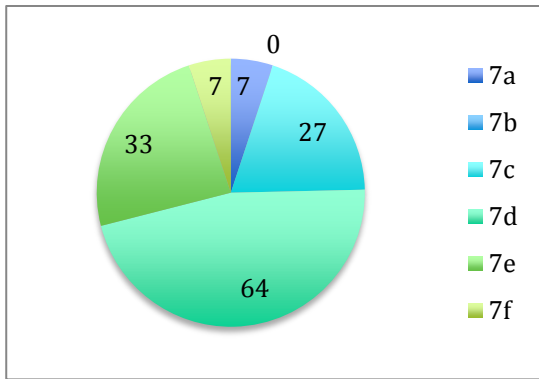
Kuva 92 VaHaO:n päätösten lopputulokset karkeammalla jaottelulla valittajittain vuonna 2013, prosentteina

2.8.3 Toimialat

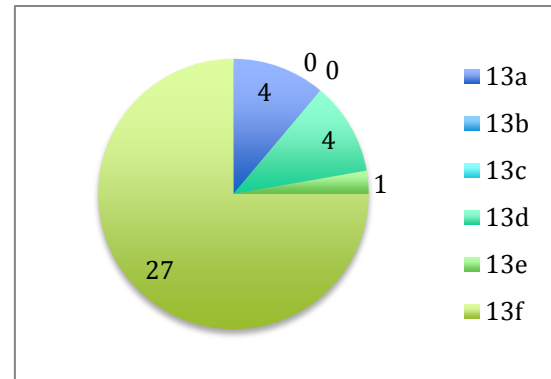
Kuvasta 93 näemme toimialojen jakautumisen valituksissa YSA 1 §:n päätoimialojen mukaisesti. Jälleen kolme suurinta luokkaa ovat samat kuin edellisinä vuosina ja kaikkina vuosina keskimäärin. Yleisin luokka on luokka 7 eli malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän ainesten otto, joka muodostaa noin puolet (49 %) kaikista käsitellyistä valituksista. Tämä on hieman enemmän kuin kaikkina vuosina yhteensä. Toiseksi suurin luokka on 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (36 kpl) ja kolmanneksi suurin luokka 11 eli eläinsuojat ja kalankasvatus (32 kpl). Luokan 11 ja 13 toimialoja koskevia valituksia käsiteltiin vuonna 2013 hiukan vähemmän kuin muina vuosina yhteensä. Neljänneksi suurin ryhmä on ”muut”, joka koostuu hyvin sekalaisesta joukosta erilaisia YSA 1 §:n ulkopuolisista toiminnoista. Seuraavaksi suurin varsinainen YSA 1 §:n mukainen luokka on 14 eli muu toiminta.

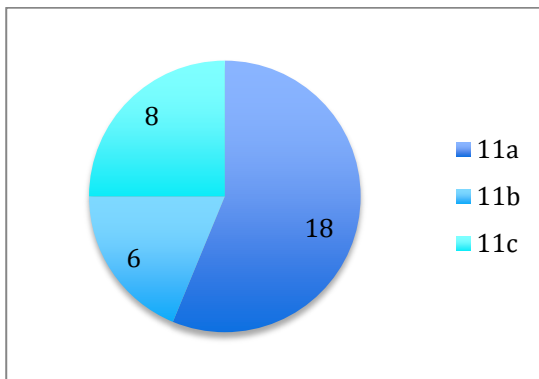
Kuva 93 Päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan vuonna 2013

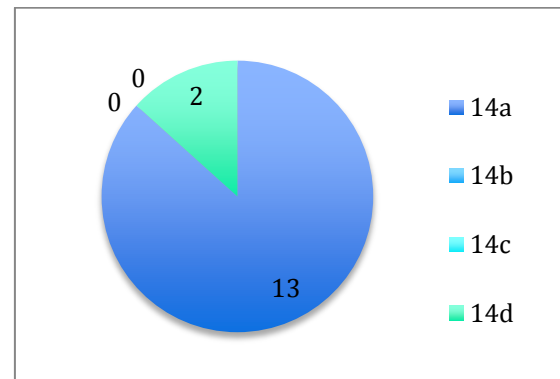
Kuva 94 Päätösten jakautuminen luokan 7 alaluokkiin

Kuva 95 Päätösten jakautuminen luokan 13 alaluokkiin

Kuva 96 Päätösten jakautuminen luokan 11 alaluokkiin

Kuva 97 Päätösten jakautuminen luokan 14 alaluokkiin

Kuvat 94, 95, 96 ja 97 esittävät neljän yleisimmän YSA 1 §:n mukaisen päätoimialan jakautumisen alaluokittain vuonna 2013. Luokassa 7 yleisin alaluokka oli 7d eli turvetuotanto (64 kpl). Seuraavaksi eniten käsiteltiin alaluokan 7e eli kivenmurskaamoja (33 kpl) ja 7c eli kivenlouhintaa (27 kpl) koskevia valituksia. Alaluokkia 7a eli kaivostoimintaa ja koneellista kullankaivuuta ja 7f eli asfalttiasemia koskevia valituksia käsiteltiin kutakin 7 kpl.

Kuten aikaisempinakin vuosina luokan 13 yleisimmän alaluokan muodosti 13f eli muuta jätteen ammattimaista tai laitospaikkaa jätteen hyödyntämisestä tai loppukäsittelyä koskevat tapaukset (27 kpl). Alaluokan 13a eli puhdistamoiden vähintään 100 hengen jätevesien käsittelemiseen ja 13d eli kaatopaikkojen tapauksia käsiteltiin molempia 4 kpl. Lisäksi vuonna 2013 käsiteltiin yksi alaluokan 13e eli kaivannaisjätteiden jätealuetta koskeva tapaus.

Luokassa 11 jälleen yli puolet tapauksista koski alaluokkaa 11a eli eläinsuojia (18 kpl). Alaluokan 11b eli turkistarhaukseen liittyviä tapauksia käsiteltiin 6 kpl ja 11c eli kalankasvatukseen 8 kpl.

Luokassa 14 ylivoimaisesti yleisin oli alaluokka 14a eli ampumaradat (13 kpl). Vuonna 2013 käsiteltiin kuitenkin myös kaksi luokan 14d eli krematorioita ja pieneläinten polttolaitoksia koskevia tapauksia.

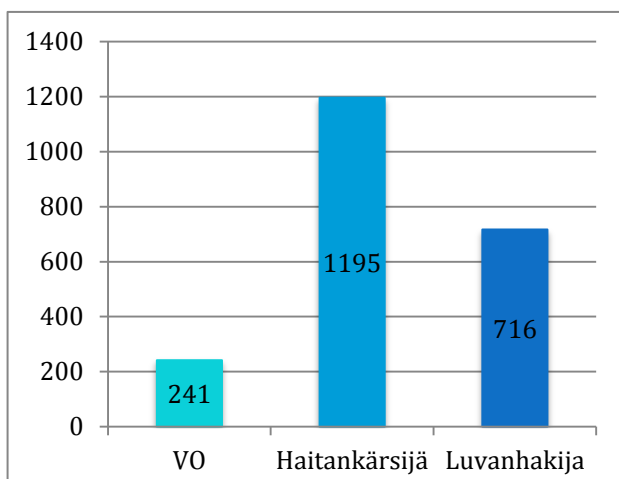
2.8.4 Muutoksenhaun kesto

Vuonna 2013 muutoksenhaku kesti keskimäärin 15 kuukautta (455 päivää). Muutoksen haun keston päivinä mediaani oli 469 ja keskihajonta 193.

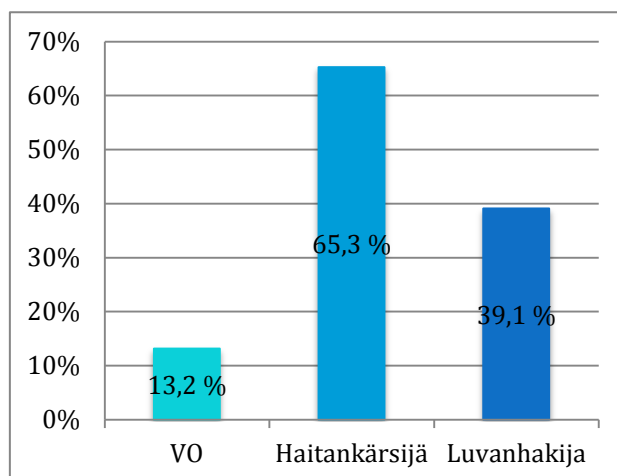
2.9 Kaikki vuosien 2007–2014 päätökset

2.9.1 Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat

Kaiken kaikkiaan Vaasan hallinto-oikeus teki vuosina 2007–2014 1831 päätöstä koskien ympäristölupa-asioissa tehtyjä valituksia. Muutoksenhaun kohteena olleista alkuperäisiä päätöksistä valtion viranomaisen tekemiä oli 1179 ja kunnan viranomaisen tekemiä 652. Vuoden 2014 päätöksiä ei tarkastella tässä raportissa erikseen päätösten vähäisyyden vuoksi, mutta ne on otettu huomioon kokonaistarkastelussa. Vuoden 2014 päätöksiä on aineistossa yhteensä 3 kappaletta.

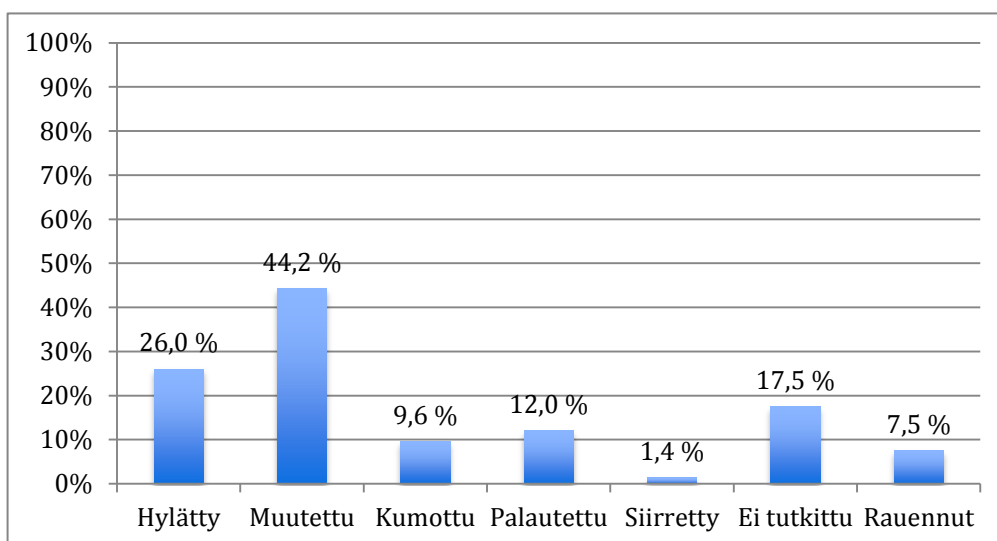
Kuva 98 Muutoksenhakijat vuosina 2007–2014, lkm

Kuva 99 Muutoksenhakijat v. 2007–2014, prosentteina

Kuvista 98 ja 99 nähdään, että haitankärsijä oli selvästi yleisin muutoksenhakija (65,3 %) kaikissa vuosina 2007–2014 tehdyissä päätöksissä. Myös luvanhakija itse haki usein muutosta lupapäätökseen (39,1 %). Viranomainen oli muutoksenhakijana vain 13,2 %:ssa käsitellyistä päätöksistä.

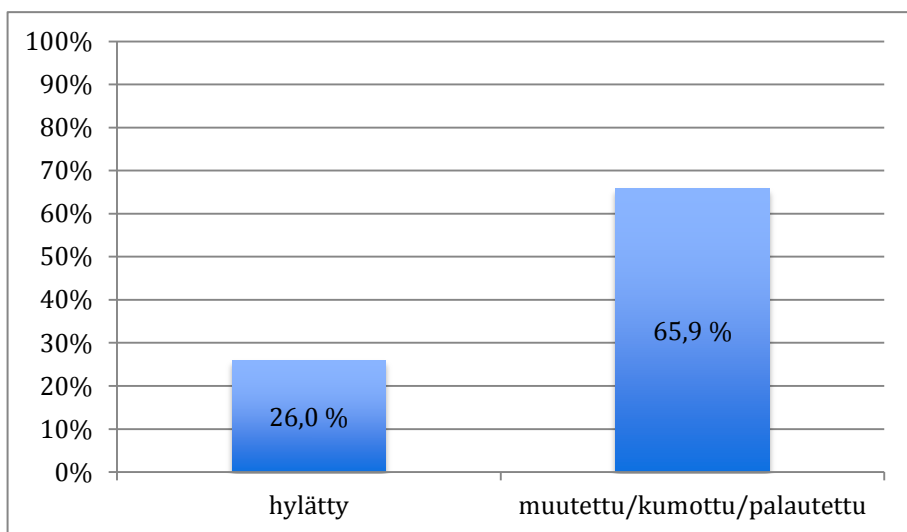
2.9.2 Päätösten lopputulokset

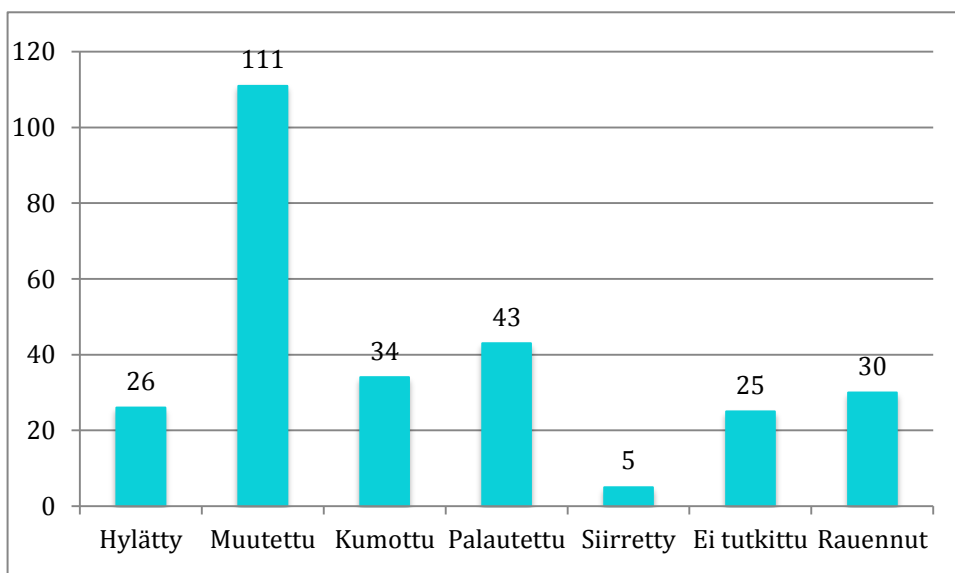
Kuva 100 VaHaO:n päätösten lopputulokset vuosina 2007–2014, prosentteina

Kuvasta 100 nähdään, että valituksen kohteena ollutta päätöstä muutettiin hieman alle puolessa tapauksia ainakin osittain (44,2 %). Kokonaan hylätyiksi tuli vajaa kolmasosa (26 %). Asia siirrettiin toiselle viranomaiselle käsiteltäväksi melko harvoin, vain 1,4 %:ssa koko ajanjaksona käsitellyistä tapauksista.

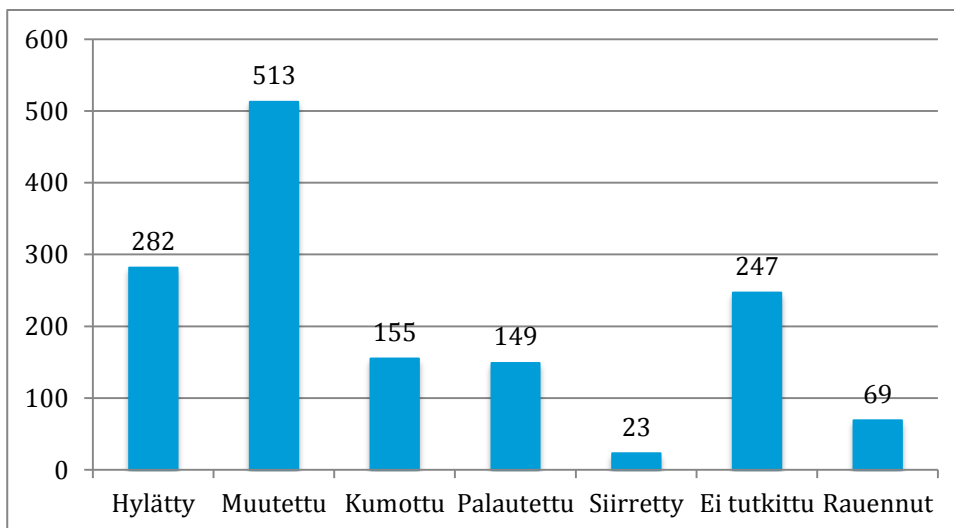
Kuvassa 101 esitetään vuoden päätösten lopputulosten jakautuminen karkeammin jaottelulla hylätty vs. muutettu, kumottu tai palautettu. Verrattuna vuosien 2000–2005 päätöksiin, muutettujen, kumottujen ja palautettujen yhteismäärä on noin kymmenen prosenttiyksikköä suurempi vuosina 2007–2014. Vuosina 2000–2005 hieman yli puolet valituksista (54 %), johti jonkinlaiseen muutokseen. Kuvat 102, 103 ja 104 kuvaavat päätösten lopputulosten jakautumista muutoksenhakijoittain.

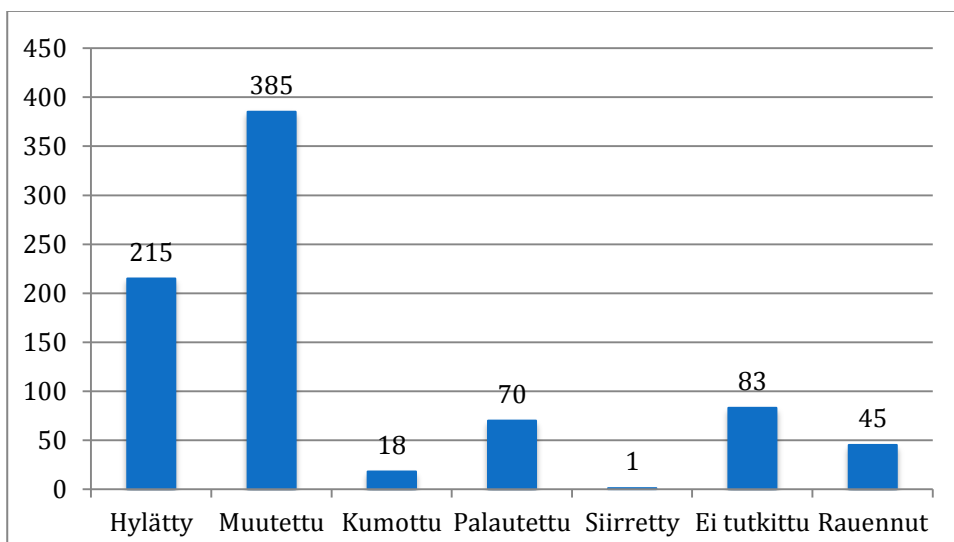
Kuva 101 VaHaO:n päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuosina 2007–2014, prosentteina

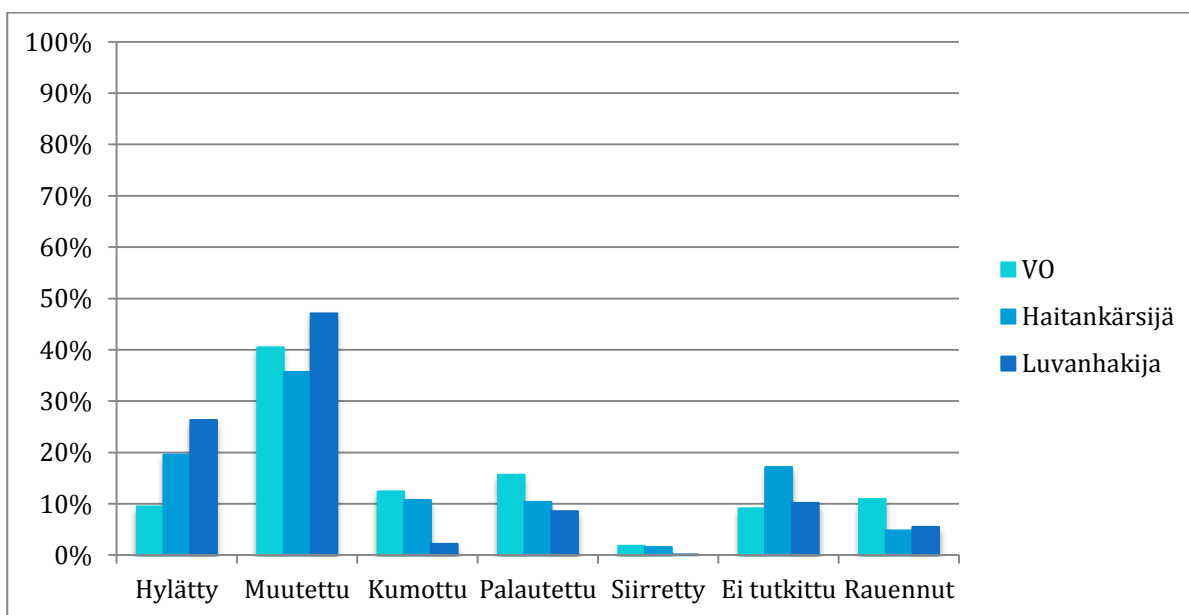
Kuva 102 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana viranomainen 2007–2014

Kuva 103 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana haitankärsijä 2007–2014

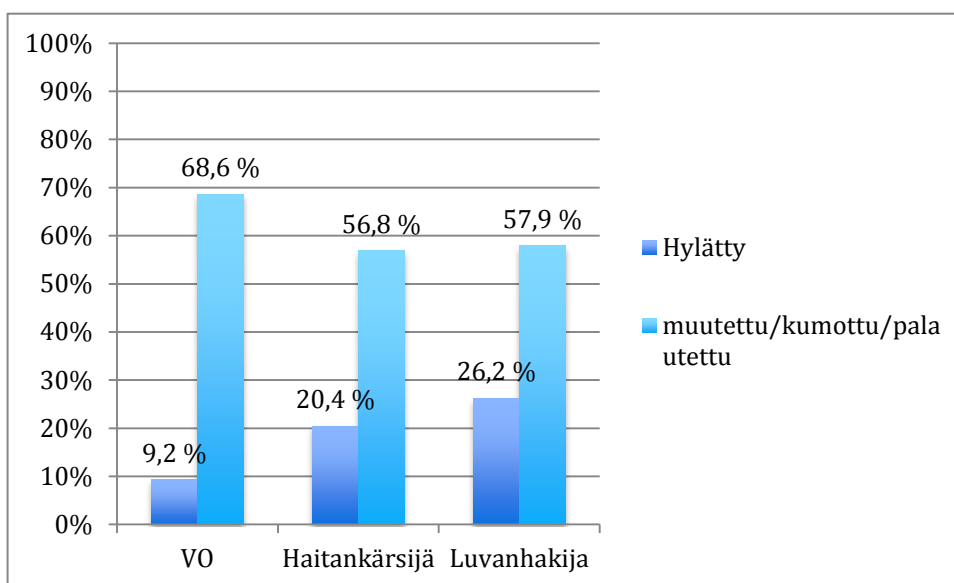
Kuva 104 VaHaO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija 2007–2014

Kuva 105 Päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain 2007–2014 prosentteina

Kuvasta 105 nähdään, että päätösten lopputulokset jakautuvat jotakuinkin tasaisesti eri valittajaryhmien kesken. Joitain eroavaisuuksia voidaan kuitenkin havaita. Viranomaisen ollessa muutoksenhakijana valitus hylättiin noin puolet harvemmin verrattuna muihin valittajaryhmiin. Ainoastaan 9,5 % viranomaisen tekemistä valituksista tuli hylätyksi kokonaan. Kun viranomainen oli muutoksenhakijana tuli valituksen kohteena ollut päätös myös palautetuksi hieman useammin kuin muiden muutoksenhakijaryhmien osalta. Luvanhakijan ollessa muutoksenhakijana muutettiin valituksen kohteena ollutta päätöstä ainakin joiltain osin hieman useammin kuin haitankärsijän tai viranomaisen ollessa valittajana. Ero muihin valittajaryhmiin on noin kymmenen prosenttiyksikköä.

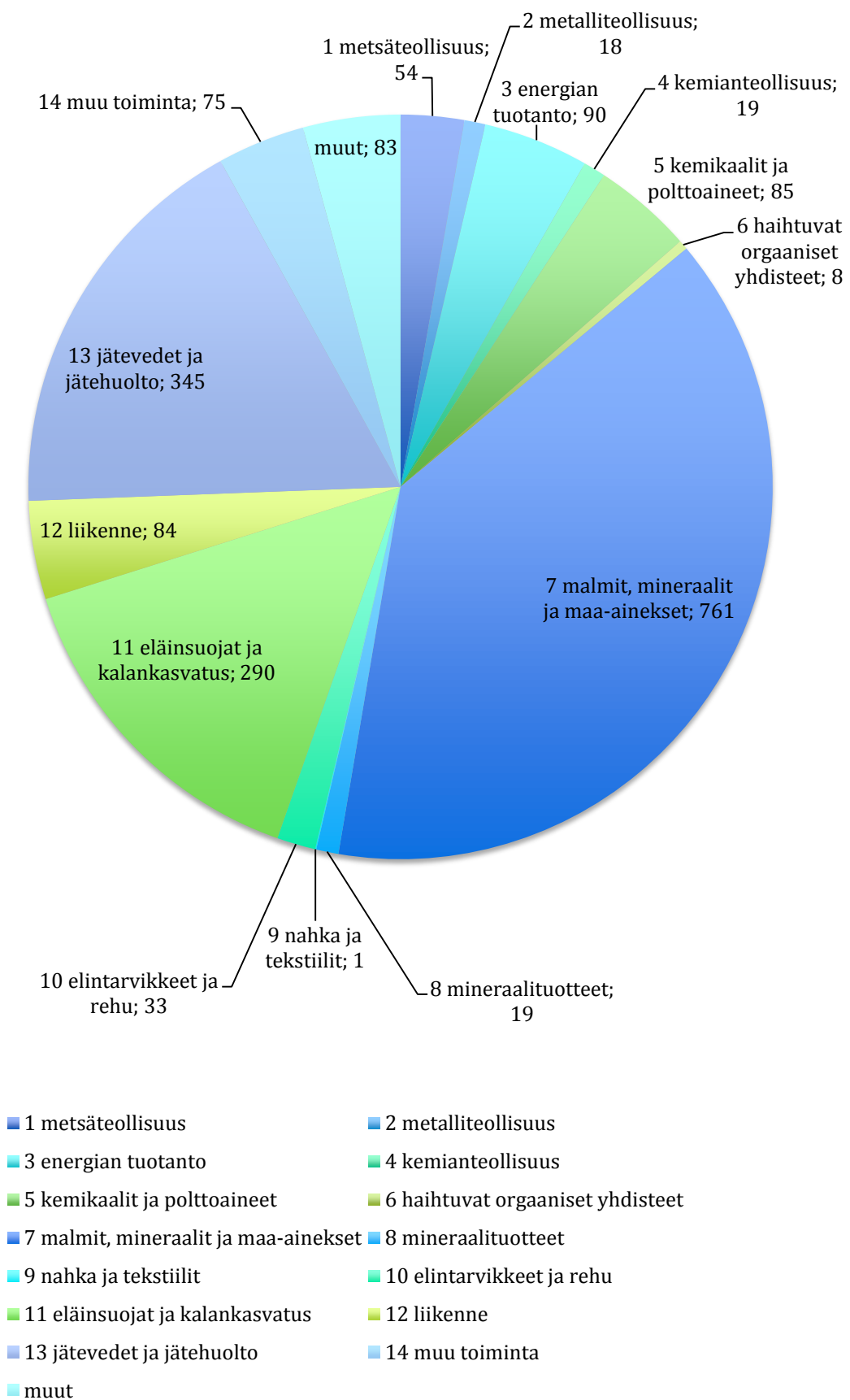
Kuvassa 106 esitetään päätösten lopputulokset valittajittain karkeammalla jaottelulla, josta nähdään selkeämmin lopputulosten jakautuminen hylätyihin ja jollakin tapaa muutettuihin päätöksiin.

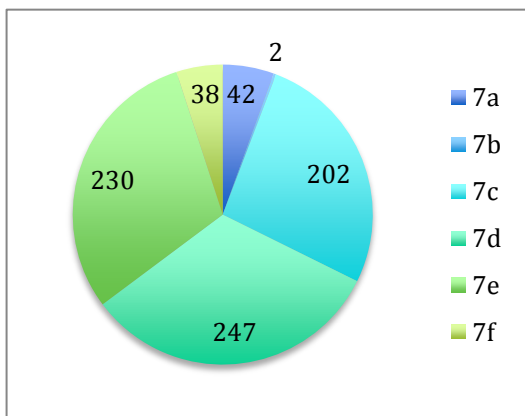
Kuva 106 VaHaO:n päätösten lopputulokset karkeammalla jaottelulla valittajittain vuosina 2007–2014, prosentteina

2.9.3 Toimialat

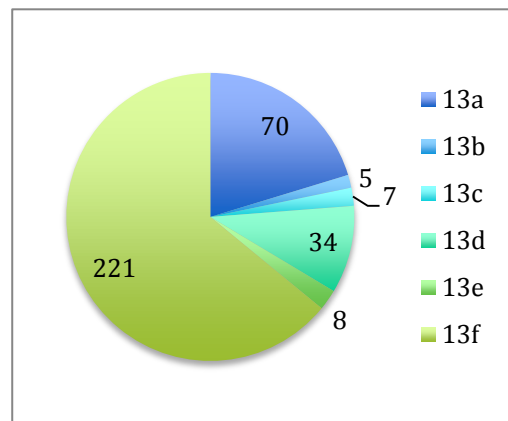
Kuvasta 107 nähdään toimialojen jakautuminen valituksissa YSA 1 §:n päätoimialojen mukaisesti. Selvästi yleisin päätoimiala vuosina 2007–2014 käsitellyissä valituksissa ympäristölupa-asioissa oli luokka 7 eli malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän aineiden otto (790 kpl). Luokkaan 7 kuului 39 % kaikista käsitellyistä tapauksista. Seuraavaksi yleisin luokka oli 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (356 kpl, 18 %). Kolmanneksi yleisimpiä olivat luokan 11 eli eläinsuojien ja kalankasvatuksen (299 kpl, 15 %) päätökset. Neljänneksi suurin luokka oli luokka 3 eli energian tuotanto (93 kpl, 5 %).

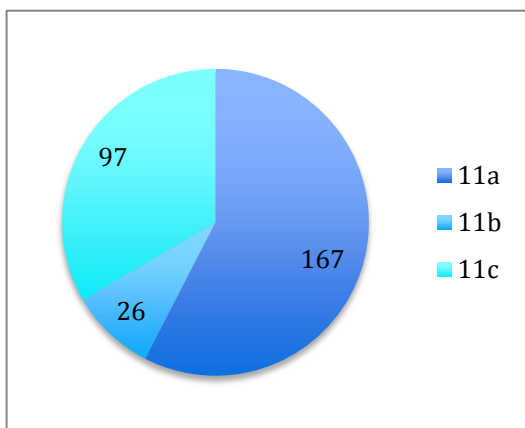
Kuva 107 Päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan vuosina 2007–2014

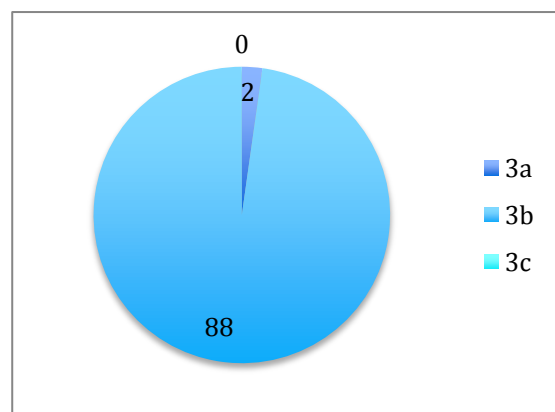
Kuva 108 Päätösten jakautuminen luokan 7 alaluokkiin

Kuva 109 Päätösten jakautuminen luokan 13 alaluokkiin

Kuva 110 Päätösten jakautuminen luokan 11 alaluokkiin

Kuva 111 Päätösten jakautuminen luokan 3 alaluokkiin

Kuvat 108, 109, 110 ja 111 esittävät neljän yleisimmän YSA 1 §:n mukaisen päätoimialan jakautumisen alaluokittain kaikkien vuosina 2007–2014 käsiteltyjen päätösten osalta. Luokassa 7 yleisin alaluokka oli 7d eli turvetuotanto (247 kpl, 32 %). Seuraavaksi eniten käsiteltiin alaluokkien 7e eli kivenmurskaamoja (230 kpl, 30 %) ja 7c eli kivenlouhintaa (202 kpl, 27 %) koskevia valituksia. Alaluokkia 7a eli kaivostoimintaa ja koneellista kullankaivuuta käsiteltiin 42 kpl (6 %) ja 7f eli asfalttiasemia koskevia valituksia käsiteltiin 38 kpl (5 %). Luokan 7b eli malmin ja mineraalin rikastamoihin koskevia valituksia käsiteltiin ajanjaksolla ainoastaan 2 kpl.

Luokan 13 selvästi yleisimmän alaluokan muodosti 13f eli muuta jätteen ammattimaista tai laitosmaista jätteen hyödyntämistä tai loppukäsittelyä koskevat tapaukset (221 kpl, 64 %). Alaluokan 13a eli puhdistamoja vähintään 100 hengen jätevesien käsittelemiseen koskevia valituksia käsiteltiin 70 kpl (20 %) ja alaluokan 13d eli kaatopaikkoja koskevia tapauksia käsiteltiin 34 kpl (10 %). Vuosina 2007–2014 käsiteltiin myös muutamia alaluokkien 13b eli teollisuuden jätevedenpuhdistamoihin, 13c eli jätteenpolttamista ja 13e eli kaivannaisjätteiden jätealueita koskevia valituksia.

Luokassa 11 yli puolet tapauksista koski alaluokkaa 11a eli eläinsuojia (167 kpl, 58 %). Alaluokan 11b eli turkistarhaukseen liittyviä tapauksia käsiteltiin 26 kpl (9 %) ja 11c eli kalankasvatukseen liittyviä 97 kpl (33 %).

Luokassa 3 selvästi yleisin oli alaluokka 3b eli voimalaitokset (88 kpl, 98 %). Vuosina 2007–2014 käsiteltiin kaksi ydinvoimalaitoksia eli alaluokkaa 3a koskevia valituksia. Alaluokan 3c eli hiilidioksidin talteenottolaitoksia koskevia valituksia ei käsitelty lainkaan.

3 Korkeimman hallinto-oikeuden päätökset

3.1 Aineiston tulkinta

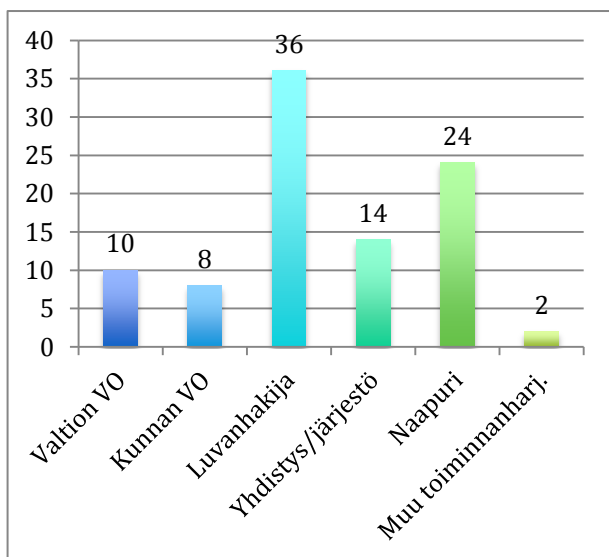
Korkeimman hallinto-oikeuden päätösten osalta tarkasteltiin eri muutoksenhakijaryhmiä yksityiskohtaisemmin kuin Vaasan hallinto-oikeuden päätösten osalta. Nyt muutoksenhakijat on jaettu kuuteen ryhmään: valtion viranomaiset, kunnan viranomaiset, luvanhakija itse, yhdistys tai järjestö, naapurit ja muu toiminnanharjoittaja. Yhdistys tai järjestö saattoi olla esimerkiksi asukasyhdistys tai vaikkapa luonnonsuojelujärjestö. Naapurilla viitataan kaikenlaisiin yksityisiin haitankärsijöihin ja muulla toiminnanharjoittajalla yritykseen tai muuhun vastaavaan toiminnanharjoittajaan, joka ei kuitenkaan ollut valituksen kohteena olleen luvan hakijana.

Korkeimman hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset on jaettu samoihin pääkategorioihin kuin Vaasan hallinto-oikeuden päätökset. Nämä kategoriat ovat "hylätty", "muutettu", "kumottu", "palautettu", "siirretty", "ei tutkittu" ja "rauennut". Kuten Vaasan hallinto-oikeudenkin päätösten osalta, myös korkeimman hallinto-oikeuden päätösten kohdalla "muutetulla" viitataan kaikenlaisiin, pieniin ja teknisluontoisiin sekä mittavampiin, muutoksiin alkuperäiseen päätökseen.

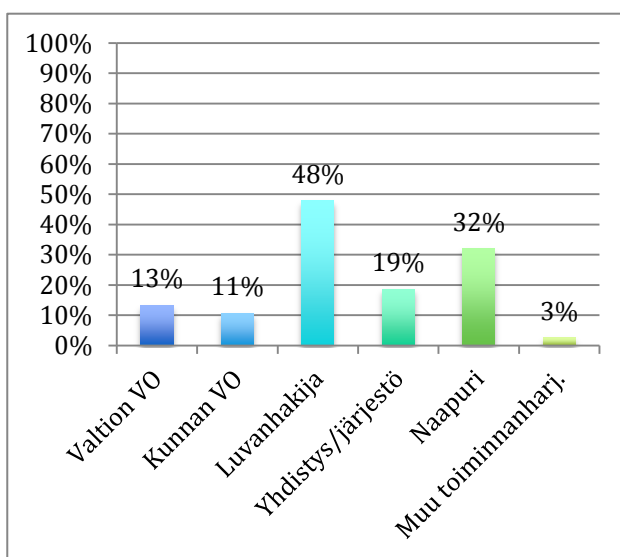
3.2 Vuosi 2007

3.2.1 Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat

Vuonna 2007 Korkein hallinto-oikeus antoi 75 päätöstä ympäristölupa-asioissa. Näistä muutoksenhaun kohteena olleista päätöksistä 46 oli alun perin tehnyt valtion viranomainen ja 29 kunnan viranomainen.

Kuva 112 Muutoksenhakijat vuonna 2007, lkm

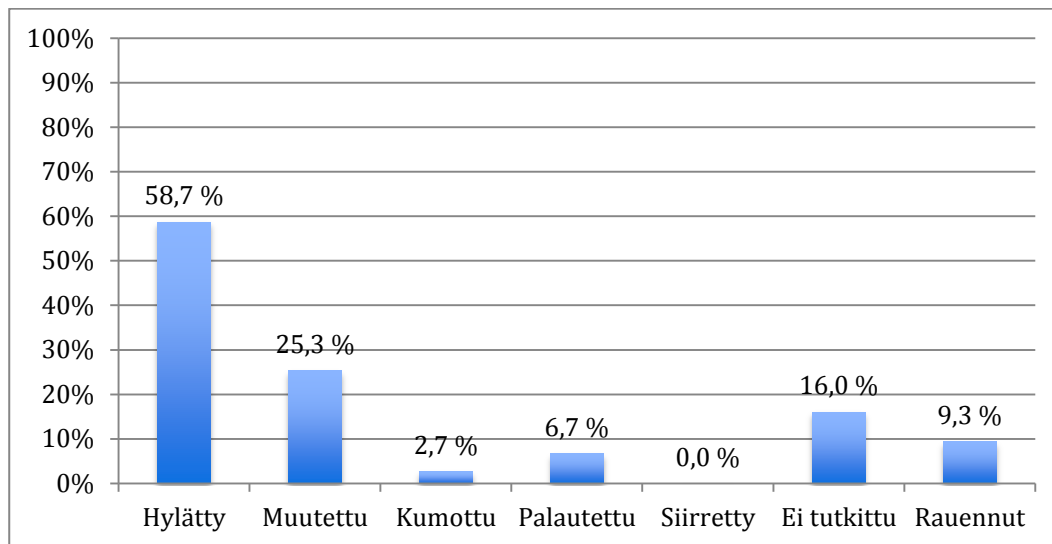

Kuva 113 Muutoksenhakijat vuonna 2007, prosentteina

Vuonna 2007 luvanhakija oli selvästi yleisin muutoksenhakijaryhmä (36 kpl, 48 %). Tämän jälkeen useimmin valituksen tekijänä oli naapuri tai muu yksityinen haitankärsijä (24 kpl, 32 %). Muu toiminnanharjoittaja toimi muutoksenhakijana vain kahdessa tapauksessa. Muut

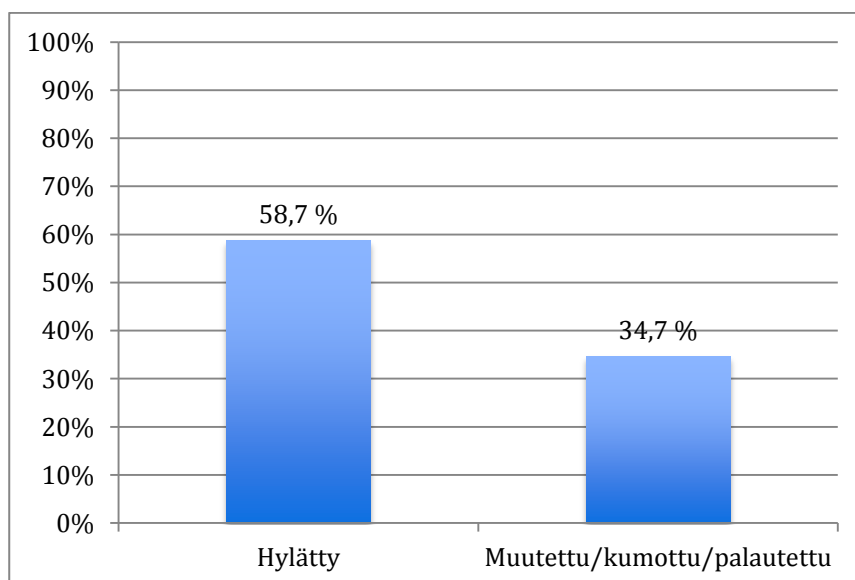
kolme ryhmää olivat muutoksenhakijoina lähes yhtä useasti. Kun kunnan ja valtion viranomaisten tekemät valitukset lasketaan yhteen, oli viranomaistaho lähes yhtä useasti valittajana kuin naapuri.

3.2.2 Päätösten lopputulokset

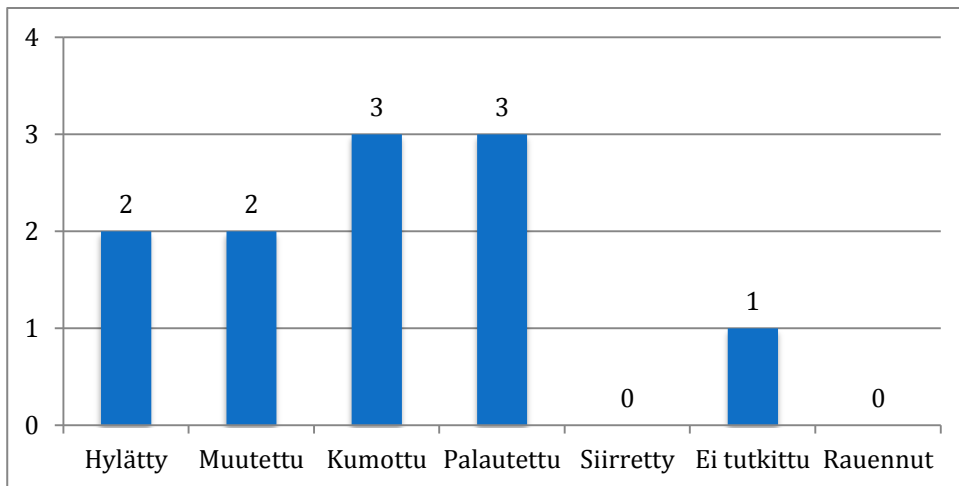

Kuva 114 KHO:n päätösten lopputulokset vuonna 2007, prosentteina

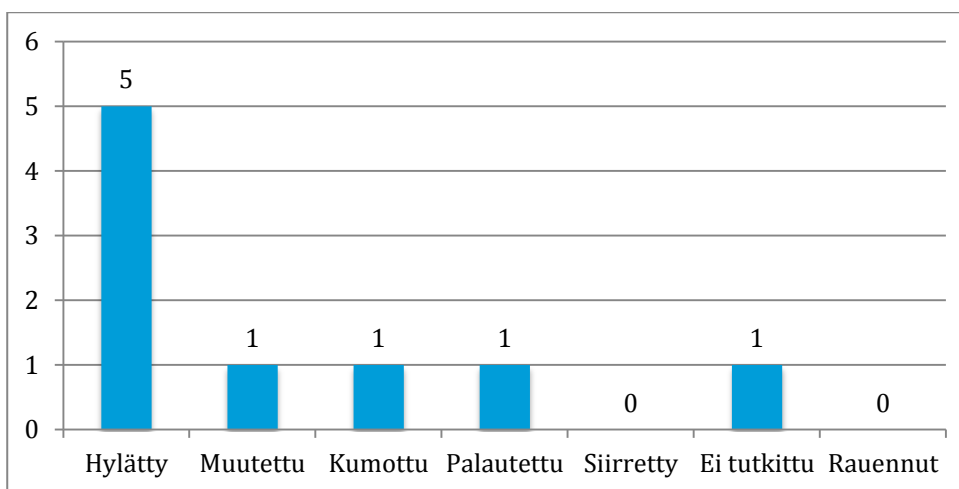
Kuvasta 114 nähdään, että yli puolet (58,7 %) kaikista valituksista hylättiin vuonna 2007 korkeimmassa hallinto-oikeudessa kokonaisuudessaan. Kuva 115 osoittaa, että muutettujen, kumottujen ja palautettujen päätösten yhteismäärä oli noin kolmasosa (34,7 %) kaikista päätöksistä. Ainakin osittain korkein hallinto-oikeus jätti tutkimatta 16 % valituksista. Kuvat 116, 117, 118, 119, 120 ja 121 kuvaavat päätösten lopputulosten jakautumista muutoksenhakijoittain.

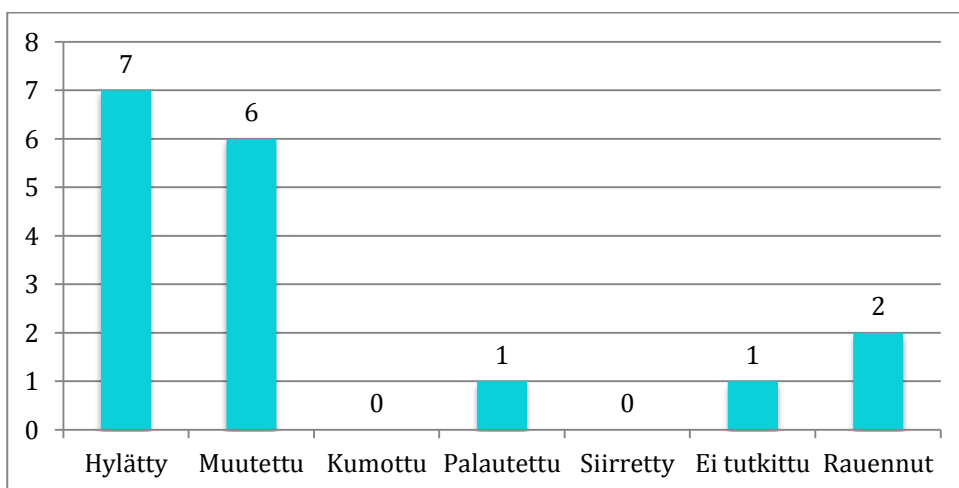
Kuva 115 KHO:n päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuonna 2007, prosentteina

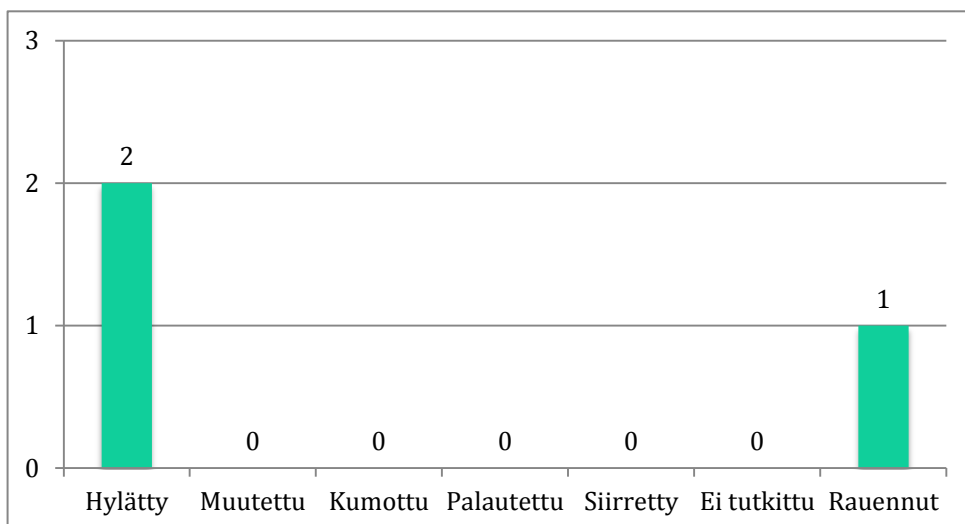
Kuva 116 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana valtion viranomainen vuonna 2007

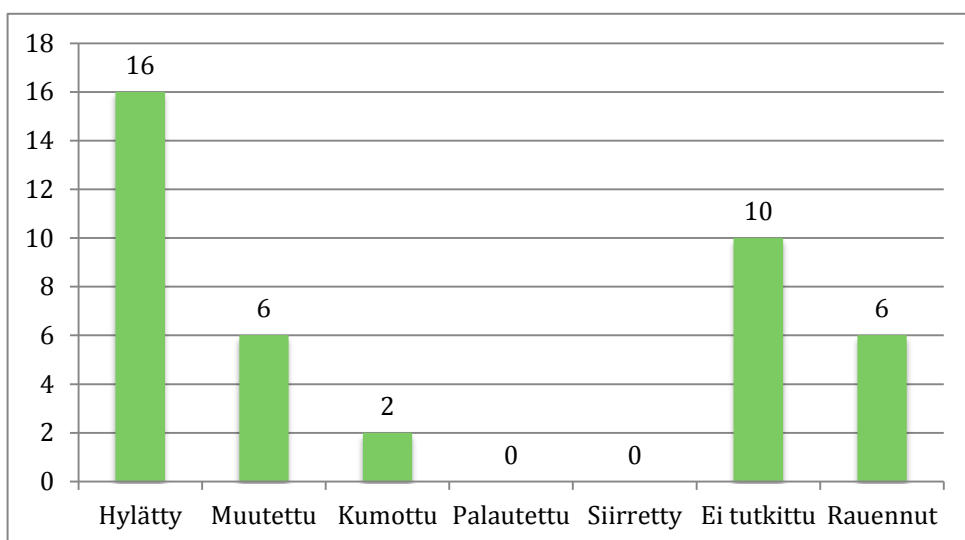
Kuva 117 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana kunnan viranomainen vuonna 2007

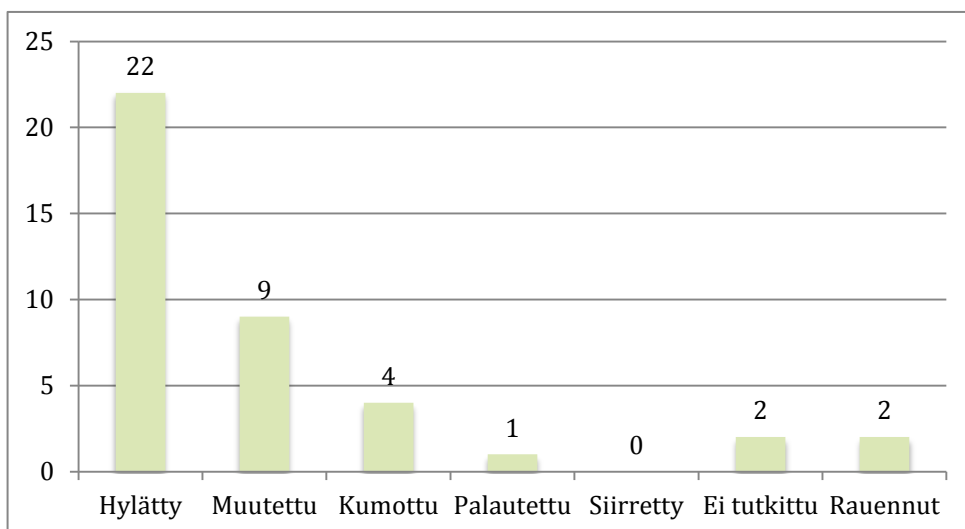
Kuva 118 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana yhdistys/järjestö vuonna 2007

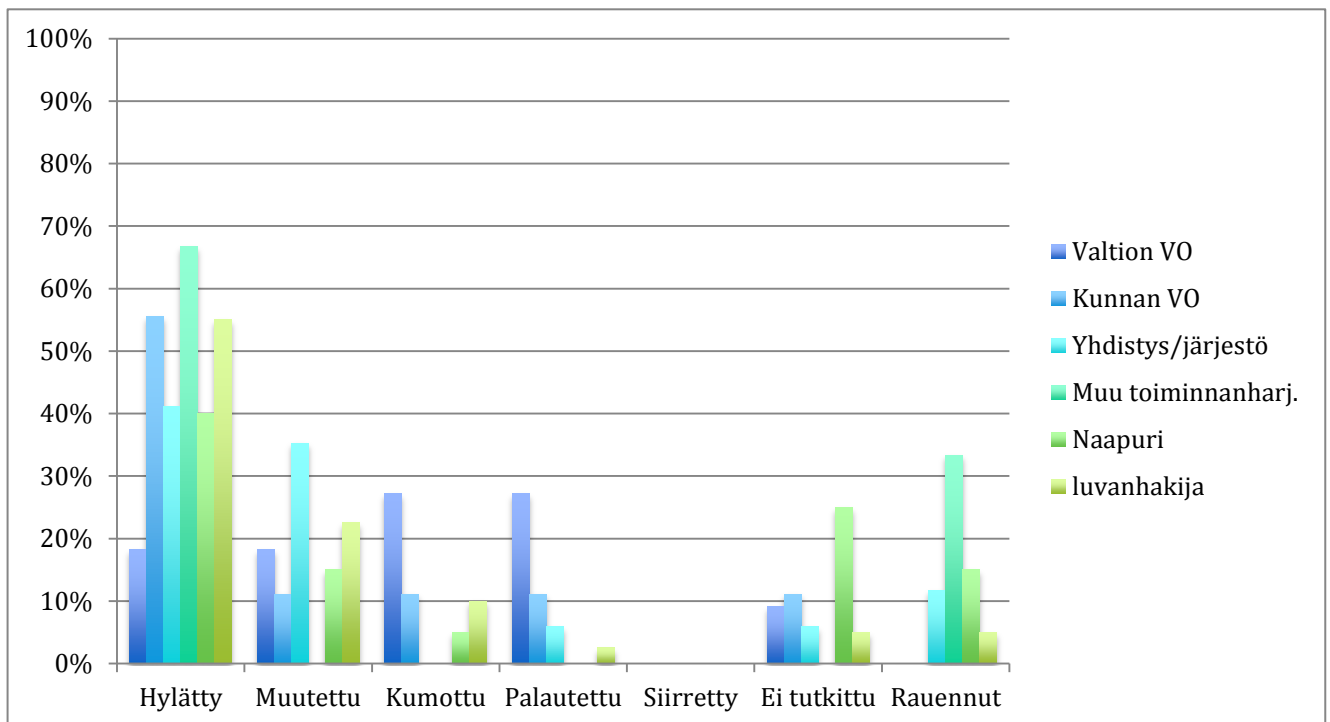
Kuva 119 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana muu toiminnanharjoittaja vuonna 2007

Kuva 120 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajan yksityinen haitankärsijä (naapuri tms.) vuonna 2007

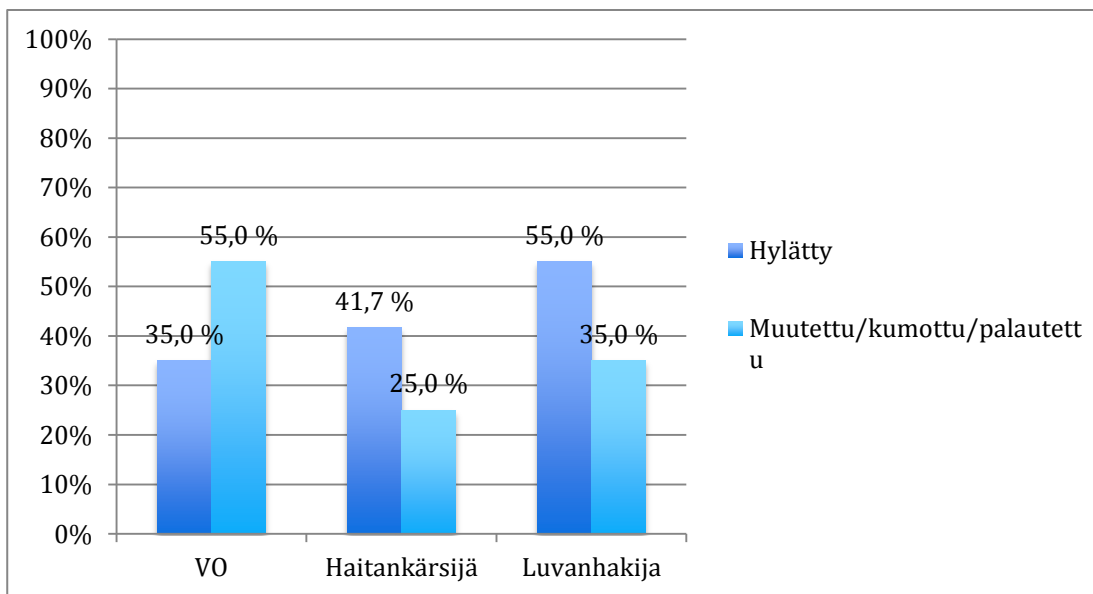
Kuva 121 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija vuonna 2007

Kuva 122 KHO:n päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain vuonna 2007, prosentteina

Kuva 122 kokoa korkeimman hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset yhteen prosentteina valittajittain. Kuvasta nähdään, että eri valittajien kesken on jonkin verran eroja lopputulosten suhteen. Valtion viranomaisten tekemiä valituksia on hylätty vuonna 2007 huomattavasti vähemmän (18,2 %) kuin muiden valittajaryhmien. Yhdistysten ja järjestöjen tekemiä valituksia taas on muutettu enemmän (35,3 %) kuin muiden ryhmien. Naapurien ja muiden yksityisten haitankärsijöiden tekemät valitukset on jätetty tutkimatta selvästi useammin (25 %) kuin muiden ryhmien ja muiden toiminnanharjoittajien tekemät valitukset taas ovat rauenneet huomattavan usein (33,3 %) verrattuna muihin valittajiin.

Kuvassa 123 esitetään yksinkertaistetummalla jaottelulla päätösten lopputulosten jakautuminen valittajaryhmittäin. Kuvassa verrataan hylättyjen ja muutettujen, kumottujen ja palautettujen päätösten yhteismäärän jakautumista kolmessa eri ryhmässä. Valittajaryhmät on yhdistetty kuvassa siten, että valtion ja kunnan viranomaiset ovat samassa ryhmässä ja kaikki haitankärsijät (yhdistykset, järjestöt, yksityiset haitankärsijät ja muut toiminnanharjoittajat). Kuvasta nähdään, että luvanhakijan tekemät valitukset hylätään useammin (55 %) kuin muiden ryhmien ja toisaalta viranomaisen tekemät valitukset harvemmin (35 %). Viranomaisen ollessa valittajana päätöstä on myös muutettu selvästi useammin (55 %) kuin muiden valittajaryhmien osalta.

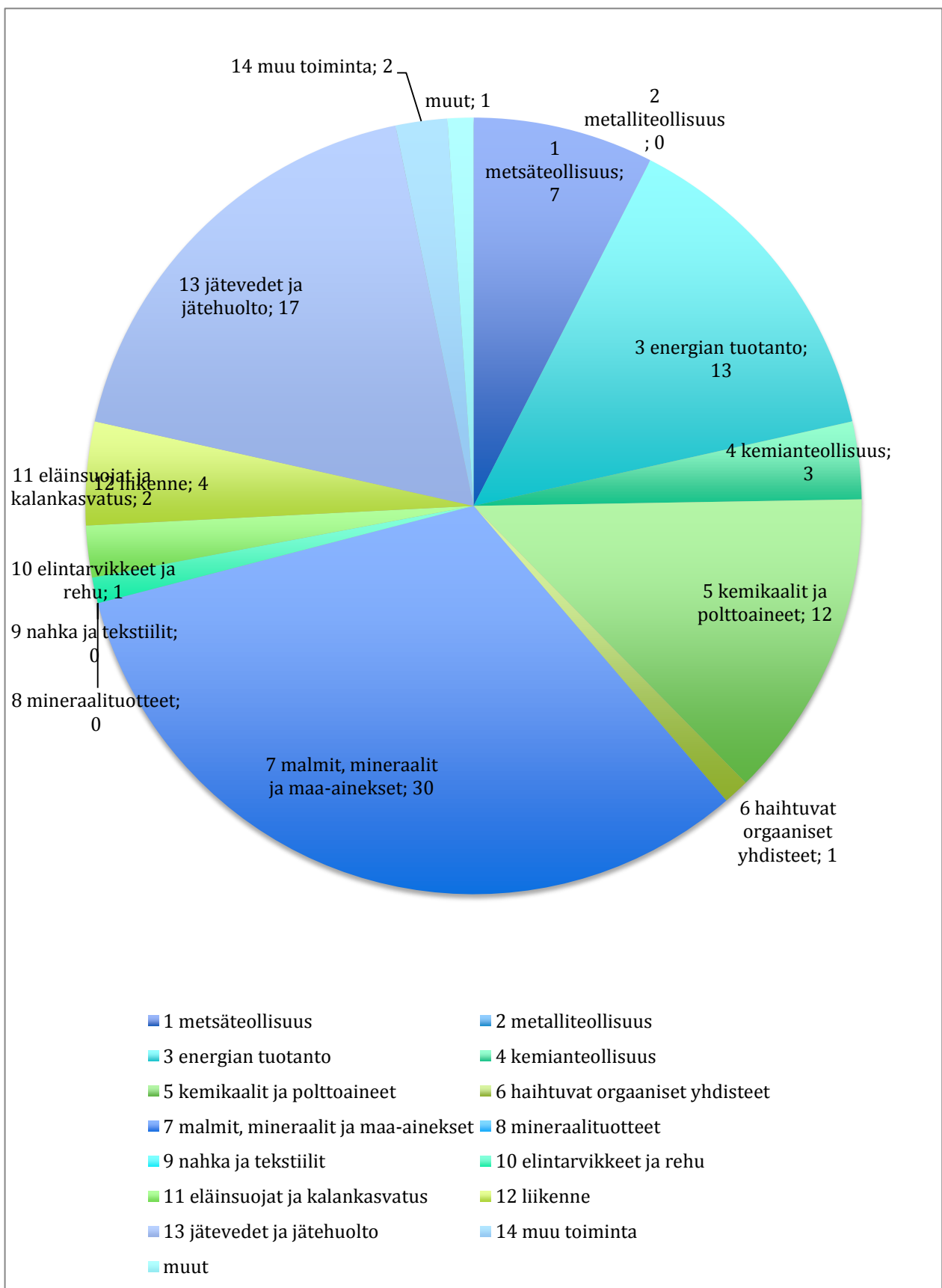

Kuva 123 KHO:n päätösten lopputulokset karkeammalla jaottelulla valittajittain vuonna 2007, prosentteina

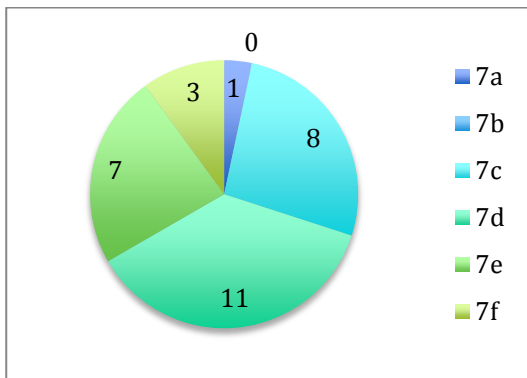
3.2.3 Toimialat

Kuvassa 124 esitetään korkeimman hallinto-oikeuden päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaisesti vuonna 2007. Luokka "muut" pitää Vaasan hallinto-oikeuden päätösten tarkastelun tapaan sisällään toimialat, jotka eivät kuulu YSA 1 §:n laitosluetteloon. Näitä voivat olla esimerkiksi YSL 28.2 §:n kohdan 3 perusteella luvanvaraiset toiminnot. Luokka käsittää myös YSL 60 § ja 61 §:n mukaiset ilmoitusasiat.

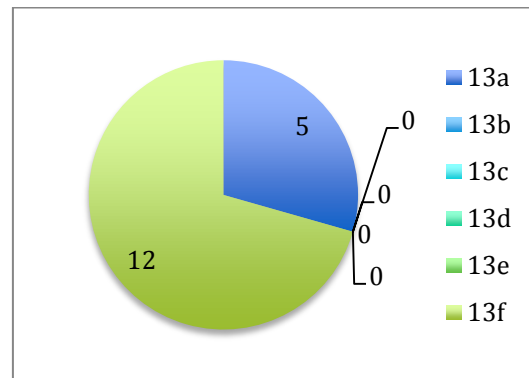
Yleisimmät päätoimialat vuonna 2007 olivat luokka 7 eli malmien tai mineraalia kaivaminen tai maaperän aineiden otto (30 kpl), luokka 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (17 kpl), luokka 3 eli energian tuotanto (13 kpl) sekä luokka 5 eli kemikaalien tai polttoaineiden valmistusta, varastointia, käyttöä tai käsittelyä koskevat laitokset (12 kpl). Verrattuna kaikkiin vuosina 2007–2014 käsiteltyihin päätöksiin, luokkaa 11 eli eläinsuojia koskevia valituksia käsiteltiin poikkeuksellisen vähän, kun taas luokan 3 eli energian tuotantoa koskevat tapaukset olivat jonkin verran ylliedustettuina.

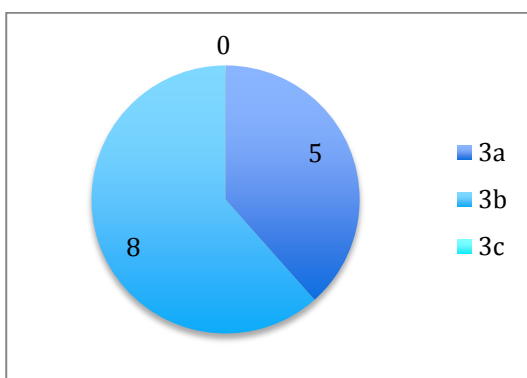
Kuva 124 Päästöjen jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan vuonna 2007

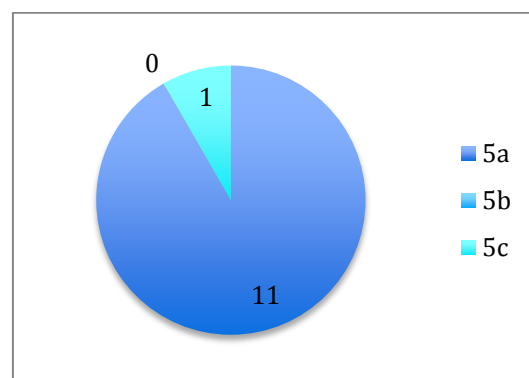
Kuva 125 Päätösten jakautuminen pääluokan 7 alaluokkiin

Kuva 126 Päätösten jakautuminen pääluokan 13 alaluokkiin

Kuva 127 Päätösten jakautuminen pääluokan 3 alaluokkiin

Kuva 128 Päätösten jakautuminen pääluokan 5 alaluokkiin

Kuvat 125, 126, 127 ja 128 esittävät vuoden 2007 neljän yleisimmän YSA 1 §:n mukaisen päätoimialan jakautumisen alaluokittain. Luokassa 7 yleisin alaluokka oli 7d eli turvetuotanto (11 kpl). Seuraavaksi eniten käsiteltiin alaluokan 7c eli kivenlouhintaa (8 kpl) ja 7e eli kivenmurskaamoja (7 kpl) koskevia valituksia.

Luokassa 13 selvästi yleisin alaluokka oli 13f eli muu jätteen ammattimainen tai laitostainen jätteen hyödyntäminen tai loppukäsittely (12 kpl). Alaluokan 13a eli jätevedenpuhdistamoja koskevia valituksia käsiteltiin 5 kpl. Muita luokan 13 laitoksia ei esiintynyt.

Luokan 3 päätökset jakautuivat alaluokkien 3a eli ydinvoimalaitosten (5 kpl) ja 3b (8 kpl) eli voimalaitosten kesken.

Luokassa 5 lähes kaikki valitukset koskivat alaluokkaa 5a eli polttonesteiden jakeluasemia tai varastoja (11 kpl). Vuonna 2007 käsiteltiin myös yksi alaluokan 5c eli kivihiilivarastoa koskeva valitus.

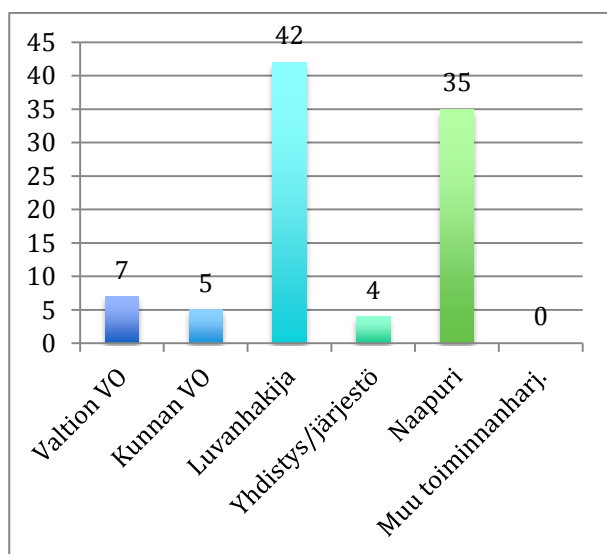
3.2.4 Muutoksenhaun kesto

Keskimäärin muutoksenhaku Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä alkaen kesti 11 kuukautta (348 päivää). Muutoksen haun keston päivinä mediaani oli 317 ja keskihajonta 153.

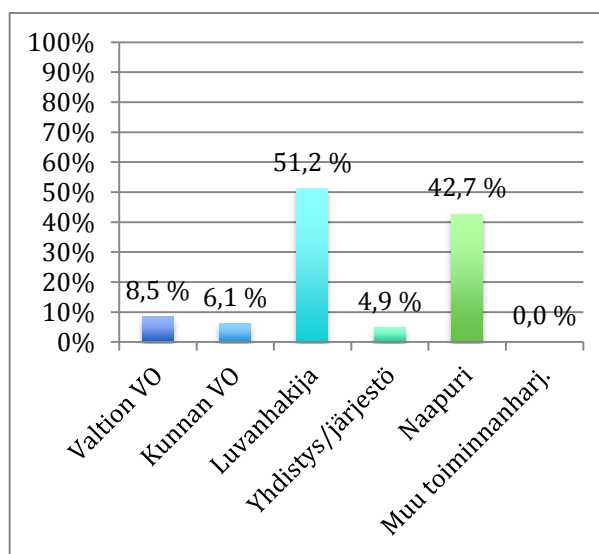
3.3 Vuosi 2008

3.3.1 Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat

Vuonna 2008 Korkein hallinto-oikeus antoi 82 päätöstä koskien ympäristölupa-asioista tehtyjä valituksia. Näistä valtion viranomaisen alkuperäisiä päätöksiä oli 63 ja kunnan viranomaisen tekemiä 19.

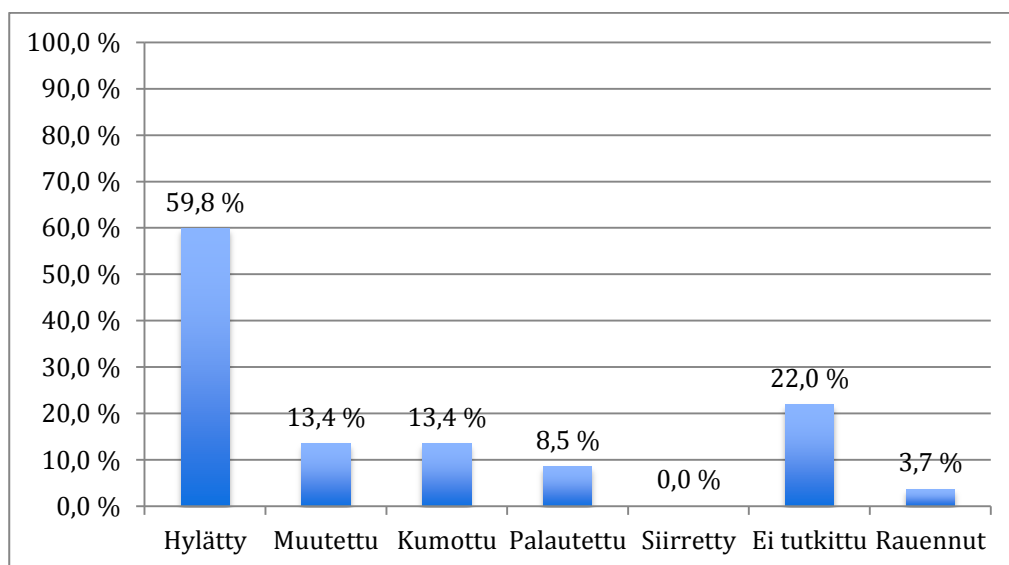
Kuva 129 Muutoksenhakijat vuonna 2008, lkm

Kuva 130 Muutoksenhakijat vuonna 2008, prosentteina

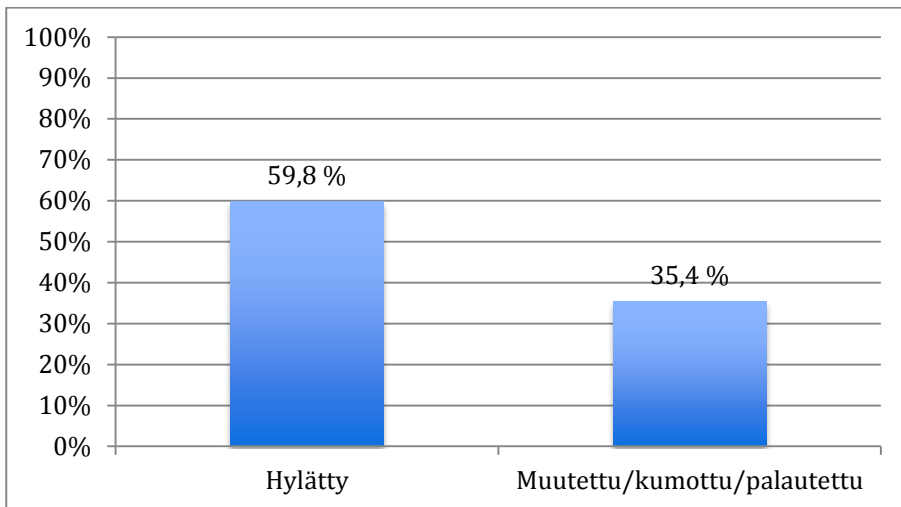
Luvanhakija oli myös vuonna 2008 yleisin muutoksenhakija (42 kpl, 51,2 %). Myös naapurit ja muut yksityiset haitankärsijät olivat valittajina selvästi useammin (35 kpl, 42,7 %) kuin muut ryhmät. Muiden ryhmien tekemiä valituksia käsiteltiin vain muutamia.

3.3.2 Päätösten lopputulokset

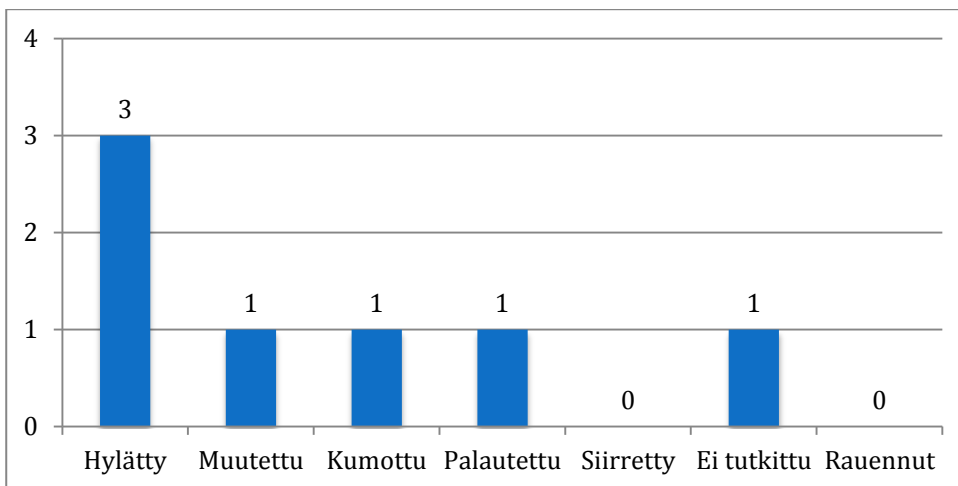

Kuva 131 KHO:n päätösten lopputulokset vuonna 2008, prosentteina

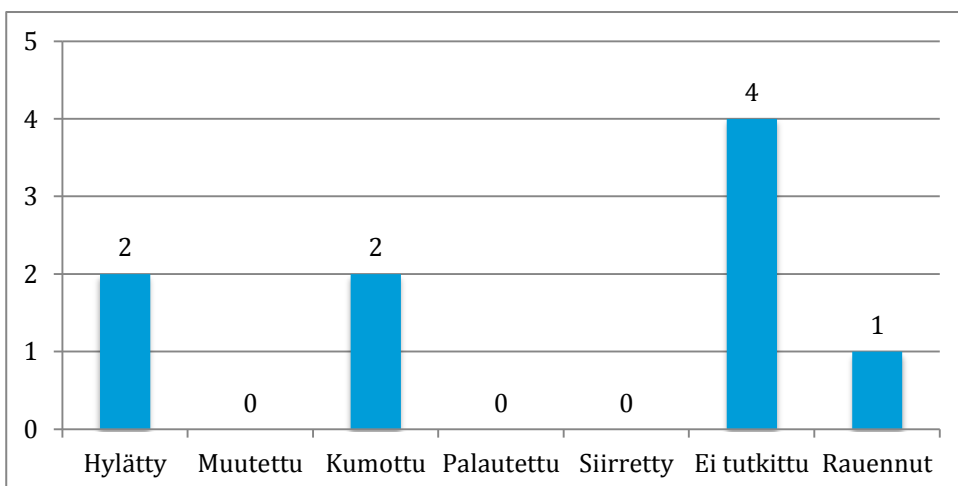
Kuvasta 131 nähdään, että yleisimmin korkein hallinto-oikeus on vuonna 2008 joko hylännyt (59 kpl, 8 %) päätöksen tai jättänyt sen ainakin joltain osin tutkimatta (22 %). Kun tarkastellaan kuvan 132 karkeampaan jaottelua, huomataan, että muutettujen, kumottujen ja palautettujen yhteismäärä on noin kolmasosa (35,4 %) kaikista päätöksistä.

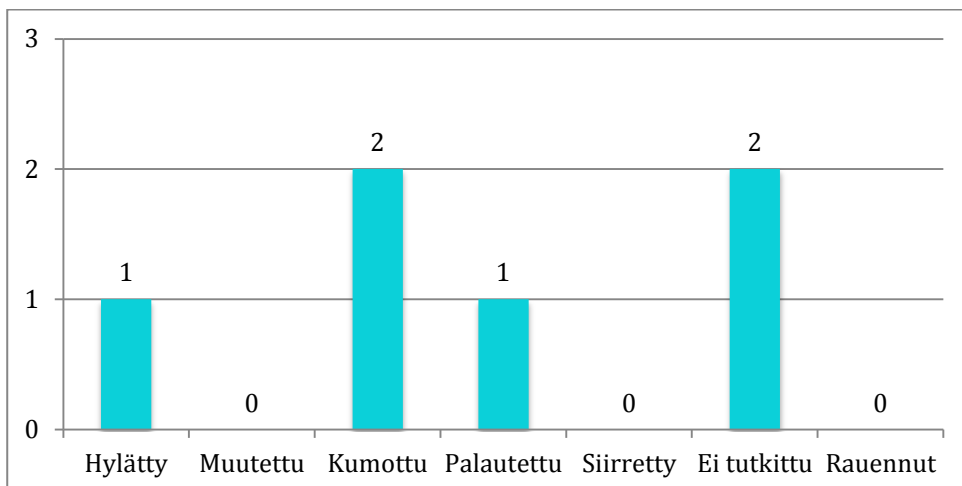
Kuva 132 KHO:n päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuonna 2008, prosentteina

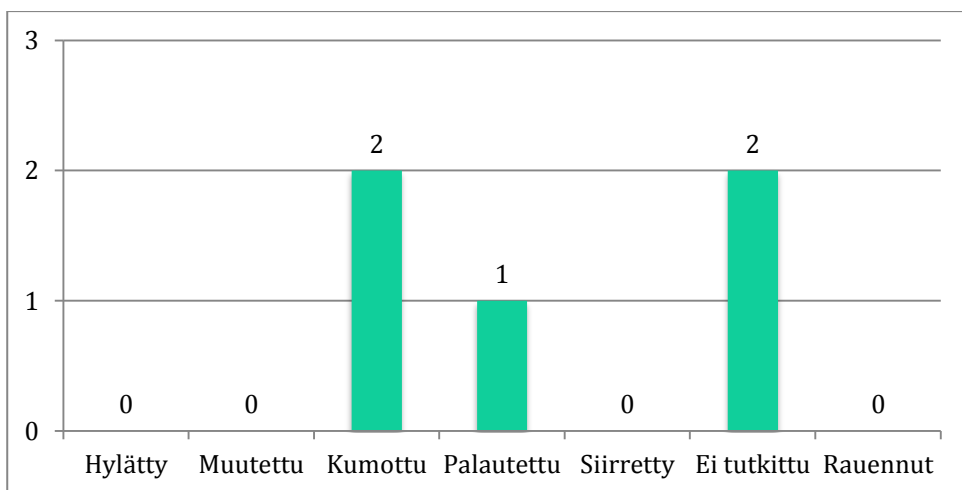
Kuva 133 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana valtion viranomainen vuonna 2008

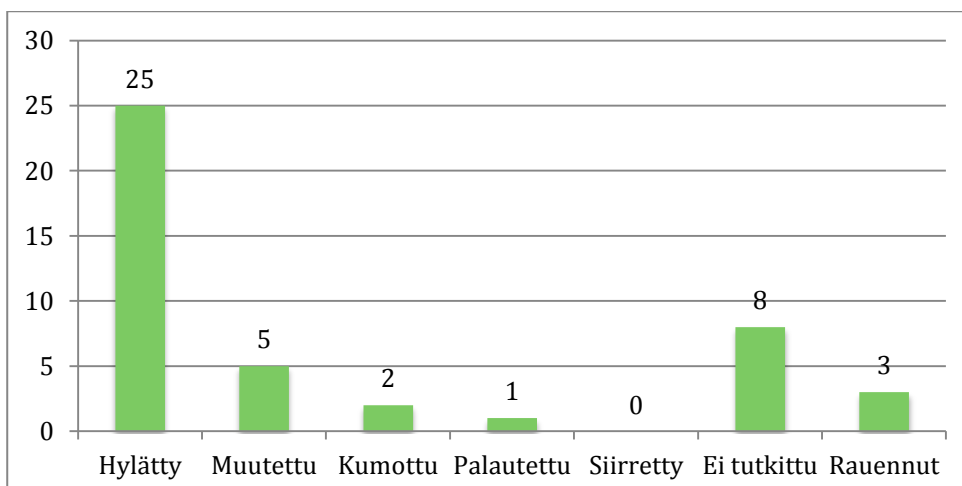
Kuva 134 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana kunnan viranomainen vuonna 2008

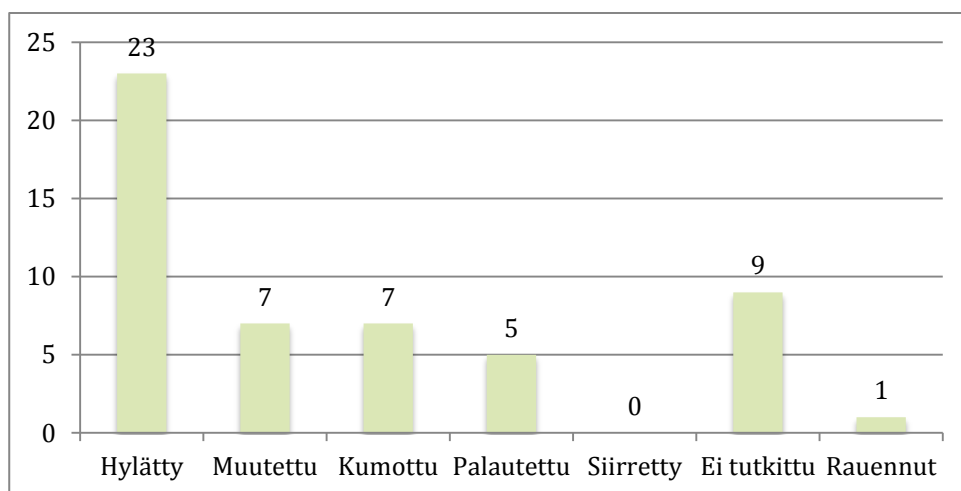
Kuva 135 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana yhdistys/järjestö vuonna 2008

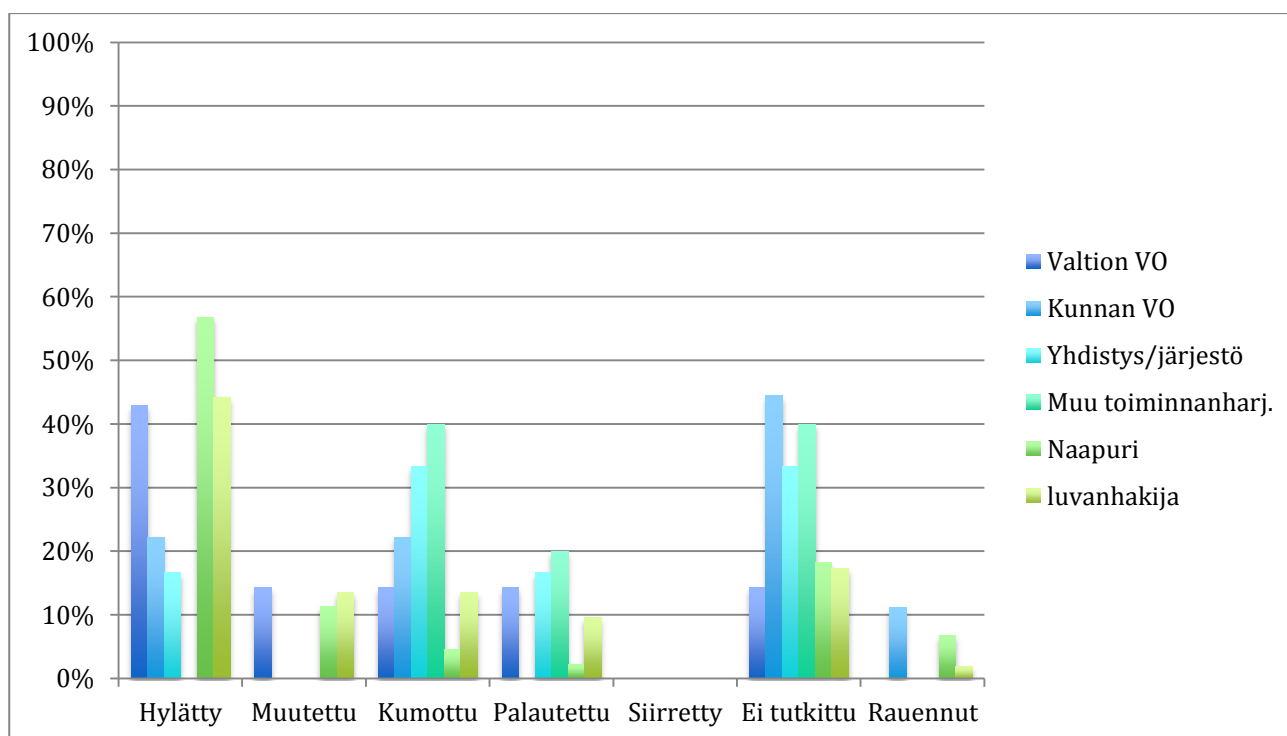
Kuva 136 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana muu toiminnanharjoittaja vuonna 2008

Kuva 137 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana yksityinen haitankärsijä (naapuri tms.) vuonna 2008

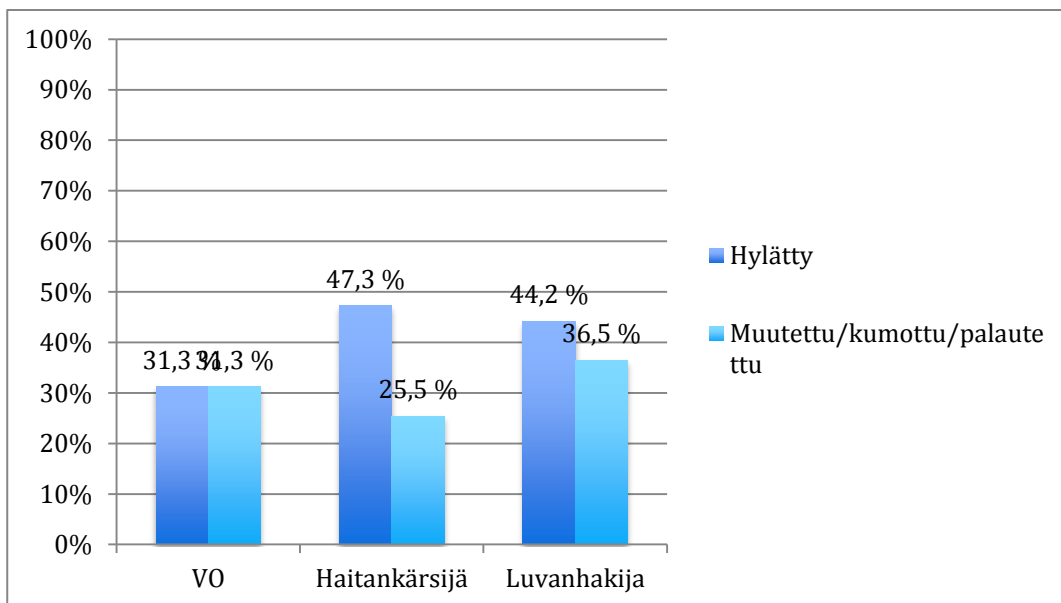
Kuva 138 Kuva 23. KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija vuonna 2008

Kuva 139 KHO:n päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain vuonna 2008 prosentteina

Kuva 139 kokoa korkeimman hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset yhteen prosentteina valittajittain. Kuvasta huomataan, että myös vuonna 2008 eri valittajaryhmien välillä on jonkin verran hajontaa päätösten lopputulosten osalta. Edellisestä vuodesta poiketen valtion viranomaisen tekemät valitukset on hylätty lähes joka toinen kerta (42,9 %). Kuitenkin naapurien ja luvanhakijoiden tekemiä valituksia on hylätty vielä useammin (56,8 % ja 44,2 %). Vuonna 2008 korkein hallinto-oikeus on jättänyt valituksen ainakin osittain tutkimatta selvästi useammin kuin edellisenä vuonna.

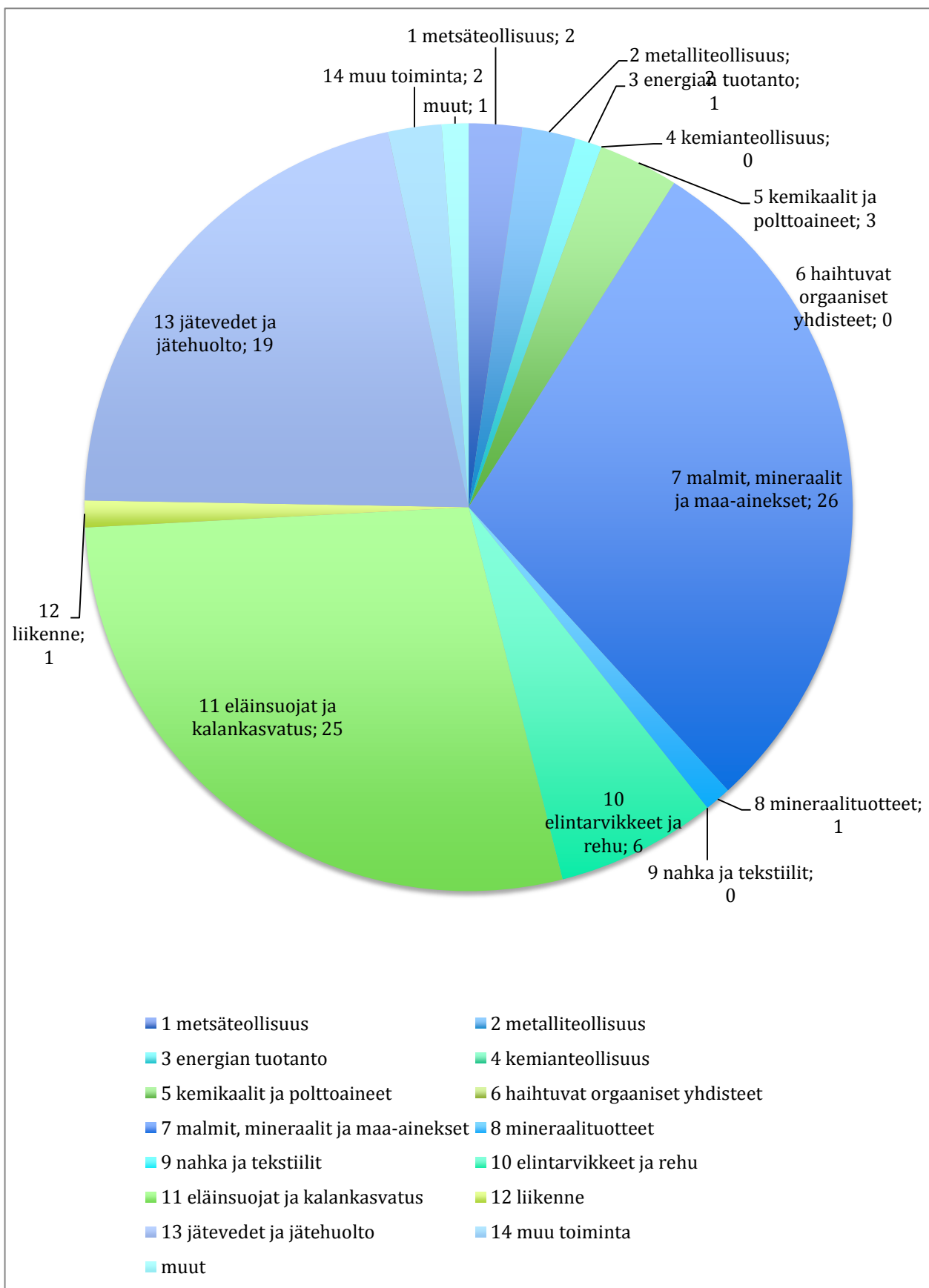
Kuvassa 140 esitetään yksinkertaistetummalla jaottelulla päätösten jakautuminen valittajaryhmittäin. Viranomaisten tekemät valitukset on hyväksytty ja hylätty yhtä usein.

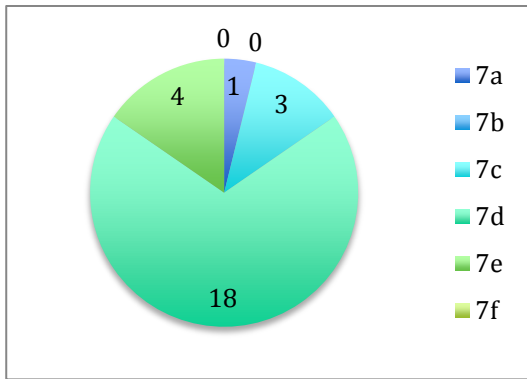
Kuva 140 KHO:n päätösten lopputulokset karkeammalla jaottelulla valittajittain vuonna 2008, prosentteina

3.3.3 Toimialat

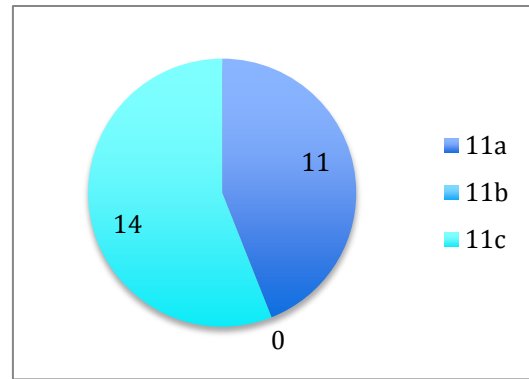
Yleisimmät päätoimialat vuonna 2008 olivat luokka 7 eli malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän ainesten otto (26 kpl), luokka 11 eli eläinsuojat (25 kpl), luokka 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (19 kpl) sekä luokka 10 eli elintarvikkeiden ja rehun valmistus (6 kpl). Verrattuna kaikkiin vuosina 2007–2014 käsiteltyihin päätöksiin luokan 10 mukaisia toimintoja koskevia valituksia oli enemmän kuin keskimäärin. Sen sijaan luokan 12 eli liikennettä koskevia päätöksiä käsiteltiin poikkeuksellisen vähän.

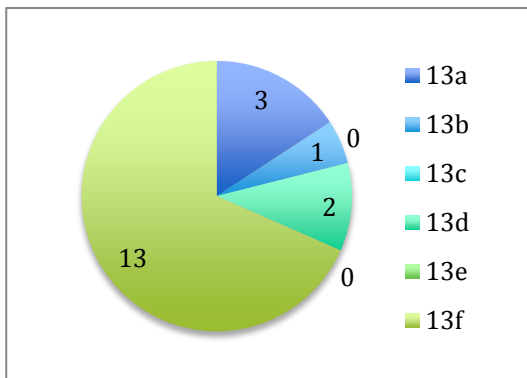
Kuva 141 Päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan vuonna 2008

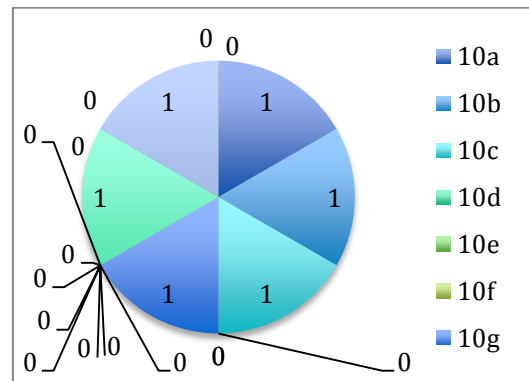
Kuva 142 Päätösten jakautuminen luokan 7 alaluokkiin

Kuva 143 Päätösten jakautuminen luokan 11 alaluokkiin

Kuva 144 Päätösten jakautuminen luokan 13 alaluokkiin

Kuva 145 Päätösten jakautuminen luokan 10 alaluokkiin

Luokassa 7 selvästi yleisin alaluokka oli 7d eli turvetuotanto, jota koskevia valituksia käsiteltiin yhteensä 18 kpl. Alaluokkien 7e eli kivenmurskaamoja (4 kpl), 7c eli kivenlouhintaa (3 kpl) ja 7a eli kaivostoimintaa ja kullankaivuuta (1 kpl) koskevia valituksia käsiteltiin vuonna 2008 vain muutamia yksittäisiä.

Luokkaa 11 koskevat päätökset jakautuivat lähes tasan alaluokkien 11c eli kalankasvatuksen (14 kpl) ja 11a eli eläinsuojien (11 kpl) kesken.

Jätevesien käsittelyn ja jätehuollon eli luokan 13 selvästi yleisin alaluokka oli jälleen 13f eli muu jätteen ammattimainen tai laitostainen jätteen hyödyntäminen tai loppukäsittely (13 kpl). Alaluokan 13a eli jätevedenpuhdistamoja koskevia päätöksiä käsiteltiin 3 kpl, 13d eli kaatopaikkoja 2 kpl ja 13b eli teollisuuden erillisiä jätepuhdistamoita 1 kpl.

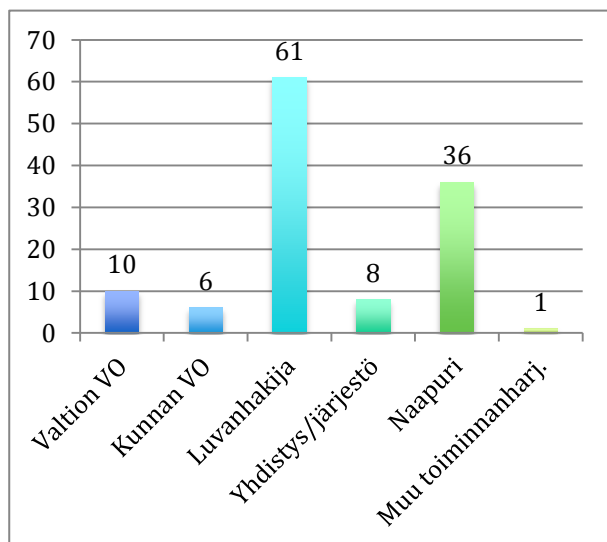
Luokassa 10 käsiteltiin yksi päätös koskien alaluokkia 10a eli teurastamoita, 10b eli lihaa tai lihatuotteita käsitteleviä tai jalostavia laitoksia, 10c eli kalaa tai kalastustuotteita käsitteleviä tai jalostavia laitoksia, 10g eli tärkkelystehtaita tai tärkkelysjohdannaisia valmistavia tehtaita, 10p eli rehuja tai rehuvalkuaisia valmistavia tehtaita sekä 10s eli kahvipaahtimoita taikka tupakkatehtaita.

3.3.4 Muutoksenhaun kesto

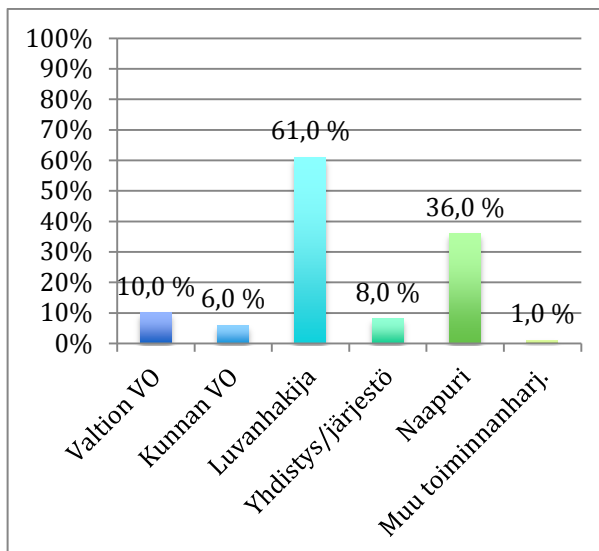
Keskimäärin muutoksenhaku Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä alkaen vuonna 2008 kesti 13 kuukautta (400 päivää). Muutoksen haun keston päivinä mediaani oli 391 ja keskihajonta 180.

3.4 Vuosi 2009

Vuonna 2009 Korkein hallinto-oikeus antoi 100 päätöstä ympäristölupa-asioissa. Näistä muutoksenhaun kohteena olleista päätöksistä 74 oli alun perin tehnyt valtion viranomainen ja 26 kunnan viranomainen.

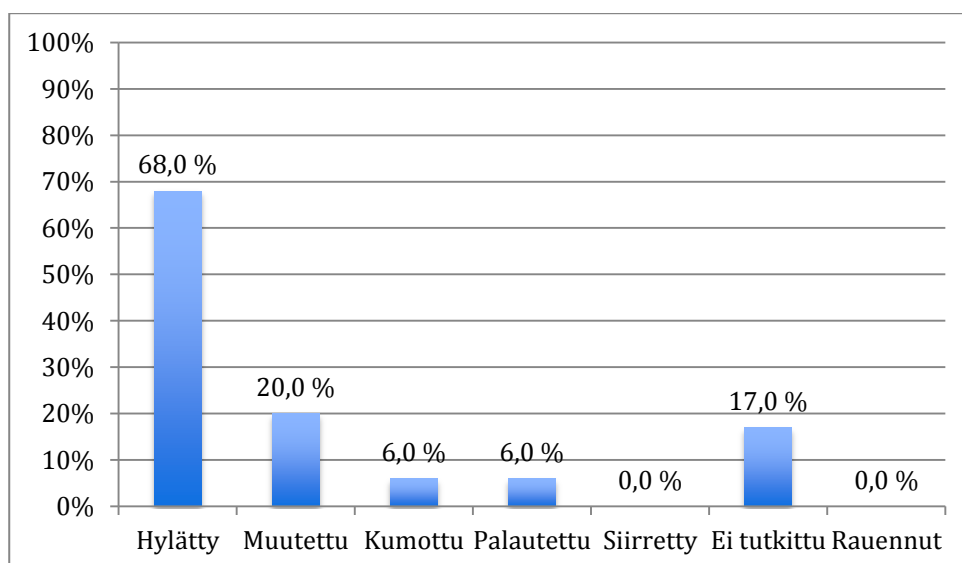
Kuva 146 Muutoksenhakijat vuonna 2009, lkm

Kuva 147 Muutoksenhakijat vuonna 2009, prosentteina

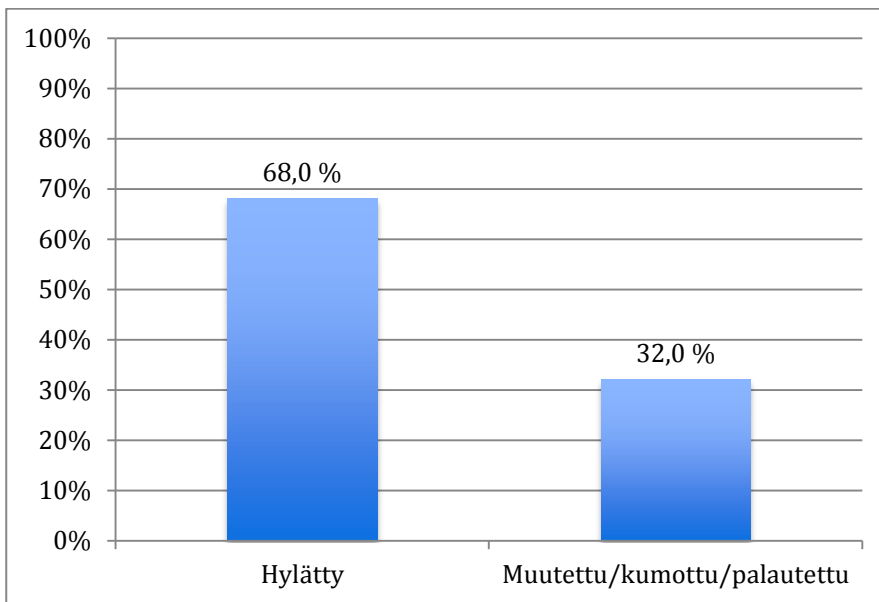
Myös vuonna 2009 luvanhakija itse toimi selvästi useimmin muutoksenhakijana korkeimmassa hallinto-oikeudessa (61 %). Myös yksityinen haitankärsijä kuten naapuri oli usein muutoksenhakijana (36 %). Yhdistyksen ja järjestöt sekä valtion ja kunnan viranomaiset olivat muutoksenhakijoina lähes yhtä useasti. Jos kuitenkin tarkastellaan viranomaisia yhtenä ryhmänä, ne hakivat muutosta kolmanneksi useimmin (16 %).

3.4.1 Päätösten lopputulokset

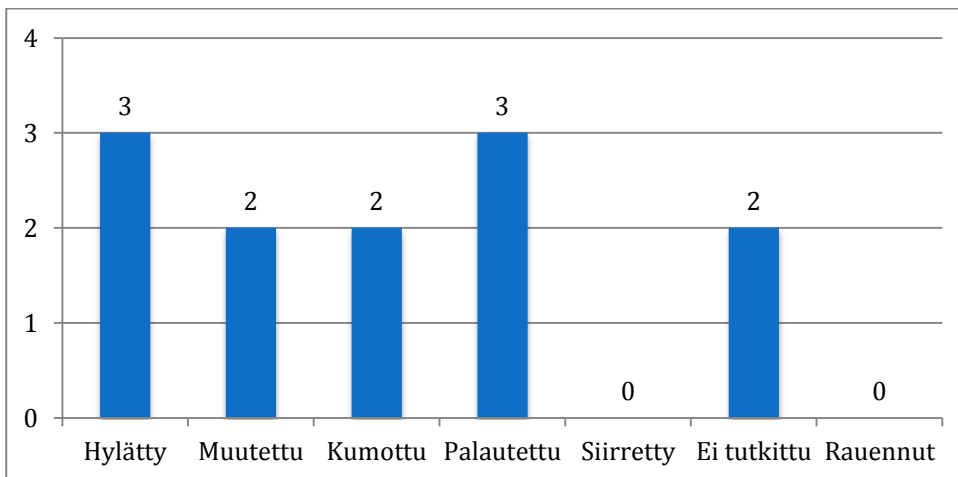

Kuva 148 KHO:n päätösten lopputulokset vuonna 2009, prosentteina

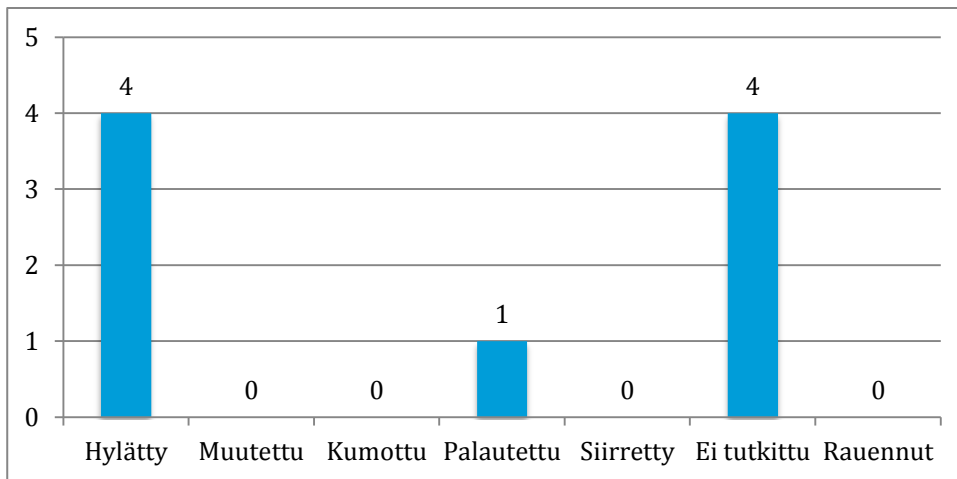
Kuvasta 148 nähdään, että vuonna 2009 valitukset on hylätty hyvin usein (68 %), noin kymmenen prosenttiyksikköä useammin kuin edellisinä vuosina. Korkein hallinto-oikeus on myös jättänyt valituksen tutkimatta melko usein (17 %), luku on kuitenkin hyvin linjassa edellisten vuosien kanssa. Kuva 149 näyttää muutettujen, kumottujen ja palautettujen yhteismäärän suhteessa hylättyjen määrään. Hylättyjä on yli kaksi kertaa enemmän kuin menestyneitä valituksia. Kuvat 150, 151, 152, 153, 154 ja 155 kuvaavat päätösten lopputulosten jakautumista muutoksenhakijoittain.

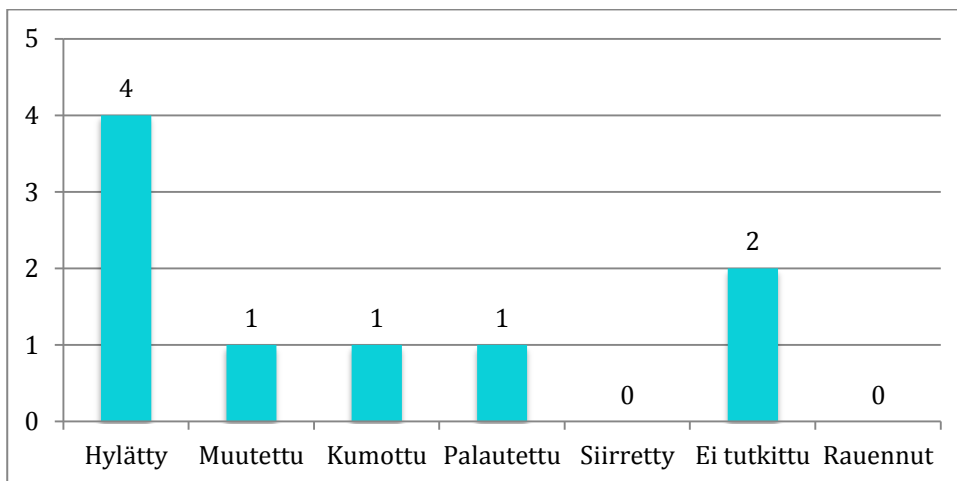
Kuva 149 päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuonna 2009, prosentteina

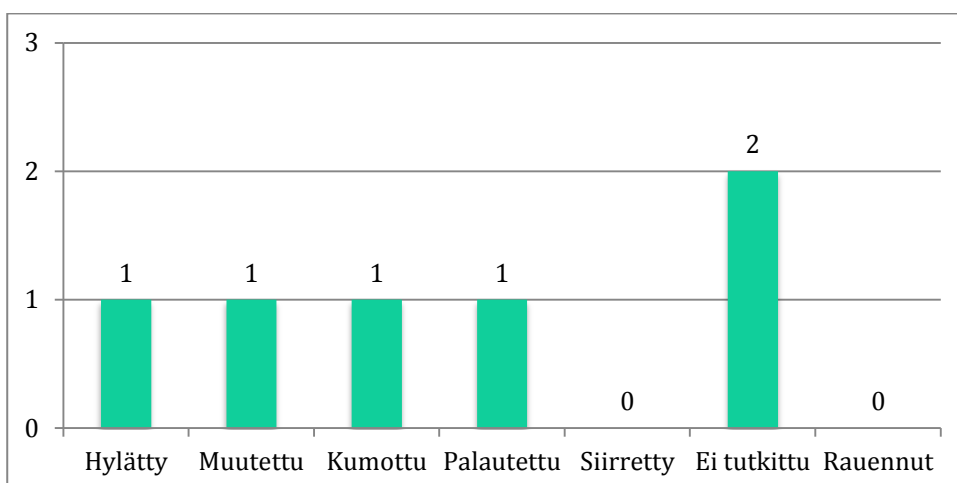
Kuva 150 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana valtion viranomainen vuonna 2009

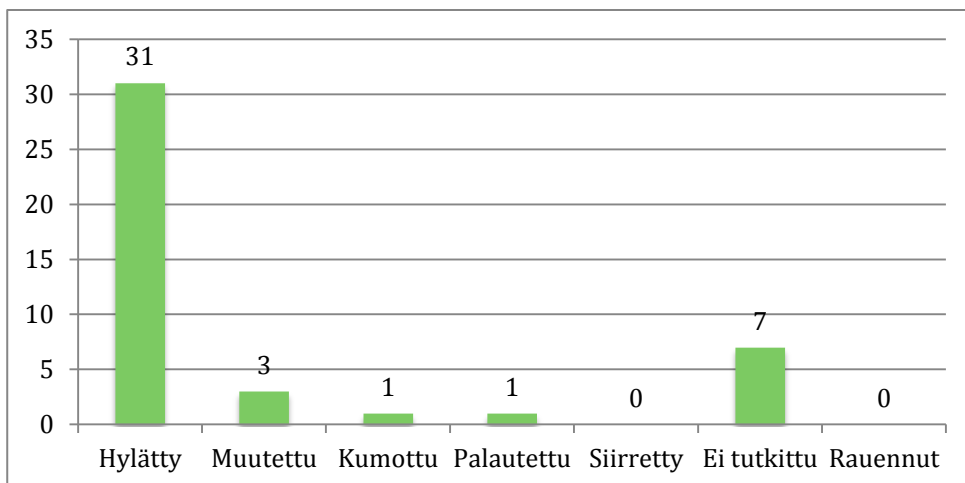
Kuva 151 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana kunnan viranomainen vuonna 2009

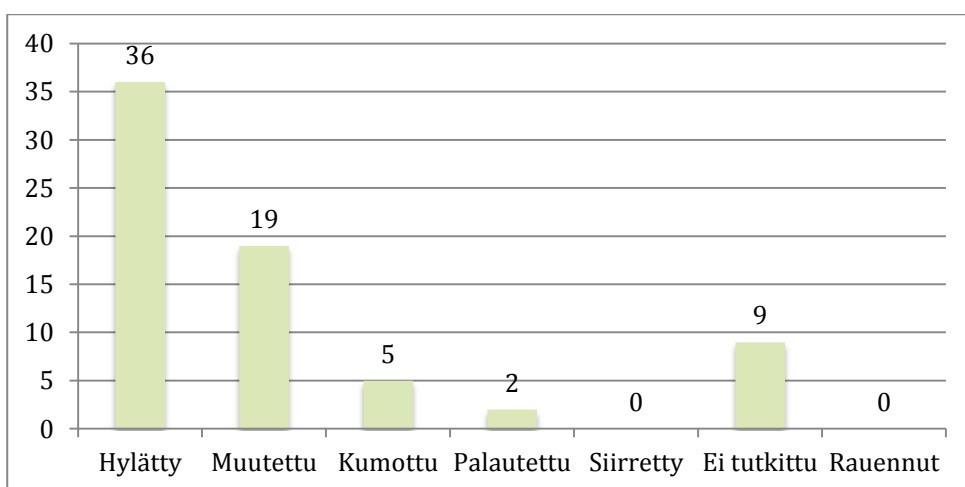
Kuva 152 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana yhdistys/järjestö vuonna 2009

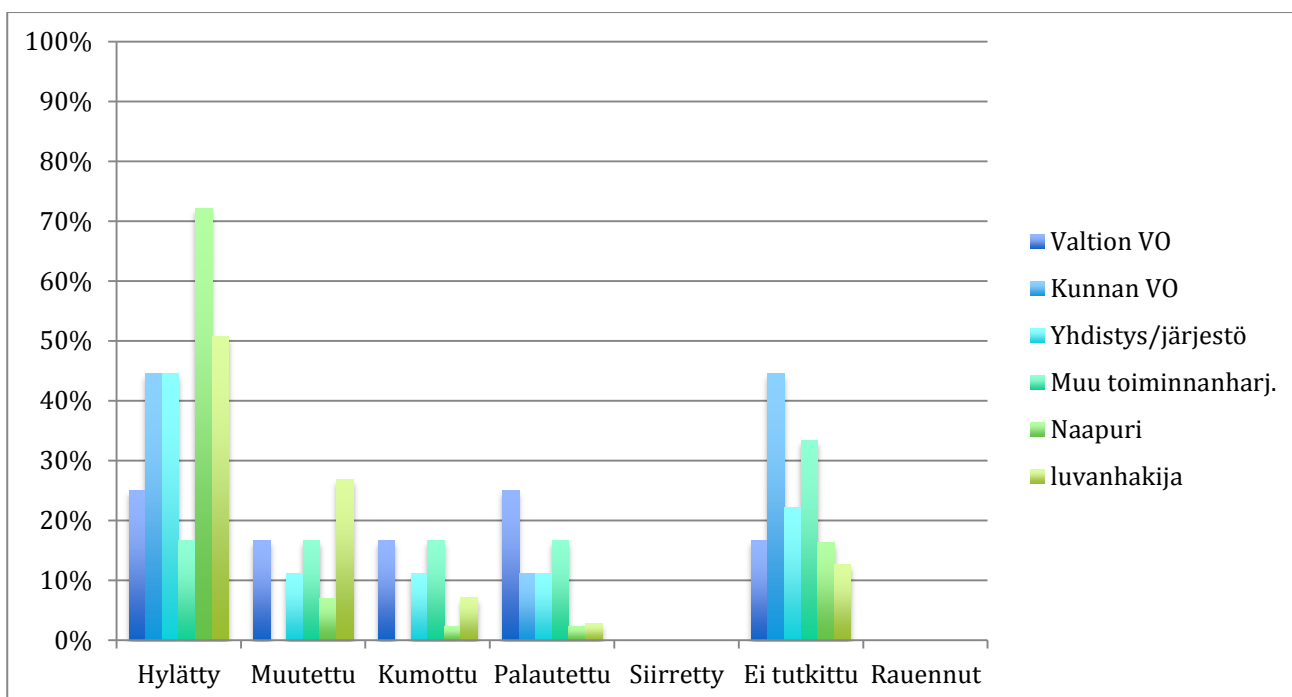
Kuva 153 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana muu toiminnanharjoittaja vuonna 2009

Kuva 154 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana yksityinen haitankärsijä (naapuri tms.) vuonna 2009

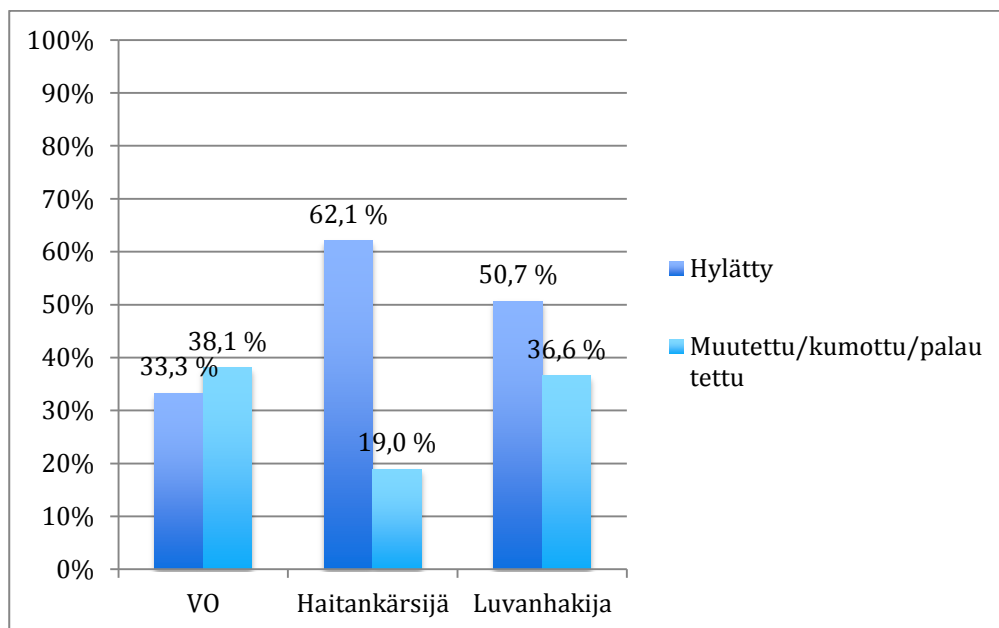
Kuva 155 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija vuonna 2009

Kuva 156 Päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain vuonna 2009, prosentteina

Kuva 156 kokoa korkeimman hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset yhteen prosentteina valittajittain. Valittajien kesken on edelleen vuonna 2009 jonkin verran eroavaisuuksia. Naapurin tai muun yksityisen haitankärsijän tekemät valitukset on hylätty selvästi useammin (72,1 %) kuin muiden valittajaryhmien. Luvanhakijan toimiessa muutoksenhakijana on päätöstä muutettu hieman useammin (26,8 %) kuin muiden ryhmien kohdalla. Mielenkiintoista on myös, että kunnan viranomaisen valitus on jätetty tutkimatta selvästi useammin (44,4 %) kuin muiden ryhmien.

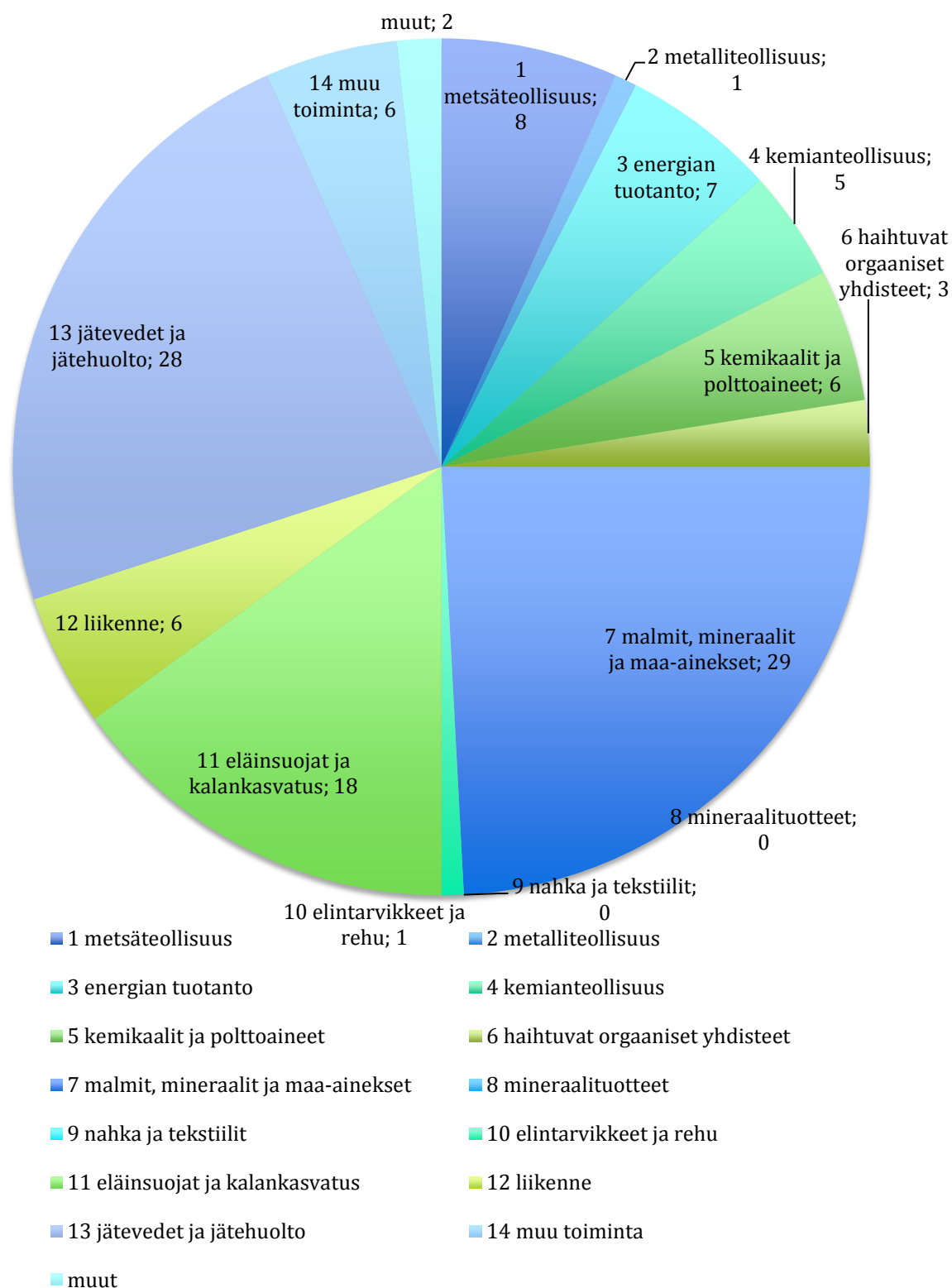
Kuvassa 157 esitetty karkeampi jaottelu osoittaa hyvin, että haitankärsijän valitus on hylätty huomattavasti useammin kuin viranomaisen tekemä valitus ja jonkin verran useammin kuin luvanhakijan tekemä valitus. Viranomaisen ollessa muutoksenhakijana valitus on tullut hylätyksi tai menestynyt lähes yhtä usein.

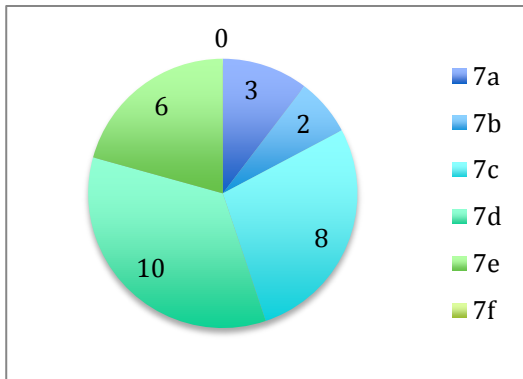
Kuva 157 KHO:n päätösten lopputulokset karkeammalla jaottelulla valittajittain vuonna 2009, prosentteina

3.4.2 Toimialat

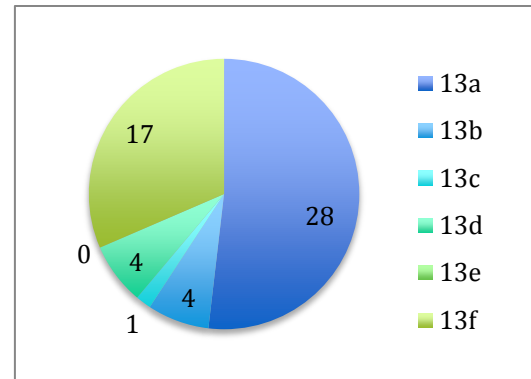
Kuvassa 158 esitetään korkeimman hallinto-oikeuden päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaisesti vuonna 2009. Neljä yleisintä päätoimialaa olivat luokka 7 eli malmien tai mineraalia kaivaminen tai maaperän ainesten otto (29 kpl), luokka 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (28 kpl), luokka 11 eli eläinsuojat (18 kpl) sekä edellisistä vuosista poiketen luokka 1 eli metsäteollisuus (8 kpl). Vaikka luokka 7 oli vuonna 2009 yleisin toimiala, esiintyi sen mukaisia toimintoja hieman vähemmän kuin vuosina 2007–2014 keskimäärin. Ero ei kuitenkaan ole merkittävä.

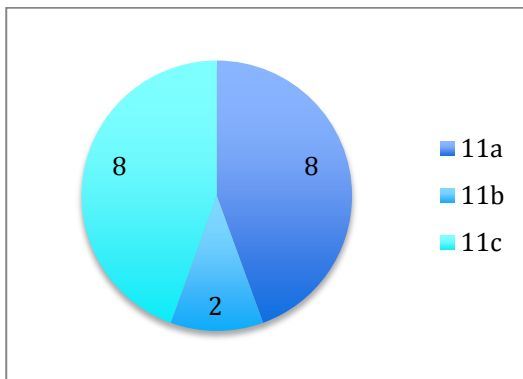
Kuva 158 Päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan vuonna 2009

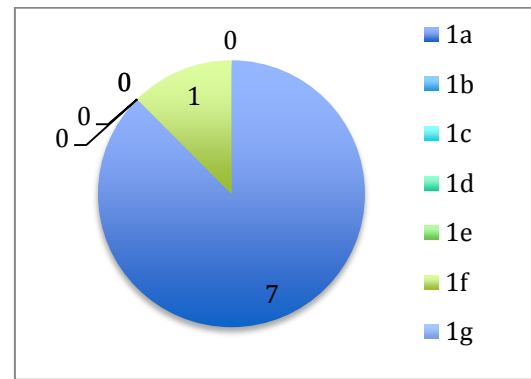
Kuva 159 Päätösten jakautuminen pääluokan 7 alaluokkiin

Kuva 160 Päätösten jakautuminen pääluokan 13 alaluokkiin

Kuva 161 Päätösten jakautuminen pääluokan 11 alaluokkiin

Kuva 162 Päätösten jakautuminen pääluokan 1 alaluokkiin

Kuvat 159, 160, 161 ja 162 esittävät vuoden 2009 neljän yleisimmän YSA 1 §:n mukaisen päätoimialan jakautumisen alaluokittain. Luokassa 7 yleisin alaluokka oli jälleen 7d eli turvetuotanto (10 kpl). Seuraavaksi eniten käsiteltiin alaluokkien 7c eli kivenlouhinnan (8 kpl) ja 7e eli kivenmurskaamojen (6 kpl) toimintoja koskevia valituksia. Myös alaluokkien 7a eli kaivostoimintaa ja kullankaivuuta koskevia (3 kpl) sekä 7b eli malmin ja mineraalin rikastamoa koskevia valituksia (2 kpl) käsiteltiin muutama.

Luokassa 13 yleisin alaluokka oli edellisistä vuosista poiketen 13a eli jätevedenpuhdistamot (28 kpl). Seuraavaksi eniten käsiteltiin alaluokan 13f eli muuta jätteen ammattimaista tai laitosmaista jätteen hyödyntämistä tai loppukäsittelyä koskevia valituksia (17 kpl). Alaluokkia 13b eli teollisuuden erillisiä jätevedenpuhdistamoa ja 13d eli kaatopaikkoja koskevia valituksia käsiteltiin neljä kumpaakin. Myös alaluokkaa 11c eli jätteenpolttamista koskevia valituksia käsiteltiin yksi.

Myös luokassa 11 esiintyi kaikkien alaluokkien laitoksia. Alaluokkien 11a eli eläinsuojia ja 11c eli kalankasvatusta koskevia valituksia käsiteltiin molempia 8 kpl. Alaluokkaa 11b eli turkistarhausta koskevia valituksia käsiteltiin 2 kpl.

Luokassa 1 selvästi yleisin alaluokka oli 1a eli massa- paperi- tai kartonkitehtaat (7 kpl). Alaluokan 1f eli sahalaaitoksia koskevia valituksia käsiteltiin yksi.

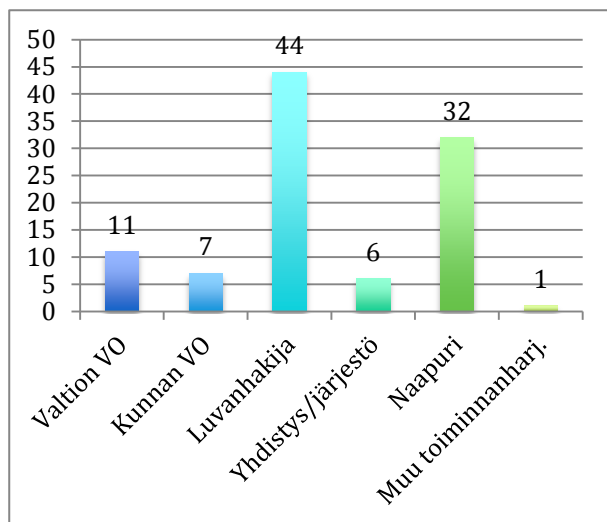
3.4.3 Muutoksenhaun kesto

Keskimäärin muutoksenhaku Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä alkaen kesti 14 kuukautta (412 päivää). Muutoksenhaun keston päivinä mediaani oli 403 ja keskihajonta 162.

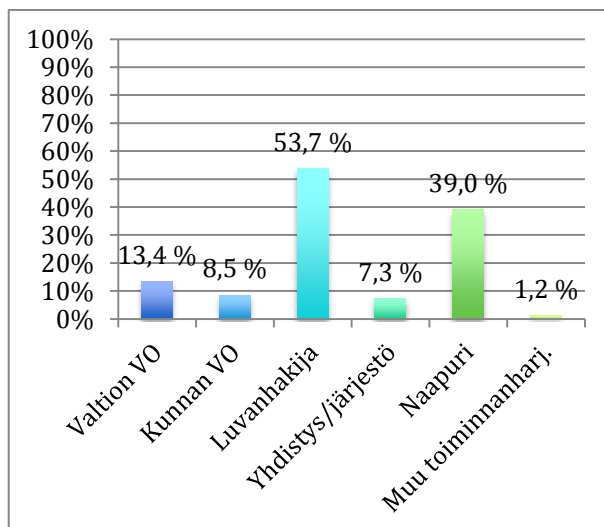
3.5 Vuosi 2010

3.5.1 Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat

Vuonna 2010 Korkein hallinto-oikeus antoi 82 päätöstä ympäristölupa-asioissa. Näistä muutoksenhaun kohteena olleista päätöksistä 56 oli alun perin tehnyt valtion viranomainen ja 26 kunnan viranomainen.

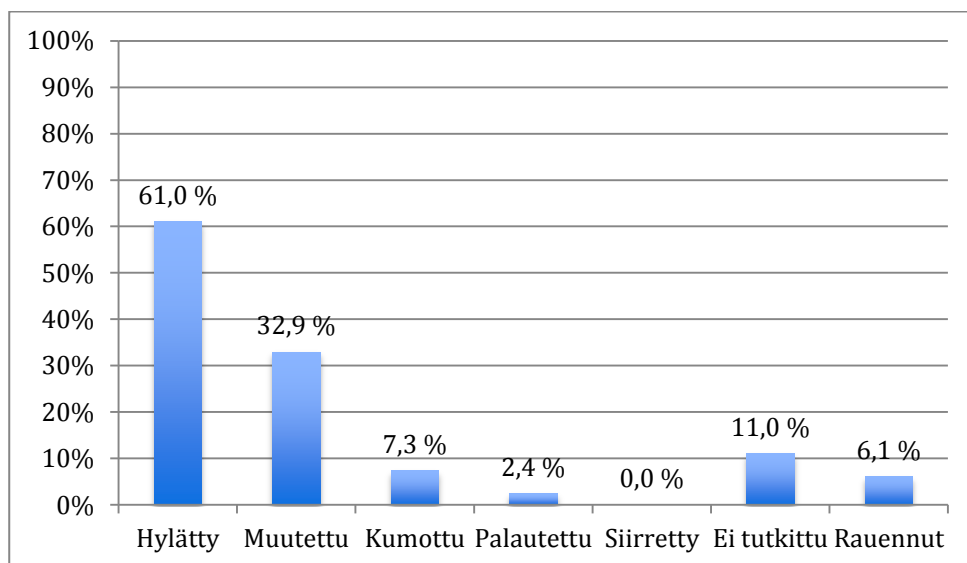
Kuva 163 Muutoksenhakijat vuonna 2010, lkm

Kuva 164 Muutoksenhakijat vuonna 2010, prosentteina

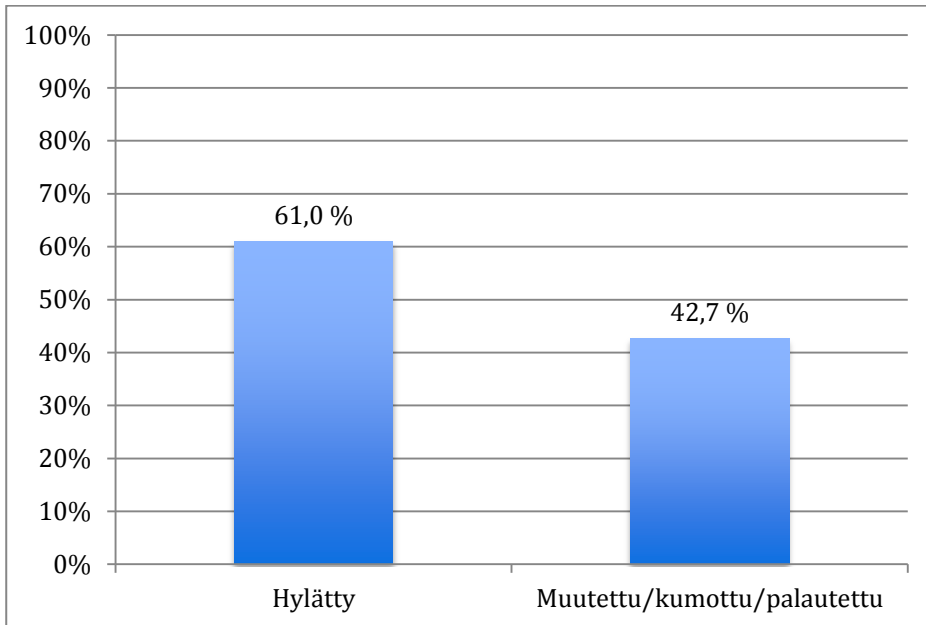
Edellisten vuosien tapaan myös vuonna 2010 luvanhakija (53,7 %) ja naapuri tai muu yksityinen haitankärsijä (39 %) ovat toimineet useimmin muutoksenhakijoina.

3.5.2 Päätösten lopputulokset

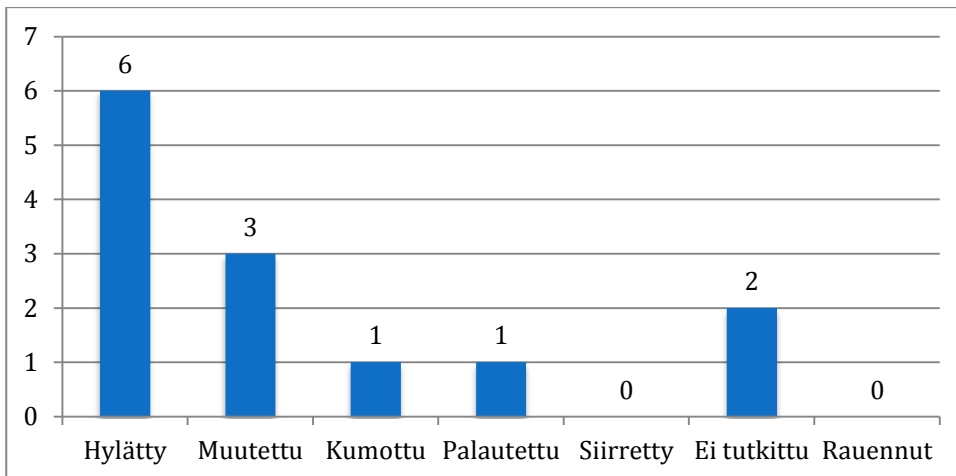

Kuva 165 KHO:n päätösten lopputulokset vuonna 2010, prosentteina

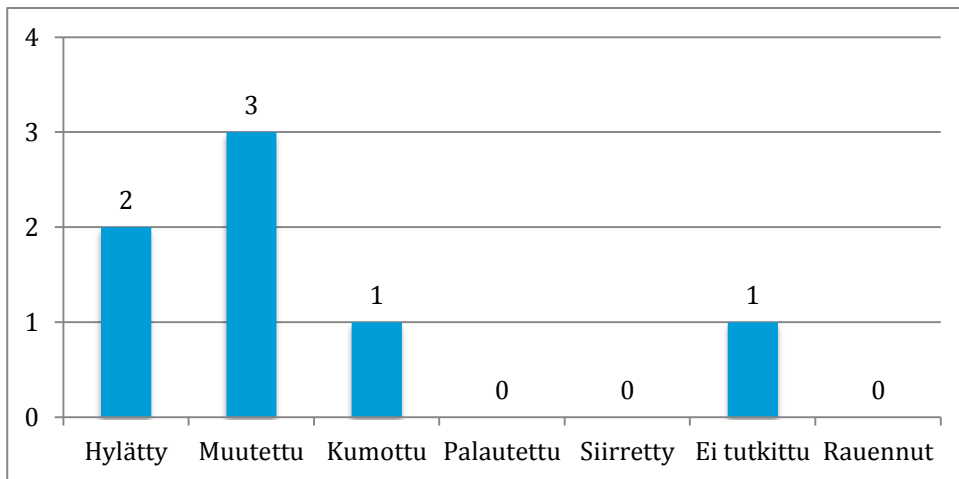
Kuvasta 165 nähdään, että vuonna 2010 muutoksenhaun kohteena ollut päätöstä on muutettu jonkin verran useammin kuin edellisinä vuosina. Kuvasta 166 havaitaan, että myös muutettujen, kumottujen ja palautettujen yhteismäärä on korkeampi kuin edellisinä vuosina (42,7 %) . Siten hylättyjä ei ole suhteessa niin paljon verrattuna menestyneisiin valituksiin. Kuvat 167, 168, 169, 170, 171 ja 172 kuvaavat päätösten lopputulosten jakautumista muutoksenhakijoittain.

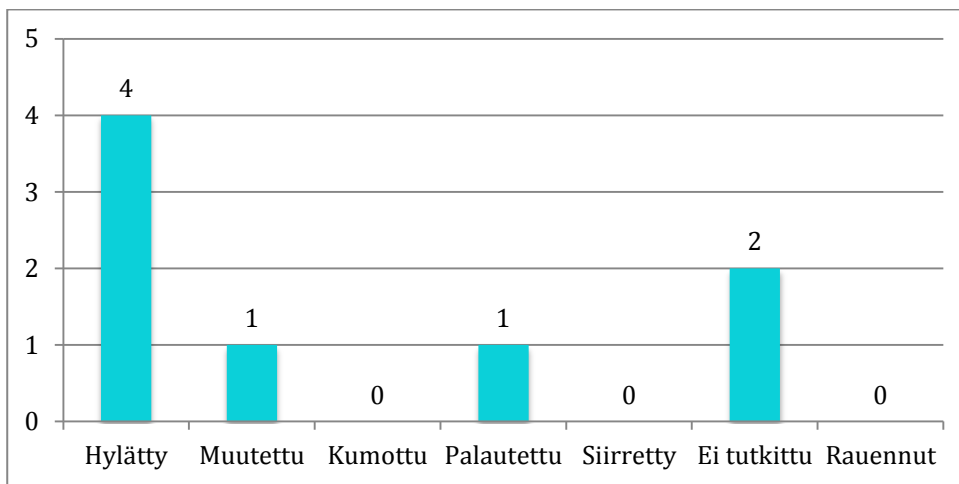
Kuva 166 KHO:n päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuonna 2010, prosenteina

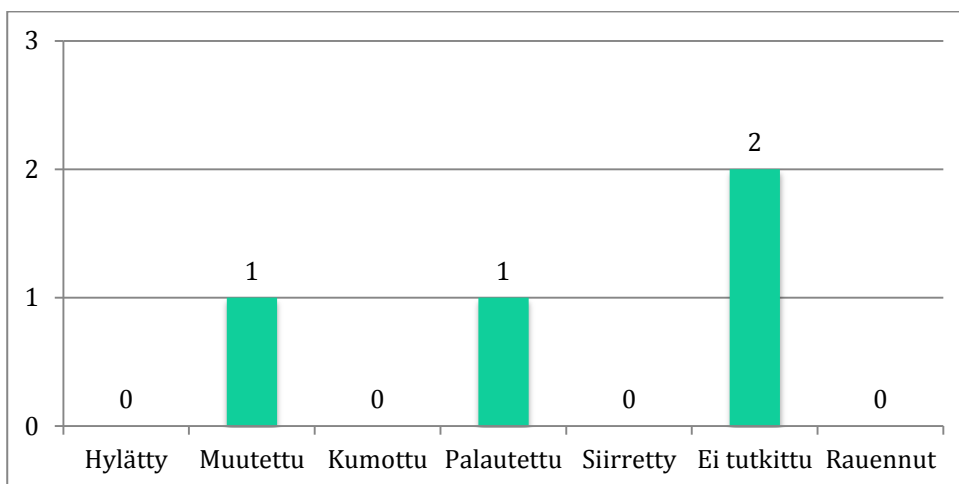
Kuva 167 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana valtion viranomainen vuonna 2010

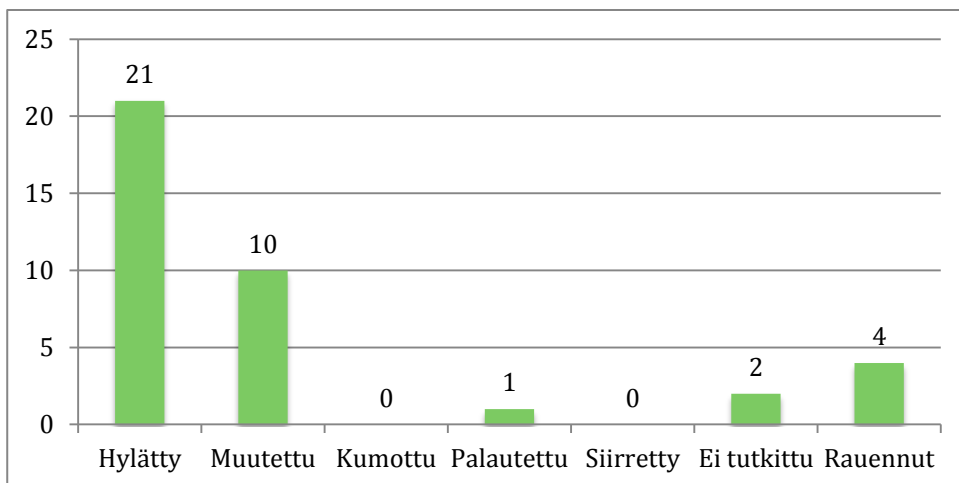
Kuva 168 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana kunnan viranomainen vuonna 2010

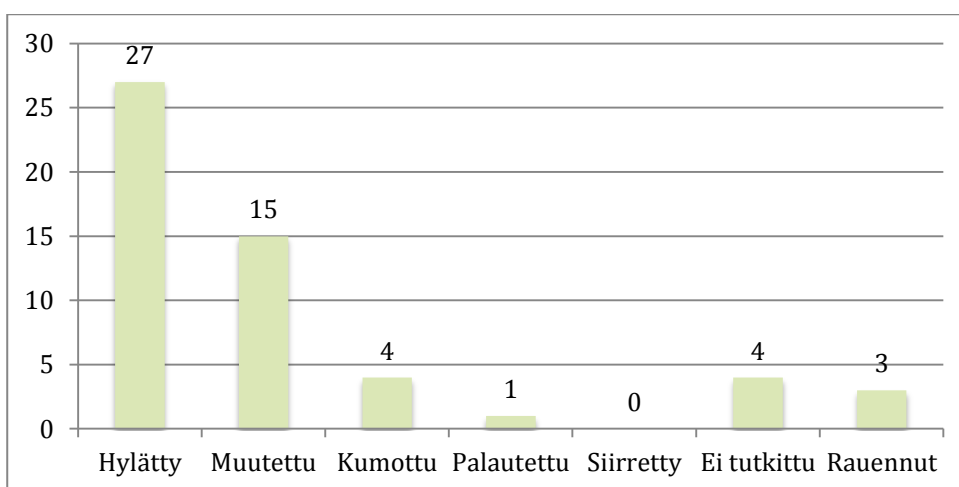
Kuva 169 KHO:n päätöksen lopputulos kun valittajana yhdistys/järjestö vuonna 2010

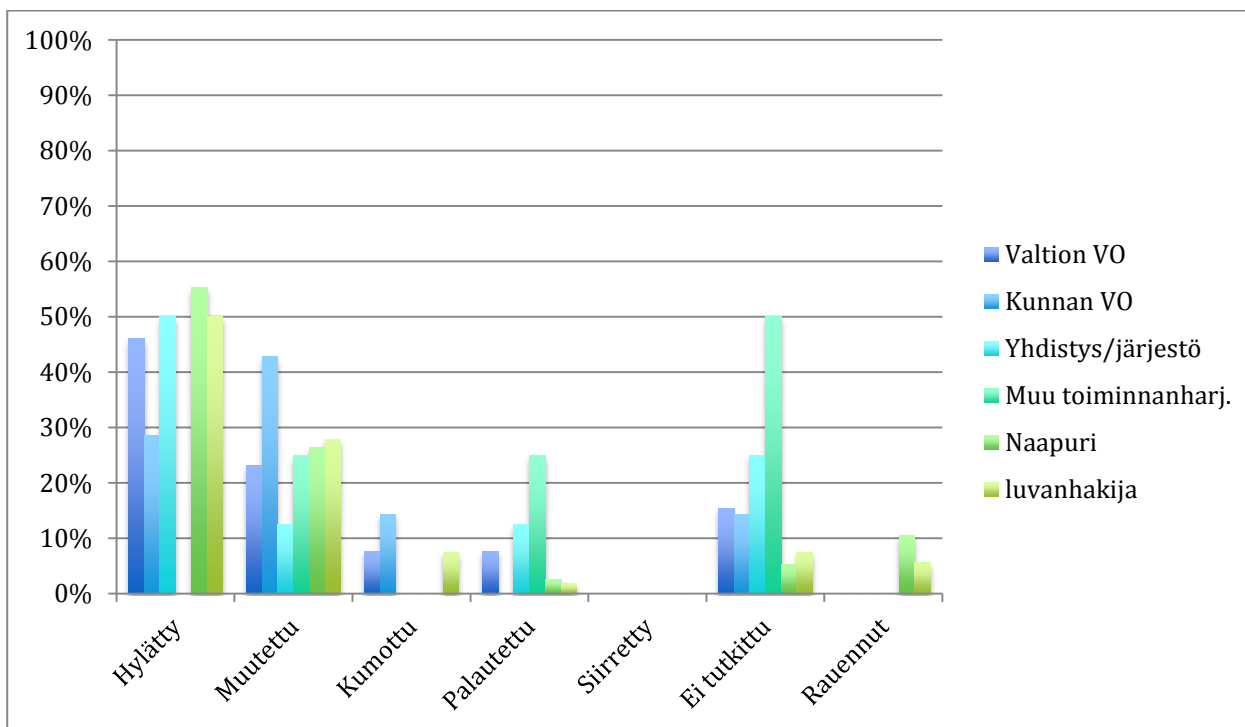
Kuva 170 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana muu toiminnanharjoittaja vuonna 2010

Kuva 171 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana yksityinen haitankärsijä (naapuri tms.) vuonna 2010

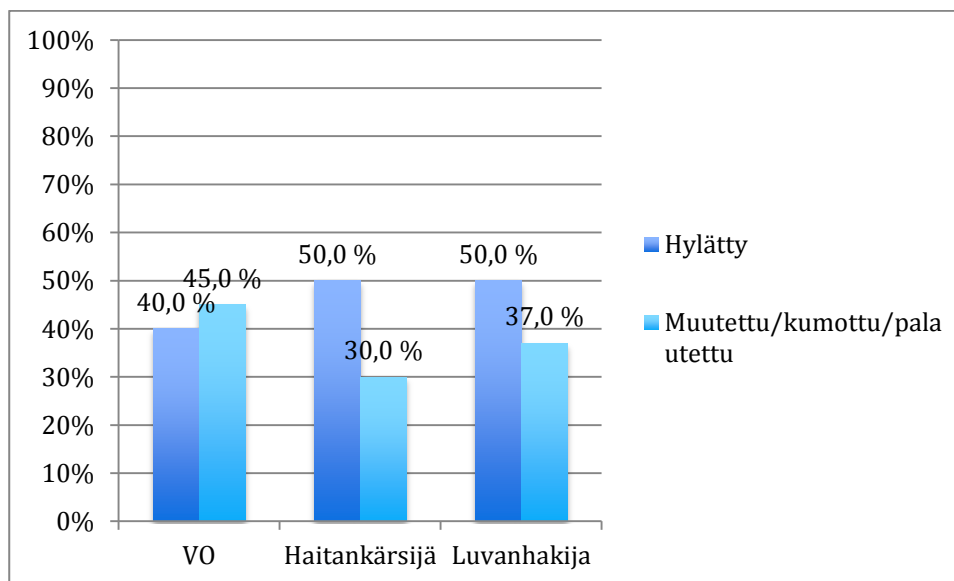
Kuva 172 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija vuonna 2010

Kuva 173 Päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain vuonna 2010, prosentteina

Kuva 173 kokoa korkeimman hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset yhteen prosentteina valittajittain. Kuvasta huomataan, että erot eri muutoksenhakijaryhmien välillä ovat hiukan tasaisemmat kuin aiempina vuosina. Joitakin eroja on silti havaittavissa. Kunnan viranomaisen tekemiä valituksia on hylätty vähemmän (28,6 %) kuin muiden ryhmien. Muiden toiminnanharjoittajien valituksia ei ole hylätty lainkaan, tässä on kuitenkin huomioitava, että muiden toiminnanharjoittajien tekemiä valituksia on melko vähän ja toisaalta nämä valitukset on tulleet hylätyiksi selvästi useammin kuin muiden ryhmien (50 %).

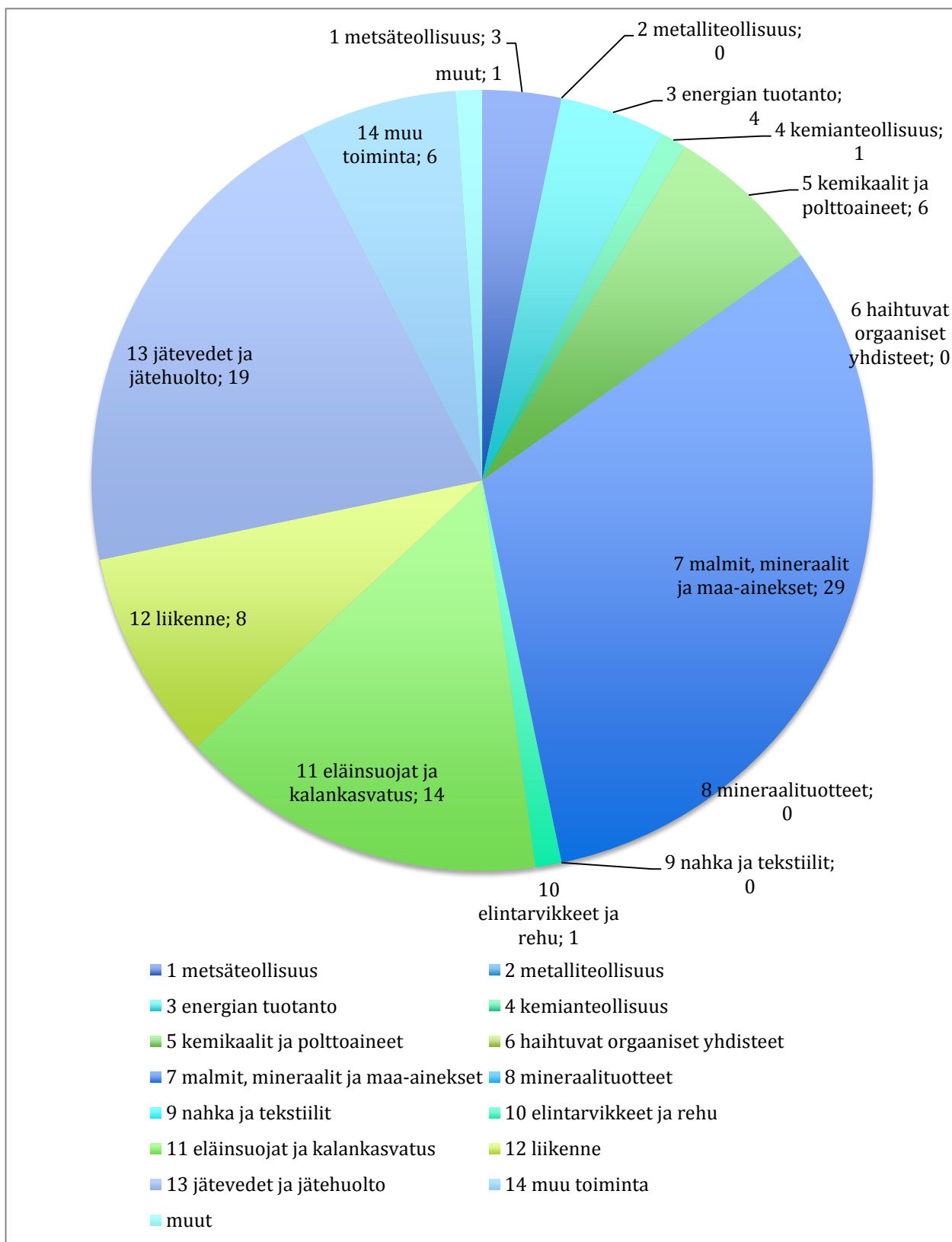
Kuvan 174 yksinkertaisemmasta jaottelusta nähdään, että viranomaisten tekemiä valituksia on vuonna 2010 hylätty enemmän kuin aiempina vuosina (45 %). Toisaalta viranomaisen valitus on myös menestynyt poikkeuksellisen usein (40 %). Muiden valittajaryhmien valitukset on hylätty puolissa tapauksista.

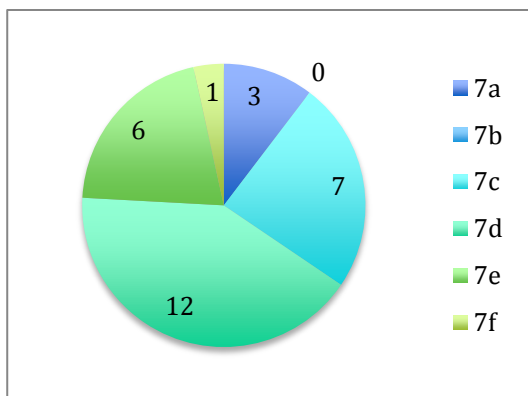
Kuva 174 KHO:n päätösten lopputulokset karkeammalla jaottelulla valittajittain vuonna 2010, prosentteina

3.5.3 Toimialat

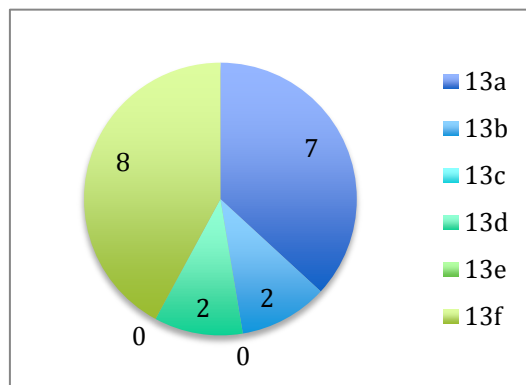
Kuvassa 175 esitetään korkeimman hallinto-oikeuden päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaisesti vuonna 2010. Kolme yleisintä päätoimialaa ovat edellisiltä vuosilta tuttuun tapaan luokka 7 eli malmien tai mineraalia kaivaminen tai maaperän ainesten otto (29 kpl), luokka 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (19 kpl) ja luokka 11 eli eläinsuojat (14 kpl). Neljänneksi yleisin oli luokka 12 eli liikennettä koskevat toiminnot (8kpl), jotka olivat vuonna 2010 hiukan ylliedustettuina verrattuna kaikkiin vuosien 2007–2014 päätöksiin.

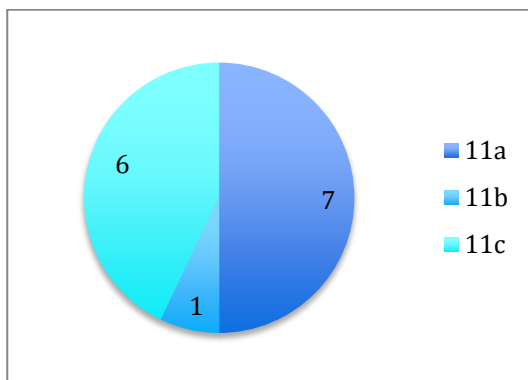
Kuva 175 Päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan vuonna 2010

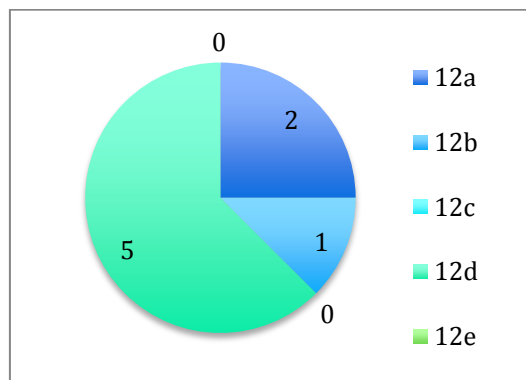
Kuva 176 Päätösten jakautuminen pääluokan 7 alaluokkiin

Kuva 177 Päätösten jakautuminen pääluokan 13 alaluokkiin

Kuva 178 Päätösten jakautuminen pääluokan 11 alaluokkiin

Kuva 179 Päätösten jakautuminen pääluokan 12 alaluokkiin

Kuvat 176, 177, 178 ja 179 esittävät vuoden 2010 neljän yleisimmän YSA 1 §:n mukaisen päätoimialan jakautumisen alaluokittain. Alaluokka 7d eli turvetuotanto (12 kpl) oli tuttuun tapaan yleisin myös vuonna 2010. Seuraavaksi yleisimmät alaluokat olivat 7c eli kivenlouhinta (7 kpl) ja 7e eli kivenmurskaamot (6 kpl).

Luokassa 13 lähes yhtä yleisiä olivat alaluokat 13a eli jätevedenpuhdistamot (7 kpl) sekä 13f eli muu jätteen ammattimainen tai laitosmainen jätteen hyödyntäminen tai loppukäsittely (8 kpl). Alaluokkien 13b eli teollisuuden erillisiä jätevedenpuhdistamoita ja 13d eli kaatopaikkoja koskevia valituksia käsiteltiin kaksi kutakin.

Luokasta 11 käsiteltiin kaikkien alaluokkien toimintoja. Luokan 11a eli eläinsuojia 7 kpl, 11b eli turkistarhausta 1 kpl ja 11c eli kalankasvatusta 6 kpl.

Liikennettä koskevassa luokassa 12 yleisin alaluokka oli 12d eli ulkona sijaitsevat moottoriradat (5 kpl). Alaluokan 12a eli satamia, lastaus- taikka purkulaitureita koskevia valituksia käsiteltiin kaksi kappaletta ja alaluokan 12b eli lentopaikkoja yksi.

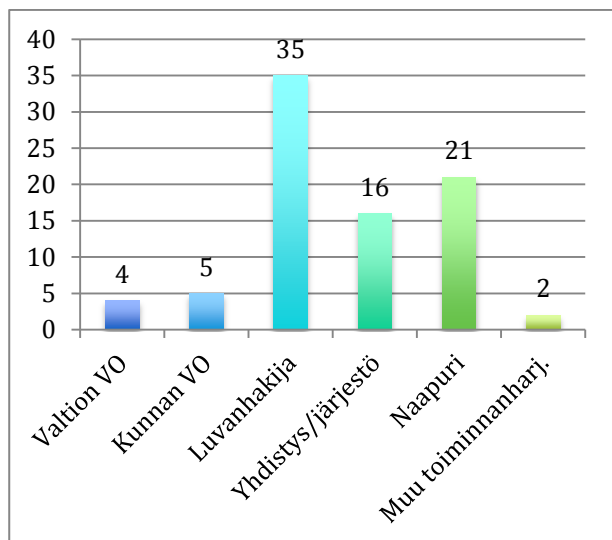
3.5.4 Muutoksenhaun kesto

Keskimäärin muutoksenhaku Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä alkaen kesti 14 kuukautta (437 päivää). Muutoksen haun keston päivinä mediaani oli 454 ja keskihajonta 183.

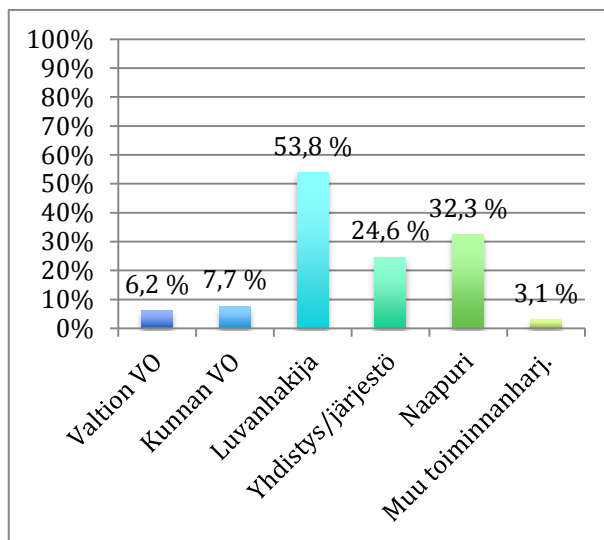
3.6 Vuosi 2011

3.6.1 Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat

Vuonna 2011 korkein hallinto-oikeus antoi 65 vastaavaa päätöstä. Muutoksenhaun kohteena olleen alkuperäisen päätöksen oli 46 tapauksessa antanut valtion viranomainen ja 19 tapauksessa kunnan viranomainen.

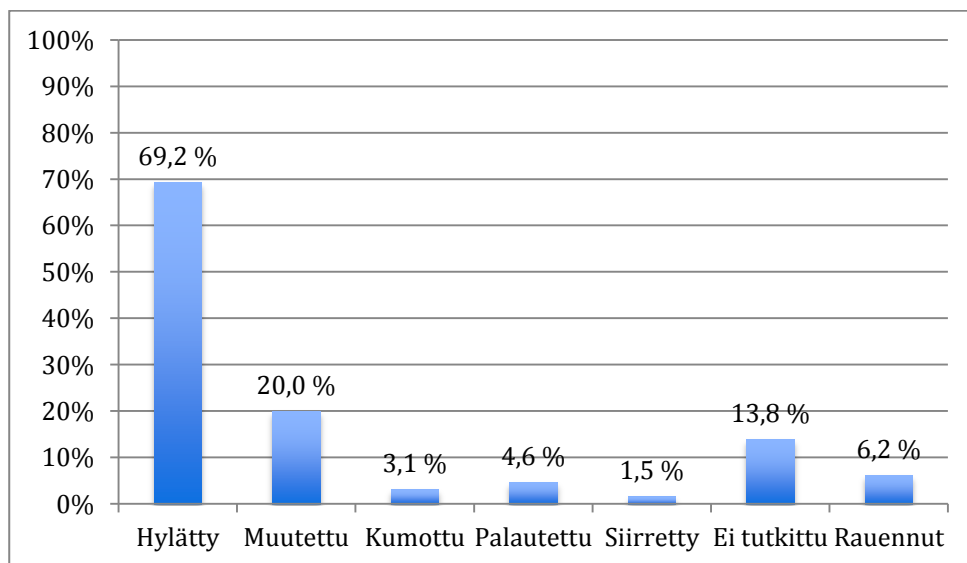
Kuva 180 Muutoksenhakijat vuonna 2011, lkm

Kuva 181 Muutoksenhakijat vuonna 2011, prosentteina

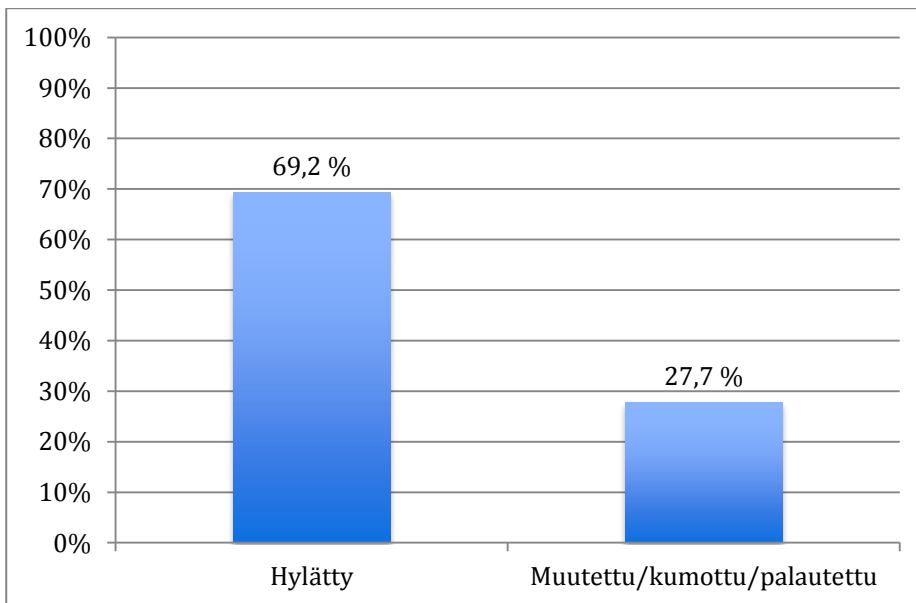
Luvanhakija oli edelleen vuonna 2011 yleisin muutoksenhakija (53,8 %). Yhdistykset ja järjestöt olivat sen sijaan edellisiä vuosia aktiivisempia muutoksenhakijoita (24,6 %). Viranomaiset valittivat hieman harvemmin kuin aiemmin.

3.6.2 Päätösten lopputulokset

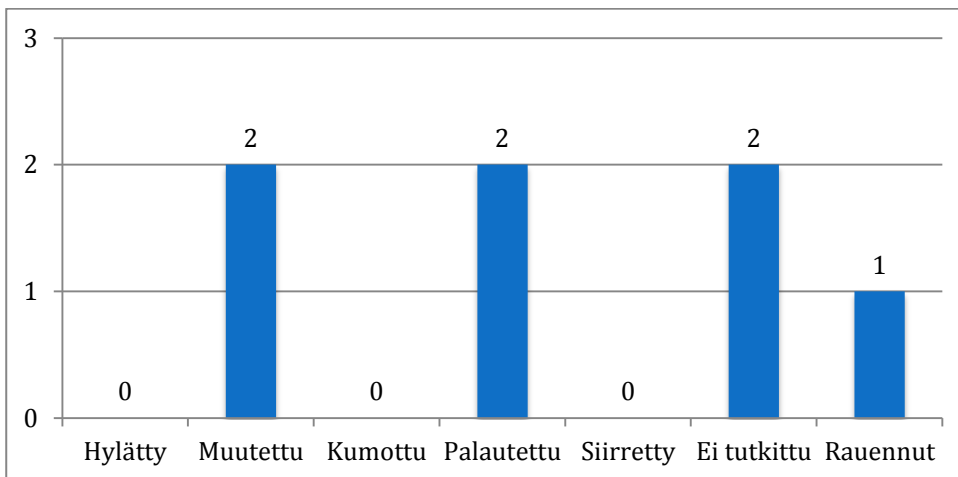

Kuva 182 KHO:n päätösten lopputulokset vuonna 2011, prosentteina

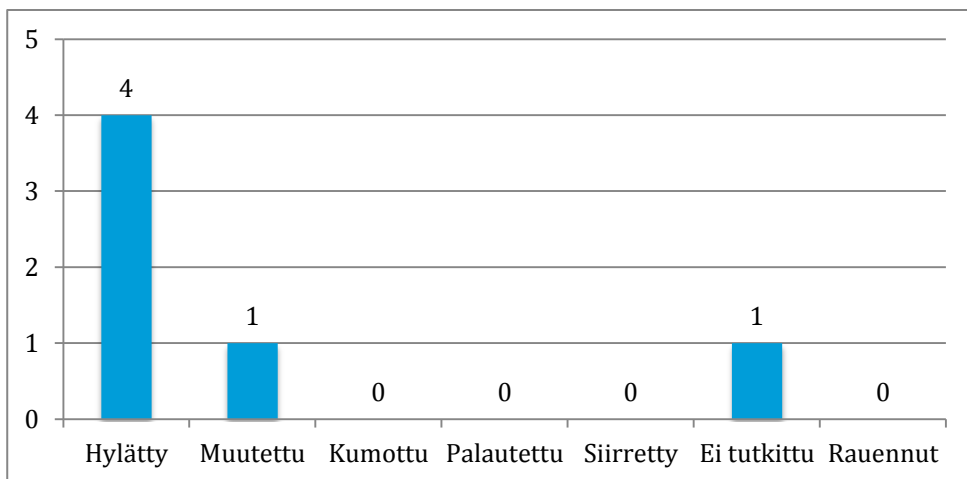
Kuvasta 182 nähdään, että hylättyjen osuus vuonna 2011 on jonkin verran korkeampi kuin edellisenä vuonna (69,2 %). Muutettujen osuus puolestaan on hieman matalampi (20 %). Päätösten lopputulosten jakauma on kuitenkin hyvin linjassa kaikkien vuoden 2007–2014 päätösten lopputulosten kanssa. Kuvasta 183 huomataan, että muutettujen, kumottujen ja palautettujen yhteismäärä on matalampi kuin edellisinä vuosina (27,7 %). Kuvat 184, 185, 186, 187, 188 ja 189 kuvaavat päätösten lopputulosten jakautumista muutoksenhakijoittain.

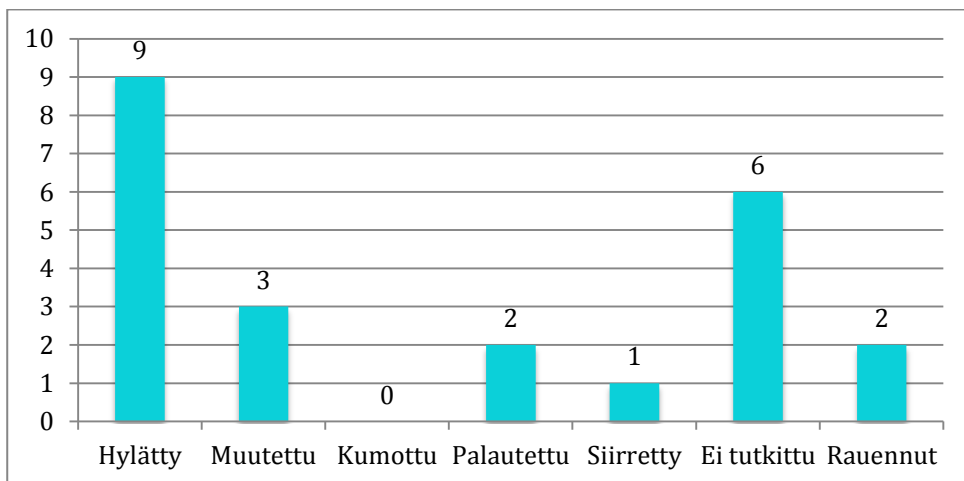
Kuva 183 KHO:n päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuonna 2011, prosentteina

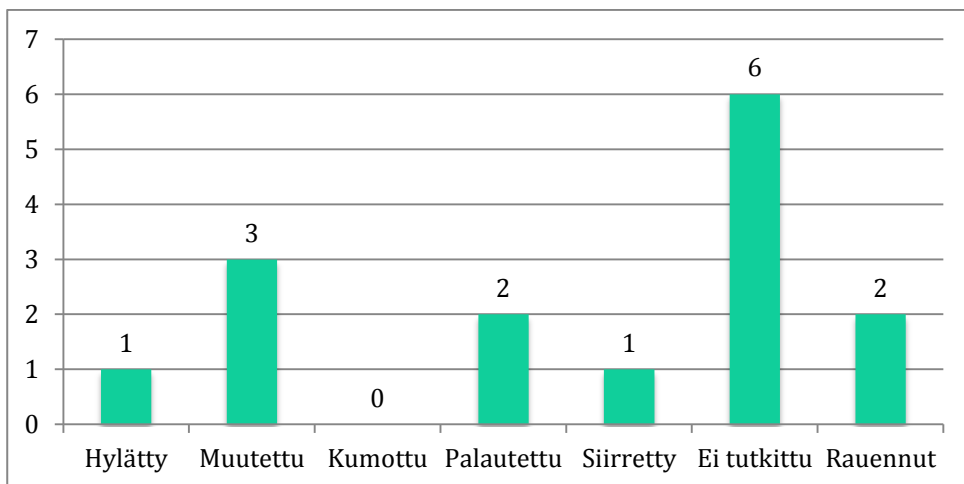
Kuva 184 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana valtion viranomainen vuonna 2011

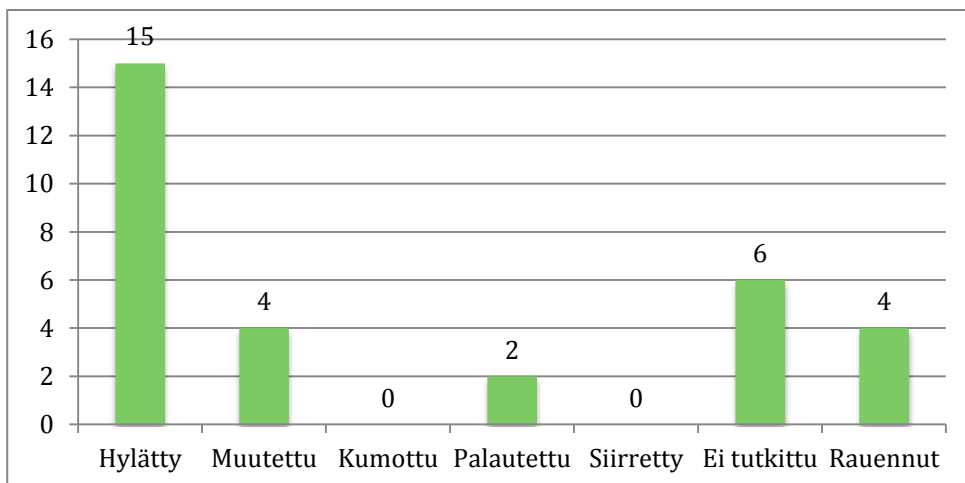
Kuva 185 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana kunnan viranomainen vuonna 2011

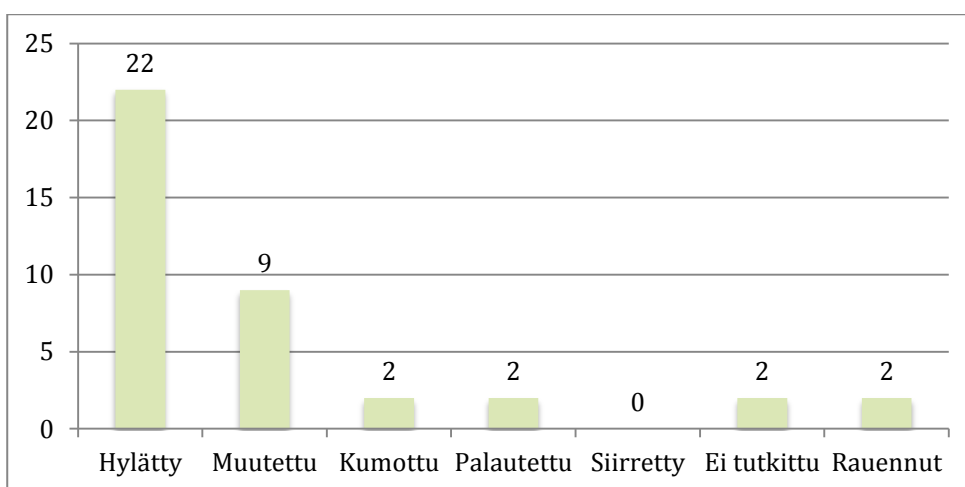
Kuva 186 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana yhdistys/järjestö vuonna 2011

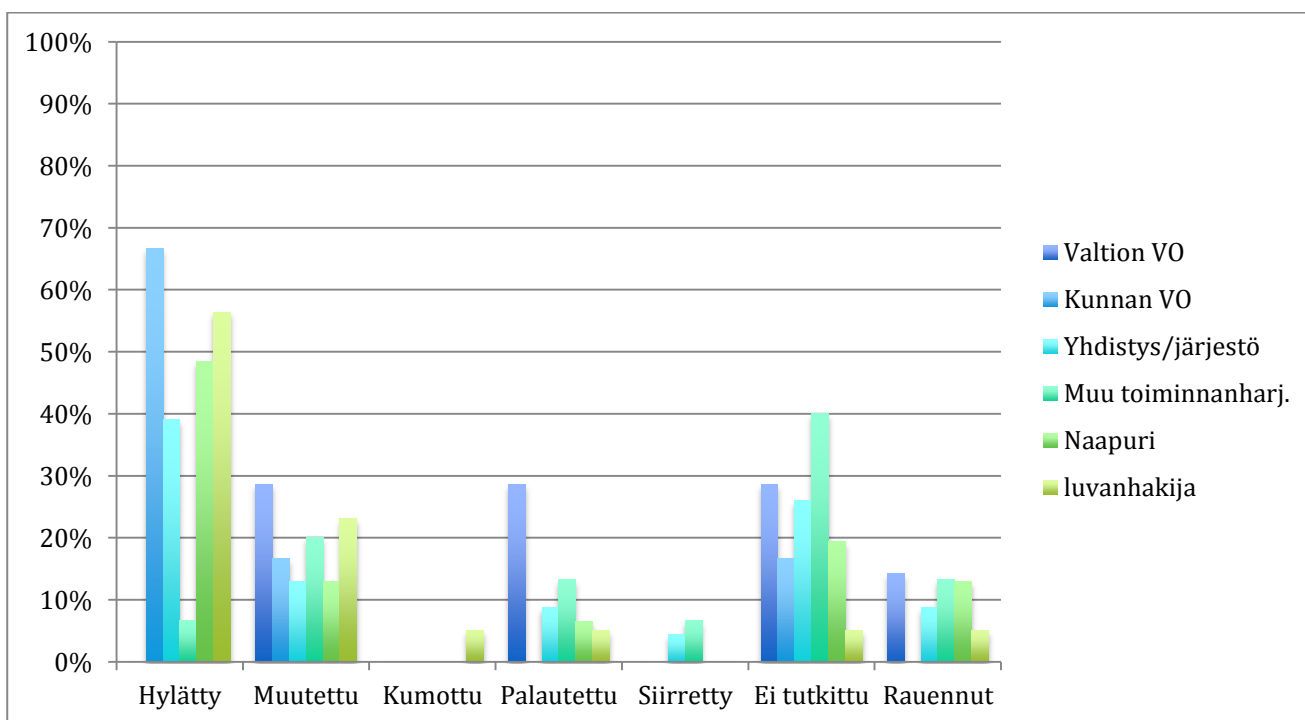
Kuva 187 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana muu toiminnanharjoittaja vuonna 2011

Kuva 188 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana yksityinen haitankärsijä (naapuri tms.) vuonna 2011

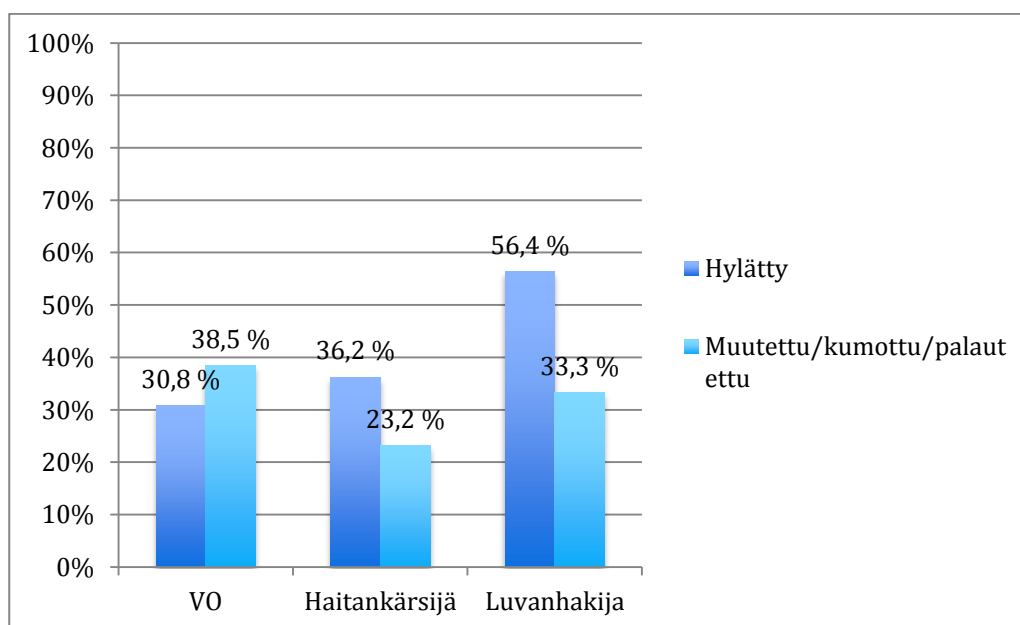
Kuva 189 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija vuonna 2011

Kuva 190 Päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain vuonna 2011, prosentteina

Kuva 190 kokoa korkeimman hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset yhteen prosentteina valittajittain. Kuvasta nähdään, ettei korkein hallinto-oikeus ole vuonna 2011 hylännyt yhtään valtion viranomaisen tekemää valitusta. Sen sijaan kunnan viranomaisen tekemiä valituksia on hylätty poikkeuksellisen paljon (66,7 %), eniten kaikista valittajaryhmistä. Muiden toiminnanharjoittajien valituksia on hylätty hyvin harvoin (6,7 %), mutta toisaalta ne ovat tulleet hylätyiksi muita ryhmiä useammin (40 %).

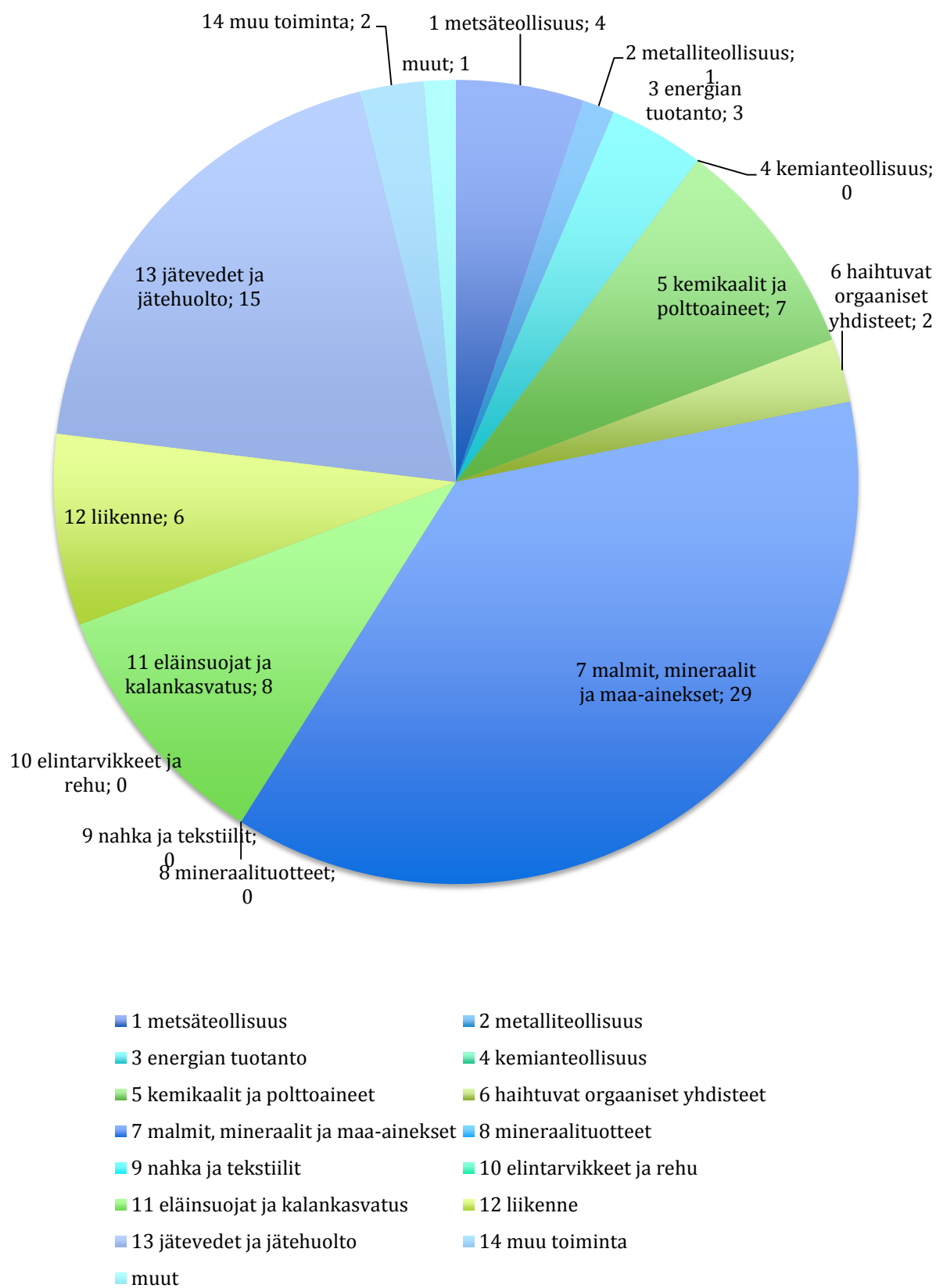
Kuvassa 191 esitetään yksinkertaistetummalla jaottelulla päätösten lopputulosten jakautuminen valittajaryhmittäin. Kuvasta nähdään, että haitankärsijän tekemät valitukset on hylätty muihin vuosiin verrattuna poikkeuksellisen harvoin (36,2 %). Myös viranomaisen tekemät valitukset on hylätty harvemmin kuin muina vuosina (30,8 %), vaikkakin kunnan viranomaisen valitukset ovatkin tulleet hylätyiksi useammin kuin muiden ryhmien. Luvanhakijan tekemät valitukset taas ovat tulleet hylätyiksi poikkeuksellisen usein (56,4 %).

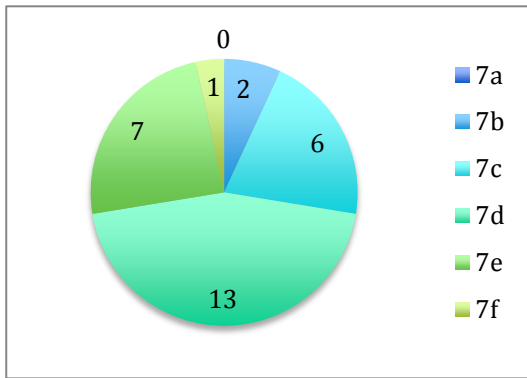
Kuva 191 KHO:n päätösten lopputulokset karkeammalla jaottelulla valittajittain vuonna 2011, prosentteina

3.6.3 Toimialat

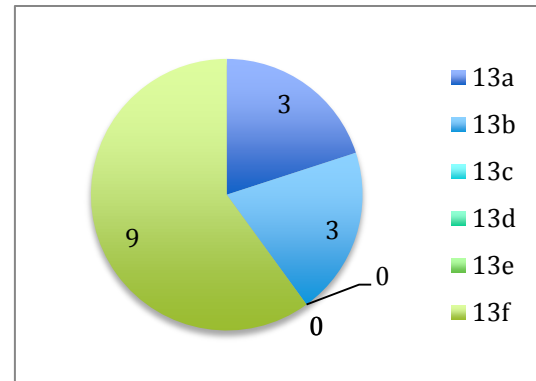
Kuvassa 192 esitetään korkeimman hallinto-oikeuden päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaisesti vuonna 2011. Yleisin päätoimiala oli edellisten vuosien tapaan luokka 7 eli malmien tai mineraalia kaivaminen tai maaperän aineiden otto (29 kpl). Seuraavaksi yleisimmät luokat olivat luokka 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (15 kpl), luokka 11 eli eläinsuojat ja kalankasvatus (8 kpl) sekä luokka 5 eli kemikaalien tai polttoaineiden valmistusta, varastointia, käyttöä tai käsittelyä koskevat laitokset (7 kpl). Yleisimmät toimialat ovat samat kuin vuosina 2007–2014 yhteensä.

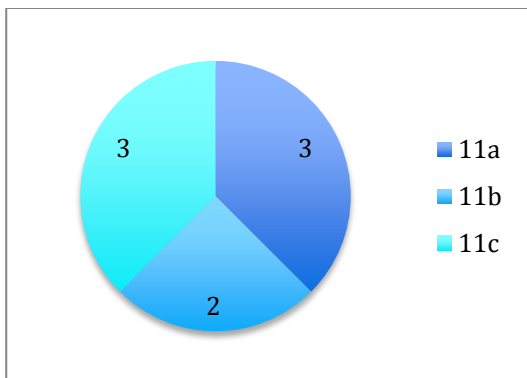
Kuva 192 Päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan vuonna 2011

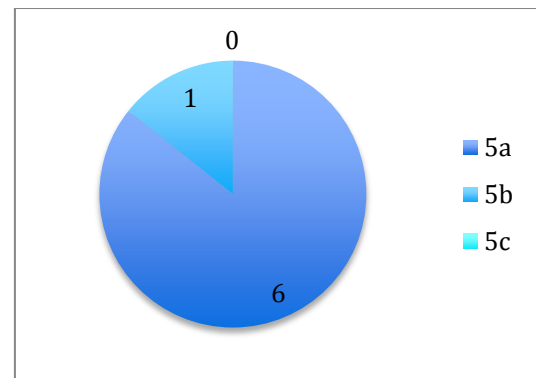
Kuva 193 Päätösten jakautuminen pääluokan 7 alaluokkiin

Kuva 194 Päätösten jakautuminen pääluokan 13 alaluokkiin

Kuva 195 Päätösten jakautuminen pääluokan 11 alaluokkiin

Kuva 196 Päätösten jakautuminen pääluokan 5 alaluokkiin

Kuvat 193, 194, 195 ja 196 esittävät vuoden 2011 neljän yleisimmän YSA 1 §:n mukaisen päätoimialan jakautumisen alaluokittain. Kuten aiempinakin vuosina luokan 7 yleisin alaluokka oli 7d eli turvetuotanto (13 kpl). Tämän jälkeen yleisimpiä olivat alaluokkia 7e eli kivenmurskausta (7 kpl) ja 7c eli kivenlouhintaa (6 kpl) koskevat valitukset.

Luokassa 13 yleisin alaluokka oli 13f eli muu jätteen ammattimainen tai laitostyö jätteen hyödyntäminen tai loppukäsittely (9 kpl). Alaluokkia 13a eli jätevedenpuhdistamoja ja 13b eli kaatopaikkoja koskevia valituksia käsiteltiin kolme kutakin.

Luokkaa 11 koskevat valitukset jakautuivat lähes tasan kolmen alaluokan kesken. Alaluokan 11a eli eläinsuojia ja 11c eli kalankasvatusta koskevia päätöksiä käsiteltiin kolme kutakin. Turkistarhausta eli alaluokkaa 11b koskevia valituksia käsiteltiin kaksi.

Luokassa 5 kaikki valitukset yhtä lukuun ottamatta koskivat alaluokkaa 5a eli polttonesteiden jakeluasemia ja varastoja (6 kpl). Vuonna 2011 käsiteltiin myös yksi alaluokan 5b eli polttoaineen valmistusta koskeva valitus.

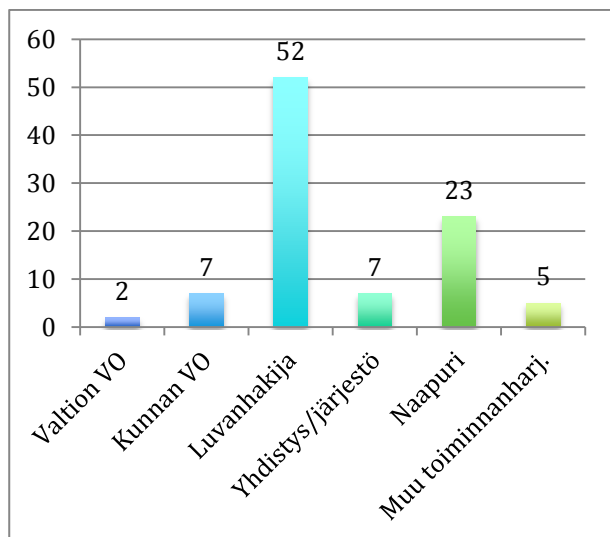
3.6.4 Muutoksenhaun kesto

Keskimäärin muutoksenhaku Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä alkaen kesti 17 kuukautta (516 päivää). Muutoksen haun keston päivinä mediaani oli 527 ja keskihajonta 139.

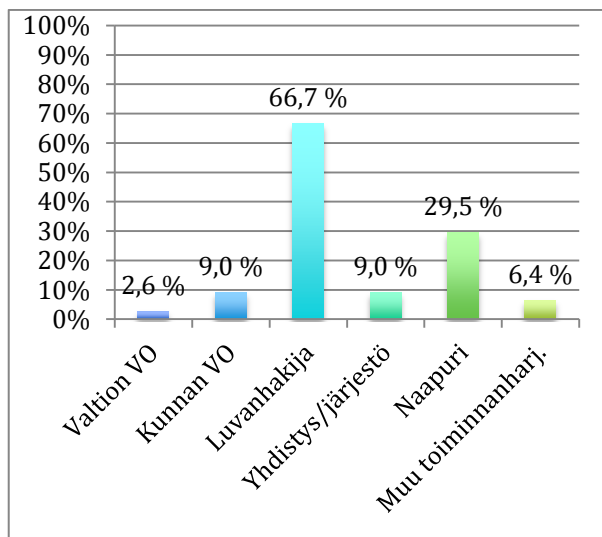
3.7 Vuosi 2012

3.7.1 Päätösten lukumäärä ja muutoksenhakijat

Vuonna 2012 Korkein hallinto-oikeus antoi 78 päätöstä ympäristölupa-asioissa. Näistä muutoksenhaun kohteena olleista päätöksistä 54 oli alun perin tehnyt valtion viranomainen ja 24 kunnan viranomainen.

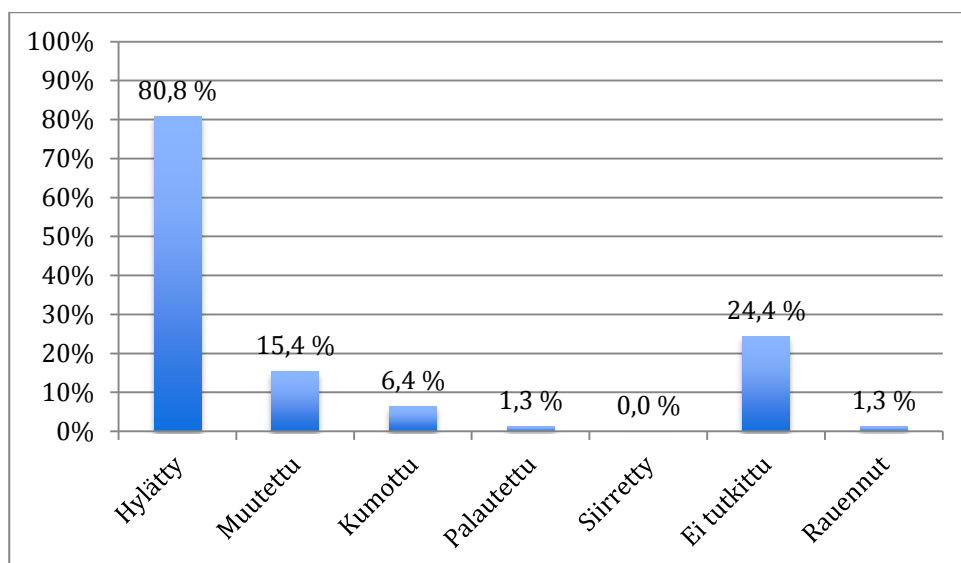
Kuva 197 Muutoksenhakijat vuonna 2012, lkm

Kuva 198 Muutoksenhakijat vuonna 2012, prosentteina

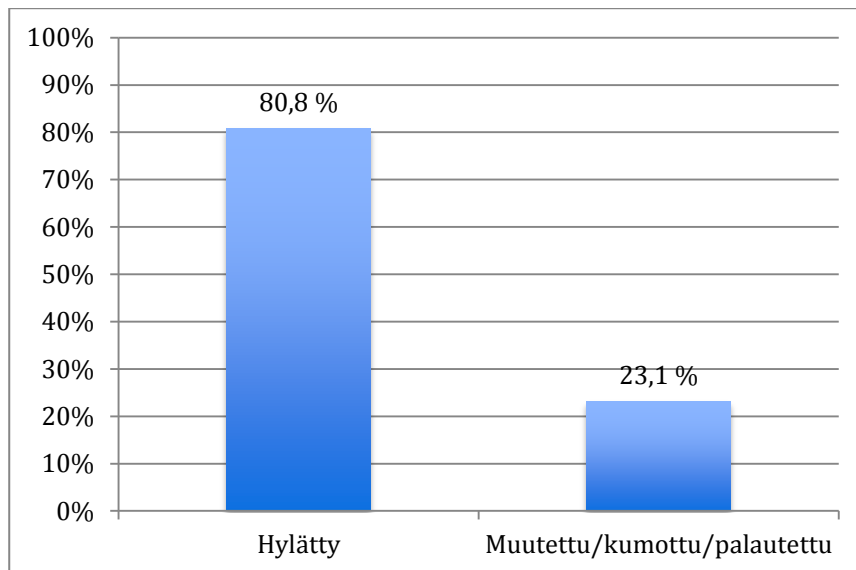
Vuonna 2012 luvanhakija oli jälleen selvästi yleisin muutoksenhakija (66,7 %), hieman yleisempi kuin vuosina 2007–2014 keskimäärin. Naapuri tai muu yksityinen haitankärsijä taas oli muutoksenhakijana hieman harvemmin kuin muina vuosina (29,5 %). Myös valtion viranomainen haki muutosta poikkeuksellisen harvoin, vain kaksi kertaa (2,6 %).

3.7.2 Päätösten lopputulokset

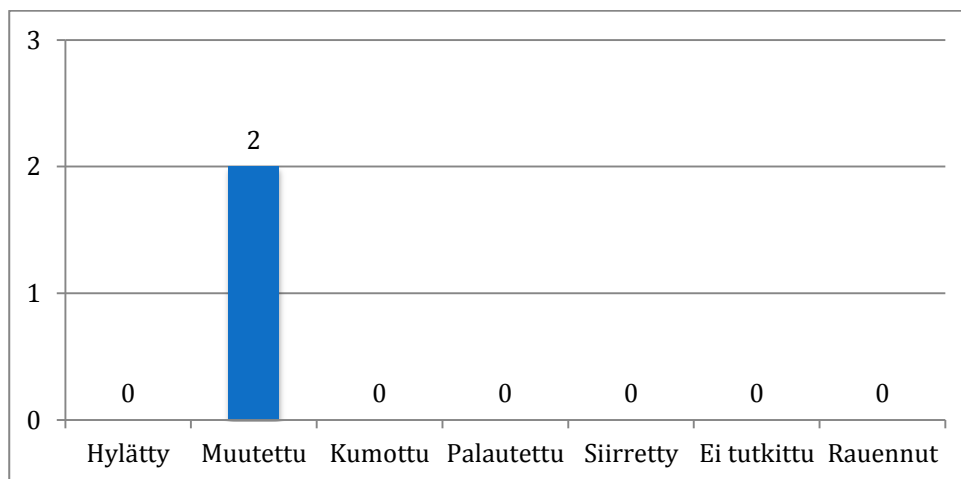

Kuva 199 KHO:n päätösten lopputulokset vuonna 2012, prosentteina

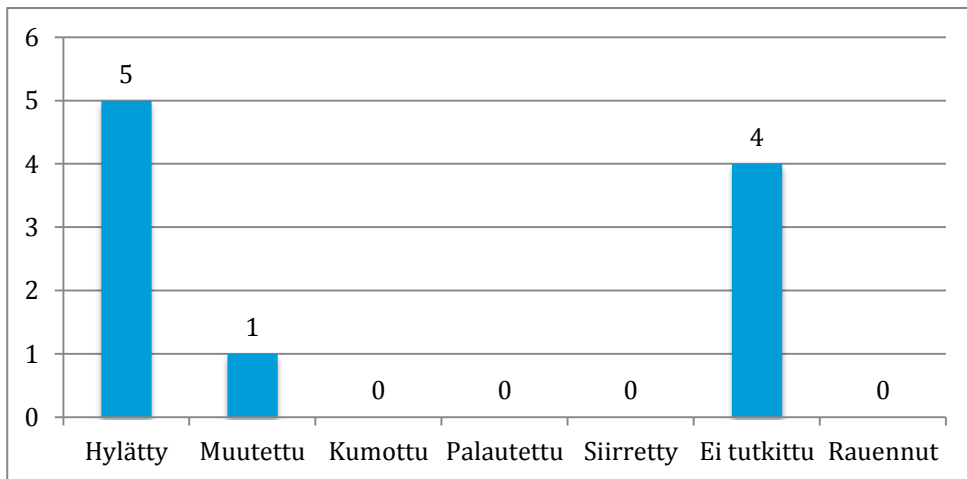
Kuvasta 199 nähdään, että vuonna 2012 korkein hallinto-oikeus hylkäsi valitukset huomattavan usein (80,8 %), selvästi useammin kuin muina vuosina. Myös tutkimatta jätettyjen osuus on melko suuri (24,4 %). Sen sijaan muutettuja päätöksiä oli vähemmän kuin edellisinä vuosina (15,4 %). Kuvan 200 karkeammasta jaottelusta huomataan, että myös muutettujen, kumottujen ja palautettujen yhteismäärä on alhaisempi kuin muina vuosina (23,1 %). Vuonna 2012 valitukset siis hylättiin huomattavan usein ja menestyneiden valitusten osuus oli hyvin pieni. Kuvat 201, 202, 203, 204, 205 ja 206 kuvaavat päätösten lopputulosten jakautumista muutoksenhakijoittain.

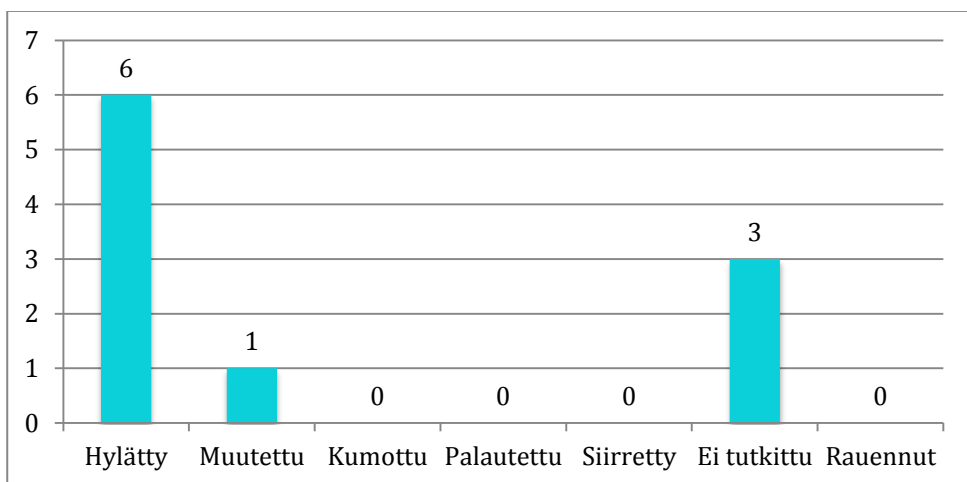
Kuva 200 KHO:n päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuonna 2012, prosentteina

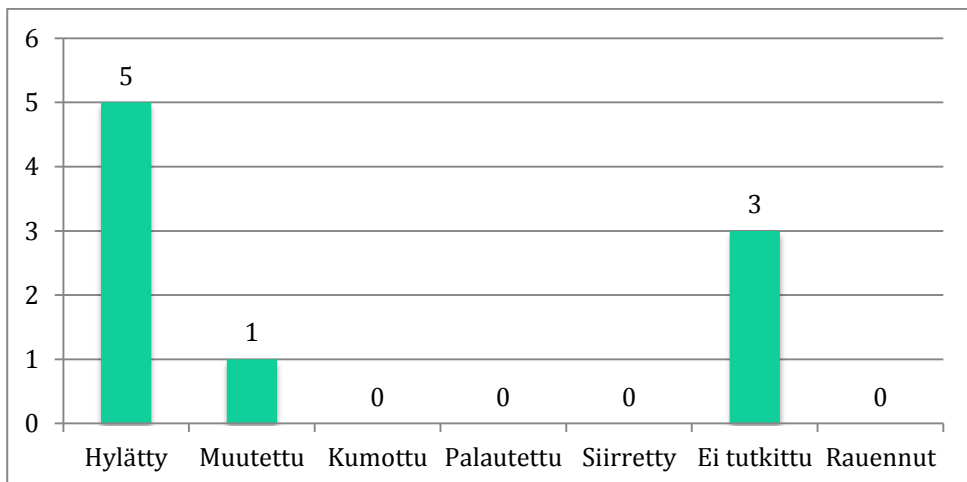
Kuva 201 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana valtion viranomainen vuonna 2012

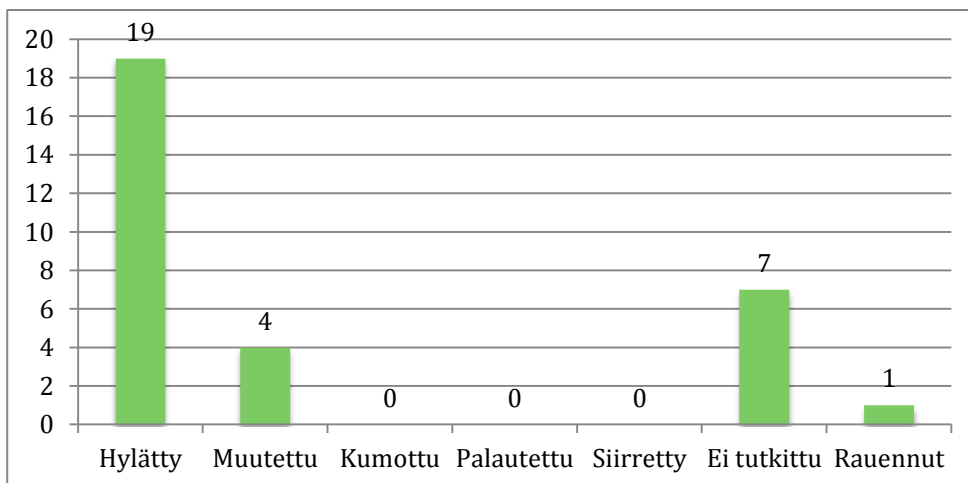
Kuva 202 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana kunnan viranomainen vuonna 2012

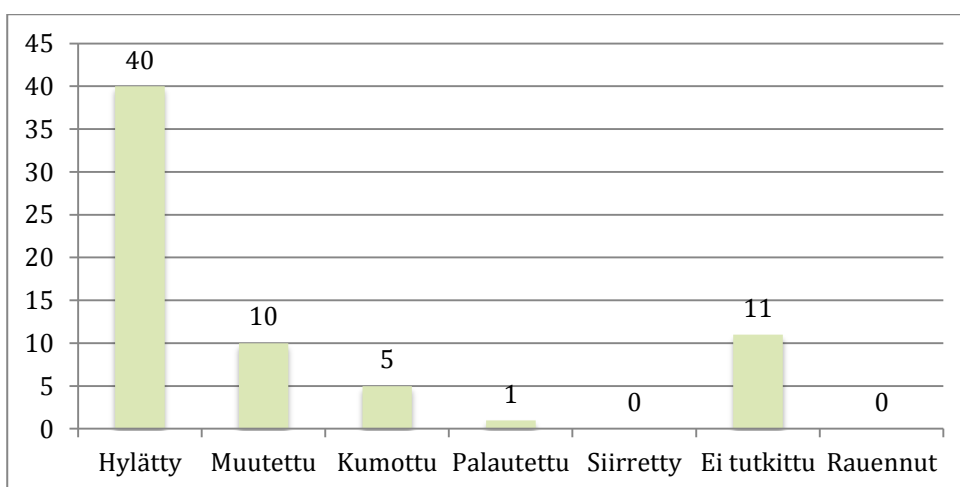
Kuva 203 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana yhdistys/järjestö vuonna 2012

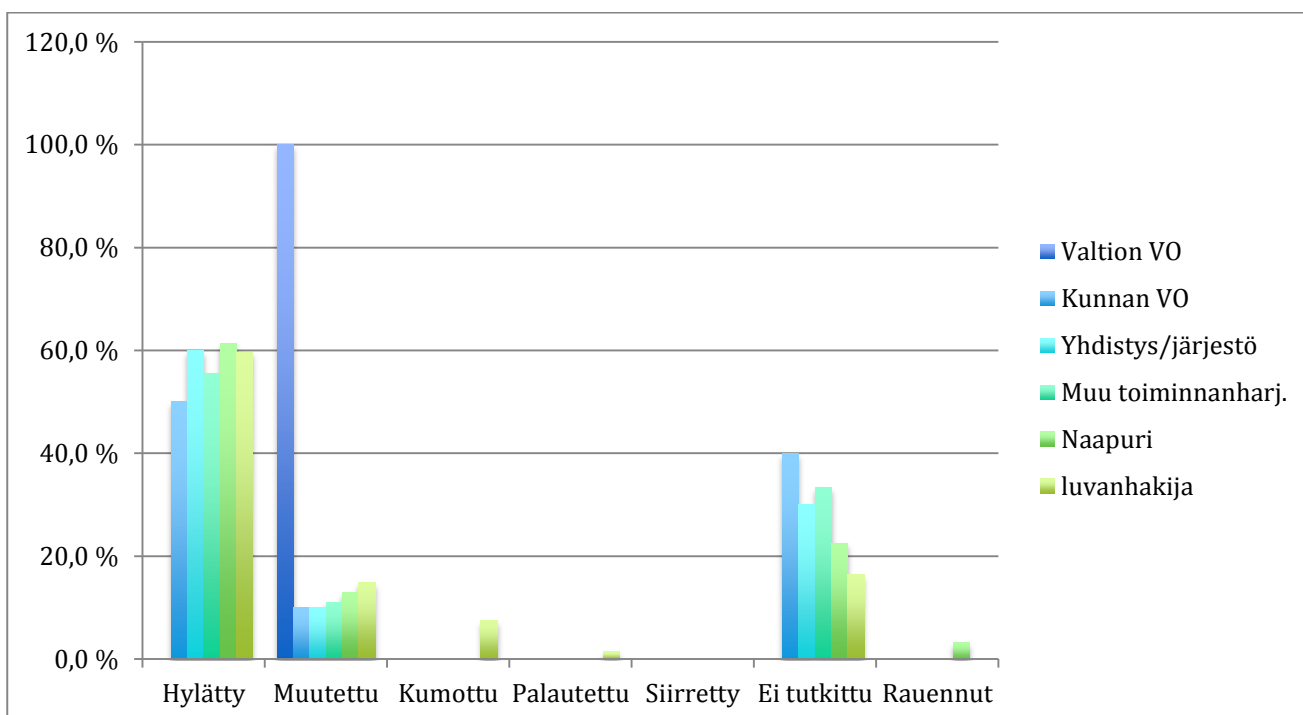
Kuva 204 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana muu toiminnanharjoittaja vuonna 2012

Kuva 205 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajan yksityinen haitankärsijä (naapuri tms.) vuonna 2012

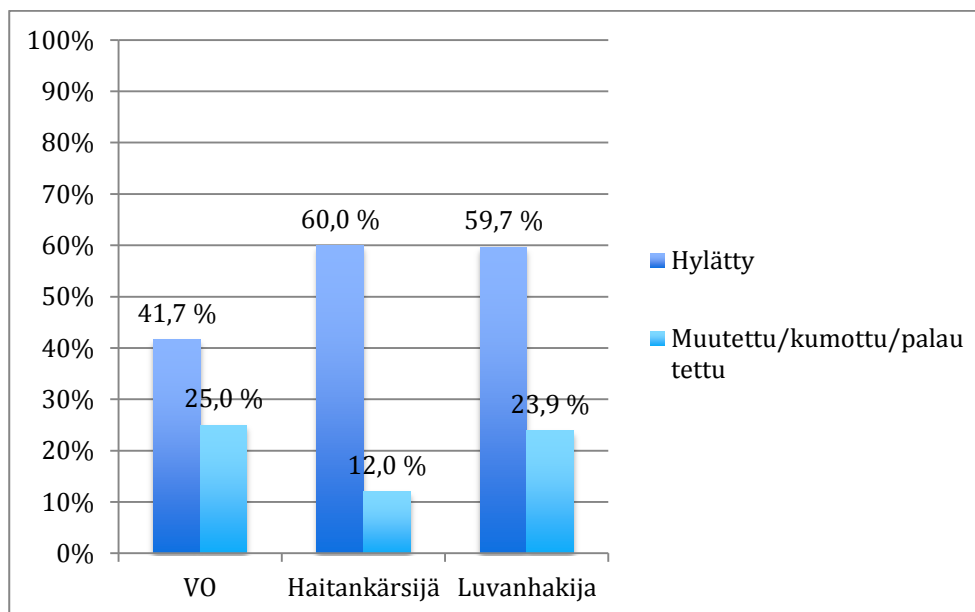
Kuva 206 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija vuonna 2012

Kuva 207 KHO:n päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain vuonna 2012, prosentteina

Kuva 207 kokoa korkeimman hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset yhteen prosentteina valittajittain. Muista vuosista poiketen eri valittajaryhmien välillä ei ole suurta eroa hylättyjen päätösten suhteen, lukuun ottamatta valtion viranomaisia, joiden tekemiä valituksia ei hylätty lainkaan. Sen sijaan kaikki valtion viranomaisen päätökset ovat tulleet muutetuiksi. On kuitenkin syytä muistaa, että valtion viranomainen teki ainoastaan kaksi valitusta. Myös muutettujen suhteen ei eri valittajaryhmien välillä ole muutoin suuria eroavaisuuksia.

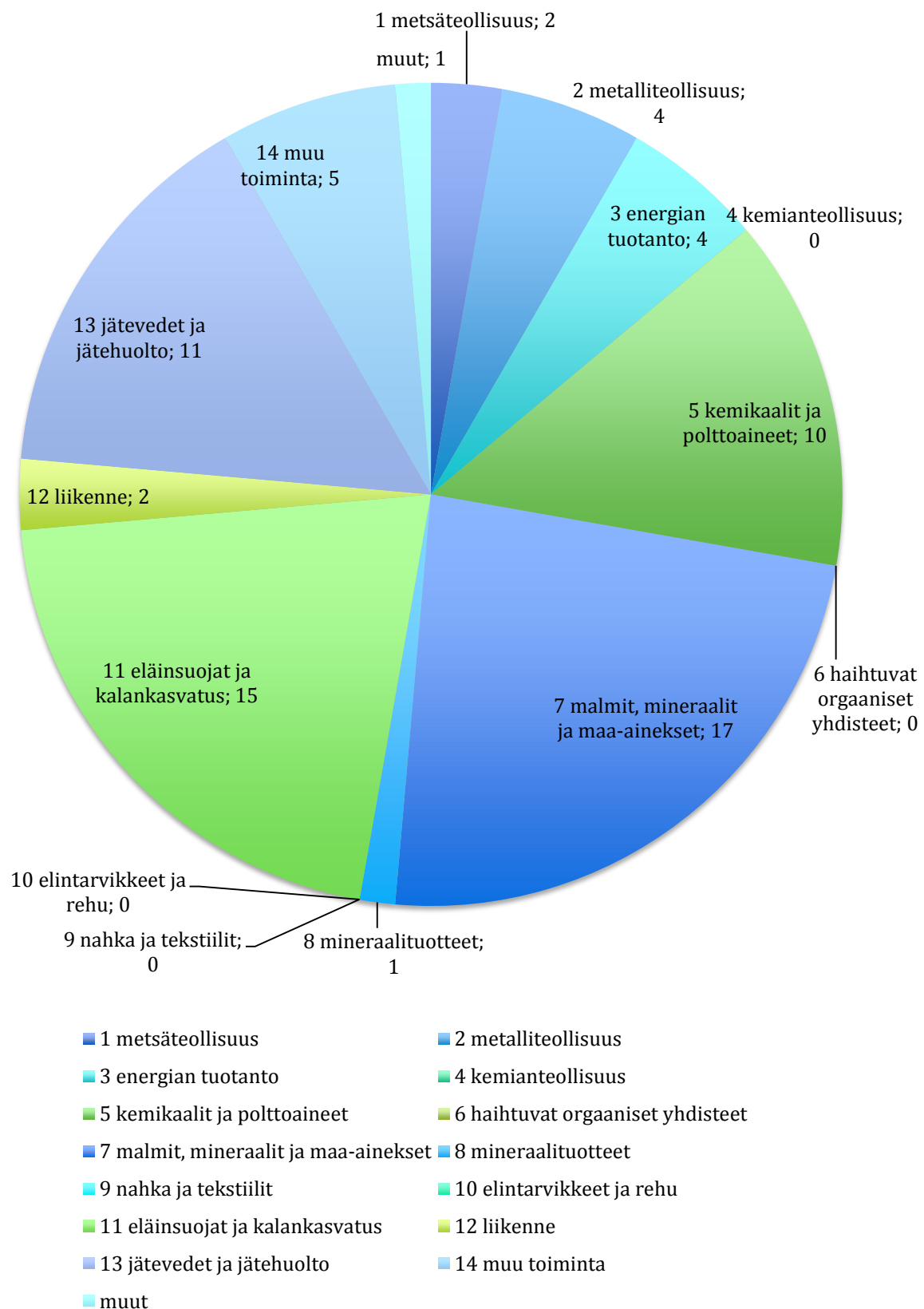
Kuvan 208 yksinkertaistetusta jaottelusta huomataan vielä selkeämmin hylättyjen päätösten poikkeuksellinen määrä verrattuna menestyneisiin valituksiin. Edelleen kuitenkin viranomaisten tekemiä valituksia on hylätty harvemmin kuin muiden valittajaryhmien (41,7 %).

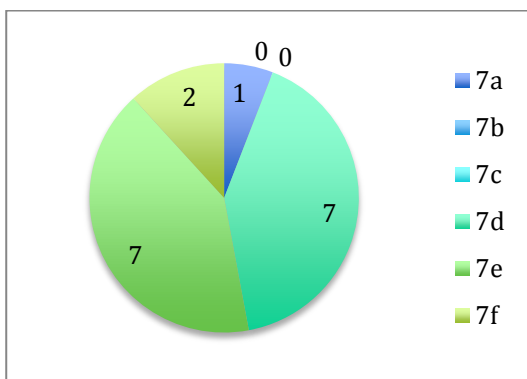
Kuva 208 KHO:n päätösten lopputulokset karkeammalla jaottelulla valittajittain vuonna 2012, prosentteina

3.7.3 Toimialat

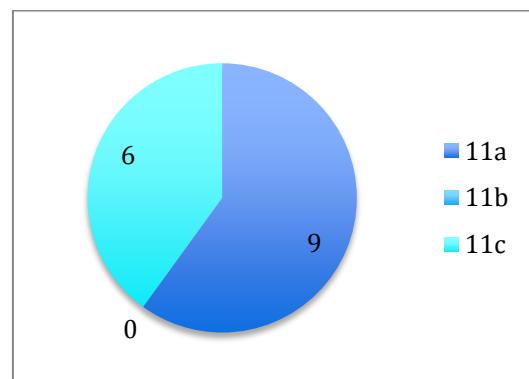
Kuvassa 209 esitetään korkeimman hallinto-oikeuden päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaisesti vuonna 2012. Neljä yleisintä päätoimialaa olivat luokka 7 eli malmien tai mineraalia kaivaminen tai maaperän aineiden otto (17 kpl), luokka 11 eli eläinsuojat ja kalankasvatus (15 kpl), luokka 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (11 kpl) sekä luokka 5 eli kemikaalien tai polttoaineiden valmistusta, varastointia, käyttöä tai käsittelyä koskevat laitokset (10 kpl). Verrattuna kaikkiin vuosina 2007–2014 käsiteltyihin valituksiin luokat 5 ja 11 olivat jonkin verran ylliedustettuina ja luokat 7 ja 13 aliedustettuina.

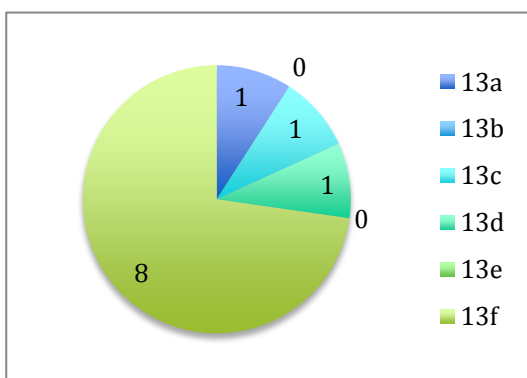
Kuva 209 Päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan vuonna 2012

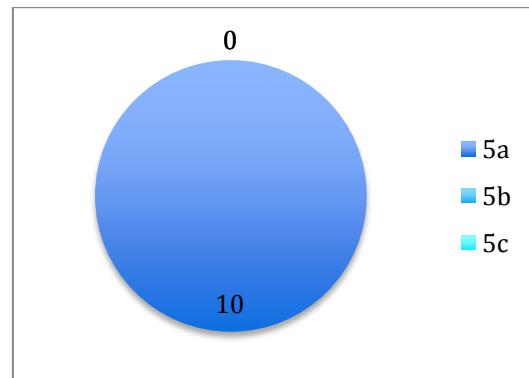
Kuva 210 Päätösten jakautuminen pääluokan 7 alaluokkiin

Kuva 211 Päätösten jakautuminen pääluokan 11 alaluokkiin

Kuva 212 Päätösten jakautuminen pääluokan 13 alaluokkiin

Kuva 213 Päätösten jakautuminen pääluokan 5 alaluokkiin

Kuvat 210, 211, 212 ja 213 esittävät vuoden 2012 neljän yleisimmän YSA 1 §:n mukaisen päätoimialan jakautumisen alaluokittain. Luokassa 7 alaluokat 7d eli turvetuotanto ja 7e eli kivenmurskaus olivat yhtä yleisiä (7 kpl). Poikkeuksellista vuonna 2012 oli myös ettei alaluokan 7c eli kivenlouhintaa koskevia valituksia käsitelty lainkaan.

Luokkaa 11 koskevat valitukset jakautuivat alaluokan 11a eli eläinsuojien (9 kpl) ja 11c eli kalankasvatuksen (6 kpl) välille.

Luokassa 13 yleisin alaluokka oli 13f eli muu jätteen ammattimainen tai laitostyö jätteen hyödyntäminen tai loppukäsittely (8 kpl). Alaluokkien 13a eli jätevedenpuhdistamoita, 13c eli jätteen polttamista sekä 13d eli kaatopaikkoja koskevia valituksia käsiteltiin yksi kutakin.

Luokassa 5 käsiteltiin ainoastaan alaluokkaa 5a eli polttonesteiden jakeluasemia ja varastoja koskevia valituksia.

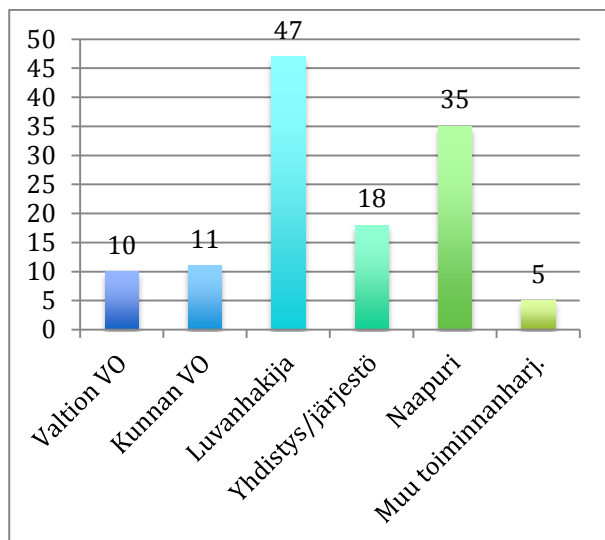
3.7.4 Muutoksenhaun kesto

Keskimäärin muutoksenhaku Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä alkaen kesti 18 kuukautta (540 päivää). Muutoksen haun keston päivinä mediaani oli 541 ja keskihajonta 162.

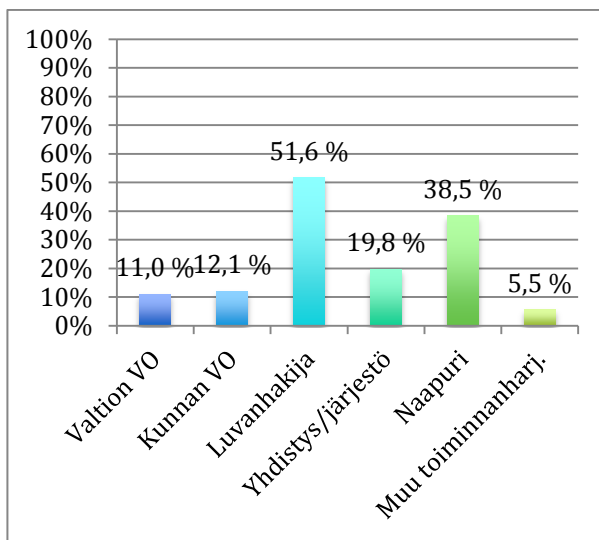
3.8 Vuosi 2013

3.8.1 Päätösten lukumäärät ja muutoksenhakijat

Vuonna 2013 korkein hallinto-oikeus antoi 91 päätöstä ympäristölupa-asioissa. Näistä muutoksenhaun kohteena olleista päätöksistä 60 oli alun perin tehnyt valtion viranomainen ja 31 kunnan viranomainen.

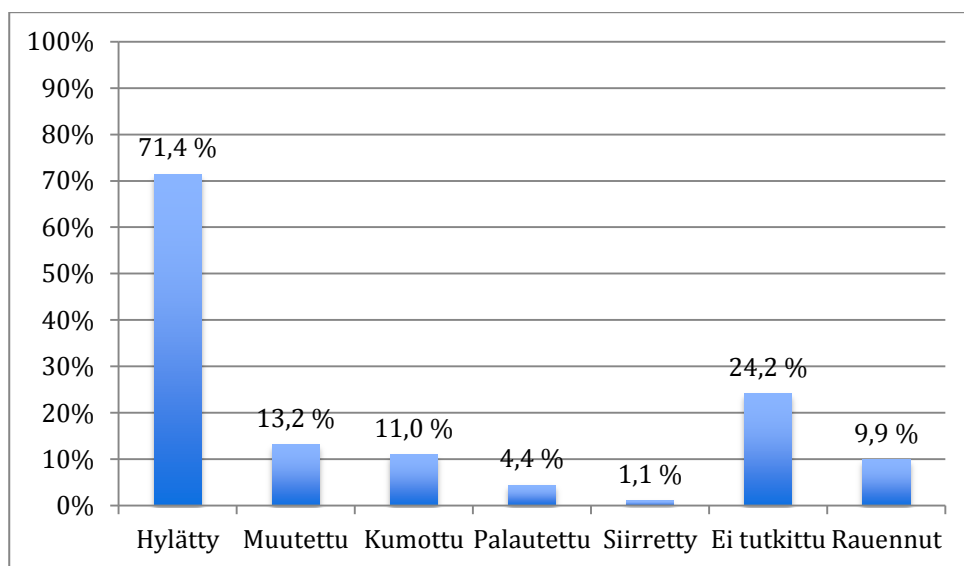
Kuva 214 Muutoksenhakijat vuonna 2013, lkm

Kuva 215 Muutoksenhakijat vuonna 2013, prosentteina

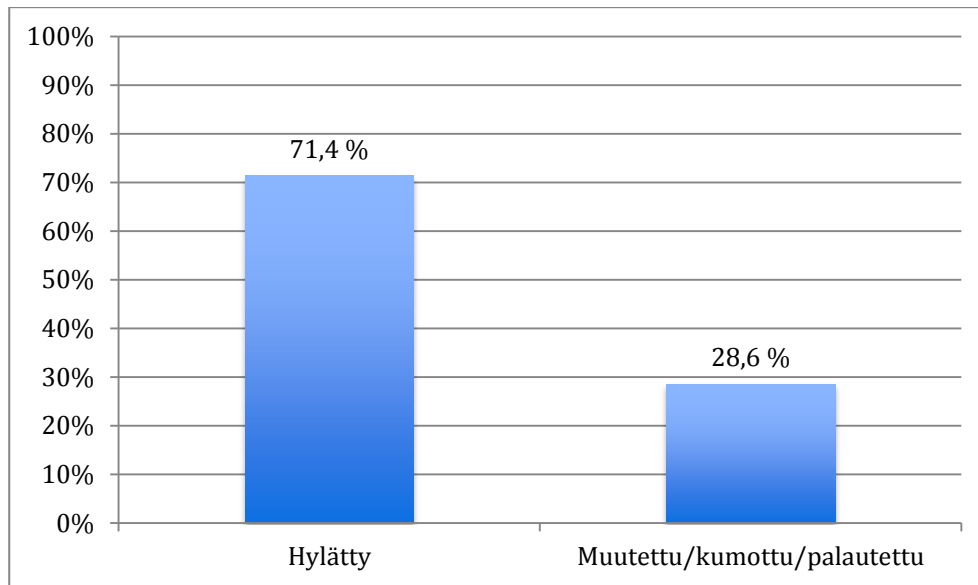
Vuonna 2013 luvanhakija sekä naapuri tai muu yksityinen haitankärsijä hakivat muutosta hiukan harvemmin kuin verrattuna kaikkiin vuosina 2007–2014 tehtyihin päätöksiin, ollen kuitenkin edelleen yleisimmät muutoksenhakijat. Viranomaiset sen sijaan hakivat muutosta hiukan useammin kuin muina vuosina 2007–2014 yhteensä.

3.8.2 Päätösten lopputulokset

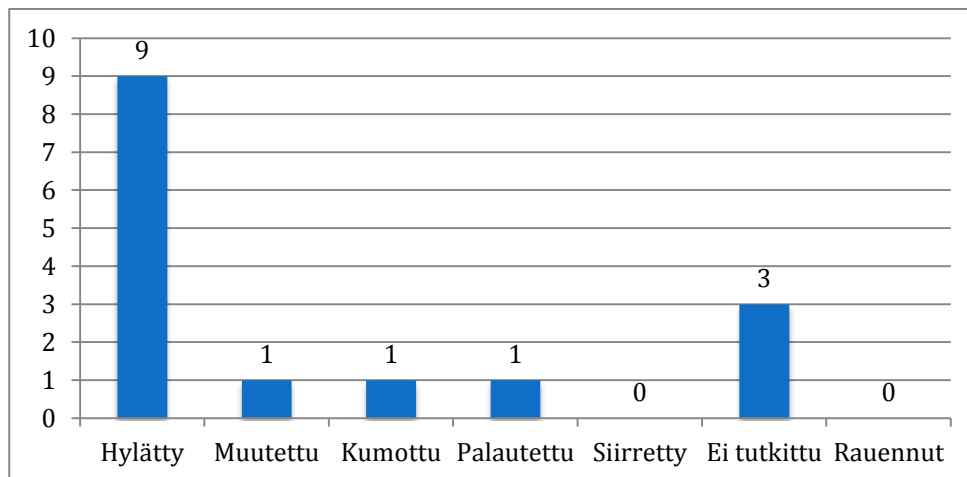

Kuva 216 KHO:n päätösten lopputulokset vuonna 2013, prosentteina

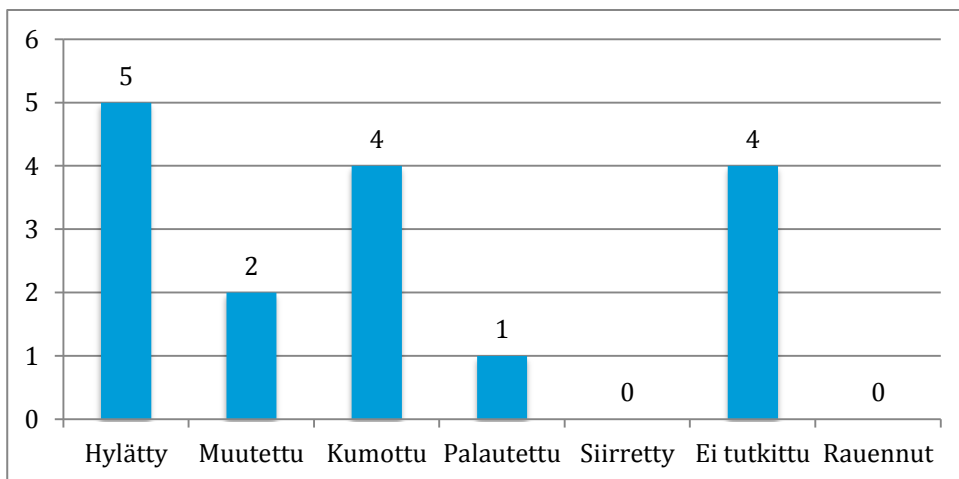
Kuvasta 216 nähdään, että valitukset ovat myös vuonna 2013 tulleet hylätyiksi poikkeuksellisen usein verrattuna muihin vuosiin, ei kuitenkaan yhtä usein kuin vuonna 2012. Myös muutettujen lukumäärä on poikkeuksellisen alhainen (13 kpl, 2 %). Kuvan 217 karkeammasta jaottelusta kuitenkin voidaan huomata, ettei muutettujen, kumottujen ja palautettujen yhteismäärä ole erityisen alhainen muihin vuosiin verrattuna. Kuvat 218, 219, 220, 221, 222 ja 223 kuvaavat päätösten lopputulosten jakautumista muutoksenhakijoittain.

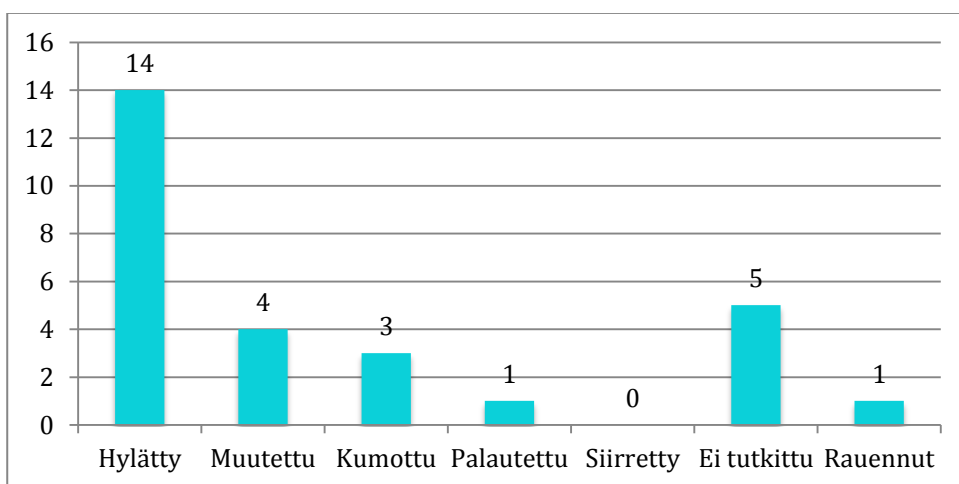
Kuva 217 KHO:n päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuonna 2013, prosentteina

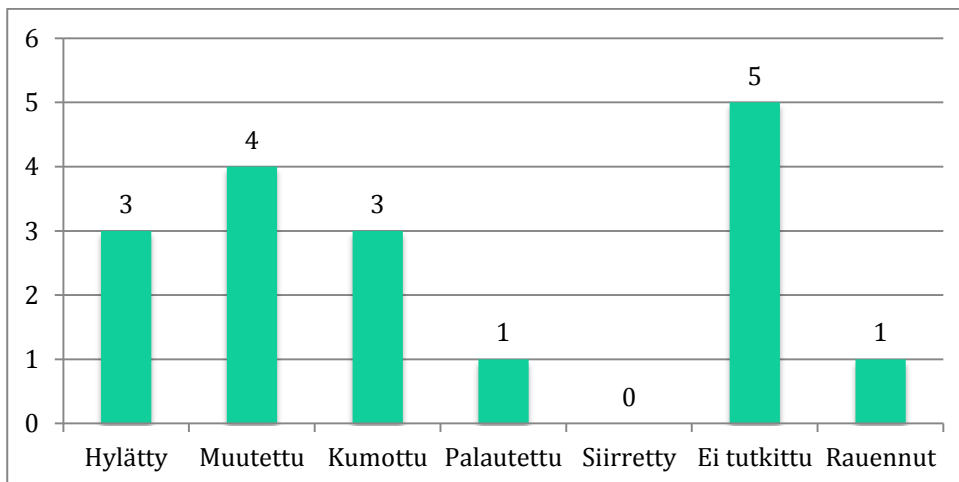
Kuva 218 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana valtion viranomainen vuonna 2013

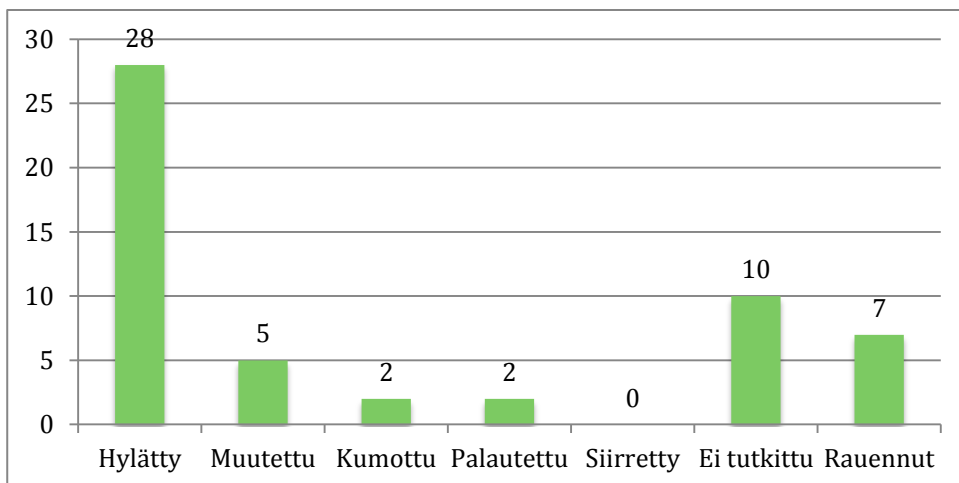
Kuva 219 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana kunnan viranomainen vuonna 2013

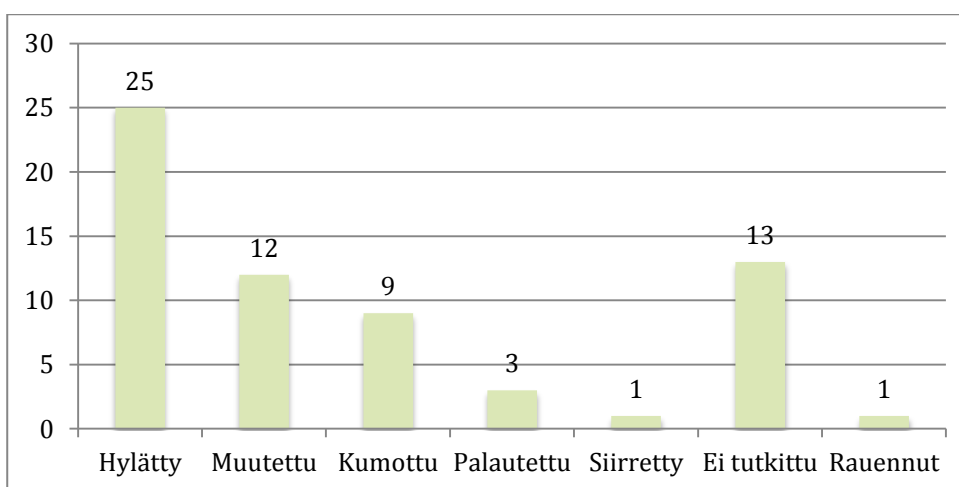
Kuva 220 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana yhdistys/järjestö vuonna 2013

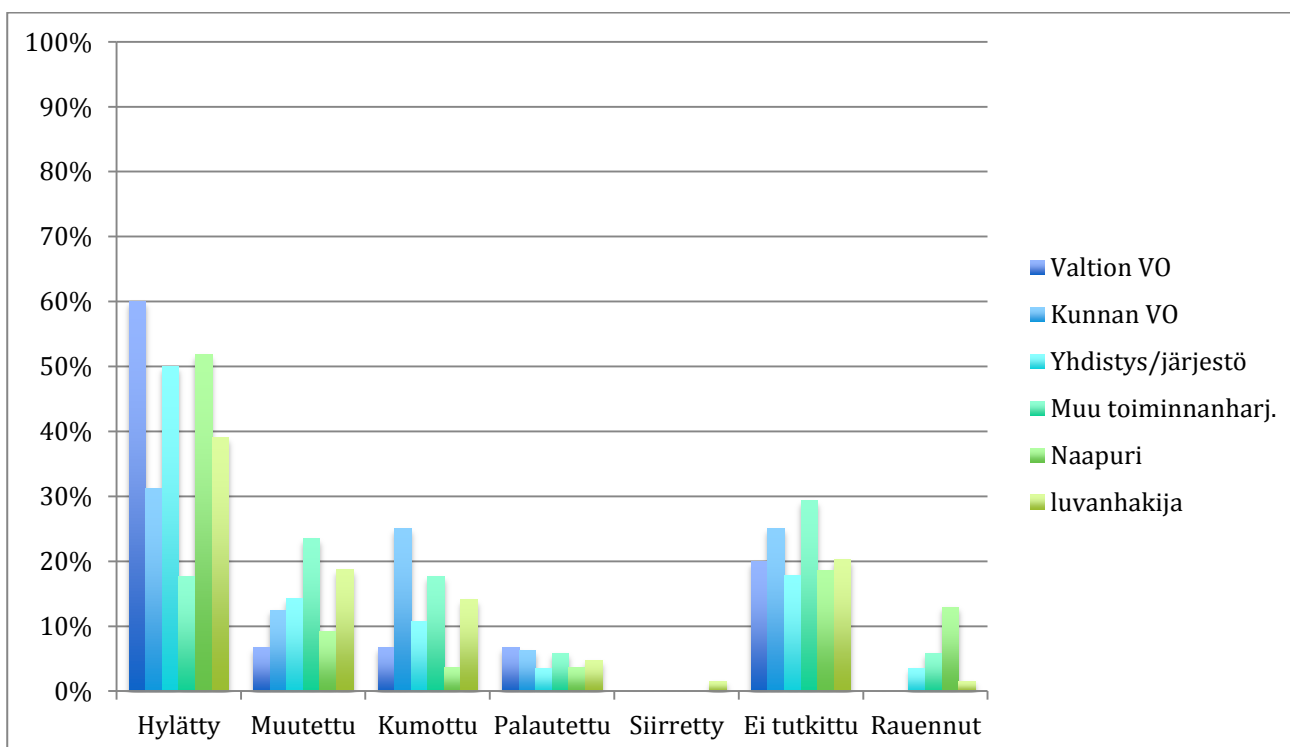
Kuva 221 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana muu toiminnanharjoittaja vuonna 2013

Kuva 222 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajan yksityinen haitankärsijä (naapuri tms.) vuonna 2013

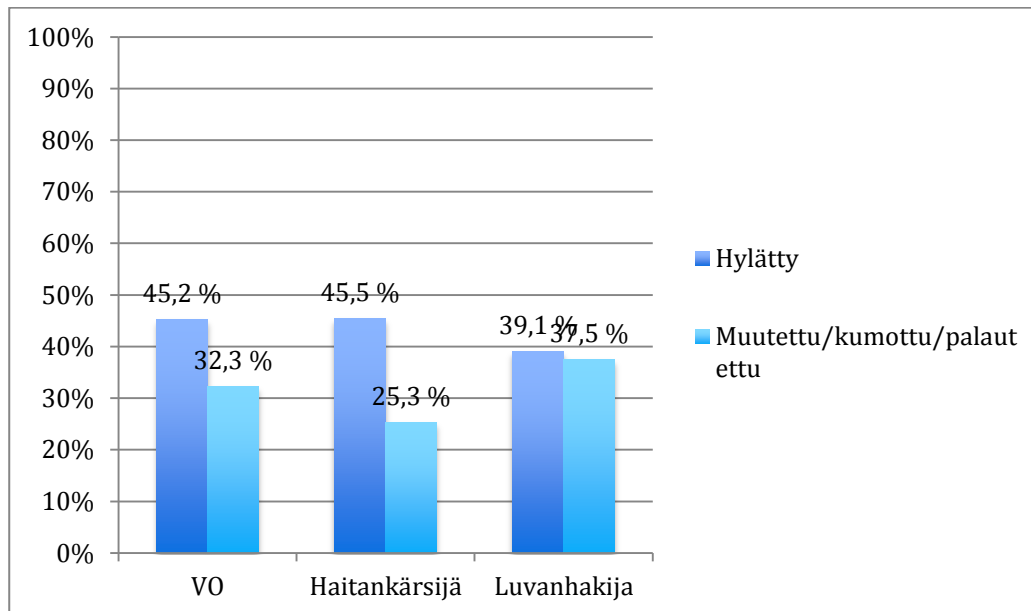

Kuva 223 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija vuonna 2013

Kuva 224 KHO:n päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain vuonna 2013, prosentteina

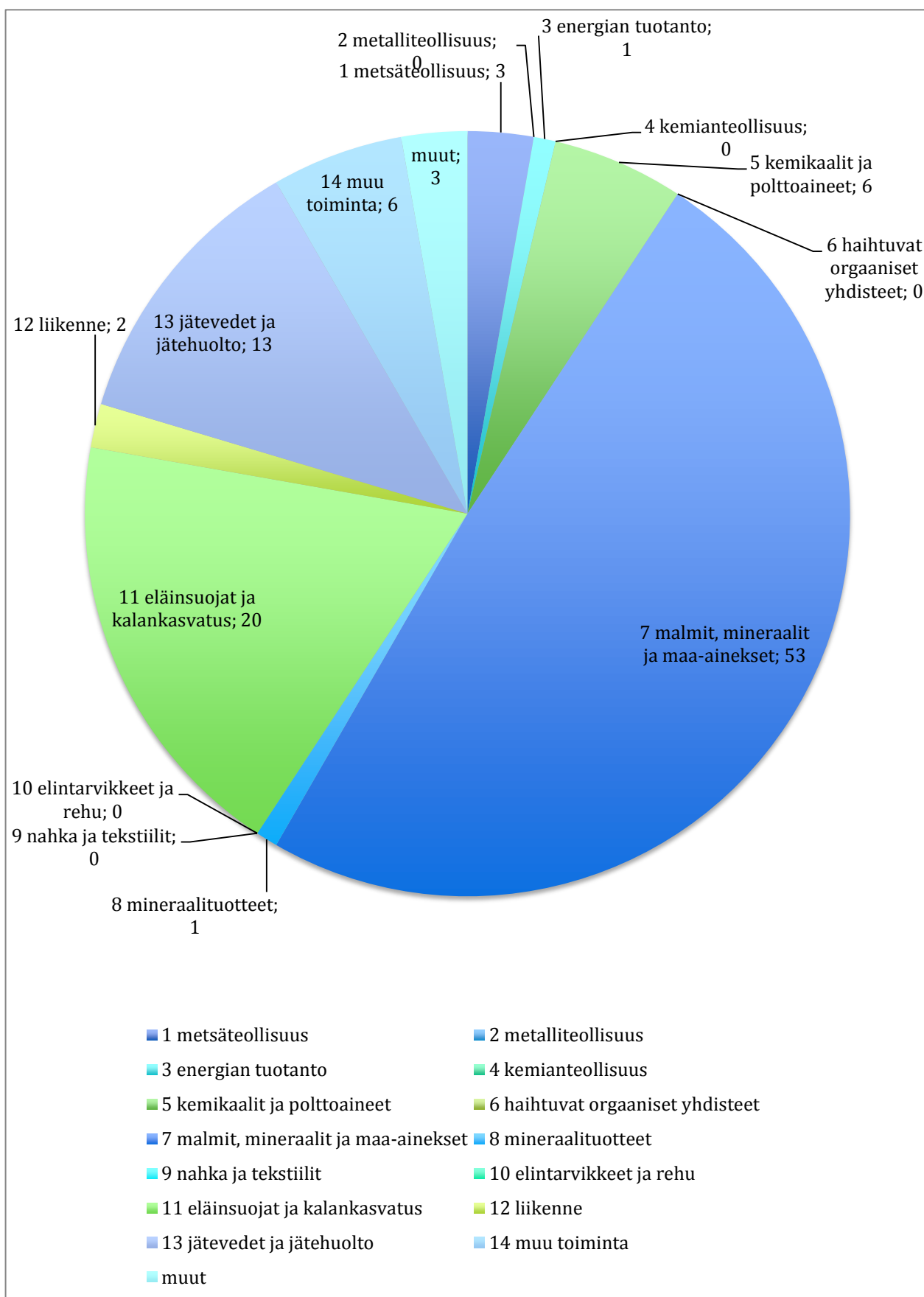
Kuva 224 kokoa korkeimman hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset yhteen prosentteina valittajittain. Vuonna 2013 poikkeuksellisesti valtion viranomaiset tekemät valitukset ovat tulleet hylätyksi muita ryhmiä useammin (60 %). Valtion viranomaisen valitukset on myös jätetty tutkimatta melko usein (20 %). Kuvan 225 karkeammasta jaottelusta nähdään, että erot eri muutoksenhakijaryhmien välillä ovat melko pienet. Haitankärsijän tekemät valitukset ovat menestyneet kaikkein harvimmin (25,3 %).

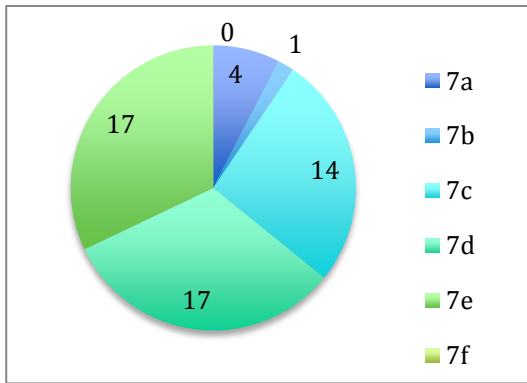
Kuva 225 KHO:n päätösten lopputulokset karkeammalla jaottelulla valittajittain vuonna 2013, prosentteina

3.8.3 Toimialat

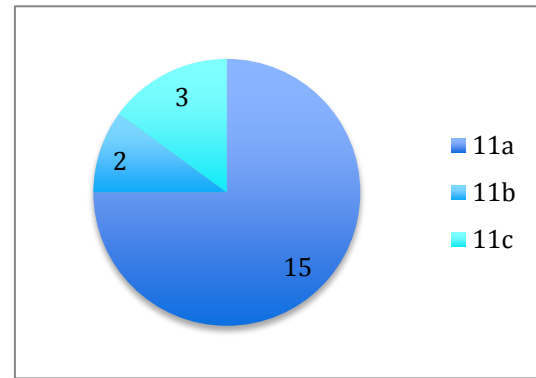
Kuvassa 226 esitetään korkeimman hallinto-oikeuden päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaisesti vuonna 2013. Yleisin päätoimiala oli luokka 7 eli malmien tai mineraalia kaivaminen tai maaperän ainesten otto, joita koskevia valituksia oli puolet kaikista vuonna 2013 käsitellyistä valituksista (53 kpl). Seuraavaksi yleisimmät toimialat olivat luokka 11 eli eläinsuojat ja kalankasvatus (20 kpl), luokka 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (13 kpl) sekä muista vuosista poiketen luokka 14 eli muu toiminta. Muihin vuosiin verrattuna luokka 7 ja luokka 11 olivat jonkin verran yliedustettuina.

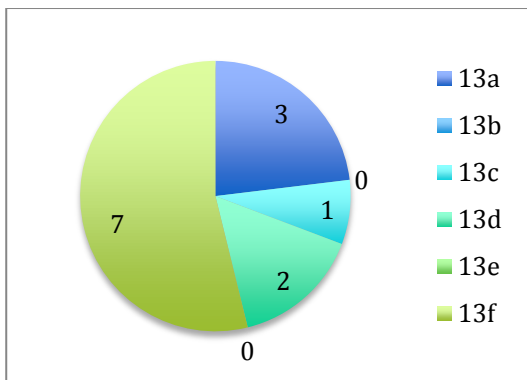
Kuva 226 Päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan vuonna 2013

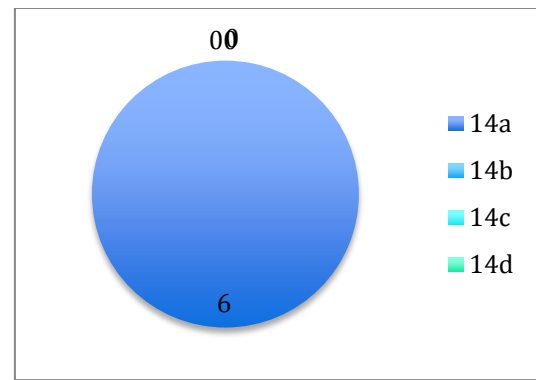
Kuva 227 Päätösten jakautuminen pääluokan 7 alaluokkiin

Kuva 228 Päätösten jakautuminen pääluokan 11 alaluokkiin

Kuva 229 Päätösten jakautuminen pääluokan 13 alaluokkiin

Kuva 230 Päätösten jakautuminen pääluokan 14 alaluokkiin

Kuvat 227, 228, 229 ja 230 esittävät vuoden 2013 neljän yleisimmän YSA 1 §:n mukaisen päätoimialan jakautumisen alaluokittain. Luokkaa 7 koskevat valitukset ovat muista vuosista poiketen jakautuneet melko tasaisesti alaluokkien 7d eli turvetuotannon (17 kpl), 7e eli kivenmurskauksen (17 kpl) ja 7c eli kivenlouhinnan (14 kpl) kesken. Vuonna 2013 käsiteltiin myös neljä alaluokkaa 7a eli kaivostoimintaa ja koneellista kullankaivuuta koskevaa valitusta ja yksi alaluokkaa 7b eli mamin tai mineraalin rikastamoa koskeva valitus.

Luokassa 11 yleisin alaluokka oli jälleen 11a eli eläinsuojat (15 kpl).

Luokan 13 yleisin alaluokka oli 13f eli muu jätteen ammattimainen tai laitostamainen jätteen hyödyntäminen tai loppukäsittely (7 kpl). Vuonna 2013 käsiteltiin myös joitakin alaluokkien 13a eli jätevedenpuhdistamoita (3 kpl), 13d eli kaatopaikkoja (2 kpl) ja 13c eli jätteen polttamista (1 kpl) koskevia valituksia.

Luokassa 14 käsiteltiin ainoastaan alaluokan 14a eli ulkona sijaitsevia ampumaratoja koskevia valituksia (6 kpl).

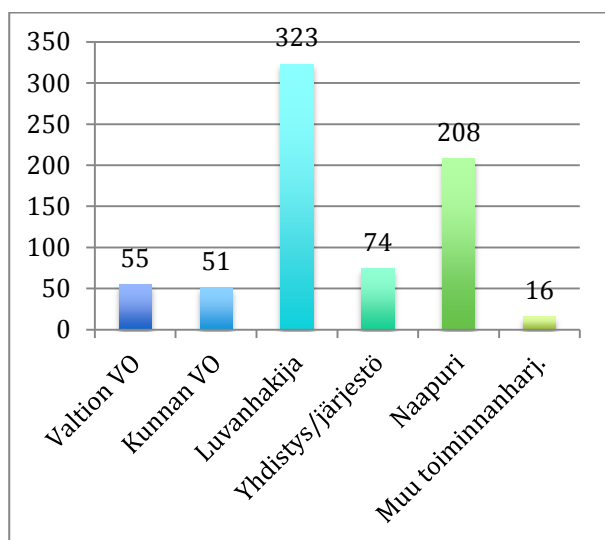
3.8.4 Muutoksenhaun kesto

Keskimäärin muutoksenhaku Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä alkaen kesti 17 kuukautta (531 päivää). Muutoksen haun keston päivinä mediaani oli 539 ja keskihajonta 166.

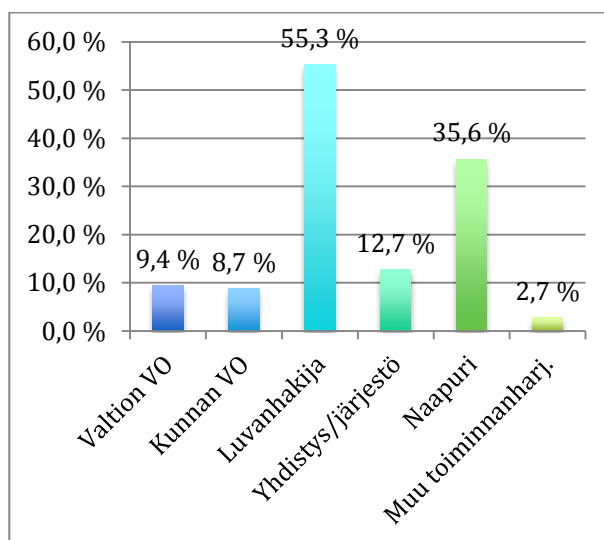
3.9 Kaikki vuosien 2007–2014 päätökset

3.9.1 Päätösten lukumäärät ja muutoksenhakijat

Kaiken kaikkiaan korkein hallinto-oikeus teki vuosina 2007–2014 584 päätöstä koskien ympäristölupa-asioissa tehtyjä valituksia. Muutoksenhaun kohteena olleista alkuperäisiä päätöksistä valtion viranomaisen tekemiä oli 406 ja kunnan viranomaisen tekemiä 178. Aineiston kokonaistarkastelussa on otettu huomioon myös saatavilla olleet vuonna 2014 tehdyt päätökset. Näitä päätöksiä aineistossa oli yhteensä 11 kappaletta. Päätösten alhaisen lukumäärän vuoksi vuoden 2014 päätöksiä ei tarkasteltu tarkemmin vuositasolla.

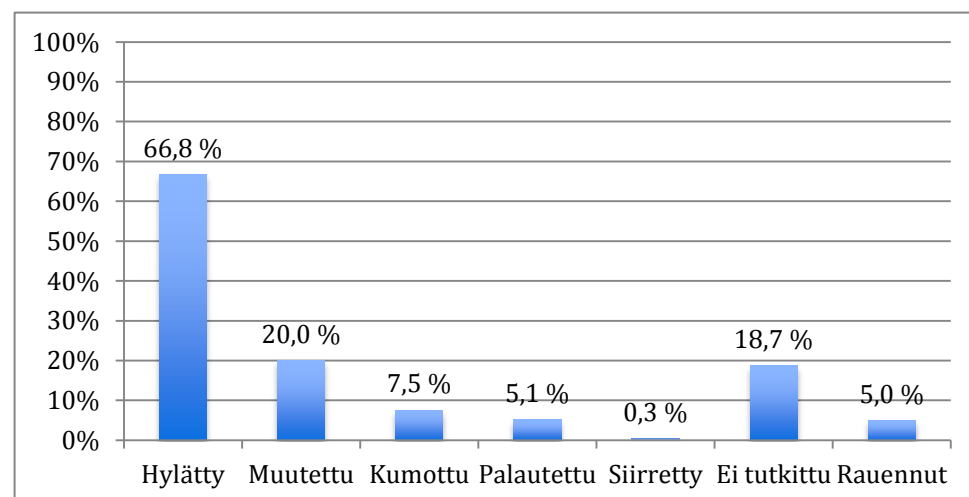
Kuva 231 Muutoksenhakijat 2007–2014, lkm

Kuva 232 Muutoksenhakijat 2007–2014, prosentteina

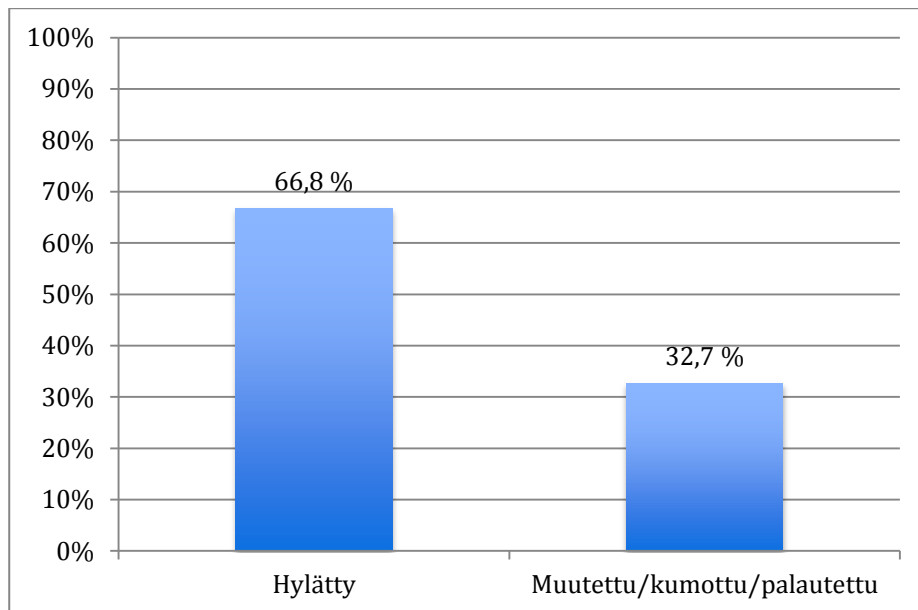
Kaikissa vuosina 2007–2014 käsitellyissä valituksissa yleisin muutoksenhakija oli luvanhakija itse (55,3 %). Seuraavaksi useimmin muutosta yksityinen haitankärsijä (35,6 %). Mikäli valtion ja kunnan viranomaisen tekemät valitukset lasketaan yhteen, oli viranomaisen kolmanneksi yleisin valittajataho (18,2 %).

3.9.2 Päätösten lopputulokset

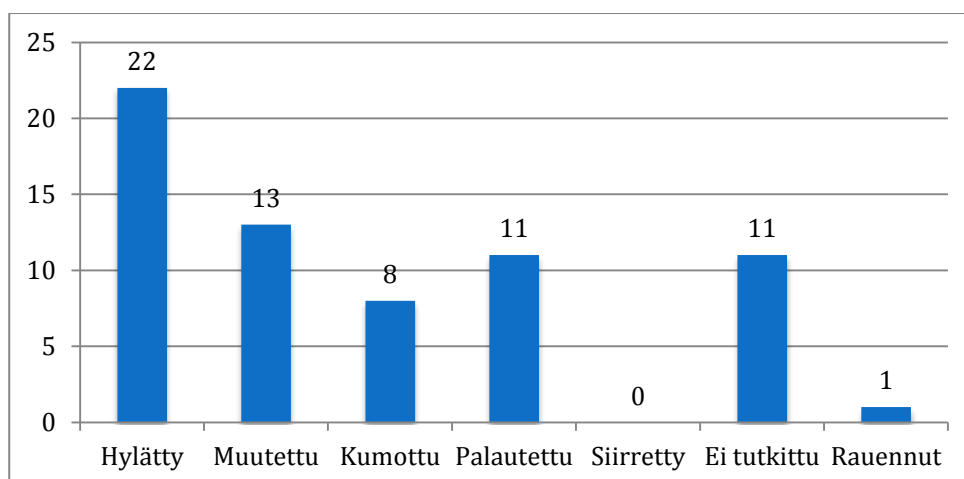

Kuva 233 Korkeimman hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset vuosina 2007–2014, prosentteina

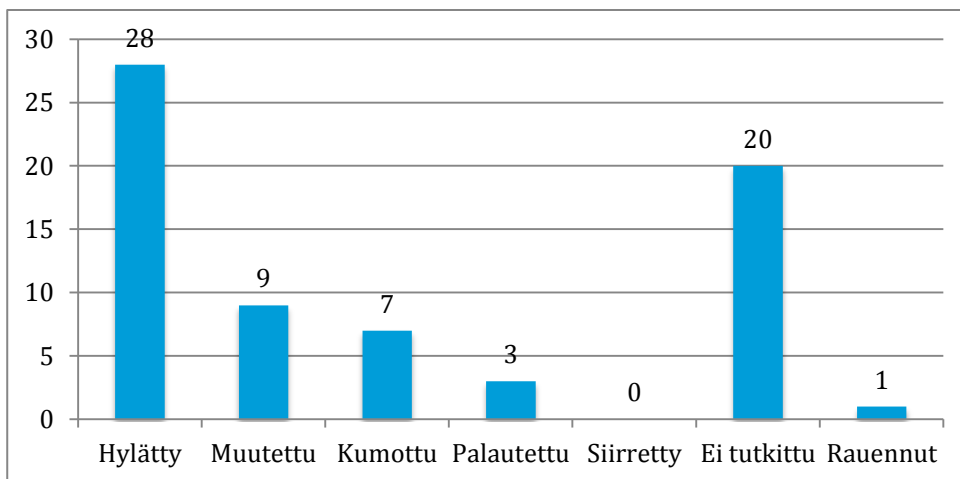
Kuvasta 233 nähdään, että kaikista vuosina 2007–2014 käsitellyistä valituksista suurin osa, selvästi yli puolet, olivat hylättyjä (66,8 %). Vain vajaata neljäsosaa alkuperäisistä päätöksistä muutettiin edes osittain (20 %). Tutkimatta osin tai kokonaan jätettiin 18,7 % kaikista valituksista. Kuvan 234 esittämästä karkeammasta jaottelusta nähdään, että noin kolmasosa valituksista on menestynyt eli alkuperäistä päätöstä on muutettu, se on kumottu tai palautettu. On kuitenkin syytä muistaa, että muutokseksi on tarkastelussa katsottu myös hyvin vähäiset ja teknisluontoiset muutokset. Kuvat 235, 236, 237, 238, 239 ja 240 kuvaavat päätösten lopputulosten jakautumista muutoksenhakijoittain.

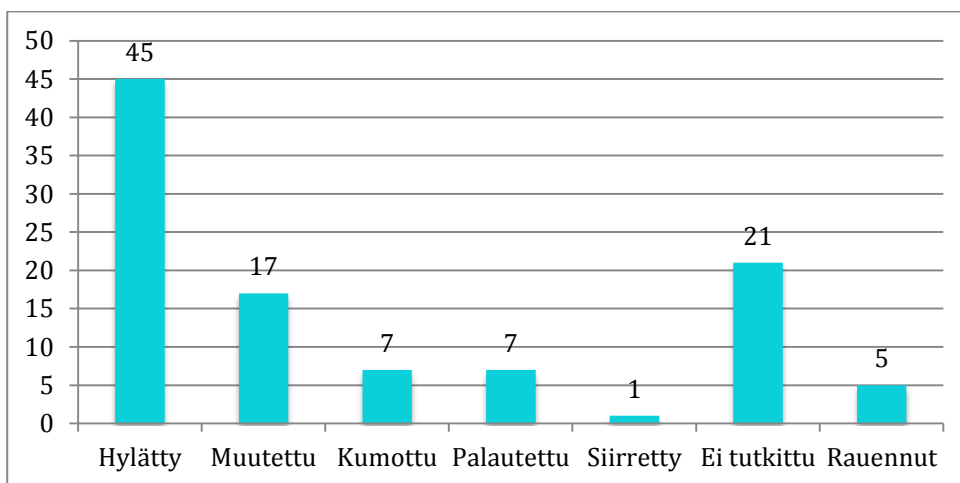
Kuva 234 KHO:n päätösten lopputulokset karkealla jaottelulla vuosina 2007–2014, prosentteina

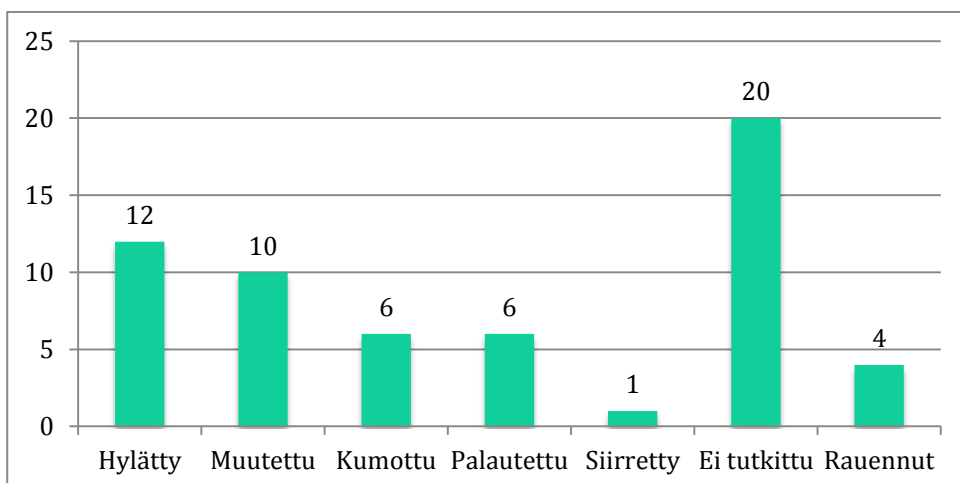
Kuva 235 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana valtion viranomainen vuosina 2007–2014

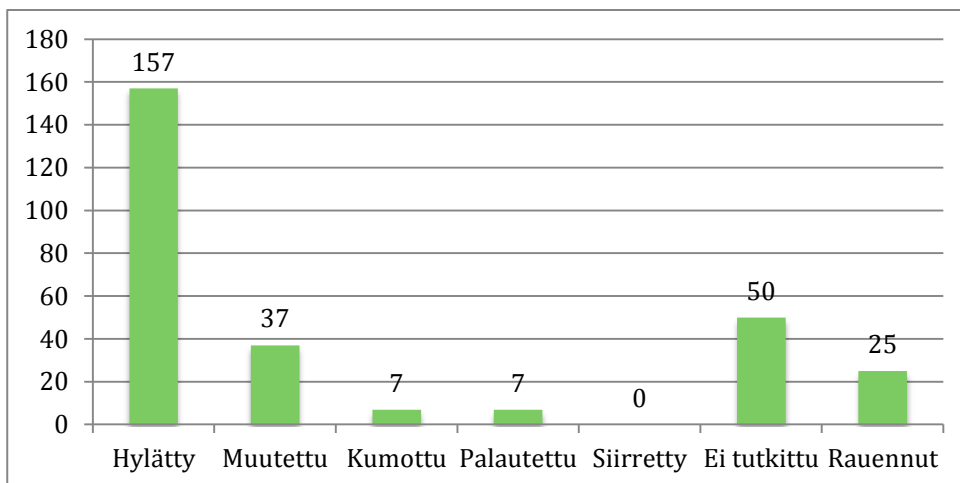
Kuva 236 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana kunnan viranomaisen vuosina 2007–2014

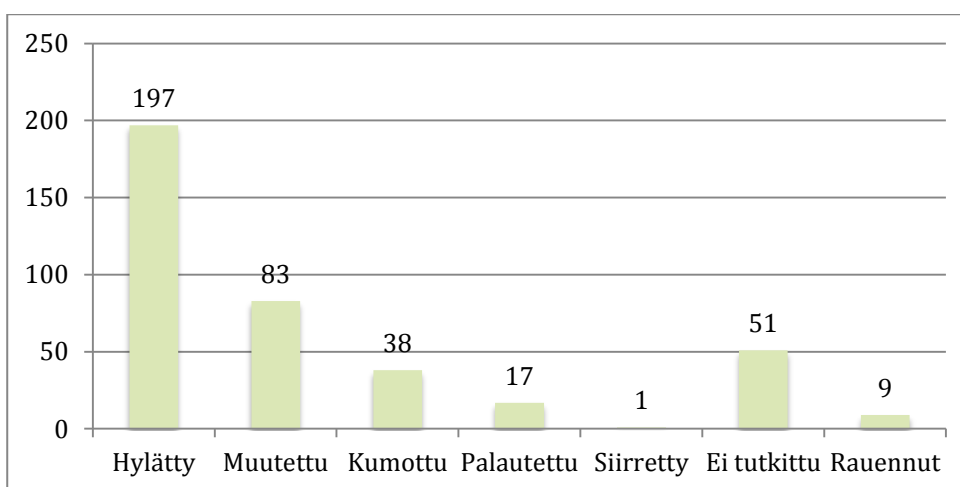
Kuva 237 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana yhdistys/järjestö vuosina 2007–2014

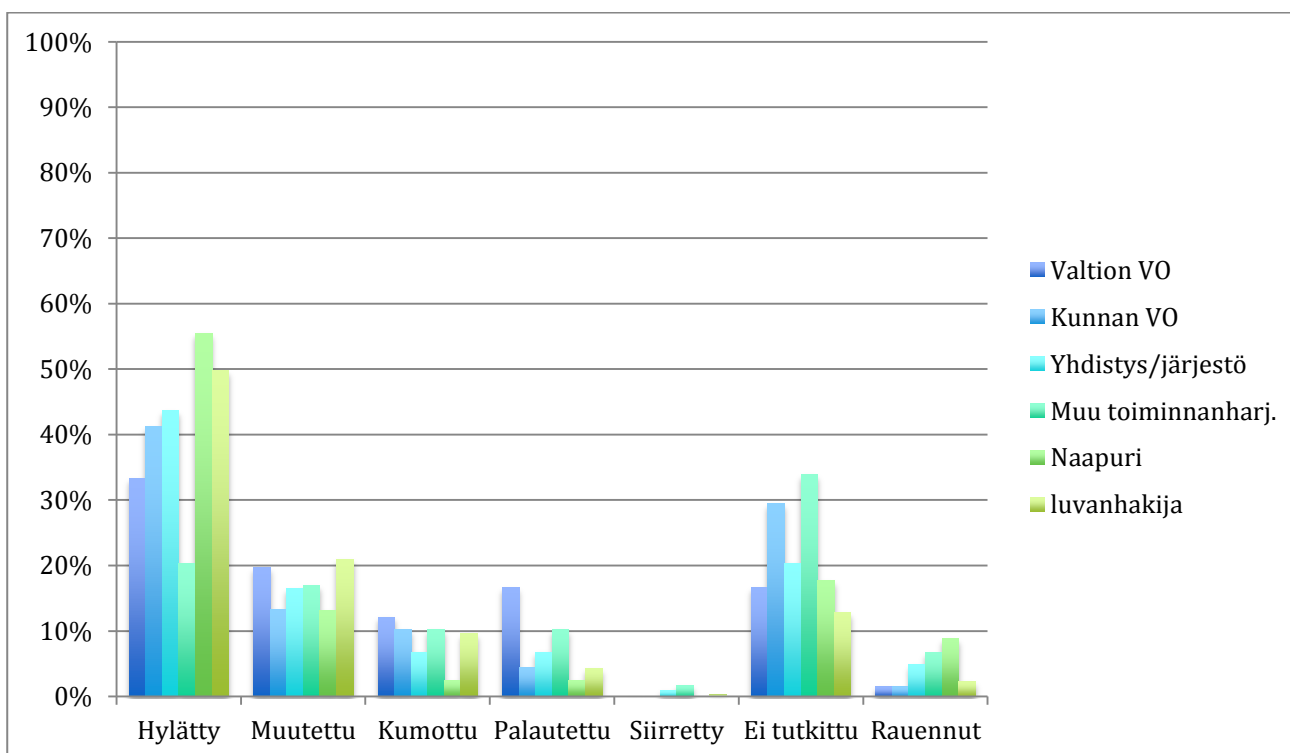
Kuva 238 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana muu toiminnanharjoittaja vuosina 2007–2014

Kuva 239 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajan yksityinen haitankärsijä (naapuri tms.) vuosina 2007–2014

Kuva 240 KHO:n päätösten lopputulokset kun valittajana luvanhakija vuosina 2007–2014

Kuva 241 KHO:n päätösten lopputulosten jakautuminen valittajittain vuosina 2007–2014, prosentteina

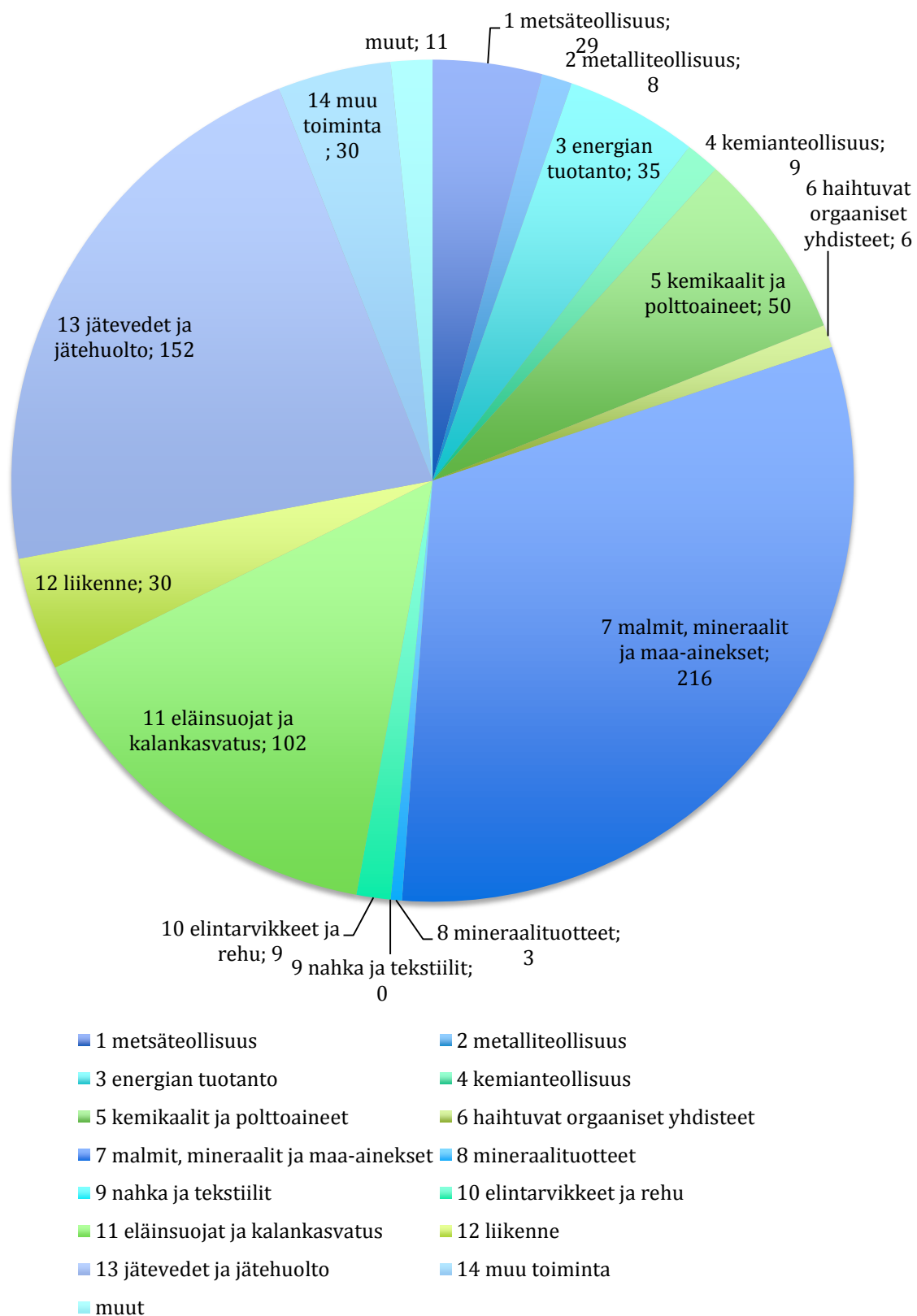
Kuva 241 kokoa korkeimman hallinto-oikeuden päätösten lopputulokset kaikilta vuosilta yhteen prosentteina valittajittain. Kuvasta nähdään, että viranomaisten valituksia hylätään harvemmin kuin muiden ryhmien. Muiden toiminnanharjoittajien tekemiä valituksia on hylätty vähiten kaikista valittajaryhmistä (20,3 %). Muiden toiminnanharjoittajien valitukset ovat puolestaan jätetty tutkimatta muita useammin (33,9 %). Naapurin tai muun yksityisen haitankärsijän tekemät valitukset on hylätty kaikkein useimmin (55,5 %). Muutettujen osalta eri ryhmien välillä ei ole merkittäviä eroja.

Kuvan 242 karkeammasta jaottelusta nähdään, että viranomaisen tekemä valitus on tullut hylätyksi ja menestynyt lähes yhtä usein. Haitankärsijän tekemät valitukset taas on hylätty (48,1 %) selvästi useammin kuin muutettu, kumottu tai palautettu (23,4 %). Myös luvanhakijan valitus on hylätty useammin (49,7 %) useammin kuin menestynyt (34,8 %). Kuvan perusteella voidaan sanoa, että eri muutoksenhakijaryhmien välillä on eroja siinä kuinka usein valitus hylätään tai onko se menestynyt.

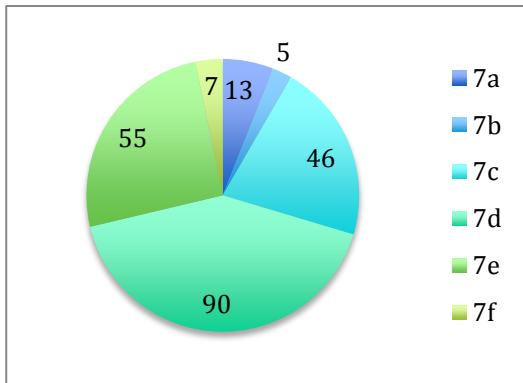
Kuva 242 KHO:n päätösten lopputulokset karkeammalla jaottelulla valittajittain vuosina 2007–2014, prosentteina

3.9.3 Toimialat

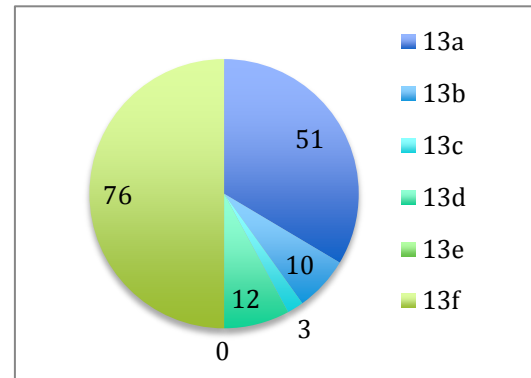
Kuvassa 243 esitetään korkeimman hallinto-oikeuden päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaisesti vuosina 2007–2014. Neljä yleisintä päätoimialaa olivat luokka 7 eli malmien tai mineraalia kaivaminen tai maaperän ainesten otto (216 kpl), luokka 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto (152 kpl), luokka 11 eli eläinsuojat ja kalankasvatus (102 kpl) sekä luokka 5 eli kemikaalien tai polttoaineiden valmistusta, varastointia, käyttöä tai käsittelyä koskevat laitokset (50 kpl). Luokka 7 oli kaikkina vuosina yleisin päätoimiala. Muiden yleisimpien luokkien järjestys vaihteli hieman, mutta jakauma oli pääpiirteissään sama kaikkina vuosina.

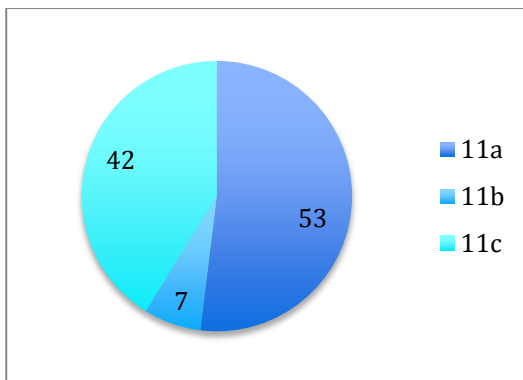
Kuva 243 Päätösten jakautuminen YSA 1 §:n päätoimialojen mukaan vuosina 2007–2014

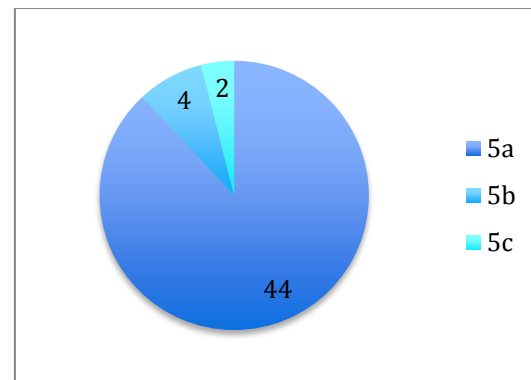
Kuva 244 Päätösten jakautuminen pääluokan 7 alaluokkiin

Kuva 245 Päätösten jakautuminen pääluokan 13 alaluokkiin

Kuva 246 Päätösten jakautuminen pääluokan 11 alaluokkiin

Kuva 247 Päätösten jakautuminen pääluokan 5 alaluokkiin

Kuvat 244, 245, 246 ja 247 esittävät neljän yleisimmän YSA 1 §:n mukaisen päätoimialan jakautumisen alaluokittain. Luokassa 7 esiintyi ainakin muutama jokaisen alaluokan laitos. Selvästi yleisin alaluokka kuitenkin oli 7d eli turvetuotanto (90 kpl). Seuraavaksi yleisimmät alaluokat olivat 7e eli kivenmurskaus (55 kpl) ja 7c eli kivenlouhinta (46 kpl).

Luokassa 13 tasan puolet valituksista kohdistui alaluokkaan 13f eli muuhun jätteen ammattimaiseen tai laitospäiseen jätteen hyödyntämiseen tai loppukäsittelyyn (76 kpl). Seuraavaksi eniten valituksia tehtiin koskien alaluokkaa 13a eli jätevedenpuhdistamoita (51 kpl).

Luokassa 11 käsiteltiin valituksia koskien kaikkia alaluokkia. Yleisin alaluokka oli 11a eli eläinsuojat (53 kpl). Seuraavaksi eniten käsiteltiin alaluokan 11c eli kalankasvatusta koskevia valituksia (42 kpl). Alaluokan 11b eli turkistarhausta koskevia valituksia käsiteltiin ainoastaan 7 kpl.

Luokassa 5 selvästi yleisin alaluokka oli 5a eli polttonesteiden jakeluasemat ja varastot (44 kpl).

3.9.4 Muutoksenhaun kesto

Keskimäärin muutoksenhaku Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä alkaen kesti 15 kuukautta (446 päivää). Muutoksen haun keston päivinä mediaani oli 440 ja keskihajonta 175.

4 Yhteenveto

Korkeimmassa hallinto-oikeudessa yleisin muutoksenhakija oli luvanhakija itse. Luvanhakija oli valittajana 55,3 %:ssa tapauksista. Vaasan hallinto-oikeudessa taas yleisin muutoksenhakijaryhmä oli haitankärsijä, 65,3 % tapauksista. Myös korkeimmassa hallinto-oikeudessa haitankärsijä oli hyvin usein muutoksenhakijana, lähes yhtä usein kuin luvanhakija. Kun korkeimman hallituksen päätösten osalta lasketaan yhteen yhdistysten ja järjestöjen, yksityisten haitankärsijöiden ja muiden toiminnanharjoittajien tekemät valitukset, oli tämän ryhmän tekemiä valituksia 53,3 % kaikista valituksista. Vaasan hallinto-oikeuden päätösten osalta toiseksi yleisin muutoksenhakija on luvanhakija itse, 39,1 % tapauksista. Viranomaisen haki muutosta korkeimmasta hallinto-oikeudesta jonkin verran useammin (18,2 %) kuin Vaasan hallinto-oikeudesta (13,2 %).

Päätösten lopputulosten osalta yksinkertaistetusti voidaan todeta, että Vaasan hallinto-oikeus hylkäsi valituksen kokonaan selvästi harvemmin (26 %) kuin Korkein hallinto-oikeus (66,8 %). Vastaavasti Vaasan hallinto-oikeudessa valitus menestyi huomattavasti useammin (65,9 %) kuin korkeimmassa hallinto-oikeudessa (32,7 %). Tulos on järkeenkäypä ottaen huomioon, että korkein hallinto-oikeus on viimeinen muutoksenhakuaste ja lupahakemus valituksineen on käynyt jo läpi useamman viranomaisprosessin.

Päätösten lopputulokset jakautuivat korkeimmassa hallinto-oikeudessa hieman tasaisemmin eri valittajaryhmien kesken kuin Vaasan hallinto-oikeudessa. Vaasassa viranomaisen valitus tuli hylätyksi hyvin harvoin (9,2 %) ja muutetuksi, kumotuksi tai palautetuksi taas reilusti yli puolissa tapauksista (68,6 %). Korkeimmassa hallinto-oikeudessa viranomaisen tekemä valitus hylättiin tai menestyi lähes yhtä usein (37,3 % ja 38,1 %). Molemmissa muutoksenhakuasteissa viranomaisen tekemä valitus kuitenkin hylättiin jonkun verran harvemmin kuin muiden muutoksenhakuryhmien.

Toimialat jakautuivat hyvin samalla tavoin sekä korkeimman että Vaasan hallinto-oikeuden osalta. Selvästi yleisin YSA 1 §:n mukainen päätoimiala molemmissa asteissa oli luokka 7 eli malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän ainesten otto. Seuraavaksi yleisimmät luokat molemmissa asteissa olivat luokka 13 eli jätevesien käsittely ja jätehuolto ja luokka 11 eli eläinsuojat ja kalankasvatus. Ainoastaan neljänneksi yleisimmän luokan osalta muutoksenhakuasteissa oli eroavaisuus. Vaasan hallinto-oikeudessa neljänneksi yleisin oli luokka 3 eli energian tuotanto ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa luokka 5 eli kemikaalien tai polttoaineiden valmistusta, varastointia, käyttöä tai käsittelyä koskevat laitokset. Kaksi viimeisintä olivat kuitenkin lähes yhtä yleiset molemmissa asteissa.

Yhteenvetona voidaan todeta, että tulokset vastasivat melko pitkälle toisiaan molemmissa muutoksenhakuasteissa. Ainoastaan päätösten lopputulosten osalta oli eroavaisuuksia, mutta ne selittynevät muutoksenhakuprosessin eri vaiheilla.